

2020
VOL: 01
NO: 12

KØBENHAVN
MAGASINET OM KULTUR, KUNST OG SAMFUND

ہمارا

اوارڈ کے ذریعہ
بامعاوضہ کارپوریٹ سہولتوں کی فراہمی
کو روکنا اور معاشرہ کو سہولتوں کی فراہمی
ومرزہ کو فنکار کے فخر کے ہونے کی کوشش

کھینچاؤ

گلابینہاؤز

وہ روزہ گلابینہاؤز کے فادرہاؤز کے ہونہری کونہ لایہاؤز

KØBENHAVN

CULTURAL, ARTISTIC, SOCIAL MAGAZINE MAGASINET OM KULTUR, KUNST OG SAMFUND

خاوون کار

لەبەستبەستووش کوردی کۆچمەهوان

بەرپرێس

نازاد کەمالی لەر . بەرسەلەن چەلەبی

نەشری نۆسه ران

لەر سەلەن چەلەبی . نازاد کەمالی لەر . زیار جەهانفەرە

بەرپرێسە ھونەری و گرافیک

رەزوق تاقانی - ساسان

چاپ و بارکردنەوه

ناوەندی وەشانخانە کوردی لە کۆیچمەهوان

OWNER

The Kurdish Center of Europe

MANAGING EDITORS

Asad Kamelha - Asadha Kamelha

WRITERS COUNCIL

Asad Kamelha - Asadha Kamelha - Asadha Kamelha

ART DIRECTOR & GRAPHIC

Asadha Kamelha

PUBLISHER

Kurdish Publishing Center of Europe

2020 Vol:01

No:12

وقتار

[illegible]

۵۵

● ● ●	۱۵۱
● ● ●	۱۵۲
● ● ●	۱۵۳
● ● ●	۱۵۴
● ● ●	۱۵۵
● ● ●	۱۵۶
● ● ●	۱۵۷
● ● ●	۱۵۸

حیر وک

● ● ● III نه‌پوونیک که هه‌رحاره و سارو ده‌پیری ده‌کاته‌وه
● ● ● III پادا‌هته کانی چیرۆکتۆوسینگی خه‌له‌فاو

وہرگیران

سواناتای تریفه‌ی مانگ	۱۳۱۱
سلفی	۱۳۱۲
فروزندان تور	۱۳۱۳
به‌خاتم‌دوی جیهان ده‌بیستیت	۱۳۱۴
مردن بی‌فایده‌یه	۱۳۱۵
البتہ کہ باید به‌یریم	۱۳۱۶
به‌ردو تو	۱۳۱۷
به‌ایستایه شیمر - شمر سبک‌هاگی	۱۳۱۸
نیواری شیمر - شمر هسانه	۱۳۱۹
حامل‌مزوین - حلزون	۱۳۲۰
روشناکی - روشنائی	۱۳۲۱
درخشنده سیاه	۱۳۲۲
لنگ زدن	۱۳۲۳
چواربسته درامای زماوهند - به‌هی به‌کم	۱۳۲۴
سیسارک	۱۳۲۵
داره‌گان	۱۳۲۶

هونہار

وبسایت سازي
کارتون

دوینہ

●	●	●	۱۵۱
●	●	●	۱۴۱۵
●	●	●	۱۲۱

تتانونامه

۱۳۳ ● ● ● به وقت پازولینی

وتو ویز

● ● ● **مصاحبه انستیتوت کورد کپنهاگ با کوروش همه‌خانی**

لنگو لنگو

نمونهل یار و ناخریار ● ● ● ۱۹۸
دره ختی ناسور یگ ● ● ● ۲۵۱

ناوہر ویکی

کولتوور

ناوەراستی هه‌ستیارى جەغزى
 کۆمەلگاکانە و پردى پەيوەندى و هاوڕێپەتەى هەموو
 نەتەوکانە . گۆڤارى کۆپنھاون هەموو هەولەکانى لە پێناو
 چى کردنى ئەو پردە داى، هيوادارين ئەو گۆڤاره و هەولەکانى ترى
 ئەنستیتوتى کورد بىتە ناشوونى ديار بۆ کۆبوونەوه و لىکنزىکبوونەوهى
 کولتووره جۆراوجۆرهکان لە پانتایى زمان و ئەدەب وهونەر . هەموو دەم کولتوور
 و چاند خالى بەهێز و جى شانازى گەلى کورد بوو، بەردەوام وهکوو ملوانکەپەکی
 درەشاهە لە پۆژەلاتى ناوین ڕەنگ و بۆن و بەرامە و تامى تايبەت بە خۆى هەبوو . مشوورى
 ئیمە لە ناو کۆى کەمترخەمییەکانى دياسپۆرای کورد بى هەلە و کەم و کۆرى نییە . بەلام هەموو
 هەولێ خۆمان وەگەر خستوو هەتا ئەو گۆڤاره بە باشى تەیار بى، هەروەها بە بەشى خۆى بىتە
 مەكۆ و جىپشوى هۆگرانى هونەر و کولتوور و هەروەها جیژوانى دوو کولتوورى کوردی و دانمارکی .
 گۆڤارى کۆپنھاون لە هەر ژومارەپەکدا بەرھەمى هەموو نووسەرەن و شاعیران لە هەر تەمەنیک بە بى
 جیاوازی تەمەن و ئاستى کاریان بلاو دەکاتەوه . کەلکەلەى گرینگ و هەولەکانى ئەنستیتوو بەشى زۆرى
 بۆ پەخساندن هەل و دەرفەت بۆ گەنجانە لە ناو هەموو ژانرەکانى هونەر و ئەدەب . ئەنستیتوتى کوردی
 کۆپنھاون سالى چوار جار ئەو گۆڤاره بلاو دەکاتەوه، هەر جارەى لەنگەر لە سەر بەرھەمى نووسەریکی
 کورد دەگریت، چ گەنج و چ بەتەمەن، بە بى جیاوازی، لە فایلى تايبەت دا کۆمەلێک لە بەرھەمەکانى
 بلاو دەکاتەوه و هەول دەدا خویندەنەویەکی باش و بەکەلک بۆ بەرھەم و کارەکانى بخاتە ئەستۆى
 ئەو کەسانەى خاوەنرا و شارەزای بواری جیاچاچاى ئەدەب . لە ژومارەى پەکەمدا فایلى تايبەت بە
 نووسەرى کوردی تاراوگەنشین "حەمە فەریق حەسەن" لەگەلە وێرای فایلیک لە وەرگێڕانى شاعیرانى
 دانمارکی لە هەموو تەمەن و چین و توێژیکى ئەدەبى، شیعەرەکانیان لە دانمارکیپەوه کراون بە
 کوردی و فارسى و پێشکەش بەهۆگرانى شیعەر دەکریت . وەک لە پەکەم بەیاننامەى گۆڤارەکەمان
 بە ڕوونى ئاماژەى پێکراوو، ئەو گۆڤاره ئاوالەپە بۆ هەر هەموو ژانریکی هونەر، بابەت
 و توێژینەوه و هەرچى لە ناو جەغزى کولتوور و هونەردا جى دەگریت . هەر بۆپە
 ژومارەى پەکەمى گۆڤارەکەمان بە دوو فایلى تریش لە هونەرمەندانى فۆتۆگراف و
 کارتۆنیست تام و بۆنیکى ترى بەخۆوه گرتوو . لە کۆتاییدا سیاسى تايبەت
 بۆ هەموو بەشداربووانى گۆڤارى کۆپنھاون کە بوونە هاوڕێ و هاو دەم،
 هیوادارين ئەو هاوڕێپەتییە بەردەوام بىت و لق و پۆى زۆتر
 لى بىتەوه و هەموومان بە بەشى خۆمان بىینە
 ئەستۆنەکانى کولتوور و چاند و زمانمان .

د

د

وټ

څه بیا لې څار
شیرکو بېکس و پېکې پو به جېهانی کړنی شوناسی نه ده بی کورد
وته زایک له سره ره سمیه ت و لاوه کی بون زوان "کله پوری"
خویندنه وهی رومانی گره وی به ختی هه لاله له نووسینی عتانه های
فارسی، زوان شیرین یا ویانکیگ نه را ژینوساید کردن زوانه بیل تر؟

شیرزاد حسنه

خۆشەويستىمان بۇ ئەدەب بە تەنھا چېژۋەرگرتىن و كات بەسەر بىردىن نىيە، خولايەك نىيە لە تەمبەلىيەۋە ھاتىيەت، ئەو كاتانەي كىتەپك بە دەستەۋە دەگرىن بەو نىيازەي بە دەم باۋىشكەدەۋە سەرگەرمى خويىندەۋەي بىن تا خە دەمانبەتەۋە . پاستە كىردەي دامىنان گەمەي خەيالىكى زىدە جوان و بەريلاۋە كە دواجار بە خۆشى و چېژۋەرگرتىن مەھالە، مەراقى قىۋەلە و خولايەكى شىتەنەمان ھەيىت بۇ خويىندەۋە، لە سۆنگەي ئەو خۆشى و لەزەتەۋە، كە ھەندىك ناۋى دەنئىن (دەردى خويىندەۋە) ۋەلى دەردىكى جوانە و عاشقى ئەدەب ھەرگىز ھەزناكات لەو دەردە راستىيەتەۋە .

بەرەيەكى دىكە ھەن كە بېۋايان وايە، مادامىكى ئەدەب بە ھەموو ژانرە جىاۋازەكانەۋە: پۇمان، چىرۆك، شىعەر و شاتۇگەرى و ھتد، كىردە و بەرەمى خەيالىكى پەتییە، جۆرىكە لە سەرگەرمكردىكى بەتالتر و كات بە فېرپۇدان، بە تايەتەي لە ناۋ ئەو كۆمەلگەيەي كە كۆلتۈۋرى خويىندەۋە تىيىدا ھەژارە، ديارە ئىمەي كورد يەككىن لەو خەلكە بەدبەختەي كە دېرۇنگىن لەگەل خويىندەۋە، بۇ ئەۋەش دەيان ھۆكار ھەن، ھەر لەنەبوۋنى كۆلتۈۋرى خويىندەۋە دەنئو خىزان و قوتابخانەكاندا و كوشتنى ھەر خەيال و ھەز و خولايەك لە ئىمەدا .

ھەر لە مندالىيەۋە... ھەر لە زوۋىكەۋە مەراق و پىرسىار و گومانەكان دەكۆرۈن، دواجار مادامەكى ئەدەب گەپان و ھەز و خولايەكە لە ناۋ دۇنيائى خەيالدا، خودى خەيال دەستمان دەگرىت و بە نئو نەيتى پاز و نىياز و خەۋنە ھەرامەكاندا پىاسەمان پىدەكات، مەترسى خەيال لەم سەرەستىيە دايە كە كەس ناتوانىت لە ناۋەۋە دەنئو پۇختدا و لە تۇدا زەۋتى بىكات، خودى خويىندەۋە دەنئو كۆلتۈۋرى ئىمەدا كەتۇتە ناۋ بازەكانى ھەرام و ھەللاۋە .

لەۋەدا ئاين و كۆلتۈۋر و پىكەۋە جى نەخسى خراپى خۇيان دانائە چۈنكە جگە لە كىتەپەكانى ئاسمان و كىتەپە پىرۋزەكان و كىتەپە پاكەكان كە پىاۋە پاكەكان نوۋسىۋىانە، مەترسى دىكە ئەۋەيە كە كىتەپەكانى دىكە پىر بن لە بېرۋاۋەپ و خەيالى شەيتانى. لە ناۋ ئىمەدا بۇ قۇناغىكى دىرۋ و ھەر لە سەرەتاي كىردەۋەي قوتابخانەكەدا مەكتەبەكان جى پاكەي شەيتان بوون .

خودى خويىندەۋە بۇ خۇي مەرجى تەنبايى و دوور كەۋتەۋە لەسەر عاشقى كىتەپان دادەنئىت، دواجار خەلۋەتى گەرەكە و ھەموو خەلۋەتەيىش بۇ زىكرى خودا نەيىت ئاكامەكەي نەزانراۋە و مەترسىدارە .

بېھىتە بەرچاۋت كەسىك تەنبايە و دەخويىتەۋە كەمىك دوور و گریمان لە ژورۋىكى دىكەدا خۇي جىا كىردۆتەۋە دوور لە دايك و باۋك و خۆشك و براكانى، لە ناكاو پىدەكەنئىت و قاقا لىدەدات، يان لەۋانەيە ھۆن ھۆن بگىرى، ھەلبەت ئەم دىمەنە جىگەي ترس و سەرسامى و ھىدەمەگرتنە، گەر ئەۋاندىكە لە ئەفسوۋن و سىحرى خويىندەۋەي كىتەپەكان تىنەگەن، مەن بۇ خۇم تا پۇلى شەشەمى سەرەتايى وا فېر كرابووم كە جگە لە كىتەپى مەكتەب خويىندەۋەي كىتەپەكانى دىكە ھەرامەن و تا قۇناغى زانكۇ بە دىزىيەۋە شىعەر و چىرۆك و پۇمانم دەخويىندەۋە، راستە كە دايك و باۋك نەخويىندەۋە وار بوون، ۋەلى كىتەپەكانى مەكتەبىيان دەناسىيەۋە، ديارە مامۇستاكان لەو سەردەمەدا سەلىقەي ئەۋەيان نەبوۋ كە بە كىتەپى دىكە ئاشنامان بىكەن. مەترسى خويىندەۋەي فېكر و ئەدەب چەندە بۇ كوپان سەير و ئەستەمە؛ ھەزار ئەۋەندە بۇ كچان لە ھەرامە ھەر گەرەكان حىساب دەكرىت .

گەر لە پوۋى سايكۇلۇزىيەۋە لىيى ۋەدبىنەۋە زۆرىيەي خەلكى ئىمە بە گومان و ترسەۋە سەيرى كەسىك دەكەن كە بە تەنبا و دوور لەۋانى دىكە سەرگەرمى خويىندەۋە بىت، چۈنكە ھەموو خۇ جىاكرىدەۋەيەك لەۋاندىكە مايەي دوۋدلى و نىگەرانى و ترسى ئەۋانى دىكەيە، ئەۋاندىكە دەپرسن و دەترسن كە ئەۋەكەسە بە تەنبا و بە خامۇشى لە ژىرەۋە بە دىزىي ئىمەۋە فېرى چى دەبىت، ھەمىشە لە نئو ئىمەدا كەسىكى تەنبا كە سەرى بەسەر كىتەپكەدا شۇر كىردىتەۋە سەرنىمان پادەكىشەيت و زۆر جار ئەۋاندىكە غەمگىن دەكات .

هندیک جاريش خه لکانیک تووپه تا نه اندازهی شه پانگیزی و پلار هاویشتن و شه پ فرۆشتن عاشقه کتیبیان هراسان کردوه، به هه مان نه اندازهی رقبوونه وه له دوو عاشقی سهر کورسی ناو باخچه یهک؛ خه لکی له عاشقی کتیب داخدار بوون که به ته نها له په نایه کدا پروویشتووه و بیئاگا له دهووییه سهرگهرمی گه مه ی خه یال و فانتازیایه . هه ردهم نه و که سه ده بیته وه جیگه ی سهرنج و مهراقی نه وانی دیکه .

کس نییه جاریک له جاران خویندنه وهی کتیبیکیان لی تیک نه دابیت، چ به تاک و چ به کو پرسیری نه وان له دلدا نه وه یه: ئاخو نه م خه ریکی چ له زه تیکه که ئاوامی هوش و گۆشی بردوه؟ یان نه وه کتیه که بتوانیت به ته نیا و دور له ئیمه بوه ستیت؟ یان نه و چ پاز و نه پنی و نه فسوونیک له نیو نه و کتیه دا داگیری کردوه؟ نه و چی فیتر ده بیت و چی تازه ده زانیت که ئیمه ده رکی ناکه ین .

با پرسیاره که ساده بکینه وه: نه و بۆ ده توانیت ته نیا بیت و ئیمه ناتوانین؟ له و پرسیارانه تر سناکتر پرسیری پیاو و ژنه ره وشت پارێزه کانه، ره وشت به مانای هه ره کوون و ته قلیده که ی: ئاخو نه و بیژمۆت و شه یانه (یان) کرمی ناو کتیبیان خه ریکی چ خه یال و گه مه یه کی شه ی تانییه، نه گه ره وا به روات کاره سات له گه ل خویدا ده هیتیت؟ گومان کردن له شیتبوونی که سیک که شه یدای خویندنه وه یه له ناو ئیمه دا ژۆر باو بووه .

چه نده نه ده ب و خه یال دووانه ی (جمکی) ناو هه مان مندالانن، نه وه نده پتر خولیا و خووی خویندنه وه له دیدی نه وانی دیکه دا مه تر سیدارتر ده بیت، له دونیا یه کدا که هه موو خه یال کردنه وه یه ک ده مانگه یه نیتیه وه سهر هه ریمه قه ده غه کراوه کان و مالی شه ی تان .

له ناو هه ره خه لک و خاکیکدا ته نها یه ک کتیب پیرۆز و پاک و ئاسمانی بیت، خاوه ن حه قیقه تی په ها و حیکایه ته نه مه ره کان و کۆنووسی هه ره موو جوانی و سه رچاوه ی نه خلاق بیت، نه گه ری نه وه یه کچار ژۆره که هه ره موو کتیه کانی دیکه ساده و په راویز و زاده ی بیر و باوه ریکی شه ی تانی بن، بئ هۆ نییه میژووی مرۆفایه تی له پال کوشتنی مرۆفدا به ملیۆنه ها، به قه ده نه وه سهرگهرمی کوشتنی کتیب بووه .

دوچار کوشتنی هه ره کتیبیک هه لگری په هه ندیکی په مزنی و هه م به رجه سته یی هه یه بۆ کوشتنی نوو سه ره که و سه ده ها خوینه ری عاشق، سووتاندنی کتیب و هه لدانیان بۆ ناو چه م و پوو یاره کان ده ره نه نجامی مه تر سییه کی گه وه یه له ئازادی خه یال و داهیتان، خه یالیک که له مندالییه وه له سه د لاوه له لایه ن باوک و مامۆستا و مه لا و پیاوه ژۆر تر سه تۆکه کانه وه ده کوژریت

کئ له ئیمه به مندالی له یادی چووه، چ له مال و چ له مه کته ب و چ له مزگه وت که خامۆشانه ده سه ره وتین، خه یال ده ییردینه وه، سه ده ها جار به سه رماندا هاواریان کرد بیت : ((هه تیو .. (یان) که ته یو خه یالت نه و یا ؟ «هیی .. گه لحو .. وه ره وه .. بۆ کوئ چوویت؟»))

«چه پ میشخۆر .. سه رت به سه ر کتیه که دا داگره چیت دیوه له ئاسمان؟»

ماله کان و مه کته به کان و مزگه وته کان و ده یه ها خانه ی په ره وه رده و کۆمه لایه تی دیکه، له لای ئیمه، کارگه ی کوشتنی خه یالن . قوتابخانه کوردیییه کان که مه رجه جیگه ی ته قانده وه ی سه رچاوه کانی داهیتان و نه ندیشه بن، کارگه ی به ره مه ی تانی پرسیار و گومان بن؛ بوونه ته قه سا بخانه کانی پۆچی داهیتان و خه یال و مه لبه ندی تاک حه قیقه ت و یه قین فرۆشی، تا هه نوو که بوونه ته کیلگه ی پان و به رینی داهۆله کان و قه فه زی ئاسنینی تووتیه کان .

ګهروا نه بیټ چ مانا و جوانیبه کی تڼدایه و بهرهمان بڼ چپیه نه و کاتانه ی قوتابیانی ئیمه هر له سره تاییه وه تا دهکاته
 قوڼاغی بالتر له خویندندا هر هه موویان هه مان داپشتن (نیشا) له سر یه کدی کږپی دهکته وه؟!
 لیره و هه نوکه نهک هر قوتابیبه کان به تنه!؛ به لکو ژماره هره زوره کی ماموستایان و پاریزهران و فرمانبران و
 نه اندازیاران و سیاسه تباران و پزیشکه کان کږپی کراوی یه کدین و هه لگری هه مان وینه و ناسنامه ی پڅی و فیکرین ، خودی
 مروفه کان تا نه اندازه یه کی زور کږپی کراوی یه کدین، چونکه بهرهمی هه مان کارګه ن که کار له سر کوشتنی پڅ و خه یال
 دهکات و هرچی سرچاوه کانی داهینان هه یه وشکی دهکات .
 بڼ هڅ نییه «ګوران» وتوویه تی:

پهنگه وا ده رکه ویت که شاعیر سکالا له بهختی خوی دهکات که زمان و هر هه موو په گزه کانی شیعر و داهینان و رهوانبیژی
 که په یوه ستن به زمانه وه فریای ناکه ون له وهی که هه لبهسته کی ته واو بکات، به لام خودی نه و هواره پابهسته به وهی
 که هیشتا خه یال له وه هه ژارتره زمانیک بدوزیته وه بڼ دهرپړین، گوناوه گوناوهی خه یال نهک زمان، ګرچی هر هه موومان
 ده زانین «ګوران» بڼ خوی چنده ده وله مهنده به خه یال .
 دواچار چنده خه یال پر و نازاد و بهرزه فر و نه ترس بیټ، نه ونده پتر زمان ده وله مهنده تر ده بیټ و پتر و پتر ده کشیت
 تا هر هه موو سره زمین داګیر بکات .

ناکریټ نه وهش له یاد بکهین که زمانیک نییه له زمانیکي دیکه هه ژارتر بیټ ، خودی (چومسکی) برپای وایه که نه ګه ر
 زمانیک له دوورګه یه کدا گیري خواردبیټ و چنده هه زار که سیګ قسه ی پښکه ن، مه رج نییه له زمانی ټینگلیزی یان
 فهرنسی هه ژارتر بیټ، چونکه دواچار زمان زاده ی پیوستیبه کی موییه، مادامه کی مروف له سر پیوستیبه کانی دادګایی
 ناکریټ، که واته په و نییه له سر که م و زوری ژماره ی وشه کان له و زمان یان نه و زماندا دادګایی بکریځ .

هر که سیګ ناګای له نه ده بیاتی هیندیبه سووره کان بیټ، دانیشتونانی په سمن و کونی نه مریکا، تڼدهکات نه و پوانینه بڼ
 هه ژاری و ده وله مهنده ی زمان پتر له نه فسانه ده چیت، خه یالی ده وله مهنده و خه یالی هه ژار پاستره له وهی بوتریټ زمانی
 ده وله مهنده و زمانیکي هه ژار.

به ګه پانه وه بڼ میراتی فله سه فه ی یونانی و به وهستان لای «نه فلاتون» که به وه ناسراوه گومانی له فانتازیا و خه یالګه و
 خه یالګرښه وه هه بووه به کاریکی پیروز و بلندی نه زانیوه و به لکو زور جاران به سرچاوه ی وه هم و هه له ناوی بردووه،

ههلبهت له سه ره تادا، دواتر له ده مه ته قهگه ی (Timaeus) دا دانى پى داده نیت که خه یال له توانیدا ههیه پوانین و چاویکی سۆفیگه رانه به مروف ببه خشیت، دیدگایه که بالتر ده نوینیت له وهی که عه قل ده ره قه تی بیت .

دوچار گومانه که له وپوه سه رچاوه ده گرت لای نه فلاتون که مروف له پى خه یال کردنه وه وینهی هر شتیک په سم بکات هه رگیز ناگاته وینه و نمونه ی بالا که ئایدیایه ی و لای خوداوهنده، هه موو هه ولایت به لاسای کردنه وه گرتای دیت، به لکو لاسای کردنه وهی شتیک که خودی خۆ پشتر لاسای کردنه وه بووه، نه وهی ئیمه هه ستی پیده که یین به شیکى گۆراو و ساخته یه و به تنها وینه ی وینه یه کی دیکه یه .

که واته ده که وینه ناو بیروکی بیروکی یان وینه ی وینه یه کی دیکه که بالا و نمونه یی و خواهانه یه، خه یال هه ولده دات نه وه که مین وینه یه بدوینته وه و بیگه پینته وه، که چی ده ره قهت نایهت، ئا لیره دا گومان له هر هه موو خه سلته کانی داهینان ده گرت، بگره جیا کردنه وهی خه یال له تایبه تمه ندی داهینان، بیهوکار و هه وته نییه که نه فلاتون گومانى له شاعیره کان هه یه و له کۆماری خۆیدا پیکه یان نییه و بگره گومانى گه وری له شاعیره کان له وهه هاتوه که پۆخی سه ریزانه ی پیاو و تۆلاز و جهنگاوه ره کان ده کوژن .

به گه پانه وه بۆ میژووی کۆن و تازه ی تۆمارکردن که له نووسینی کتیباندا خۆی ده نوینیت، هه رگیز قۆناغیک نادوینته وه که ژماره یه که له داهینه رانی فیکر و نه ده ب و هونه ر تاییدا دادگایى نه کرابن، شاربهر نه کرابن، شاکاره کانیا ن بهر شالووی سووتان و فهوتانی به ربهرییه کان نه که و تبن، له باشتین دۆخدا (سانسۆر) نه یه شتووه نه و کتیبانه هه تاو ببینن، تا له پۆژگاریکی دواتر دا و هه ندیک جار دواى مه رگی نووسه ر و هونه ر مه ند و دانا و زانا کان خویندراونه ته وه .

خودی ئهم ترسه دوچار ترسه له ته قانده وهی میژى خه یال و بیرکردنه وه که وا ده کات نه وانیدیکه له دۆخی به ئاژه لیبون هه لبرگرت و بیانخاته دۆخی به مروفیبون که گه وره ترین خه سلته تی نه وه یه بیر بکاته وه و ئازا و ئازادانه تا نه وپه پى پۆخی داهینان خه یال به ره لا بکات، دوچار هه سترکردن و خه یال کردنه وه و بیرکردنه وه و گه یشتن به داهینان و تۆمارکردن هه ولایتى هه میشه یی مروف بووه تا بیسه لمینیت که ئهم بوونه وه ریکه تۆمار ده کات و خاوه نی یاده وه ربیه کانه .

تۆماری یاده وه ربیه کان و په سمکردنی پۆخی سه رده مه کان و مروفه کان و گه وه ری هه قایهت و پووداوه کان که ده گرت مایه ی شه رمه زاری بن یان سه رسامی و جوانپه رستی مه حاله به بى خه یال هیچ ئاکامیکى هه بیت .

سه بارهت به تۆماریش مه به ست تۆماره له نه ده ب و هونه ردا، نه ک میژوو، چونکه راسته بۆ تۆماری میژوو یاده وه ری هاوکاره، وه لی هه رگیز میژوو بۆ خۆی پئویستی به خه یال نییه بۆ گه یشتن به ئامانجه کانی خۆی، نه وه ش به و مانایه نایهت که میژوونووه سکان به تایبه تی هه ره راستگۆکانیا ن به خۆیان و کتیبه کانیا نه وه، له کوشتارگه ی به ربهرییه کان و دوژمه خوینخۆره کانی وشه پزگاریان بووینیت، به لام له گه ل نه وه شدا به به راورد له ته ک نه ده بدا خوینته که ی ژۆر که متر بووه .

زیندووترین تۆماریش ده نیو نه ده بی کوریدا که هه قایه تی هه ره ترسناکی کوشتنی کتیبه کان و تابلۆ و شاکاره کانی دیکه ده گرتپته وه بۆ ئیمه له پۆمانی (شاری مۆسیقاره سپیه کان) ی (به ختیار عه لی) دایه که له ویدا هه قایه تی پپ له مه رگه ساتی (نه نفال) ه، پاوه دوونان و کوشتنی خه یاله، مروف و کتیب پیکه وه، مروف و تابلۆ، مروف و په یکه ره کانی، هه ر بۆیه دکتۆر (موسای بابک) پاسه وانی نه به دی شاکاره کانی خه یاله له ترسی فهوتان و له ناوچوونی جوانیه کانی مروف .

هەر هه‌موو جوانییه‌کان له سه‌رزهمینه‌وه بۆ ژێرزهمینه تاریکه‌کان ده‌گوێژێته‌وه ، دواچار خودی (شاری مۆسیقاره سبپیه‌کان) هه‌ریمیکه بۆ پاراستنی جوانی و جاویدانی و پۆج و به‌هره نه‌مره‌کانی داهێنان، شاریکه له شاره‌کانی خه‌یال، دامه‌زراندنی شارێکی خه‌یالی له‌و جۆره پزگارکردنی جوانییه‌کانه له شاره پاسه‌قینه‌کان که له‌وته‌ی میژوو هه‌یه به‌ریه‌ریه‌یه خویخۆر و جوانکوژه‌کان و دوژمن به‌ خه‌یال و داهێنان له‌به‌رده‌می ده‌روازه‌کانیاندا وه‌ستان و هه‌میشه ئاگر و ئاسنیان پێبووه .

وێرایی ئه‌وه‌ش ئه‌م پۆمانه به‌ ته‌نها داستانی کوشتن و پاوه‌دووانی خه‌یال نییه ده‌نیو دووتویی کتێبه‌کان و تابلۆکاندا، به‌لکو گێڕانه‌وی مه‌رگه‌ساتی کوشتنی خه‌یال و خه‌ونی شوپش و ئازادیشه که جگه له هه‌کایه‌تی کوشتنی مرۆف خۆی هه‌چی دیکه نییه .

به‌ گه‌رانه‌وه بۆ وینه‌کانی خه‌یال و وینه‌کانی ناو یاده‌وه‌ری، یاده‌وه‌ری پابه‌سته به‌ یه‌که‌کانی زه‌مان و بازنه و هه‌ریمه جیاوازه‌کانی شوپنیک یان خاکیک له‌سه‌ر زه‌مین، به‌لام وینه‌کانی خه‌یال به‌ ده‌ستی ئه‌نقەست یه‌که‌کانی زه‌مان و شوپن هه‌لده‌وه‌شێنێته‌وه به‌ نیازی دروست کردنه‌وه‌یه‌کی تازه که ئه‌ویش بۆ گه‌یشتنه به‌ وێست و سه‌ریه‌ستی مرۆف، چونکه دوا هه‌ولێ داهێنه‌ر، له پێی خه‌یاله‌وه، ورد بوونه‌وه و بێنیی شته‌کانه نه‌ک به‌و شێوه‌یه‌ی که سروشت دایناو، به‌لکو ئه‌م وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی شه‌یدا به‌ دۆزینه‌وه‌ی پاز و نه‌ینییه‌کانی مرۆف و دنیای ده‌رویه‌ر و خودی زینده‌گی و بوون، گه‌ره‌کییه‌تی گوێ و چاویکی تازه‌مان پێبەخشێت که ئه‌وه‌ش ئه‌رکی هه‌موو داهێنه‌ریکی بلیمه‌ته که خۆی ئه‌ندیشه‌بازه و خه‌یالی ئێمه پاراوته‌ر په‌روه‌رده ده‌کات .

ئه‌گه‌ر خه‌یال کردنه‌وه، نه‌ک هه‌ر له‌سه‌ر ئاستی داهێنان که مانایه‌کی فره‌مه‌زنی هه‌یه، به‌لکو هه‌تا له‌سه‌ر ئاستی که‌سانی دوور له‌ نوسین و داهێنان، گه‌مه‌یه‌کی خۆشی تاکه‌روه‌انه‌یه، که له‌سه‌ر ئاستی میلی و ژۆر ساده به‌و که‌سه ده‌وترێت (دالغه‌چی)، دالغه‌چی وشه‌یه‌کی پاک و بێبه‌ری نییه له‌ مانایه‌کی خراپ، دالغه‌چی به‌ مانای که‌سیکی بێباک، کاس و وپ، بێئاگا له‌ شته‌کان و که‌سه‌کان و پووداوه‌کانی ده‌رویه‌ر، داب‌ و ته‌ریک و خۆجیاکه‌ره‌وه .

هه‌ندیکجار ماناکه‌ی له‌ گه‌لۆری نزیک ده‌بێته‌وه، مه‌ترسی که‌سی دالغه‌چی له‌وه‌دایه، له‌ چاوی خه‌لکانی ئێمه‌دا ئه‌م که‌سیکه باهۆش و گۆش و له‌ پووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه ناوێرن هه‌چ ئه‌رکیکی گه‌ره و پیرۆزی پێسیپێرن. که‌سیکه له‌ ناو خۆیدا خنکاوه، دالغه‌چی به‌ مه‌به‌ست با یان بێ مه‌به‌ست که له‌گه‌ل ئێمه نییه و ته‌نیا که‌وتووه؛ لای خه‌لکی خۆشه‌وێست نییه .

بۆ داهێنه‌ر که به‌ته‌نها دالغه‌چی نییه، به‌لکو که‌سیکه جه‌نگاوه‌ره و هێرشه‌به‌ره و په‌لاماری ناوچه‌ حه‌رام و قه‌ده‌غه‌کراو و مین رێژکراوه‌کان ده‌دات، چه‌کداره به‌ خه‌یالێکی (شه‌یتانی)؛ که‌سیکه خه‌یالی کردووه به‌ ئامرازیک بۆ بانگه‌شه‌ی ئازادی و هه‌ولێدان بۆ پزگرتن له‌ تاکه‌ره‌وی خۆی و خۆینه‌ره‌کانی، چونکه داهێنه‌ر له پێی هێزی خه‌یاله‌وه ده‌یسه‌لمێنێت که خۆی ئاماده نییه له‌ دۆخی به‌ ئاژه‌ل‌بووندا به‌مێنێته‌وه و نه‌ قایل ده‌بێت ئه‌وانیدیکه وه‌ک مه‌پ و بزنی ناو میگه‌له‌کان پوه و قه‌سابخانه‌کان ببه‌ن، خودی داهێنان و گه‌مه‌ی خه‌یالکردن و چوونه ناو هه‌ریمه‌کانی فانتازیا گوزارشته له‌ ئه‌وپه‌ڕی ئازادی و تاکه‌ره‌وی (فه‌ردانییه‌ت) و مرۆف‌بوون .

بێ هۆکار نییه که داهێنه‌ر له‌ ولاتی ئێمه‌دا ژماره‌ی دۆژمه‌نه‌کانی ژۆر که‌متر نین له‌ دۆسته‌کانی، چونکه له‌ کۆمه‌لگایه‌کی میگه‌ل‌خواز و میگه‌ل‌په‌رست و میگه‌ل‌په‌روه‌ر داهێنان و خه‌للاقییه‌تی خه‌یال له‌ خۆجیاکردنه‌وه ده‌چێت و دواچار وینه‌ی که‌سیکه که سه‌ریه‌خۆ و ئازاده و پز له‌ تاکه‌ره‌وی خۆی و ئه‌وانیدیکه ده‌گرێت، له‌ دونه‌یاپه‌که‌دا که پانتایی داهێنان به‌رته‌سک بێت و که‌م بێت، کارگه‌یه‌ک بێت بۆ کوشتنی خه‌یال، که‌سانی داهێنه‌ر ژۆر جاران ده‌بنه‌ مایه‌ی ئه‌یره‌یی پێبێرنی ئه‌وانیدیکه، که‌م و ژۆر ده‌گاته‌ کینه و گومانکردن و شه‌پ فروشتن به‌ جۆره‌ها زه‌مان و شێوه، گه‌ره‌یی خه‌یالی هه‌ندیک

لهو داهینه رانه که به ژماره که میشن، ده بیته مایه تریق بوونه و ترس و پقی دهیه ها که سی بآ به مره، گرفتگی مره ترسناکی بق و کینه و دوژمنکاری له و دایه که پتر و پتر پچی داهینه رانه مرؤف دهخوات و تا بیت خه یالی سیس و هژار و پهژمورده تر دهکات، چونکه کانگای داهینان و خه یال له خو شه ویستییه و سهرچاوه ده گریت نهک له بق و ترس و شه رمه زارییه وه.

کردهی داهینان که پشت نه ستوره به خه یال زور له دخی خه ون بیننه و نریکه، کهم نووسری به مره مند و نازا هیه هه ولی په رینه وه نه دات له هه ریمی ناگاهیه وه بق هه ریمی زور شاراوه و ته قه تی نا- ناگامی.

به واتایه کی هاوشیوه گواستنه وهی نیمه یه له هه ریمی هه ستوره بق هه ریمه کانی نه ست «لاشعور» که دواچار هه ریم و دونه یی شته حرامه کانه، پاز و نیاز و مهیل و هه واو هه وه سیکی کوشنده که به رزه من یان منی بالا که دهکاته کوی کوهده کانی نه خلای زال و باوی کوهه لگا هه رگیز پیکا به ته قانده وه یان نادات.

هه ر له وپوه (عوساب - نیر فوزه) دروست ده بیته، له یادمان نه چیت که خودی نووسر خاوه نی له و نیر فوزه یه، به واتایه کی ناشکرا تر گه ر له و عوسابییه کی نازا نه بیت ناتوانیت تا چینه هه ره شاراوه کانی ناو پچی مرؤف شپ بیتیه وه، دواچار کهم نین له و داهینه رانه یی چیرۆکی گراو دهرده و نه خو شه ییه کانی خویان ده نووسنه وه که دواچار چیرۆکی ترسناکی هه ر هه موومانه.

هه ر بویه وینه ی نووسر و ئیبلیس که فریشته یه کی هه لگه پاره بووه، زورچار، لیره و له وینده ری له قوناغی جیاوازا تیکه ل ده گریته، (فاوست) پچی خوی به شه یان ده فروشیت تا بگاته معریفه و و نه یی کاناکان و له زه ته هه ره حرامه کانه، حه وا و ئاده م خه یال ده که نه وه:

ناخو گه ر له دره خته حه رامکراوه که بخون چی ده قه ومیت و چی نه ییتییه که له پشت له و قه دهغه کردن و حه رام کردنه وه هیه، هه ر بویه ناوی دره ختی معریفه ته، دوی تامکردنی میوه ی حه رام؛ به وه ده زانن که خاوه ن خویتیکی گه رم و شه هه وتن، له سونگی خواردنی میوه ی حه رامدا له ئاسمانه وه هه لده درینه سهر زه مین، گه ر هه ر له به هه شت بووینایه، هه رگیز ناگاداری هه قایه ته خو ش و ناخو شه کانی سهر زه مین نه ده بووین، خه یال کردنه وه له وه ی چی ده قه ومیت دوی خواردن له دره ختی حه رامکراو ئاده م و حه وا به ره و گه مه ی ئازادی ده بات و یه زدان یش حه زی له و گه مه ی ئازادییه یه نه گینا ده یوانی ده ستیان بگریته.

تیتاگه م بق ئیسلامیه کانی نیمه و هی زوری که ولاتانی عه ره بی و دونه ی، گه ر نه لیم هه ر هه موویان، له و گه مه ی سهر یه ستی و ئازادی خه یال کردنه وه و ئازادی گونا نه کردنه تیتاگه ن؟ که دواچار ئازادییه که پوه و زانین و خو ناسین و دونه ی ناسین ده مانبات که سهر تاکه ی به گه مه ی خه یال ده ست پیده کات.

خودا پیکا ی به گه مه کانی، فریفته کانی شه یان داوه، به فیز و هه لگه پاره وه و کپنوش نه بردن بق ئاده م، یه زدان تا کۆتایی گفتوگۆی له گه لدا ده کات، که چی لیره که سانیک به ناوی خوداوه که چاک نایناسن ده توانن فه توای به کافر بوونی له م و له و دهریکه ن و په وانه ی جه هه ننه میان بکه ن.

به گه پاره وه بق سهره تای په ره گرافی سهر وه: ترسی داهینان که زاده ی خه یال به قه د گیرانه وه ی خه ونه سهر و حه رامه کان ترسناک و کوشنده یه، به تاییه تی نه مه یان سهر به ت به نه ده بی په خشان یان داستان نامیز زور راست و نریکه، چونکه میژووی سهره لدانی چیرۆک و پومان پانتاییه کی زوری قسه یه له سهر (فه زاحه ت) و دونه ی هه ره سهر و سهره و پپر له نه یی و هه موو له و ره فتار و خه ون و خولیا یانه ی جیگه ی شه رمه زاری مرؤفه، راسته به ده ریش نییه له حه کایه تی سهر که وتن و مملانیی مرؤف له به رامبه ر مرؤفدا، مرؤف له به رامبه ر په گه زه دژواره کانی سروشتدا، دواچار مرؤف له به رامبه ر خودی خویدا له مملانییدا بووه، به لام حه کایه تی نوشوستی و دۆپان و حه کایه ته کانی خوی و فرمیسی مرؤف و بگره داستانی نه بپاره ی ده به نگه تا هه نووکه کۆتایی نه هاتوه.

په راویز :

له سهره تاي شم نووسينه دا من به نياز بووم وه لامي پرسياړيک بده مه وه له مې نه ده بي داستا نئاميز يان په خشان ئاميز که پتر چيروک و پومان ده گريته وه به و مانا نه ده بيه باوه ي که زاروه ي (Fiction) بؤ به کار ده بريټ که په که لاتينيه که ي (Fingere) يان (Fictum) ه ...

گر ماناکه ي ساده بکينه وه له شتي هلبه ستراو و دروه نزيکه ، گيړانه وه ي پووداويک يا چند پووداويکه که زاده ي خه ياله ، کاريکه گرچي له نزيکه وه په يوه سته به ژيان و که ساني راسته قينه وه يان پووداوي راسته قينه وه ، که تيايدا خه يالي نووسر بابه ته کاني داده مزينيت و شيوه يه کی هونري پي ده به خشيت .

نه ده بي داستا نئاميز له به رامبر شت و پووداوه راسته قينه کان ده وه ستيته وه ، چونکه به تنها حقيقت و واقع نيه ، به لکو داهيانه که جورک له فريوداني تديايه ، خوشي و به زم ، يان هيا و پيشنيازيکه بؤ واقعيتک که ليوه ي فير ده بين .

هر له و سونگه يوه (نرستق) شيعر له به رامبر ميژوودا قوت ده کاته وه که له وانه يه نه ده بي داستاني که پشت نه ستوره به خه يال له حقيقتيکي باو و گشتگر نزيکتر بيت تاوه کوو له شتيک يان بابه تيکي زور راسته قينه و به رجه سته .

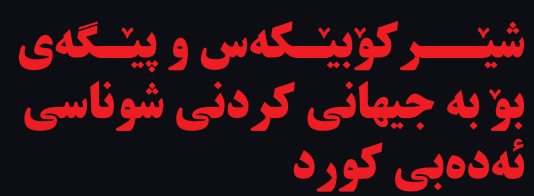
پرسياړه که ش ده لټ: گر نه ده بي داستا نئاميز ده ستردي خه ياله و پي له شت و پووداوي هلبه ستراو و له که سانيک که پيکاته ي خه يال ، بؤچي خومان به خويندنه وه ي پومان و چيروک کان سرگررم بکين؟ ده و تريټ ژيان کورتره له وه ي کات به چونه ناو دنياي فانتازيا و خه يالاته وه به فير پي بدين ..

تاکه وه لامتيکي ساده به لام هميشه نه مر نه وه يه که نه ده ب سرچاوه يه که بؤ فيريوون و زانين و که له که کردني معرفت و تيگه يشتن له خومان له دنيا ، په که نزيکي دیکه که زور بنه په تيه و له نه ده بدا هيه ؛ نه ویش له زهت و خوشي و چيژ وه گرته ... ، چونکه له وه ته ي زمان هيه و خه يالي مرؤف ده وله مندتر بووه ، ئيمه چيژيکي که وره له سرکيشيه خه يالوييه کاني مرؤف و نه زمونه کاني و خوليا و هکايه تي پي له سه راسيمه يي که سه خه يالوييه کاني ناو پومان و چيروک ده بينين ، به نه اندازه يک که وا ه سته که ين خومان له که لياندا به شدارين .

له يادمان نه چيټ ئيمه له وه ته ي هين به چيروک و داستانه کان که مارؤ دراوين و ده نيو هکايه ته که وره کاند ده ژين ؛ که چي خودي سحر و خه يال و نازادي بيرکردنه وه واي ليکردم وه لامي شم پرسياړه بکويته په راويز و وه لامتيکي دروست و تيږي پرسياړه که بؤ ده رفه تيکي دیکه به جيټه ئلم .

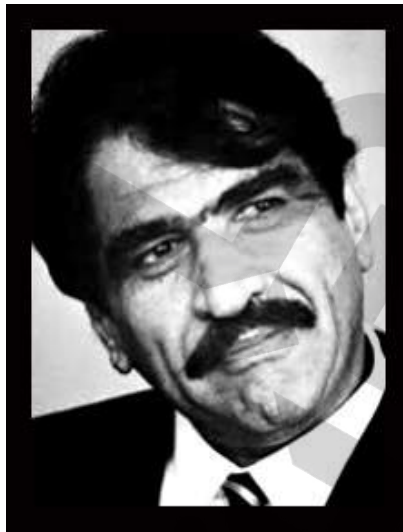

SHERZAD HASSAN
شېرزاد حسن

وہرزہ گفوارینکے فارہہنگے ہوندری کیمہ لاییتہ
VIDEOPRINT OM KUNST, KULTUR OG SAMFUND

جيهانى بوونى پيئوھندى يەكان و ھەگەر
پيئوھندى يە نيئوھولە تى يەكان، ھەندىك
شاعىرانى كورد، ھەتا لەو رىيەو ھەندى
بگەيننە دوورترىن شوئەكانى جيهان.
سەردەمى جيهانى بووندا كوردەكان
ئەدەبى يەكان، دەيان پردى تازەيان
دەرەو ھە دوور لە سنوورەكانى خۆيان
وايە گۆپان كارى لە پيئوھندى يەكاندا و
بووھە ھۆى ئەو ھى تاقىمىكى زۆر لە
لە رىنگاى ئىتتىپاقىيەت ھەگەر ھاوشان
جيهان پيئوھندى بىستەن، كارىگەرييان
ھەر ھە دەيان تۆپى پيئوھندى و
ھەموو دونىادا ساز بگەن.

کوئتی راگینه و پتو تر بوونی
دهرفته خسته خزه ت نووسر و
خویان و گله که یان، له ده لاقی ئه ده بیاتوه
هر بهو پیته "شیرکو بیکهس" ده لی: له
به پیوهندی یه سیاسی، کولتوری و
بق پرینه به رهو جیهانی بهرلای
دامه زرانده. (بیکهس، ۲۰۰۲: ۹۲) ئه و پتی
هروه ها ئال و گوږی بواری راگینه نه کان،
رؤشنیر و نووسر و شاعیرانی کورد،
و هاوړپتیانی خویان له سه رانسهری
لئوهرگر و کاریگری یان له سه راننن.
زانباری له بهر ژوهندی ئه ده بی کورد له

سالی ۱۹۸۹ 'تهنجومه'ن و کومېته‌ی مافی مرؤځی ئیتالیا' نازناوی 'هاوشاری ئیفتخاری شاری فلورانس'ی پښ به‌خشی.(صالحی، سیدعلی، ۱۳۷۰: ۵۳) و پاش نه‌وه رهوتی وهرگېترانی شیعرې کوردی به زمانه نه‌وروپایی‌به‌کان دهستی پیکرد. شیعره‌کانی شیرکو بیکه‌س به زمانه‌کانی ئالمانی، فه‌رانسه‌وی، ئیتالیایی، سویدی، نۆروېژي، عه‌ره‌بی و فارسی وهرگېتراون(ه‌مان) و له‌و ریگای نه‌و شیعرانه‌وه که نیشان‌ده‌ر و ده‌رخه‌ری داب و ره‌سم و میژوو و ژانه کومه‌لایه‌تی و شیوه‌ی جوانی‌ناسی و مرؤف‌ناسی و شوناسی کورده، وینه‌یه‌کی نوځ له‌ زهینی خه‌لکی جیهان‌دا له‌مه‌ر کورده‌کانه‌وه ساز بوو. وینه‌ی نه‌ته‌وه‌یه‌ک به نه‌ده‌بیات و زمان و راویژ و جوانی‌ناسی تابه‌تی خویه‌وه.

هەر بهو هۆیه کومه‌لگای ئه‌ده‌بى روژئاوا به شێوه‌یه‌کی ناهه‌رمى واته نه‌ک به پێی رێکه‌وتن و گریه‌ستێکی کولتووری، به‌لکوو له رێگای کاریگه‌ری وه‌رگرتن و کارتیکه‌ری‌یه‌وه ئاراسته‌یه‌کی جوداوازیان له‌مه‌ر ئه‌ده‌بیاتی کوردی و شێوه‌ی جوولانه‌وه‌ی له تۆری کولتووری جیهانی‌دا گرتە‌به‌ر.

وهرگتېره رۆژئاواییه‌کان یان نه‌و وهرگتېرانه‌ی شاره‌زای زمانه رۆژئاواییه‌کان بوون، روویان کرده وهرگتېرانی به‌ره‌می نووسهر و شاعیرانی کورد. له‌وه به‌دوا نه‌ده‌بیاتی کوردی نه‌ته‌نیا نوینه‌ری هه‌ست و ویستی مرقفی کورد و ئاوینه‌ی رووداوه سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی‌یه‌کان و دهر‌بپی فله‌سه‌فه‌ی نه‌و مرقفانه بۆ ژبان و مه‌رگ بوو، به‌لکوو وه‌ک نوینه‌ری نه‌ده‌بیاتی به‌شیک له‌ جیهان ناسیتندرا و که‌وته به‌رچاو. هه‌ر له‌و پتوه‌ندی‌یه‌ دایه که له‌ کتییی "فه‌ره‌ه‌نگی نه‌ده‌بیاتی جیهان"دا له‌مه‌ر "دهر‌به‌ندی په‌پوله‌ی"ی شیرکۆ

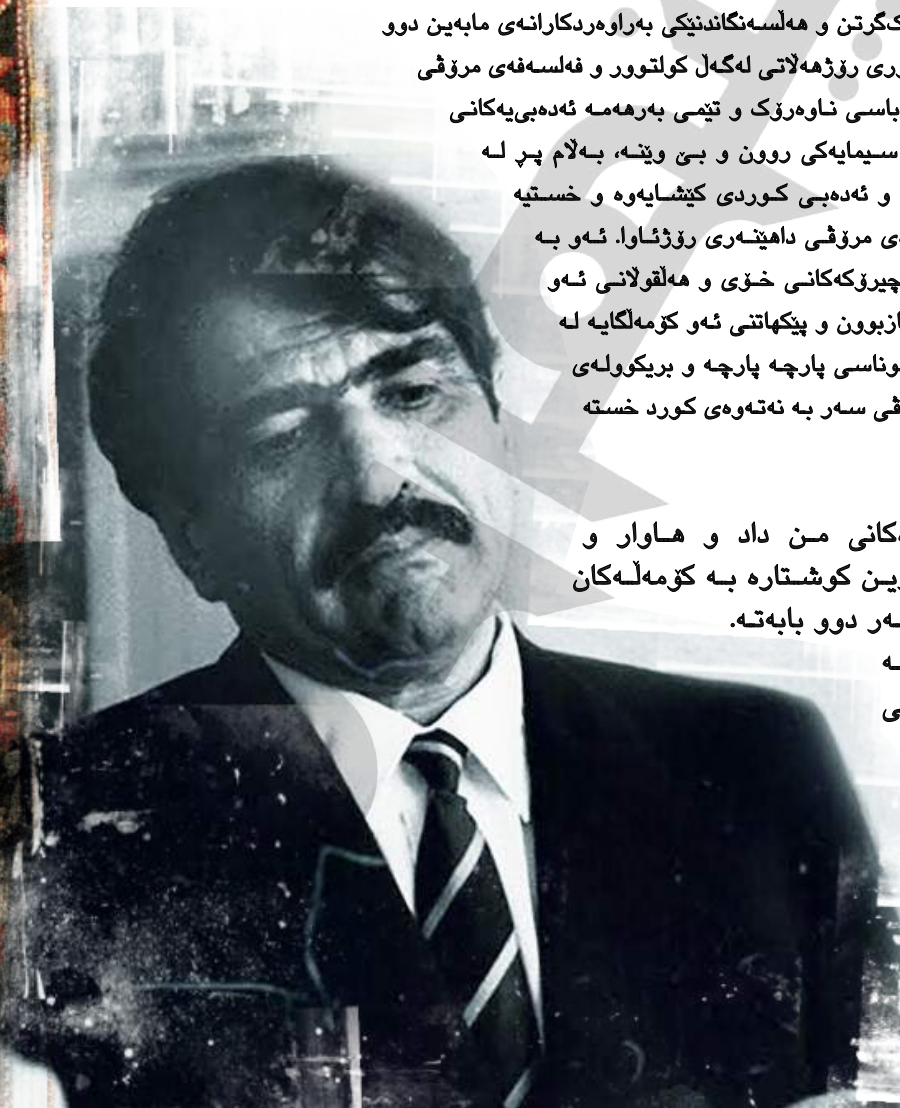
بیگه سه وه ئاوا نووسراوه؛ "مه نزوومه ی دهر به ندی په پووله پلان داپژئی بۆ کیشانه وه ی نه خشی کاته پر له تیکشان و پر له کیشه کانی هه موو کچه ره رۆژه لاتیی کانه." (خزائل، ۹۴۵: ۱۳۸۴)

پاش وهرگیزانی به ره مه کانی نووسه ریکی دیکه واته "شیرزاد هه سه ن" ئه ده بی کوردی له لای کومه لگای ئه ده بی رۆژئاوایی قورسای زياتر بوو. نووسه رانی جیهان بیریان له به شداری پیکردن و کردنه وه ی ده لاقه ی کۆپه ئه ده بی یه جیهانی یه کان به رووی ئه وه به شه له ئه ده بی جیهانی دا کرده وه. له سالی ۱۹۹۷ دا دوو نووسه ری کورد واته "عه بدوللا سراج" و "شیرزاد هه سه ن" بۆ به شداری کردن له "کونفرانسی نووسه رانی جیهان له مۆکۆلای فیتلاند بانگه یتشتن کران. وتاری شیرزاد هه سه ن له و کونفرانسه دا، له ژیر ناوی "ولامیکی کورت بۆ پرسایریکی کۆن" سه رنجی زۆریه ک له نووسه رانی به توانای جیهانی به ره و خۆی راکیشا (حسن، ۱۳۸۴: ۸) و له لایه کی دیکه وه هه ر ئه وه رهنگدانه وه یه له سه ر به ره یه ک له نووسه رانی لای کورد که له ناو خۆ خه ریکی نووسین بوون، متمانه به خۆیی یه کی زۆری به دوا داها ت که ئه ده بیاتی که مینه ش ده توانی له نینوان ئه ده بیاته زۆرینه و قه به کان دا، به مه رجی خاوه ن شوناس بوون، دهرکه وتنی به هیز و جودای بیی.

شیرزاد هه سه ن له و کونفرانسه دا به پیکگرتن و هه لسه نگاندنیک ی به راوه ردکارانه ی مابه ین دوو کولتوری کوردی و به گشتی کولتوری رۆژه لاتیی له گه ل کولتور و فه لسه فه ی مرۆفی رۆژئاوایی و هه روه ها به خسته به ریاسی ناوه رۆک و تیمی به ره مه ئه ده بی یه کانی خۆی و نووسه رانی هاو زمانی و ... سیمایه کی روون و بی وینه، به لام پر له ژان و مه رگه ساتی له مرۆفی کورد و ئه ده بی کوردی کیشایه وه و خسته بازنه ی بیرکردنه وه و لێ وردبوونه وه ی مرۆفی داهینه ری رۆژئاوا. ئه وه به هیتانه به ر باسی ژانی کاراکته ری چیرۆکه کانی خۆی و هه لقولانی ئه وه کاره کته رانه له ناخی کومه لگاوه و سازبوون و پیکه اتنی ئه وه کومه لگایه له ژیر نسبی سیاسه تی سه رکوتدا و شوناسی پارچه پارچه و بریکوله ی ئه وه مرۆفانه، دیمه نیک ی دیکه ی له مرۆفی سه ر به نه ته وه ی کورد خسته روو.

شیرزاد به گوته ی "نووسراوه کانی من داد و هاوار و شیوه نیکه له ماته می دپندانه ترین کوشتاره به کومه له کان (همان منبع، ۲۱) پیداکری له سه ر دوو بابه ته.

یه که م به که لک وهرگرتن له ته مه ییده گیزانه وه یی یه کانی چیرۆک، خه ریکی خسته رووی بابه تیک ی ئه ده بی یه که ناوه رۆکه که ی سیاسی و کۆمه لایه تی یه. واته زیره کانه سنووری مابه ین بواره جوداکانی زانسته مرۆیی یه کان ده سه پریته وه و

بابەتیکى نىۋان رىشتىي دەخاتە روو و لە روانگەيەكى رەخنەگرانەو بەبەتەكەي پېشكەش دەكا.

ئەو ھەش تاكتىكىكە بۇ ۋەي ئەگەر تا ئىستا مرقۇي رۆژھەلاتى بە رەخنە پارىز ناسراو، ئەو بە ناسيارى سېرنەو ھەو گوتارە، رەخنە ھەلگەر بوۋنى بەشېك لە مرقۇي سەردەمى نوپى رۆژھەلات بە گشتى و كورد بە تايبەتى دەكاتە پرسى شاراۋەي باسەكەي.

لە لايەكى دىكەو روۋى رەخنە ھەم لە خودە ھەم لە ۋىتر و ئەو ھەش سىمايەكى دىكەي لە مرقۇي رۆژھەلاتى بە خوينەر و بەردەنگى رۆژئاۋا ناساند. ئەگەر تا ئىستا ئەو مرقۇنە زياتر كولتور و دەستەلاتى سەردەست دەدەنە بەر تىرى رەخنە و لە سەر رەسەنايەتى پىدادەگرن، ئەو زۆر لايەنى كولتورى رەگاۋۇ كوردوۋى خۇمالى و ئەو لايەنانەي دەستەلاتە رەھاكانىش كە سەوداى سېرنەو ۋەي وردە گوتار و كەمە نەتەۋەكانىان ھەيە بە يەكەو دەداتە بەر تىرى رەخنە.

لە لايەكى دىكەو شاعىر و نووسەرانى ئەو جىلە و يەك لەۋان شىركى بېكەس، بە تىگەشتن لە دۇخى نوپى نووسىن و مەرىفەي جىھانى، ھەنگاۋى و رىيائەتەيان ھەلگرتوۋە. نمونەي ئەو دۇنيا ناسىيە نوپى بە لە دەقەكانى ۋەك 'ئافات' و زۆر دەقى دىكەي شىركىدا دەبىينەو. لە دەقەكانەدا ھەم نىگايەكى لە سامانى ئەدەبىي جىھانىيە و دەكرى شوپىن پىي كەسانى ۋەك 'سان ژۇن پىرس' لە نووسىن و نىگايەدا بىيىنەو، ھەم لە بارى ئەندىشەو بە تايبەت لە 'پەريزاد و گولكەي دۇمىنىدا' جودا لەۋەي مېژوۋى ژان و برىن و دىرۋكى خەفەتى دەنوسىتەو و جوغرافىي دۇۋازىيەكانى مرقۇي كورد لە دەقى شىئەردا دەنەخشىتى، رۆژئاۋا و فەلسەفەي ئەۋان بە روۋە مادى و فەكرىيەكەيەو بەرئاۋەرد دەكا لەگەل بىر و ھزرى نەتەۋەيى و لە زۆر جىدا لە ئاستى بەراۋەردى دوو كولتور تىدەپەپچ و تەننەت بە شىۋەيەكى بايەخ دانەرەنە دەۋانپتە كولتورى رۆژئاۋا و بە ئاراستەيەكى رەخنەگرانە لە روانىنن و دۇنيابىنى خۇي كە نمونەيەكى مرقۇي رۆژھەلاتى و تاكتىكى كورد و ھونەرمەندىكى ئەو بەشە لە دۇنيايە،

مرقۇف و دۇنيا لە شىئەرى دا دەگونجىتى. ئەو ھەش واتە فراۋن تر كوردى بازنەي زمان و روانىن و بەردەنگى دەقى شىئەرى كوردى. شىركى بېكەس بە پىي دەقەكانى ئەو بابەتە گرینگەي لەبەرچاۋ بوۋە كە دەلاقەي چوۋنە نىۋ پانتاي ھزر و بىرى جىھانى ھونەر و ئەدەبىياتە.

پەريزاد! پەريزادى تاق و تەنيا، جارىكى دىش لە كۆچدا بوو

لەۋى لە فېنتىسيا، لە فېنتىسيانى عاشقى مانگەشەو و ئاۋدا

لە شارى شىئەردا، لە شەۋىكى زىۋىندا، لە نىۋ بارى بەلەمىكى پەمەيىدا

چى و چاۋى خۇم نا، شىئەردەكانم كچىكىان كورد بە ھاۋرېم.

كە لېم پرسى تۇ خەلكى كويى؟ پېشكى دايەو و وتى:

من خەلكى نىشتمانى ھونەرم، باۋكم ناۋى شىئەرە و دايكم ناۋى مووسىقايە و

ھەرئەۋەندە لە رەجەلەكى خۇم دەزانم.... (بېكەس: ۱۹۹۳: ۲۰)

لهو شیعره و زۆر بهرهمی دیکه‌دا، شیرکو به هه‌سه‌نگاندنی دوو کولتووری رۆژئاوا و رۆژه‌لات و سه‌ره‌تی دان به روانگهی هونه‌ری رۆژئاوایی، له ئاکام‌دا زمانی هونه‌ر و ئه‌ده‌بیات به زمانی جیهانی نوێ ده‌زانن. جودا له شیعر له نووسینی ئاساییش‌دا ئاوڕێ له‌ واره‌ داوه‌ته‌وه‌ و ئه‌و که‌شه‌ نوێ‌یه‌ی به‌ باشی ده‌رک کردووه‌ و له‌و باره‌وه‌ ده‌لێ «جیهانی بوون دونیایی‌یه‌کی نوێی به‌ رووی ئه‌ده‌بیاتی کوردی‌دا کردووه‌ته‌وه‌. روانیکی به‌رین و به‌ربالۆی به‌ شاعیران و نووسه‌رانی کورد به‌خشیه‌وه‌. نیگای ئه‌وانی بۆ جیهان و بابته‌ گشتی‌یه‌کانی وه‌ک مرۆف و ئازادی ژن و ... گۆریوه‌. (بیکه‌س، ۲۰۰۲: ۹۵) به‌ گشتی ئه‌زموونه‌کانی به‌جیهانی‌بوون، ئه‌زموونی نوێ‌تری له‌به‌ر ده‌م نووسه‌رانی کورد دانا که‌ گرینگ‌ترینیان روانینی فره‌ره‌ه‌ند و چه‌ند لایه‌نه‌ و بیرى پلۆپال و ئاسانگیری و تولیپرانسه‌ (هه‌مان) له‌و سه‌رده‌مه‌دا شاعیران و نووسه‌رانی کورد له‌ چوارچێوه‌ی ژانر و قۆمه‌کانی ئه‌ده‌بی جیهانی و به‌ تیکنیکه‌ مودیپنه‌ ئه‌ده‌بی‌یه‌کان، هه‌م شوناسی نه‌ته‌وه‌یی خۆیان له‌ شیعر و رۆمانه‌کانیان‌دا نه‌خشاند و هه‌م بیر جیهان‌گیره‌کانیان له‌ به‌رهمی خۆیان‌دا جێ کرده‌وه‌. له‌ راستی‌دا فۆرم و پێکهاته‌ و ئه‌ندیشه‌ی جیهانی‌یان له‌گه‌ل شوناسی خۆیان ئاوێته‌ کرد و به‌رهمه‌یکی نوێیان خولقاند که‌ هه‌م له‌ ئاستی ناوچه‌یی و هه‌م له‌ ئاستی جیهان‌دا ئاوڕی لێدراوه‌ و خۆیندراوه‌. به‌رهمه‌کانی "به‌ختیار عه‌لی" رۆمان‌نووس به‌ پێی ئه‌و بنه‌مایه‌ ئیعتباریکی جیهانی‌یان وه‌ده‌ست هێتاه‌وه‌.

کتییی "دواه‌مین هه‌ناری دنیا" نووسراوه‌ی به‌ختیار عه‌لی فرمیسی ته‌مه‌نیک ژان و خه‌م و سه‌رگه‌رادنی نه‌ته‌وه‌ی کورد و له‌ راستی‌دا هه‌موو عێراق و ته‌نانه‌ت هه‌موو خه‌لکانی خه‌فته‌باری زه‌مینه‌ (علی، ۱۳۸۸: ۵) ئه‌و رۆمانه‌ له‌ سه‌ر بنه‌مای ئه‌و کاره‌ساتانه‌ به‌رهم هاتووه‌ که‌ خه‌لکی عێراق چه‌شتووایه‌ و دیتووایه‌ و ره‌نگ‌دانه‌وه‌ی کولتور و نه‌ریته‌کانی گه‌لی کورده‌. له‌ لایه‌کیشه‌وه‌ پره‌ له‌ ئه‌ندیشه‌ی مرۆف‌دۆستانه‌ و ئاشتی‌خوازنه‌ و هه‌لگه‌ردن و پێکه‌وه‌ سازان و ... ئه‌و چه‌ند تایبه‌ته‌ندی‌یه‌ بووه‌ته‌ هۆی پێشوازی ناوچه‌یی-جیهانی له‌و به‌رهمه‌. رۆمانی دواه‌مین هه‌ناری دنیا به‌رهمه‌یکی جیهانی‌یه‌ و تا ئیستا به‌ چه‌ند زمانی وه‌ک ئالمانی، رووسی، عه‌په‌بی، تورکی و فارسی وه‌رگێردراوه‌ (هه‌مان سه‌رچاوه‌)

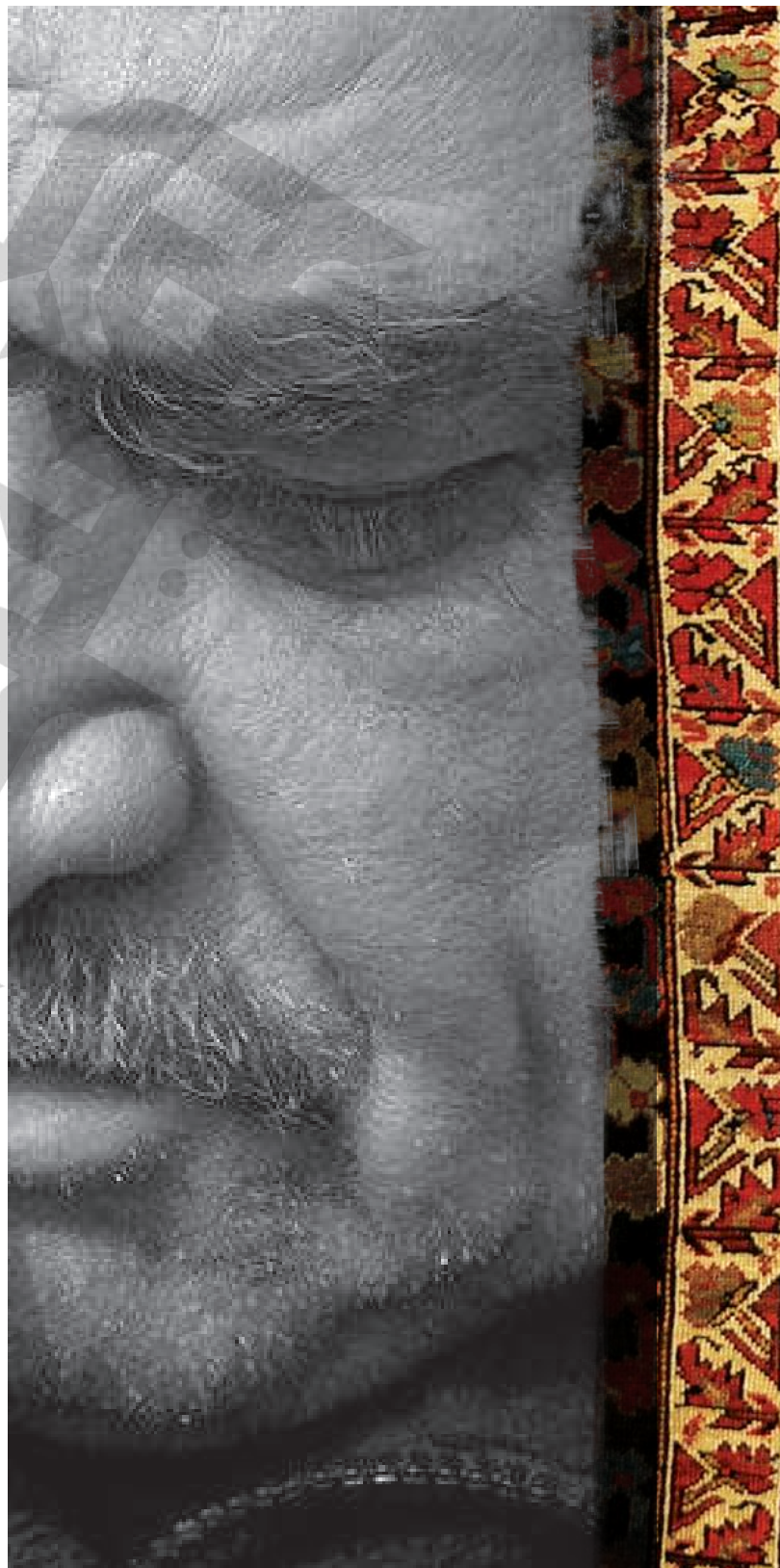
له‌ دونیای ئیستا و به‌ یارمه‌تی بارودۆخی نوێی پێوه‌ندی‌یه‌کان و ئاماده‌یی شاعیرانی کورد له‌ کۆر و کۆمه‌له‌ جیهانی‌یه‌کان، ده‌ره‌فتیک ره‌خساره‌ تا زۆریه‌ک له‌ رۆشن‌بیر و وه‌رگێرانی جیهان، روو بکه‌نه‌ ئه‌ده‌بیاتی کوردی. به‌شیک له‌و سه‌رنجه‌ جیهانی‌یه‌ له‌ چه‌ند نمونه‌ی هه‌لبژاردده‌ ده‌توانین ئاوا بخه‌ینه‌ روو:

له‌ ریکه‌وتی ۵- ۱۲/۱۰/۱۹۹۹. حکومه‌تی "سویس" له‌ شاری "زوریخ" خه‌فته‌یه‌کی کولتووه‌ی بۆ ناسینی کولتور و ئه‌ده‌بیاتی کورد ته‌رخان کرد. له‌و خه‌فته‌ کولتووری‌یه‌دا، خه‌لکی سویس له‌ گه‌ل وینه‌کێشان، موسیقا، سه‌ما و شیعرێ کوردی ئاشنا بوون. پاش شیعر خۆیندنه‌وه‌ی شاعیری کورد شیرکو بیکه‌س، نووسه‌ری سویسی "پیترا کرۆسیل" له‌ نووسراوه‌یه‌ک‌دا له‌ ژێر ناوی "ئیمه‌ له‌ رابردوودا خاکی کوردانمان دزیوه‌، بۆ خاکه‌کیان نه‌ده‌ینه‌وه‌؟" باسی کاریگه‌ری وه‌رگرتنی خۆی و هاوولاتیانی سویسی له‌ شیعرێ کوردی ده‌خاته‌ روو. (سه‌رده‌م، ۲۰۰۰: ۲۶۱). سالی ۲۰۰۲ش "ریکخراوه‌ی ئه‌ده‌بیاتی هوله‌ندی" له‌ فستیوالێکی شیعر بۆ شاعیرانی ناو‌به‌ره‌وه‌ی جیهان‌دا، شاعیرانی کورد بانگێشتن ده‌کا و کورده‌کانیش وێرای زۆریه‌ک له‌ ناودارانی شیعرێ جیهان به‌رهمه‌کانی خۆیان پێشکه‌ش ئاماده‌بووان ده‌کهن. له‌و فستیواله‌دا شاعیرانی وه‌ک "بریاتین بریاتین باخ"، "رومیکۆ کامپیرت"، ئیوا خارلاخ"، "تونکای"، "عیسا ئه‌لیاسری" و ده‌یان شاعیری دیکه‌ی ولاتانی جیهان به‌شدار بوون. شاعیرانی کورد به‌رهمه‌کانی خۆیان که‌ ره‌نگی ناوچه‌یی و ده‌نگی جیهانی پێوه‌ دیار بوو پێشکه‌ش کرد. (ئاینده‌، ۲۰۰۲: ۳۳)

زۆر جارىش سياستوانانى كوردى عىراق له پلهى بالۆيزهكانى كولتور و ئهدهبدا رۆلى بهرچاويان بۆ برهه پيڤدان و بلاو كردنهوهى ئهدهبيات ههبووه. ئاويتهى كارى هاوبهشى نوينه رانى سياسى كورد له رۆژئاوا و ئامادهى شاعير و نووسه رانى كورد له بواره جيهانى يهكان، ئاكامى ئهرينى بۆ زمان و ئهدهبياتى كوردى به دواوه بووه. بۆ وینه ئامادهى شيركو بيكهس له 'فستيوالي شيعرى ئيستامبول' له سالى ۲۰۰۸ و شيعر خويندنهوهى ئهوه، سه رنجى وهرگيڤ و شاعيرى گه وهرى رۆمانياىي 'نيكولينا ئوپيڤا' رادهكيشى. (ئاينده، ۲۰۱۰: ۱۶۰) پاشان به پيشنيارى بالۆيزى عىراق له رۆمانيا كه كورد بووه، ئهوه وهرگيڤه دهست دهكا به وهرگيڤانى شيعرهكانى شاعيرانى كورد بۆ سه ر زمانى رۆمانياىي.

ئهو رهوتنه روو له گهشهيه بووته هۆى ئهوهى زهين و زمانى شاعيرانى كورد كار بكاته سه ر بهرهمى شاعيران و نووسه رانى گه وهرى دونيا و گهلانى ديكهى ناوچهش. نمونه شى بهرهمه شيعرى يهكانى 'لوتقى ئۆزكۆك' شاعيرى جيهانى توركيابه كه سيڤه رى زهينيه تى شيعرى شيركو بيكهس له سه ر وینه شيعرى يهكانى دا رهنگى داوته وه و بهردهنگان ههستى پيڤدهكهن.

(صالحى، سيد على، ۱۳۷۰: ۵۲ و ۵۳) هه ر ئهو توانا زمانى يهى شاعيرانى كورد بووته هۆى سه رسوپمان و ته نات پيڤداه لگوتن و ستايشى شاعيرانى گه وهرى ئيرانيش. 'سه يدعلى سالى' بنيات نه رى 'بزووتنه وهى شيعرى گوتنه' له ئيران، به پنى توانايى زمانى و قورميك له لايه ك و تايبه ته ندى ناوچه يى ئهو بهرهمانه له لايه كى ديكه وه دهنووسى، 'ره فيق سابير' به جورىك ده توانى له ريزه ي 'ئارتور ريمبو' بنيات نه رى سيميۆليزم له فه رانسه بچ. ئهو به به دى هيتانى گورانيكى نوئ مزيگنى ده ركه وتن و خويابوونىكى جياواز به خوينه ران ده دا. گورانيك كه به سورپئاليسى سهركىش نيودير ده كرى. (همان منبع، ۵۵) هه روه ها له مه ر دوو شاعيرى ديكهى كورده وه دهنووسى: جارى وايه ههست ده كه م 'عه بدللا په شيو' و 'له تيف هه لمه ت' هاوولاتياني 'ئه مه سه زه ر' و 'ديويد هيوپ' يان 'لانگستون هيوپ' ن.

(همان منبع، ۵۳) له سه‌لماندنی ټو کاریگریتیی‌ه‌ی شیعر و ټه‌ده‌بیاتی کوردیی وه‌ک یه‌کئیک له سازده‌ره‌کانی شوناس‌ساز بۆ کورده‌کان، "مه‌نوچیه‌ر ټاته‌شی" له پښه‌نگانی شیعر ی‌هاوچه‌رخ ی‌فارسی ده‌نووسی : له گه‌رمه‌ی سه‌ره‌ی شیواوییه‌کان‌دا، ټو گه‌له‌هانه‌یه‌کی گرینگی بۆ به‌ره‌مه‌هیتانی شیعر هه‌بووه تا ده‌نگی خۆی له ژیر ټاسمانه‌کانی جیهان‌دا هه‌لبه‌ری و ټو ده‌نگه‌ش له گوێی جیهان‌دا بزینگیته‌وه. به‌و شیوه‌یه‌یه‌که شیعر ی‌کوردی توانیویتی سیمای دره‌وشاوه‌ی بی. سیمای هینده دره‌وشاوه‌که ده‌توانین به پالپستی به‌ره‌می ټه‌وان بی ترسی تانه و ته‌شه‌ری به‌رچاوته‌نگ و پاوان‌خوازان بلتین: شیعر ی‌فارسی هاوچه‌رخ به‌و پله‌یه‌ له ناسران و کهوتنه به‌ر سه‌رنج له دره‌وه‌ی سنووره‌کانی ئێران نه‌گه‌یشتووه. شایه‌ت و سه‌لمیته‌ری ټو قسه‌یه‌ش شیعه‌ره‌کانی شاعیرانی وه‌ک شیرکۆ بیکه‌س و له‌تیف هه‌لمه‌ت و عه‌بدوللا په‌شیو و ره‌فیع سایه‌ره.

(آتشی، ۱۳۸۶: ۸) ره‌خنه‌گری ټه‌ده‌بی ناوداری ئێرانی "ته‌قی پورنامداریان" یش له مه‌ی شیعر ی‌به‌رز و بلیندی ده‌ره‌بندی په‌پوله‌وه ده‌نووسی: ټو مه‌نزومه‌یه‌ شاکاریکی بی‌وینه‌ی جیهانی‌یه و هه‌ماسه‌ی زیندوو و به‌رده‌وامی گه‌لی کورده. (پور نامداریان، ۴۰: ۱۳۸۰).

که‌واته ده‌توانین بلتین جیهانی‌بوون پانتایی‌یه‌کی ره‌خساندوو که شاعیران و نووسه‌رانی کورد له کۆپ و کۆمه‌له‌ ناونه‌ته‌وه‌یی‌یه‌کان ټاماده‌ بن و هه‌ر ټه‌وانیش به‌ که‌لک وه‌رگرتن له‌و ده‌رفه‌ته‌ سه‌ول ده‌دن ټه‌ده‌بیات و زمانی نه‌ته‌وه‌ی خۆیان بناسیتن و بۆ زه‌نگین و ره‌نگین کردنی تیده‌کۆشن. له لایه‌کی دیکه‌وه جیهانی‌بوون به‌ هیتانه‌ ټارای واتاگه‌لی تایه‌ت و جوداوازی وه‌ک مافی مرۆف، دیموکراسی، مافی ژن، ژینگه‌پاریزی، سه‌پانه‌وه‌ی سنووره‌کان و ... وه‌کی شیرکۆ بیکه‌س ده‌لی دونیایینی ټه‌دیانی کوردی گۆپیوه. روانینی تاک ره‌هه‌ندی ټه‌وان گۆرانی به‌سه‌ر داهاتوو و به‌ چاویکی کراوه و روانینیکی به‌رین‌تره‌وه ده‌ستیان به‌ به‌ره‌مه‌هیتانی ده‌قی ټه‌ده‌بی کردوو.

به‌ره‌می ټه‌ده‌بی کوردی ئیستاکه به‌ تایه‌ته‌مندی و تیم و ناواخنی ناوچه‌یی که هه‌لگری خه‌ون و خولیا و داب و ره‌سم و جوانی‌ناسی تایه‌ته و پیکهاته و ته‌کنیکی جیهانی‌یه‌وه، بۆ کۆمه‌لگای ټه‌ده‌بی جیهان‌ناسراوه. که‌واته ټه‌ده‌بیاتی کوردی هه‌م زمانی کوردی ده‌وله‌م‌ند کردوو و هه‌م شوناسی کولتووری کورده‌کانی به‌ جیهان‌ناساندوو. ټو دوانه‌ش هه‌ردووکیان له

سازدهره گرینگه‌کانی شوناسی نه‌ته‌وه‌یین و ده‌توانین بلّین جیهانی بوونی پتوهندی‌یه‌کان و لیک‌گری‌دراوی سه‌رده‌می نوئ و واتا جیهان داگره‌کان، که لهو سه‌رده‌مه‌دا بلاو بوونه‌ته‌وه، له ده‌وله‌مه‌ندکردنی ئەو سازده‌رانه‌ی شوناسی نه‌ته‌وه‌یی کورددا کاریگر بوون. هه‌رچی ئەو ره‌وته‌ گورج و خیراتر بی به‌ره‌می ئەده‌بی کوردی له تۆری کلتووری جیهان‌دا زیاتر وه‌ بره‌و ده‌که‌وئ. به‌خشرانی نازناوی "تیمپراتۆری شیخیری جیهان" به‌ شیرکۆ بیکه‌س پاش مه‌رگی، له‌ لایه‌ن شاعیران و نووسه‌رانی غه‌یره‌ کورده‌وه و به‌ تایبه‌ت له‌ ئێران‌دا ئەو راستی‌یه‌ی ده‌رخست که له‌ لایه‌ک زمانی هونه‌ر که شیرکۆ له‌ په‌ریزاد و گوله‌که‌ی دوژمنی‌دا ستایسی ده‌کا، شان و شه‌وکه‌تیکی بی وینه به‌ نه‌ته‌وه‌یه‌ک ده‌به‌خشی و له‌ لایه‌کی دیکه‌وه شیرکۆ ئەوه‌نده‌ی له‌ ژبانی دا‌حو‌لی ده‌وله‌مه‌ند کردن و ناساندنی شوناسی نه‌ته‌وه‌یی و کولتووری خو‌ی‌دا، مه‌رگی‌شی ناوبانگ و ده‌رکه‌وتنیکی دیکه‌ بوو.

سه‌رچاوه

- آتشی، منوچهر (۱۳۸۶) شعر کردی بخشی از پیکره‌ی فرهنگ ایرانی و جهانی، فەلنامە‌ی تەڤەڵی شعر گوهران
- ئۆپێرا، نیکولینا (۲۰۱۰) نامه‌یه‌ک بۆ شیرکۆ بیکه‌س، سلێمانی: گۆڤاری ئاینده، ژوماره ۸۹
- بیکه‌س، شیرکۆ (۱۹۹۳) ئافات، بی نا
- پورنامداریان، محمد تقی (۱۳۸۰) دره‌ پروانه و حلبچه، مجله‌ انجمن زبان، فرهنگ و هنر کرد، شماره ۷، تهران: دانشگاه شهید بهشتی
- حسن، شیرزاد (۱۳۸۴) حە‌ار و سگ‌های پدرم، ترجمه‌ مریوان حلبچه‌ ای، تهران: نشر چشمه
- خانی، ئەحمەد، (۱۳۶۷) مە‌م و زین، ارومیه: انتشارات خە‌لاح‌ الدین ایوبی
- خزائیل، حسن (۱۳۸۴) فرهنگ ادبیات جهان، تهران: معاونت امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
- رە‌ایی، یونس (۱۳۸۳) شیرکۆ بی کس‌ اندوه‌ س‌رای رنج‌ دیدگان، ارومیه: نشریه‌ تا‌ خورشید، شماره‌ چهارم سال سوم
- خە‌الی، سید علی (۱۳۷۰) جهان و مویه‌ های ازلی، تهران: مجله‌ دنیای سخن شماره ۴۴
- شیرکۆ بیکه‌س له‌ فیه‌ستی‌ق‌الی شیخیری دونیا له‌ هوله‌ندا - (۲۰۰۲)، سلێمانی: گۆڤاری ئاینده، ژوماره ۳۴
- کرۆسێل، پیترا (۲۰۰۰) ئیمه‌ پێشتر خاکی کوردانمان دزیوه‌ (نامه‌یه‌ک بۆ شیرکۆ بیکه‌س) سلێمانی: گۆڤاری سه‌رده‌م، ژوماره ۸

YONES REZAEY
یونس ره‌زایی

وتہ زایگ لہ سہر رہ سہیہت و لاوہ کی بون زوان

شیردل نیل پوور

DESIGN BY: RUNAK RESULPUR

له ئې وتاره ك جوورېنگ وهتوويژن قسه ره گهرد خوهيا؛ هقردهو بقن و سهرنجيگه له سهر چهن پرسيار لهواي: رهسميهت چهس و وه چ مدوويژن هم گريد؟ زوان لاوهكي چهس؟ ئايا زوان دالگي ههر ئو زوان لاوهكيهسه يا زوان فهرميش تواني لاوهكي بوود؟ ئړا وهختي ئقشن زوان دالگي، كه مينه (ئهقهليهت) و پهراويزهگان فرهتر تيه نه خيال ئنسان و ئوانن ك فرهتر پهره دهنه پي و جهژن و سقر ئړاي كرن؟ نه ئهوانه ك زوان دالگي فهرمي ديترن.

ئايا زوان فهرمي و لاوهكي هانه وهرايوهر يهك، يا زوان دالگي لامژ زوان رهسميه؟ «مهحلي» بقن زوان يانې چه؟ وه دهس ئاخرش پهيوهندي زوان رهسمي و دالگي گهرد دهسهلات و چوارچووهيل كوومهلايهتي و سياسي و ئابووريا چهس؟ و ئلاوييم (ئراده و خاست) دهرهقهندارهيل له سهر زوان چهس؟

له يهكم نوورپن لهيوا وه نهزهر تي ك رهسميهت؛ يهي چوارچوو بوود ك له لايهن يهي كهس يا دهسه و گهليگ يان يهي دهسهلاتيگ؛ وه همژم يهي داتهك درايد. چ ئو داتهكه ن قسيائي بوو؛ چ نه ن قسيائي. چ خاس بوو؛ چ خراو؛ ئ داتهكه، جوورې پاوهني (ئلام) گهرد خوهيا ديترن. پاوهني يهكيگ له واوريزهيل سهرهكي رهسميهته، چ وه همژم تهكايهتي و چ وه همژم كووماري بايهس سهقام بگري.

گواي رهسميهت وه گشتي پاوهنيهكانتيه و هيچ قهتعيتيگ نه يري، يانې له ناو زهمان و مهكانهيل جوورايجوور نيتهواني وه يهي ماژه (شكل) ي پايا (ثابت) لي بهر بگري، وه وتهي تر رهسميهت درسه ئلام ديترن، ئهمان پاوهنيهكاني نيتهواني قهتعيت بين زهمان و بي مهكان بنياشتوود. ئړا ويته زوان فارسي؛ هاوچهرخ و هاوزهمان له دو نيشتمان ئيران و ئهفغانستان زوان فهرميه، گواي هاوزهمان له يهي جي تر وهكوو فرهانس نه فهرميه؛ نه ئلامي ئړا رهسميهتي ههس.

بهس ئې نه بقن قهتعيت ته ئړا يهي كهس لهواي يهي ئنسان ك جي ولوور قهتعيت نه يريد؛ بهرحق بقن زوان فهرمي خهيده وهردهلهك و جوورې ئازادي و دهرچين له ژير هيل پاوهنيهگان زوان فهرمي له ناخ ئنسان لهواي يهي سووژهي سهرهوخه ئاراسه كهيد. له حالي ك ئ پاوهني زهماني و مهكانيه ئړا زوان دالگي وه ئې لهونه نييه. پاوهني وه زوان دالگي تهنيا يهي ئلام ئهخلاق و ئاتفييه.

پاوهنيگ ك زهمان و مهكان نيتهناسيد و يهكيگ له جيبهيل وه يهكا تهقيان زوان فهرمي و زوان دالگي ههر ئې خالهسه، ئهويش ههناي زوان فهرمي و دالگي يهي كهس يا يهي گهل يهكيگ بوود. ئهمان زوان دالگي چهس؟ له بارهي زوان دالگي يهكم ئيه ك يهي داتهك يا چوارچوو نييه ك كهس يا گهل ئلام وه ئهجامي بنياشتوود. ههناي يهي زوان دالگي فهرميهو بوود، وارد يهي ئيدئولوژي يا ئاميتهي يهي دهسهلات بوود و ئو زوانه دي چووده ناو كارزار تازهي ك ئسانهيل ئو زوانيشه گهرد خوهيا هاوشووناسهو كهيد؛ نه لهوا ك فامي بكن، بهشكم فره بيكرچه.

يهكيگ تريش ئيه ك زوان دالگي يهي ههل ومهرجه ك كهس يا گهل، ههرچهن وه شيويه ئجبار له ناوي قهرار گريد؛ ئهمان ئهدهب ژيان يا ههر خود ژيان فير بوود و تا سهردهم مردن؛ وه ئو باجه (دريچه) وه ك وشهگان ئو زوانه لهواي يهي سيستم له ناو ميژگي جيگر كرده، گهرد جهان و مهربماني و گيانهوهريليا و ههر لهيوا گهرد خوهيا هلسنيس كهيد.

زوانی ک دالگ و باوگ و گشتی بنه‌ماله و یه‌ی کوومه‌لگه، ژیان و مهرگیان، هه‌لس‌ونیشیتان، کار و کرداریان پی به‌نه نوا و ئسانه‌گانیان پی ئامخته‌کن، هه‌م توانی زوان ره‌سمی بوود هه‌م لاه‌کی هه‌م جهانی هه‌م قه‌ومی یا لوالو و گشتی ئی زوانه‌یله، ری و ره‌سم و چاره‌ن‌قس خوه‌ی بیتاشتوو. به‌شکم ئه‌وانه ک پژرنن زوان دالگی، زوان په‌راویز و نارپه‌سمیه، رسته و گوزارشت تر له ناو سه‌رییان ئه‌ژم گرتیه. ئمجا بی‌کوومیش به‌نه‌ی کار و زوان فره‌بی‌قورپ و لاه‌زه‌و‌کن، ئه‌وه‌گوزاره‌ی «مه‌حله‌ی ب‌قنه». ک وه‌گومانم بایه‌س هه‌ر له ئیره‌هه‌له‌و‌گه‌ردیمنه ئه‌و پرسیاره‌ک: مه‌حله‌ی ب‌قن زوان یانی چه‌؟

له‌باره‌ی ئی ره‌سته‌بایس ب‌قشم ک «مه‌حله‌ی» یه‌ی وشه‌ی عه‌ره‌بییه و وه‌مانای مه‌کان و جی‌ولوور و «ی» مه‌حله‌ی یای نسبییه و له‌یوا یه‌ی گوزاره‌ی فره‌ئلاجه‌ق‌ئرا پیتاسه‌ی یه‌ی زوان ئه‌ژم گرید. یه‌کم ئیه‌ ک ئه‌و مه‌حله‌کووره‌س؟ ک زوانه‌گه‌ی بووده مه‌حله‌ی، وه‌ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست مه‌حله‌ی ئلای(ویژه)ک نییه، به‌س ئرا گشتی زوانه‌یل توانیم ب‌گریمه‌ی کار و هیچ زوانی نییه‌ک مه‌حله‌ی نییاشتوو. دویم ئیه‌ک ئی گوزاره‌هاو‌زهمان ئرا چشته‌یل‌تریش وه‌ک: ماس و هیلکه و مه‌له‌وه‌ره‌یلش به‌نه‌ی کار، هیلکه‌ی مه‌حله‌ی، ماس مه‌حله‌ی و ... له‌ئیره‌هه‌ر چه‌ن مه‌حله‌ی له‌نوا‌ی شاری و سه‌نه‌تی قه‌رار گرید؛ گوا‌ی له‌باره‌ی زوان نیه‌توانی ئی نه‌خش و وه‌زیفه‌ب‌گریده‌و خوه‌ی.

به‌س ئزمه‌ت و ئفره‌ت ئنسان و شان و شه‌و‌که‌ت باوگ و دالگ و بنه‌ماله‌چه‌پی تی؟ ئایا توانیم وه‌ئسانه‌گانی‌ش ب‌قشیم «ئنسان مه‌حله‌ی»، به‌وجی ک ئی که‌سانه‌یله‌هان له‌په‌راویز یا قه‌ومی‌ته‌ی بی‌جکه‌له‌یه‌ی فره‌ه‌نگ ره‌سمین؟ یا ئیه‌ته‌نیا بوونایکه‌ئرا هه‌زوبه‌خت (ئجازه‌) بی‌هرمه‌تی و هه‌ق‌کوشی و چه‌وساوه‌.

ئمجا چ چشتی ئی بی‌قورپییه‌له‌میژگ یه‌ی ئنسانی ئرا هه‌لشکانن دیوار شانازی و خوه‌ی‌په‌وزی یه‌ی ئنسان‌تر ئاراسه‌که‌ید؟ ئه‌گه‌ر ب‌چیمه‌و بن‌درسی، دوجاره‌سه‌رچه‌وه‌ی ها‌له‌لای ره‌سمیه‌ت و ئی‌جاره‌واوری‌ز به‌رحه‌ق ب‌قنی. به‌رحه‌ق ب‌قن واوریز‌یگه‌ک وه‌خاوه‌نی ئی هه‌زوبه‌خته‌ده‌ی تا ئه‌سپه‌گه‌ی وه‌ره‌و هه‌ر جییگ ک بتوای؛ بخارنید و له‌ئیره‌خه‌ته‌ریه‌ی جوور سلمانن پیش تی. ریشه‌و رچله‌ک بی‌هرمه‌تی و هه‌لشکانن یه‌ی ژیان، یه‌ی فره‌ه‌نگ، یه‌ی ئیده‌، یه‌ی جهان‌نووی و ... گشتی ها‌له‌ژیرسای ئی چه‌فت‌نووییه‌ک یه‌ی ئنسان یا یه‌ی گه‌ل یا ولاتی وه‌خه‌لک و ولاتیگ تر دیر.

ئهمان ب‌چیمه‌و سه‌ر په‌یوه‌ندی ده‌ره‌قه‌ت و چوارچووه‌یل کوومه‌لایه‌تی و سیاسی گه‌رد زوانا ک خال سه‌ره‌کی باس ئی وتاره‌سه‌. ده‌سه‌لات یا ده‌ره‌قه‌ت ک «نیچه» مایه‌ی جیمان یا هه‌ر سه‌رکه‌فتنیگ زانیده‌ی، وه‌ئه‌ژم ئاسایی جووریگ هاز و ئنژییه‌ک له‌زات هه‌ر ئنسان و گیانه‌وه‌ری هه‌س.

دهرقهت یه‌ی مه‌یله و وه ته‌نیایی هیچ خه‌ته‌ری نه‌یری، مه‌گهر هه‌لومه‌رج ئالاینگ یا قه‌ولی وه‌ته‌نی: ئاو و هه‌وای دل‌خواز ئرای بکه‌فنده که‌رهم و ده‌س بکه‌یده ئه‌وزینه و جووریگ بدره‌وشید ک دی به‌جهر کردنی فره سه‌خته و بوود. دهره‌قهت درسه قه‌ریزه‌س، ئه‌مان فره جار له‌وای یه‌ی ئه‌قل کار که‌ید یا له ئه‌قلیش وئیار که‌ید و گاجاریش له شیتی فه‌رمان به‌ید.

ده‌سه‌لات لقه‌یل فره‌ی دیری و توانی فره‌ چشته‌یل بگریده وهر، ئه‌مان له ئی وتاره مه‌به‌ست له دهره‌قهت؛ ده‌سه‌لات سیاسی و کوومه‌لایه‌تی که‌ چ‌قن هه‌زوبه‌خت پشیا که‌ید تا گشت چشتی ئرا ئیمه وه دل‌خواز خوه‌ی پیناسه بکه‌ی و هیچ که‌س شک نه‌که‌ی ک ئی پیناسه‌یله هاتی گیچه‌ل بیناشتون. له ئیره هه‌له‌و گهردیمنه سه‌ر وشه‌ی ره‌سمیه‌ت؛ ره‌سمیه‌ت، په‌یوه‌ندی قورسی گهرد دهره‌قه‌تا دیری یا به‌شی له زوور و ده‌سکای خوشار یه‌ی سیسته‌مه.

ههر ده‌سه‌لاتی نیاز دیری، یه‌ی زوان فره‌رمی؛ یه‌ی دین و یه‌ی قانون فره‌رمی بیناشتوود و پچ خوه‌شه گشتی مه‌ردم له نوایان سه‌ر بچه‌منن. دیاره ک زوان و داته‌ک و چشته‌یل تریش له‌یره ئه‌بزارن ئرا دهره‌قه‌ت ک توای چشته‌یل تر جی وه جی بکه‌ی و یانه بوونه ئه‌بزاره‌یل سلمانن یه‌ی ده‌سه‌لات. له راسا زوان، قورگی ئرا جاپکیشان و شانتاژ و هه‌له‌بافی (زیاده‌گویی) یه‌ی سیسته‌مه و بیجگه یه‌ی زوان فره‌رمی، ئه‌ودقای زوان و زاراو‌ه‌گان ئرای لاوه‌کی و لامژ و لایه‌س و بریگ جاریش مخول.

فره جار ئی لاوه‌کی ب‌قنه له ئه‌نقه‌سه و له رق‌ئاگامی و بریگ جاریش له نائاگای، گوی وه ههر حال یه‌ی ده‌سه‌لات وه‌ختی هه‌لکه‌فی؛ وه‌ک هه‌مایگه ک چنگ نه‌یده بان گشت چشتی، وه ههر ج‌قله‌که‌ری له نوای سه‌ر راسه و بکه‌ی، ها له مه‌هوسگ یه‌گ هفی بکه‌ید یا سلیتا بدید یا سه‌له‌ه‌جای بکه‌ی.

ئمجا ههر ده‌سه‌لاتی ک ئه‌ژم گری، یه‌ی معادله خوه‌ی نیشان ده‌ی. معادله‌ی بان‌ده‌س و بن‌ده‌س زاقه‌و بوود، بان‌ده‌س گهرد واوریزه‌یل بان‌ده‌سی خوه‌یا توای ئقتساد خوه‌ی گه‌ورا و دهره‌قه‌تداره‌و بکه‌ی؛ چ ئقتساد زوانی، چ ئقتساد سیاسی، چ ئقتساد مالی و... بن‌ده‌سیش درسه هیچ دهره‌قه‌تی نه‌یری، گوی ها له ئه‌و لای ئی معادله و له وه‌رایوه‌ر بان‌ده‌س قه‌رار گری و یا بایه‌س هه‌زم بوود و بگووپی یا ته‌نیا ری ههر واوه‌سه و به‌رخوه‌دانه.

ئقتساد ده‌سه‌لات که‌م که‌م ئه‌ماره‌یل و ژیرخانه‌یل ئقتساده‌یل‌تر چوول که‌ی و که‌یدانه لاوه‌کی و ژیرده‌س و لامژ ئقتساد خوه‌ی و ئقتساد ئه‌وانه ت‌قشیار گیچه‌ل که‌ید، جووری ک دی هیچ‌که‌س ئه‌مشیر(حازر، کانید) نییه له سه‌ر کالاکانییان ک بن‌قورپه‌و ب‌قه سه‌رمایه‌گوزاری بکه‌ی. ده‌سه‌لات گهرد ره‌سمیه‌ت دان وه په‌ره‌یل جوورایجوور، توای هه‌رچی چشته ساده‌وه بکه‌ید.

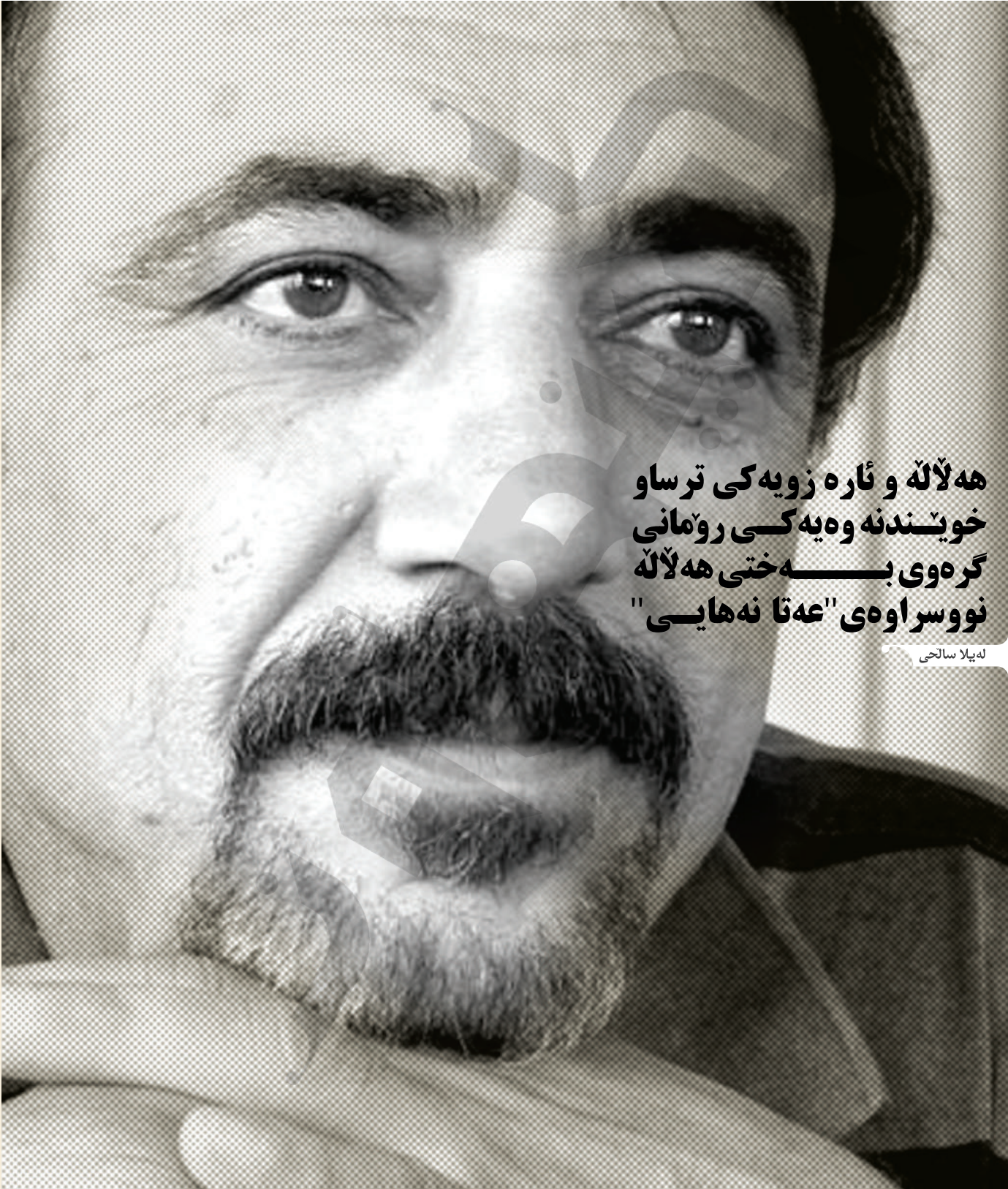
ههر ئه‌و جووره ک ری و جاده همار که‌ید؛ له زوانیش یه‌ی ری دیارینگ درس که‌ید و کاری وه نوورگی ئه‌سان‌ناسانه له سه‌ر زوان نه‌یری. یه‌ی زوان ره‌سمی و یه‌ی سیاسه‌ت و یه‌ی ئقتساد و یه‌ی په‌روه‌رده(ئامووزش و په‌روه‌رش) و ... و په‌ک کاری یه‌یده‌سه‌و کردنه و ههر هه‌رشه‌ی ک بیجگه یه‌یده‌سی فکر بکه‌ید، خه‌یده وهر ده‌له‌ک و پوز نه‌یده پییه‌و تا له کار بخه‌یده‌ی.

توای جوورینگ نیشان بدهید ک نه و گیکه له یه ریوبان لاهکیه و لاهکی بقنیش چشت بی نه رزشتیکه. باس ئستعمار و چهوساوهیش هه ریشه و رچله کئ ها له ئی نوورگیه سیاسی و ئابووری دهسه لاته. دهسه لاته ک دیاردهگان نهیده وهرایوهه یهک و لییان بههره بهید، لهوای لاهکی بقن و فهرمی بقن، زوان دالگی و زوان فهرمی، پهراویژ و ناوهند، باندهس و بندهس و ...

دهس دقائخر، وه ئی نهقرهوی بی ویرمه رهسیمن ک گیزهنگ جهان، چ له ویهرده و چ ئیسه هیچ دهمی له بان گیزهنگه ی ئسانی نهچهرخیه و گشت چشتی ههمیشه سیاسی و ئه بزار وینه و مهفعهتخوازانه و مهسلهحهتخوازانه، بهجهر کریایه؛ نه ئسانناسانه و له رقهقل و مهنتق و راسی و درسی و ههلوژانن.

SHIRDL EILPOR
شیردل نیل پوپور

هه لاله و ئاره زويه كي ترساو
خويندنه وهيه كي روماني
گرهوي بـه ختي هه لاله
نووسراوهي "عه تا نه هايي"

له پيلا سالحي

به و پټيه، نه ده بياتيش وهك هونړي كه لام بمانه ويئ و نه مانه ويئ كومه لگا ليك نزيك ده كاته وه و نووسر بيه ويئ و نه يه ويئ، يان روانگي به نيسبت ريساله تي هونړ هر شتيك بيت، ناتوانن نكولي له وه بكات كه له كومه لگا دابراوه و هر چي هه به هر زهيني نه و و جوړلې قه لمه و به هيواي هچ نپه .

گره‌وی به‌ختی هه‌لآله‌ش یه‌کێک له‌و نيزامه زمانيانه‌یه که هونه‌ر خولقاندوویه و
 تێیدا کێشه‌ی ژنی کورد که هه‌ول دهدا بۆ گه‌شه‌کردن، وروژاوه .
 نووسین له‌مه‌پ ژنه‌وه به‌ بێ روانگه‌یه‌کی پیکهاته‌یی و روانین به‌ بواری میژوویی
 چاره‌نووسی نه‌توه‌یه‌ک، ده‌سته‌به‌ر ناکرێت. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه نیمه‌پۆ گوتاری ژن،
 گوتاریکی جیهانییه و له‌ ولاتی ئێمه‌ش به‌ تایبه‌ت پاش شۆڕشی په‌نجا و حه‌وت ، گوتاری
 ژنان گه‌شه‌ی کرد و بوو به‌ یه‌کێک له‌ زۆردارترین سه‌ردێڕه‌کان بۆ لیکۆلینه‌وه . کۆتن و نووسین
 له‌مه‌پ ژنه‌وه ئه‌وپۆ ئیتر کارێکی ژنانه‌ نییه‌، به‌لکوو کارێکی کۆمه‌لایه‌تی و کۆلتوووری و ته‌نانه‌ت
 پێوه‌ندی داره به‌ لایه‌نه پۆزیتیڤه‌کانی نه‌توه‌یه‌که‌وه .

له‌ دوو ده‌یه‌ی پێشوویدا رێژه‌ی نووسینی ئه‌و رۆمانانه‌ی که له‌ وێ دا ژنان رۆلی سه‌ره‌کی ده‌گێڕن و به‌ واتایه‌کی دیکه
 قاره‌مانی چیرۆکه‌کن به‌رده‌وام له‌ زۆریوون دایه و ئه‌و دۆخه کوردوستانیشی گرتۆته‌وه .
 دیاره ئه‌و پۆسه‌ی نووسین له‌ سه‌ر ژن و به‌ریاسه‌کانی پێوه‌ندیدار به‌وه‌وه ته‌نیا به‌ پێی به‌ ئاه‌و‌بوونی مودێلیکی نه‌ده‌بی
 یان هونه‌ری نییه و ناکرێ پێویسته‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان لێره‌دا له‌به‌رچاو نه‌گیرێ . هه‌روه‌ک پێشتر گوتمان ته‌نانه‌ت
 نووسه‌ری رۆمانه فانتزییه‌کانیش هه‌رگیز ناتوانن له‌ کۆمه‌لگا دابپێژن و هه‌میشه‌ یه‌کێک له‌ هاندهره سه‌ره‌کییه‌کانی
 نووسه‌ر بۆ خولقاندنی به‌ره‌مه‌مێکی هونه‌ری، ئه‌و کۆمه‌لگایه‌یه وا نووسه‌ر تێیدا ده‌ژیت .

ژن له‌ به‌شێک له‌ به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بییه‌کانی کوردی به‌ر له‌ گره‌وی به‌ختی هه‌لآله‌ دا

هه‌ر وه‌ک پێشتر گوترا، نووسین له‌سه‌ر که‌سایه‌تی کۆمه‌لایه‌تی ژن به‌ بێ ئاوێدانه‌وه بۆ میژوویی کۆمه‌لگای ئه‌و ژنه‌ی
 وا بپاره باسی بکه‌ین ده‌سته‌به‌ر ناکرێت. کاتێک ده‌گه‌ڕێینه‌وه سه‌ره‌تای میژوویی نه‌ده‌بی کوردی به‌ر له‌ هه‌موو
 ده‌قه‌کان تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر که‌سایه‌تی ژن له‌ تپاژێدی «مهم و زین»ی ئه‌حمه‌دی خانی، به‌لام به‌ هۆی ئه‌وه‌ی
 که‌ شایه‌ته ئه‌ده‌بییه‌کان به‌ئاویانگ و ناسراون ئیتر پێویست نییه لێره‌دا کورتی گێڕانه‌وه‌کان بخه‌ینه به‌رده‌ست. له‌
 راستی دا ئه‌و چیرۆکه تپاژیدییه‌کی ئه‌ویندارانه‌یه که ژن له‌وێدا جگه له‌ گێڕانی رۆلیکی عاتیفی و ئه‌ویندارانه، به‌
 ته‌واوی بێ ده‌سته‌لاته و ناتوانی بارودۆخه‌که له‌ به‌رژه‌وه‌ندی خۆی بگۆڕێ و به‌ هۆی ئه‌و بێ ده‌سته‌لاتیه‌وه، پیلانگێڕی
 ده‌ووبه‌ری، وێڕای عاشقه‌که‌ی رووبه‌رووی مه‌رگی ده‌که‌نه‌وه و ته‌نانه‌ت زۆر به‌ سانایی مافی ژیا‌نی لێ زه‌وت ده‌که‌ن.
 له‌و ریواته دا ژن ته‌نیا له‌ پێناو ده‌سته‌به‌رکردنی مافی هه‌لبژاردنی هاوێش به‌ دلی خۆی رووبه‌رووی مه‌رگ ده‌بێته‌وه و
 کۆمه‌لگایه‌ی که له‌ قالبی به‌کره‌شۆڤاردا خۆیا ده‌بێ، بواری ئه‌وه‌ی پێنادا، ئه‌و ئامانجه سه‌ره‌کییه‌ی که له‌و تپاژیدییه‌
 دا بۆ ژن دیاری کراوه ته‌نیا له‌ ئاستی گه‌شتن به‌ دلداری و پیکه‌تانی به‌خته‌وه‌ری بنه‌ماله‌یی دایه، به‌لام وه‌ک گوتمان
 کۆمه‌لگای «زین» ئه‌وه‌نده گه‌شه‌ی نه‌کردووه که ته‌نانه‌ت ئه‌و مافه ساکاره‌ی پێ ره‌وا ببینێ و له‌ ئاکام دا تێکی
 ده‌شکێنێ. (٣)

له رۆمانی «ژانی گهل» ی برایم نهحمده دا، کاراکتیره ژنهکانی رۆمانهکه تهنیا کارکردی ژنانهی یهکجار لاوازیان ههیه، به شیوهیهک که زۆر جاران خودی کاراکتیره ژنهکان مافهکان له نزیکترین کهسانی میینهی خۆیان قهدهغه دهکهن و جگه لهوهش خودی ژنهکان تهنا تهناخت خۆیان به شیای مافی ههبوون نازانن. بۆ وینه کاتیک کالێ لهگهڵ جوامیری هاوسهری قسه دهکات، ئارهزوو دهکات مندالهکهی کوپ بیت و به وتهی خۆی پیتی ههغه پاشی ئه وهموو ئازار چهشتنه کچی بیت. نهوهش له کاتیک دایه پیتستر که جوامیر خوازیینی له کالێ دهکات، کالێ ههچ ئیزن به خۆی ناده ولامی بداتهوه و پیتی دهلێ نهوه دایکیتی که دهبی پریار بدات. (۴)

ئه وهکمه لگایه له رۆمای ژانی گهل دا هیلکاری کراوه، کومه لگایه که که ناھیلێ ژنان له مه پ چاره نووسی خۆیانوه پریار بدن و نهوانیش له خۆیان رانا بینن که بۆ به دیپتانی ئالوگۆپ له ژانی خۆیان دا ههچ ههولیک بدن و به وتهی پیرۆزی دایکی کالێ: «خودا یار و یاهوری بێ پهناکانه و تهنیا نهوه که چاره نووسهکان ریک دهخا.» ئیتر ژن به تهواری له بهندی جهری ژیان دایه، له کاتیک دا هه ره له رۆمانه دا کاراکتیریکی تیرینه ههیه که نه وه باوه په رته دهکاتهوه و خودی مرۆف به سه رچاوهی هه لکشان و گه شه کردن ده زانیته. واته کومه لگا پیاری به وه قهناغه ته گه یاندوه که خۆی خاوهنی چاره نووسی خۆیهتی، به لام ژن یه ستا هه ر پیتی وایه نابێ بۆخۆی ههچ بکات. له ولشه وه له نیتوان گه رماوگه رمی کیشه و ئالۆزییهکان ژنان به هۆی کیشه جهسته ییهکانیا نهوه دهبی تیدا بچن و ئیتر یهکجار بێ دهستلات و بهسته زمان دینه به رچاو.

له رۆمانی پیتشمه رگی دکتۆر رهحیمی سه یفی قازی دا که له ده مه ده می سه ره له دانی کیشه سیاسیهکانی کوردستان و له زه مانیه په له وی دووهم دا نووسراوه، کاراکتیری ژن له قالبی «مرۆت» و پیرۆزه فیلبازه کهی جیرانی دا خۆیا دهبی که کومه لگا تهنا ته مافی پاک مانه وه له مرۆت دهستی و له باری جنسییه وه ده ست درێژی دهکریته سه ر و نهوهش هه موو به هۆی به دزاتی پیرۆزه که و دهسته لاتی زالمانهی «میناغا» ی ئاوا ییه وه یه و له ئاکام دا مرۆت وێرای نهوهی که ههچ رۆژیکی نه بووه له وه کاره ساته دا و بێ نهوهی بیهوێ تووشی بووه، دهبی خۆی بکووژی، بۆ نهوهی ئابرووی خۆی له ریهوایه ته که دا بکریته وه. (۵)

کاتیک ده پوانینه رۆمانی «ئیتواری په روانه» ی به ختیار عه لی، هه ر چهنده دهکری بلتین ژنانهی نه وه رۆمانه به به راورد له گه ل گێرانه وهکانی پیتشو هه ندیک له باری کومه لایه تی و ناسینی مافی خۆیان وه، گه شه یان کردوه، تهنا ته نهوان نه وه دۆخه ی ژانی خۆیان پێ قه بوول ناکری و پرتیستی دهکهن و هه ول دهدهن له سازکردنی بۆتوپای تازه دا که شاریکه بۆ نهویندارهکان، به شداد بن و تهنا ته به به های گیانشیان نه وه شته دهکهن. به لام نهوهی لیته دا به ریه ستیانه، راسته وخۆ کولتوری کومه لگا نییه به لکوو به گوتهی «نیچه» نهوه «دین یاران» ن که دهبنه به ریه ستی ئاره زووی کچان و کوو پانی یاخی و عاشق «مه لا کهوسه ر» وهک سی مبولی ئایینی که هه رگیز بواری به باره یانی نهوین و خۆشه ویستی نیتوان دوو ره گه زی نیر و مێ ناده، ده ره یته ری سه ره کی شاتوی پیلانه که به دژی نهویندارانه ژیا نه. که چی دیسانیش نهوه کچانن که وێرای عاشقهکانیان هیوا بپاوانه روویه پووی مه رگ دهبنه وه و دیسان کاراکتیره ژنهکان هه ر دهمرن و نووسه ر نهیتوانیوه بیان پارێژێ. (۶)

هه لبه ت پتویسته بگوئری که له کتییی» له رۆمانه وه تا نه ته وه «ی به رپێز هاشمی نهحمه زاده دا، به وردی و هاوته ریب له گه ل رۆمانه کوردیهییهکان، هه ندی له رۆمانه شاههکانی فارسیش له باری ناوه رۆکه وه و هه روها روانینان بۆ کیشه ی ژن هه لسه نگینداران که لیته دا پتویست به دووپات کردنه و یان ناکا. به لام له وه قهناشه دا هه ر وهک نهوانی پیتشو،

ژن له ئاستیکې کومه لایه تی په کجار نزم دا په روږده کراوه که ژور جار هلس و
که وتی مایه ی نهنگ و شوږه یی په و ناتوانی به در له چوارچپوهی خواسته کانی
بنه مال له ناره زوویه کی دیکه ی ه بییت و نه گریش روویه پووی مرگ نه بیته وه، نه وه
ژیانیکې جیی به زه یی و لیکه و ماوانه ی هیه. (۷)

ج ژن له به شیک له دهقه فولکلورییه کانی کوردی دا

کاتیک بمانه وئ وه دواي گپړانه ویه ک بهر له دهقه کیه م م و زین بکوهین، نه وه جگه له فولکلور
واته بهیت و چیرۆک و چیرۆکی مندانان چی ترمان له دهست دا نییه هتا بۆ پشکنینی جیکه و پیگه ی ژن
لیکلینه وه یان له سر بکوهین. به لام هر نه وه دهقانهش ده توانن له مپ دۆخی ژنه وه ژور شتمان بۆ روون که نه وه:
کاتیک چاو له بهیتی «سیده وان» دهکین ناوی هیچ کاراکتریکي ژن ناهیندرئ. له بهیته دا جگه له بووکه بی
ناو و نیشانه کی «عبدوله زیزی داسنی» که تنیا له خزمهت به ناکام گیشتنی تپاژیدیا که دایه و دهسته وه ستانه
و بی هیچ دهنگ و کرده وه یه ک پاش نه نجامی ریوایه ته که، له سر سئ کوپان به جلی سوږه وه دهچته وه مالی
بابانی و ئیتر باسی ده برپته وه. هر به و شیوه یه کاتیک چاو له یه کیک له جوانترین بهیته کانی کوردی واته «خه ج
و سیامه ند» دهکین راست به وینه ی تپاژیدی م م و زین، خه ج مافی نه وه ی نییه له گه ل نه وینداره کی دا ژیان
هاویه ش پیک بیی به لام خه ج، خه جیکي دهسته وه ستان و نه به گه نییه و هه ول ده دا فرمانی کومه لگای دهسته لات
دار قه بوول نه کا و ساری بۆ دانه نوینی و به کرده وه، دژی خواستی نه وان ده بیته وه. که چی دیسانیش کومه لگای
شاراوه ی نئو ریوایه ته که ئیزنی ژیان پینادا و به تاییهت پاش کوژرانی «سیامه ند» ئیتر نابی بمتنی، چون ژیان
نه و باخیکی نییه و تنیا نابرووچونه کی پئ ماوه. (۸)

سهر پای نه وانهش کاتیک له فولکلور دا چاو له بهشی نه ده بی مندانان دهکین که له و وتاره دا ناگونجیندرئ، بۆ وینه
هر له چیرۆکی «میرخونا و که» دا که له «گره وه ی بهختی هه لاله» دا باسی دهکری، کاراکتری ژن هیچ کرده یه کی
لئ نابیندرئ و تنیا وک خه لات پیشکهشی میرخونا و که دهکری.

(۹) له باقی چیرۆکه کانی مندانانیش دا کرده وه ی ژن جگه له ئاستی ناشقانه و بهخته وه ی بنه مالیه یی ناترازی که نه ویش
تنیا به شازاده یه ک یان پاله وانیک جئ به جئ ده بییت و کچه هیچ به شیکي له چاره سه رکردنی کیشه کانی خوی
نییه و جگه له وهش، مبیننه کانی دیکه یان له قالبی بوونه وه ی ناحز و جادو و گهر و پړ و پیریزن دا خویا ده بن یان
یه خسیری ته لیسمی دیو و درنج و جادو و گهرانن و چاوه پوانی شوپه سوار و عاشقیکی دلیرن.
ئیر دهکری بگوتری به ته و او مانا ره گه زی مبیننه لاوز و بهرکار و بی دهسته لات، تنیا کاتیک ده توانی بژی که
پیاویک کیشه کی بۆ چاره سهر بکات و جگه له وه هر کاتیک به ره له ستی کومه لگا بیته وه ناپاریزری و ده بیته
قوریانی.

نښستا بزنانين له گرهوې بهختی هه لاله دا قارمانی ځن به شوین چپیه ویه و به کوئ
دهگات؟ نایا نووسری نهو رومانه توانیویتی نهو نده یارمته قارمانه کی بکات که له
چاو نهو قارمانه ځنانه ی باسماں کرد هندیک پشکه وتوتیر بیت و ناره زویه کی دیکه ی
به دهر له بهخته وهری بنه مال یی هه بیت؟
به رسته یهک له رومانه که وه دهچینه ناو بابه ته که وه:

”باوکی کوتی: من کچم ناوئ، کچیک که شهو و رژ له بهر ناوینه خوی پراښتته وه و له ناو په نجره دا چاوه پوان
بیت هه تیو یک به کولانه که دا تپه پر بیت و چاوی لی یقرتیتیت... من کوپم دهوئ... هه لاله دهیگوت خو من کچ نیم،
من کوپم.“

قارمانی رومانه که لیږه دا به پیی چاوه پوانییهک که باوکی وهک سیمبولی کومه لگای پیاوسالار لهوی هیه، ته نانه ت
حاشا له ره گه زی خوی دهکا و هه ول ددها به دلی روانگی پیاوسالارانه بجوولیت، وهک نهوان بپوشی و کرداریشی له
گوین کرداری نهوان بیت. به لام هه لاله گه وره ده بی و خوی ده پینتته وه و باسکیکی یاریده ده ریش هیه که زیندووی
دهکاته وه. هه لاله تا ساتیک که له گه ل باسکی یاریده ده ریش نیرینه و نهوینداری خوی واته «برایمۆک» روویه پوو
نه بیتته وه هرگیز برهوا به کچینی خوی ناکا، به لام نهوه برایمۆک، که وه بیر دینتته وه و بو سهرکه وتن ریی پی
دهنوینت. هر نهو جوره ی که به گوتی «نیریکارای» ځن وهک سووژه، شوین و پیگه یه کی چهوساوه و زولم لیکراوه ی
هیه و ته نانه ت بو دهسته بهر کردنی ناسین له هه مبه ر که سایه تی خوشییه وه ده بی له لایه ن پیاوان و زمانه ی
پیاوانه وه یاریده ی بدرئ.

ځنان له ده لاقی نه ده به وه زقریه ی جاران بهو دوو جوره دهرده که ون:

یهکیان: نهو جوره روخسارانه یه که هه لگری شکون و کاری گه وره و به بایخ راده په پښن، که هه لبت نهو کاره گه وره یه
بایی ځیانی نهوانه و خویان به هوی گه یشتن بهو پله یه ده بنه قوریانی.
جوری دوهم: خویابوونی روخساری نهو ځنانه ی و فیداکارانه وهک قوریانی درپژه به ځانیان ددهن، که چی زیندوون.
هه لبت نهو جوره روخسارانه ده بی یه کجار به تابشت و داوین پاک و چاکه کار بن، نهو جار ده توانن له رومانه که
دا به زیندووی بیمننه وه.

نهو روخساره ځنانه ی و ته مه نیکي زیاتریان هیه له رومانه کان دا و به به راورد له گه ل ځنه غه در لیکراوه کان زیاتر
ده میمننه وه. ته نیا نهو ځنانه و به هیوای بهخته وهری بنه مال یین و هیچ رولیکي کومه لایه تییان نییه هیوا و ناواتیان له
ناستی بنه مال ناتراښ. ته نانه ت نهو ځنانه ش و ناتوانن نهو ناقاره نهو زمون بکن و به لام بواری ځانیان له رومانه که
دا هیه زقریه ی جاران به ته وای چاره په ش و به دبهخت دیار ده که ون. نایا ځنان ته نیا له پانتای بهخته وهری
بنه مال یی دا به نارامش و شک ده گن؟

له پاش سه دهی هژدهمه مه وه ئه و چیرۆک و رۆمانانه ی وا ژنان تیتیان دا رۆلی
سهره کی ده گێڕن له ژۆر بوون دان. له و نووسراوانه دا دوو خاڵ ژۆر بهرچاوه، یه کیان
ئه وه ی که ژنان سهره پای ده ست کورتی کۆمه لایه تی، له ژیا نی راسته قینه دا، رۆلێکی
گرینگ له ئه ده بیات دا ده گێرن و له لایه کی دیکه شه وه له دونیای خه یالی دا به
هه لک ه و ت تا کۆتای ی ده قه که زیندوو ده میننه وه و ژۆیه ی جا ران به مر دنیکی نا واده
چا وه پوان نه کرا و تیدا ده چن. هه لاله به ره مه می کۆمه لگایه کی هه ژاره چ له باری سیاسی و چ
له باری هه میانیه تی و نا وه دانیشه وه. سهره پای ئه وانه ش که لکه له ی سهره کی هه لاله به خته وه ری
بنه ماله یی یان گه یشتن به دلداره که ی نییه. ئه و ژنیکه که له ولاتیکی پێشکه و توو دا رۆلێکی کۆمه لایه تی هه یه
و له رادیۆ کار ده کات و هیوا ی ئه وه یه درێژه به خو یتدن بدات.

جگه له کوردی سوڼیدی و ئیگیسیش به باشی ده زانیت و بۆ پیشکەوتن ههول دهدا و زۆر جار «شیرزاد»ی میدری به وه سه رکۆنه دهکا که ناتوانی پیشکەوت قه بهوول بکات و ناشتوانی بگه پێته وه بۆ رابردوو. به گوتی رۆمانه که ئه و توانیوتی مافه کانی خۆی له کۆمه لگایه کی ئازاد دا بناسیت و ئاماده نییه ئازادی و پیشکەوتنی خۆی بگورپێته وه به بهخته وره ی بنه ماله یی.

سەرەپای ئەوەش ئەو لەگەڵ کەسیک دا دەژی که بنەمالە بەسەریان دا سەپاندوو و ئەو تەنیا بۆ پاراستنی شەپەفی باوکی و خواستی ئەو پێمەل بوو شویی پێ بکات. شێرزادی مێردی، کەسیکە که به تەواوی بەرھەڵستی خواست و ئارەزووەکانی هەڵاڵە دەبێتەر و ھەرگیز ئەوەی پی قەبوڵ ناکرێت و بە وتەی ھەڵاڵ: «ئەو دەترسێ لە من دوا بکەوێت».

به‌ر له سه‌ده‌كاني ١٦ و ١٧ له ئوروپا دا، له ئينجیل به‌ده‌ر هيچ كتيبيك شايسته‌ی خویندنه‌وه نه‌بوو. به‌لام پاشان خویندنه‌وه‌ی كتيب واته فیزیوون له ریگه‌ی ده‌ورکردنه‌وه‌ی كتيب‌ه‌وه (كه ئاره‌زووی هه‌لآله‌ بوو) له ئوروپاش دا له سنووری مه‌زه‌ب دوور كه‌وته‌وه و پاشان چيژ وه‌رگرتن له فیزیوون ئیزنی به‌ مروف دا هه‌ست و خواستی خۆی بنویستی. به‌لام خویندن و خویندنه‌وه تا ئه‌و كاته‌ش هه‌ر بۆ ژنان كارێکی ناشیاو بوو و زیاتر وه‌ك ئیشی‌کی پیاوانه ده‌هاته ئه‌ژمار. چونكه به‌ رای پیاوانی ئه‌و سه‌رده‌مه، ژنان به‌ خویندنه‌وه‌ی كتيب تووشی خه‌یال په‌روه‌ری و خواست و ئاره‌زووی ناشیاو ده‌بوون و ئه‌ركی دایكایه‌تیان له‌ بیر ده‌چوه‌وه. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش كتيب خویندنه‌وه، زه‌ینییه‌تی ژنانه‌ی له‌ یاسا ناچۆره‌كاني كۆمه‌لگای پیاوسالار ئاگادار كرده‌وه، كه‌وابوو له‌ روانگه‌ی پیاوانه‌وه ژنانی خوینده‌وار، مه‌ترسیدار بوون.

به‌لام ژنان له سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م به‌ولاو، به‌خوێندنه‌وه‌ی به‌رده‌وام گه‌یشه‌تته‌ ناسینه‌ی ناخی خۆیان و دوا‌ی نه‌ویشه‌ مافی خۆیان ورده‌ ورده‌ خه‌سارناسی ژبانه‌ی خۆیان له‌ گۆمه‌لگا دا. خوێندنه‌وه‌ی کتێب ئیده‌ی نوێی به‌وان به‌خشی

و کۆبوونهوه ئهدهبیهکان، بوازی وت و وێژی پێدان بۆ گۆپانی جیهان و ئهوهش
نیگه رانی و ترسی پیاوانی به دواوه بوو.

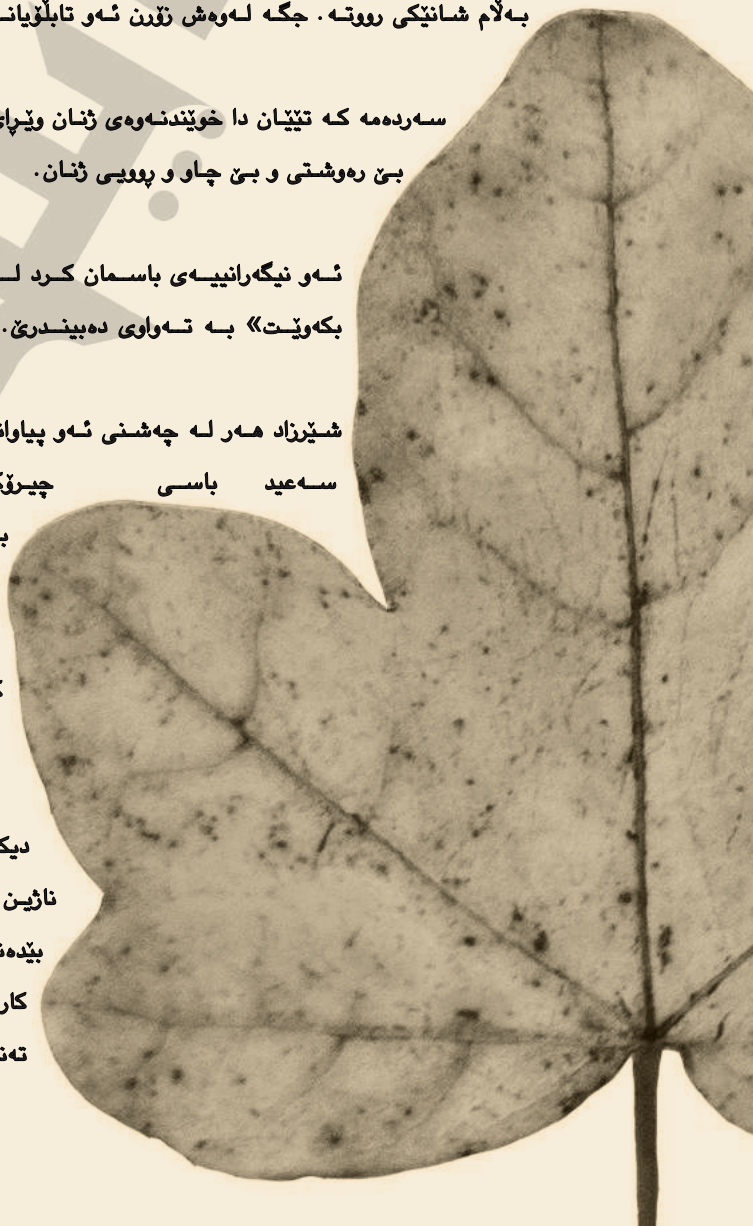
پیاوان ههستیان بهوه دهکرد که خهریکه ههپهشه له پێگه یان دهکریت و ههولیان
دهدا ژنانی خۆپندهوار پهراویز خه. تهنا ته له ئوروپا سیینهی (ژن-کتیبه-هیستری)
واته نهخۆشی دهروونی ببوه دهنگۆ. ههروهها له تابلۆکانی ئهوه سهردهمهش دا بۆ وێنه
تابلۆیهک له «فرانس ئی پیل» له ۱۸۵۰، وێنهیهک خولقاوه که داگۆکی له سهرهپۆیی ژنانی
هۆگر به خۆپندهوه دهکات. وێنهکه وێنهیهکی کچیکه لاه که کتیهکهی بهرهو پووی خۆی گرتوه،
بهلام شانیکه رووته. جگه لهوهش ژۆرن ئهوه تابلۆیانهی ئهوه

سهردهمه که تێیان دا خۆپندهوهی ژنان وێرایی رهنگ و بۆیهکی سیکس هاتوه. واته خۆپندهوه دهبیته هۆی
بێ رهوشتی و بێ چاو و پووی ژنان.

ئهوه نیگه رانییهی باسما کرد له گوتهکهی ههلاله دا که دهلی: «ئهوه دهرسێ له من دوا
بکهوێت» به تهواوی دهپیندرێ.

شیرزاد ههه له چهشنی ئهوه پیاوانه ناتوانن قهبوول بکات ههلاله زانکۆ بچیت و له گهڵ دکتۆر
سهید باسی چیرۆک و ئهدهبیات بکات. ئهوهیش پێی وایه ئهوه راست دهبیته هۆی
بێ چاو و پووی و بێ ئهخلاقی ههلاله و بۆی ناسهلمپندرێ
که ژنیکه ئاوههای ههبیته. دهکری بلێین ئهوه پهتایهی
زهینی پیاوانی سهدهی ههژدهههمی ئوروپای داگرتبوو ئیستا
کهوتۆته گیانی شیرزادی نوێهری کۆمهڵگای کوردهواری.

له رۆمانی گروهی بهختی ههلاله دا، جگه له ههلاله ژنانی
دیکهش ههه که هههگیز وهک ئهوه بیر ناکه نهوه و وهک ئهوهیش
ناژین. ژنانی نهاریتی که واتای وهک رابردوو، خهپال، خامۆش مان و
بێدهنگ بوون، گریان، ئارهزووی ههبوونی خانوو یان سهههتایهک،
کاری مالت و مندال داری و شت چنینه بۆ مێردهکانیان... هتد...
تهنگی پی ههلهچنیون.

”سه‌عاده‌ت» يان «ره‌عنا» ، ه‌ر ديوک ژنه‌ک‌ی «حه‌مه‌ره‌شيدناغا» راست به‌و
جۆره‌ن. هيچيان نايانه‌وئ مآليان لئ بشيؤئ و پتيان وايه ده‌بئ س‌ره‌نايه‌کيان بئ
که نيشانه‌ی راوه‌ستان و نه‌ج‌وولان و سه‌قامگيربوونه و ته‌نانه‌ت ره‌عنا رازييه ه‌وئ
ساری بکيشئ بۆ ئه‌وه‌ی له مآليک دا حه‌مه‌ره‌شيدناغا بپاريژئ. سه‌عاده‌تیش ژۆر جاران
بئ هۆگر ده‌بئت و هه‌ميشه ه‌ول د‌دا فه‌رمانی مژده‌ک‌ی به‌جئ بئيئ و منداله‌کان به‌وه
مه‌ج‌بوور کات شه‌ره‌فی بابيان بپاريژن و له قسه‌ی ده‌رنه‌چن. ئاره‌زووی ئه‌و ته‌نیا هه‌بوونی
ئه‌وه‌نده هيمنايه‌تیه له مآل دا. ئه‌وه له کاتيک دايه که حه‌مه‌ره‌شيد ناغا راست وه‌ک که‌سايه‌تی
پياوی رۆمانی «شوه‌ر اهو خانم» به‌ دزيه‌وه ژنی به‌سه‌ر ديئئ.

واته ئه‌و ژنه ده‌سته‌وه‌ستانانه ه‌ر ده‌لئى شياوی ئه‌و جۆره به‌که‌م دانانه‌ن. ئه‌وان خۆيان به‌به‌رپرس له‌هه‌مبه‌ر
کۆمه‌لگادا دانائين و پتيان وايه به‌ده‌ر له بنه‌ماله به‌رپرسايه‌تيکی ديه‌کيان نييه و رۆلئکی کۆمه‌لايه‌تی
بۆ خۆيان ناناسن. کۆمه‌لگاش خۆی له‌هه‌مبه‌ر ئه‌وان به‌به‌رپرس نازانئ و ه‌ر ناشيان بينيت.

گولاله‌ خوشکی هه‌لآله ته‌واوی خواستی، گه‌يشتن به‌ ئه‌ويندازه‌ک‌ی و وه‌ک گوتمان به‌خته‌وه‌ری
بنه‌ماله‌ييه که بۆشی ده‌سته‌به‌ر ده‌بئ. واته به‌و پتيه ده‌کرئ بلئين ره‌نگه کۆمه‌لگای کوردی ورده
ورده به‌وه راهاتبئ که مافی هه‌لبژاردنی ژيان بدا به‌ ژن، به‌لام ده‌کرئ بلئين ئه‌گه‌ر چاويک له
واقعیه‌تی کۆمه‌لگای کوردی ده‌که‌ين ئيستاش له ژۆريه‌ی ناوچه‌کان ئه‌و شته
مه‌حاله و ناگنجئ.

هه‌لآله له گه‌ل ئه‌وان جياوازه. ئه‌و نوينه‌ری ژنئکی مودپنه
که ئاواته خوازی س‌ره‌به‌خۆی کۆمه‌لايه‌تی و ئابورييه و
چيرۆکنووسینی دکتۆر سه‌عيد واته مه‌يل به‌ ئافرانندی ئه‌ده‌ب
به لای ئه‌وه‌وه شتئکی گرینگ و جیی ريز و سه‌رنجه. ئه‌و به
هيوای پيشکه‌وتن و داها‌توويه و گه‌لآله‌ی بۆ داده‌پيژئ و ده‌خويئئ.
ئه‌و ه‌ول د‌دا ده‌وری ژاندارک بگيژئ و بتوانئ له رۆلئ ژنی ناو
رۆمانه‌که‌دا، رۆلئ قاره‌مانئکی به‌ناويانگيش بنويئئ.

نووسه‌ری رۆمانی گره‌وه‌ی به‌ختی هه‌لآله توانيويئتی که‌سايه‌تی
ژنئکی نوئ و جياواز له رۆمانه‌کانی پيشووی کورد بخولقيئئ که
خواست و هه‌ستی جياوازه و ليواوليوه له ئاره‌زووی گه‌شه‌ی کۆمه‌لايه‌تی و
توانيويئتی له خواستی به‌خته‌وری بنه‌ماله و عه‌شق به‌رزتر به‌روا و سنووری ئاره‌زووه

نهریتیه کانی ژنانه تیک بشکیتن به لام ناخو ئه و توانای زهینى و کۆمه لایه تی
گه یشتن به و خواستانه ی هیه ؟ ئیستا لاپه پهی ۱۹۷ ی رۆمانه که هه لده دینه وه که
برپاره له وئ دا هه لاله رۆلى ژاندارک بگێرێ:

”هه لاله ئاواته خواز بوو زوو ئه و مه که مه یه کۆتایى پى بیت و هه پشه و گۆرپه شه ی
قازى و قه شه کان بپێتیه وه . هه زى ده کرد خۆى له چار و نیگای پى ستایشى ئه و هه موو
خه لکه قوتار بکات . ده ستى برایمۆک بگێرێت و دوو به دوو بپۆن بۆ سه رکانى عاشقان... دیسان
دیالۆگه کى له بىر چوو بۆوه . دیسان برایمۆک به جوولێ دهم و لیوى، هه ولى ده دا وه ک ده رمێنه ر یارى بدات:

قه سه کانی ژاندارک:» من وه ک کچیکى ئاییندار به ئه مری خودای گه و ره له پێناوى رزگارى نیشتمانه که م دا جه نگاوم .
خه لک چاوه پوانى سووتان و مه رگیکى قاره مانانه یان له ژاندارک ده کرده وه ... به لام سووتان و مه رگى هه لاله نه ته نیا
قاره مانانه نه بوو، به لکوو گالته جا پانه ش بوو... ده تکووت ده ورێکى کومیدى ده گێرێ. کومیدیه کى بى تام .

برایمۆک له وه نا ئومید بوو که ژاندارک قاره مانه تی بنوێنێت، بۆیه دیسان خۆى ده نگى هه لپێیه وه: ئه مه ئاگرى دۆزه خى
خودا نییه . ئه مه مه رگ و سووتانه له پێناوى....“

هه لاله کاتیک به خواستى خۆى ئاماده ده بێ رۆلى ژاندارک بگێرێ، له کوردستانه، به لام ئه و توانای هه زم کردنى
چاوانى پى له ستایشى ته ماشاوانه کانی نییه و ئاره زوى هیه له شاتۆکه بچێته ده ره وه . دیسان ئه وه برایمۆک واته
دلداره که یه تی که لیتره دا باسکى یاریده ده ره و ئه و نیوه ی هه وه لى کۆمه لگایه که بىر و پای جیاوازی هیه و هیواداره
»ئانیم« که ی واته ژنه ئارمانیه که ی بتوانێ ده ورى ژاندارک بگێرێ. دیسان وه بىر قسه ی ئیریگارى ده که وینه وه که پێى
وابوو ژنان بۆ شوناسى ره گه زى خۆیان و ته نانه ت قسه کردنیش ده بێ له زمانى پیاوانه یارمه تی وه رگرن . به لام به
پێى رووداوه کان ته نیا پیاویک که باسکى یاریده ده ره بۆ هه لاله، برایمۆکه، که شتیک جگه له کۆمه لگا؛ واته هیژمۆنى
سیاسى ژال بوارى پى نادا تا نیوه ی دووه م زیندوو کاته وه .

ژاندارک ئه و رزگاریده ره ی ولاتى دای و بابى خۆى بوو که به هۆى هه وڵ دان و له خۆبوردوویى خۆیه وه بۆ به قاره مان
بوون کۆمه لگا ده یکووژێت . به لام هه لاله و پێای هه وڵدانى باسکى یاریده ده ریش ته نانه ت ناتوانى لاسایى ئه و بکاته وه .
به شیک له ئاواته کۆمه لایه تییه کان له واقیعی کۆمه لگا دا هه رگیز ده سه ته به ر نا کړێ و ته نیا به روخسارى ژنى قاره مان وه
(فه رافکه نى) ده کړێت . ئه و سا ژنى قاره مان ده بێ ده سه ته مۆى کاره ساته کانی ریوایه ته که بیت و پاشان نووسه رى
ئافرینه رى ئه و دۆخه ش ئه و شته ی وا له راستى دا بۆى نالوێ له خه یالیش دا بۆى ناگونجیت و ناچاره قاره مانه کى
بکووژێ.

”هیلین سیکس” پتی وایه هه پشه‌ی کوشتن له قاره‌مانی ئاره‌زووی مه‌حال له

راستی دا ئه‌مر کردنه به بیده‌نگی و کپ مانه‌وه .

ده‌نگ دانه‌وه‌ی ئه‌و جۆره بارودۆخه له ده‌قه ئه‌ده‌بییه‌کان دا، له راستی دا روخساری

وا له ژنان ده‌نوێنێ که راستینه نین، به‌لکوو ته‌نیا ئاره‌زوو یان ئه‌ندیشه‌یه‌کن که

چوونه‌ته‌ کلێشه‌یه‌کی بێ هیزه‌وه .(۱۰)

هه‌لآله ناتوانی بۆ ژاندارک کلێشه‌یه‌کی به‌ هیز بێ، چونکه له خۆی رانا بینێ . ئه‌و له به‌شی

یه‌که‌می شاتۆکه دا سه‌رکه‌وتو ده‌بێ، به‌لام کاتی کوشتنی ژاندارک که ته‌نیا شاتۆیه‌کی شه‌ ده‌لێ:

”پێم وابوو خه‌ریکن به‌ راست ده‌مسووتین و ده‌مکوژن.”

ئه‌وه به‌و مانایه‌یه‌ که ترس و دل‌پاوکی له حوکمه ناحه‌ق و دژه مافه‌کانی کۆمه‌لگا و مه‌حکوم کردن به‌ نه‌مان

ته‌نانه‌ت له شاتۆش دا هه‌ر هه‌په‌شه له ژن ده‌کات و به‌ریه‌ستی ژنه بۆ ده‌ور گێران له‌و رۆلانه‌ی که ره‌نگه قاره‌مانانه

بن . که‌وابوو هه‌لآله ئه‌و کچه به‌ توانایه‌ نییه که ده‌ست له گیانی بشواته‌وه و بتوانی ئامانجی‌کی وا به‌شکۆی بی‌ت .

داخۆ بۆی هۆی سه‌ره‌کی ئه‌و باسه‌ش ئه‌وه بی‌ت که کۆمه‌لگا هێشتا نه‌یتوانیوه رووخی رزگاربخوای له کچان دا تا

را ده‌ی له‌خۆبووردوویی بخولقینێ یان قاره‌مانانی رۆمانه‌که نه‌یان توانیوه ره‌ها بن و له ئه‌لقه‌ی ئه‌ندیشه‌ی نووسه‌ر

ده‌ریاز بن؟ داخۆ نووسه‌ر چه‌نده بواری داوه قاره‌مان ده‌ریاز بێ و خۆی کاره‌ساته‌کان بئافرینێ؟

به‌لام جگه له کۆمه‌لگا و نووسه‌ر، نه‌ریته کولتوریه‌کانیش ده‌توانن هۆکار بن . هه‌رچه‌ند هه‌لآله هه‌ول ده‌دا به‌ ئاوه‌ز و

ئاواتی سه‌ریه‌خۆیی و خۆسالاریه‌وه به‌ره‌لستی ئه‌و روانگه‌یه بی‌ت وا ئاره‌زووی شکۆی ئه‌وی به‌لاوه پووج و بێ ترخه‌،

به‌لام هه‌لکشانێ ژنان له په‌راویزه‌وه بۆ ناوه‌ندی جیهانی‌ک که هه‌موو توانا‌کانی ئه‌و به‌ ره‌سمیه‌ت ده‌ناسی و با‌ی‌ی

پێ ده‌دا، رێگه‌یه‌کی دژوار و دوور و درێژه، ئه‌ویش بۆ ژنانی کۆمه‌لگایه‌ک که زۆریه‌یان بکه‌ر و ته‌واو خۆنده‌وار نین و

زۆر جار هه‌ر وه‌ک که‌ره‌سه‌یه‌کی جینسی چاویان لێده‌کری .

به‌ گوته‌ی راوی رۆمانه‌که: «هه‌لآله هێشتا پاش ده‌ سال ئێوارانی ئه‌وی - واته کوردستانی- له بیر ما‌بوو، ره‌نگه کاتی‌ک

ئه‌وی به‌ جێ هێشتبوو و هات‌بووه ئێره، ئێوارانی ئه‌وی له‌گه‌ڵ خۆی هێنا‌بوو، دلته‌نگیه‌کانیشی، خه‌مه‌کانیشی .(۱۱)

ئێواره وه‌ک سیمبۆلی رۆژاوا و سه‌ره‌تای تاریکی، یادگارێکه که هه‌لآله له‌گه‌ڵ خۆی بۆ هه‌نده‌رانی ده‌بات و ناتوانی لێی

دابڕێ . ناتوانی به‌ ته‌واوی ئه‌و شتانه‌ی وا له رابردو دا نا‌په‌هه‌تی کردووه له بیر به‌ریته‌وه، هێشتا ئازاری ده‌ده‌ن . واته

هه‌لآله هه‌رچه‌ند هه‌ول ده‌دا ژنیکی مودی‌پن بێ و له گه‌ڵ کۆمه‌لگای ئازاد دا بپواته پێش، به‌لام زه‌ینییه‌تی هێشتا

هه‌ر داخداره و له نه‌ریته ئازار هێنه‌ره‌کان نه‌پرینگاوه‌ته‌وه، ئه‌وانه‌ش ده‌بنه به‌ریه‌ست بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌ ته‌واوی

ژنیکی به‌ توانا بێ .

بهرمه له سستی نهو ئیدتۆلۆژییه زاله جنسییه بۆتهوه.

گرهوهی بهختی هه لاله نهو رۆمانیه که به بئ
دابړان له نهریته کولتوریه کان هه وای داوه رووبه پوو
بوونه وه یه کی ره خه گرانه ی له دژی نهریته کان بئت
و کۆمه لگا هان بدات به خۆی دا بچیته وه و بیرو پای
خۆی له مه پ ژه وه بخاته ژیر نیشکی ره خه وه. به لام
نایا ته مه نی کوشتنی ژنان له پیناو خواسته کانیا
نهو جۆره ی که له رابردو دا به زمانی فۆلکلۆر
تیئۆریزه بووه تا که ی له نه ده بیاتی نووسراو دا
دهوام دینن؟

هر وهک به وتهی «پیاژه» کایه کردنی منداله کان
بۆخۆی جۆریک پرۆفه کردنی پتوه ندیه
کۆمه لایه تییه کانه، نایا ده کرئ نهو بواره بۆ
خوینده واری کورد هه بئ که لانی کهم نهو ئاره زووه
کۆمه لایه تییه ورده ورده پرۆفه بکات؟ (۱۲)

داخۆ ریساله تی رۆمانه کان وهک له سه ره تا دا کوتمان
بهو شیوه یه ئالۆگۆپی به سه ر دادی که نه و جاره بیان
له نهریته نه ده بییه کان بترازین و پلانی نه ندازیاری
نه ده بی - کۆمه لایه تییه کی تریان بۆ قاره مانه
ژه کان هه بئت و نووسه ر نهو جار ناچار نه بئ
قاره مانه که ی بکووژئ.

داخۆ هونه ر بهو هه موو ده سه لاته ئیستاتیکیه وه که
هه یه تی توانای تیپه پاندنی نهریته نه ده بییه کانی
هه یه؟ بهو جۆره ی که هه لاله توانی له خواسته
نهریته یه کان بترازئ. نه ده بیاتی داها توو و ده کا
رووحیکی یه کگرتووی کۆمه لایه تی و به دی بئین
که ژنه کان له خۆیان رابینن رۆلی ژاندارک پرۆفه
بکه ن.

په راویزه کان

- ۱: هنر و جامعه ۲۸۵
- ۲: هنر و جامعه ۲۸۶
- ۳: پروانه مهم و زینی خانی
- ۴: پروانه رومانی ژانی گهل
- ۵: پروانه رومانی پیشمهرگه
- ۶: پروانه ئیوارهی پهلوانه
- ۷: پروانه از رمان تا ملت
- ۸: گهنجی سهر به مؤر ۲۲۹ تا ۲۹۴ دهقه‌کانی سه‌یدموان و ۲۹۹ تا ۳۸۰ دهقه‌کانی خه‌ج و سیامه‌ند
- ۹: گره‌وی به‌ختی هه‌لاله به‌شی میرخوناوکه و ده‌قی چیرۆکی فۆلکلۆری-میرخوناوکه
- ۱۰: زن و ادبیات ۱۴۹
- ۱۱: گره‌وی به‌ختی هه‌لاله ۴۳
- ۱۲: هنر و جامعه ۲۸۸

سه رچاوه کان

- ۱: نه‌هایی، عهتا (۲۰۰۳) گروهی به‌ختی‌هه‌لّاله، سلیمانی: بنگه‌ی رهنج
- ۲: قازی، رحیم (بی‌تا) پیشمه‌رگه، بی‌نا
- ۳: عه‌لی به‌ختیار (۱۹۹۸) ئیوارهی په‌روانه، سوئید: ناوهندی ره‌ه‌ند بو لی‌کۆلینه‌وه‌ی کوردی
- ۴: ئه‌حمده، برایم (۱۹۹۹) ژانی گهل، سلیمانی، کاکه‌ی فه‌للاح
- ۵: به‌حری، ئه‌حمده (۲۰۰۰) گه‌نجی سه‌ر به‌مۆر، سلیمانی: دهم‌زگای چاپ و په‌خش‌ی سه‌رده‌م
- ۶: احمدزاده، هاشم (۱۳۸۶) از رمان تا ملت، ترجمه‌ بختیار سجادی، سهندج: دانشگاه کردستان
- ۷: نجم عراقی، منیژه (۱۳۸۶) زن و ادبیات، تهران: نشر چشمه
- ۸: باستید، روژه (۱۳۷۴) هنر و جامعه، ترجمه‌غفار حسینی، تهران: انتشارات توس
- ۹: خانی، ئه‌حمده (۱۳۶۷) مهم و زین، (فه‌ژاندنا په‌روین جیهانی)، ارومیه: انتشارات صلاح الدین ایوبی

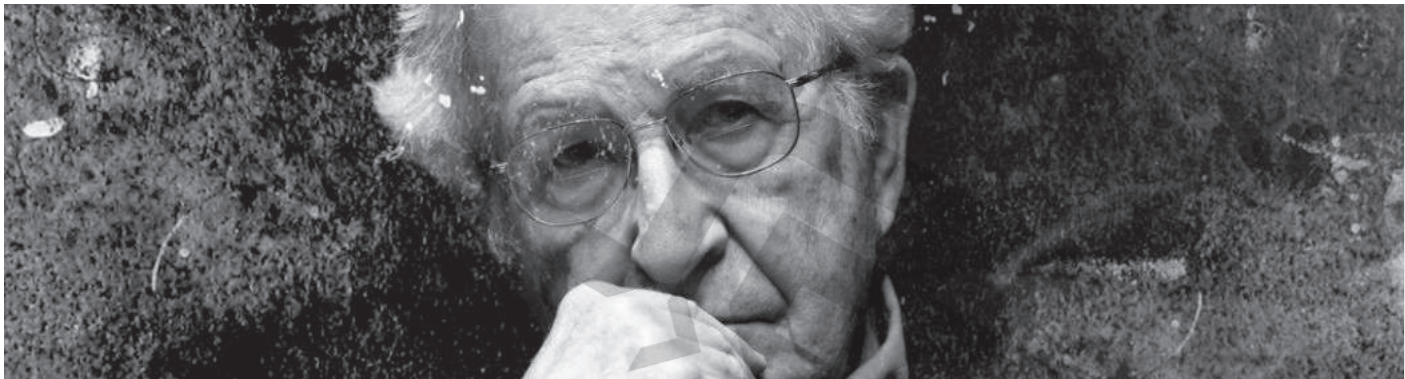

LEILA SALEHY
ليلا صالح

فارسی، زوان شیرین یا ویانکیڼگ ئه پراژینوساید کردن زوانه یل تر؟

سه ره تایگ ئه پرا ئانالیز کردن
نه خش زوان فارسی له
ژینوساید کردن زوان کوردی
جوور نمونه.

حشمت خوسرهوی

«هر زوانتیک خزمه تی بکهد یا کار نه پای بکهد، توانی پیشکەفید و نه گهریل و تواناییهیل خودی جوور یه زوان وه توانا نیشان دهی» (نوام چامسکی)
.....

پوختنه (Abstract)

ئی بابته خوهندنهوهیگ نه کادیمی و کوومهل ناسانه له باوهت نهخش زوان فارسی و ژینوسایدکردن زوانهیل ترهگ لهوای کوردیهه. تامانج سه رهکی مزاره گه نهوه سه ک وه پشت بسان وه چهن چه مک نه کادیمی له وینهی سیاسهت زوانی، وه دامه زراوه کردن زوان، فره زوانی، لینگویسیزم (ره گه زه ره سی زوان)، لینگویسید (کوومهل کوشی زوان) گیچهل سه پانن زوان فارسی وه سهر زوان کوردیا جوور نمونه له یه ی ژینگه ی کولونیال بখেیده وهر باس و شیوه کردن. له لایک تره کهو، نهخش پرۆسه ی دهوآلت مودرن ئیران له زه مان مودرنیته ههر له دهوهری پاشایه تی تا زه مان جموری ئسلامی و ههمیش کارگه ری زوان فارسی له سهر ئی پرۆسه یله تاوتوئی کریده. جی وه تنه ئی بابته پشت به سایه سه ویرورای چه ندین ویرمه ند وه ناو ده نگ جه هان ک ههر کامیان شوون ده سیان له سهر مه سه له ی زوان و چه مک هیل کلک نیشان کریاگ بان دیاره. نه پرا کووه و کردن مه تریا ل ئی بابته پشت به سایه وه کتاوه یل نه کادیمی و بابته یل نه کادیمی ک له تور ئینترنیت بلاو کریا سه و. له لایک تره و نه پرا جه مه و کردن مه تریا ل ئی بابته له متود یا رهوش و نه یی یا نه ده بیات (Literature Study) که لک گریا به. وه مانایگ تر، له ی به شه نه و بنگه یا بنه و اتوری به یله ک له یه وه ره وه لایه ن که سه یل تره کهو نه نجام دریا به، له ی بابته لئیان ئیسفاده کریا به. له نه نجام ئی خوندنه وه، پاشخوان پرسیار سه ره کی بابته گه وه پشت به سان وه سه ره وه یل جی باوه پ و وه شیوه ی بابته یانه دریا سه و. نه نجامه یل بابته گه باس له وه کهن ههم ده سه لات هیل وه رین ئیران و ههمیش ده سه لات ئیسه ی ئیران له ری که لک گرتن له زوان فارسی جوور چه کیگ ئیدولوژیک توانسته زوان خوه یان واته زوان فارسی لهوای زوانتیک فره می پیشبخنه. یه کیگ له کارگه ری به یل نه چنه و سیاسه تیگ به سه وه بایس دروس کردن یه ی ژینگه ی کولونیال و له نه نجامدا فره نگ ره گه زه رستی زوان و ههر له یوا کوومه لکوش کردن زوانه یل تره گ و کوردی جوور میناک له لی که فیه سه و. وه گشتی، له ده ردویریگی له یوا و له نه نجام پرۆسه ی دامه زرانن دهوآلت نه ته وه له سه ر بنه وای تا قه نه ته وه و تا قه زوان، زوان کوردی و به رده نگه یلی توش گیچه ل یا تون و تیژی زوان بینه.

پیش و دتن

بیگومان هر کام له نه قلّ قهولّیل بان ک هی بیرمەند و نۆسەرەیل وه ناوه‌ده‌نگ جه‌هانه، توانید نه‌خش و کارگه‌ری زوان، په‌یوه‌ندی به‌ین زوان دالگی و هژمونی زوان ده‌ولت بالاده‌س نیشان بیهی. مه‌به‌ست له هژمونی زوان بالاده‌س، زوان فارسیه که له سه‌د سال وهرین تا ئیسه هیمان بالاده‌سی خوهی وه سهر زوانه‌یل تره‌گ له ولّاتیک ساخته و ده‌س‌ساز وه ناو ئیران سه‌پانیه‌س. زوان کوردی جوور نمونه سالان فره‌یگه له وه‌رانوه‌ر سیاسه‌ت هژمونی‌خوازی ده‌ولت ئیران ئه‌پا پارێزان هه‌بۆن خوهی پادایه‌سه‌گه‌ز.

لکانن چه‌مک هژمونی وه‌ل بالاده‌ستی ده‌ولت له رێ زوانه‌و وه‌ خاتره‌وه‌سه‌ ک که‌سیک جوور گرامشی ها له سهر ئه‌و باوه‌ره‌ ک هژمونی په‌یوه‌سه‌ وه‌ ده‌سه‌لات ده‌وله‌تمو و ده‌ولت ئیرایش ساله‌یل فره‌یگه‌ په‌ره‌ وه‌ هژمونی‌خوازی خوهی دایه‌ ته‌ویش له‌ باره‌یل فره‌ه‌نگی و ئیدولوژی و هه‌رله‌یوا که‌لک گرتن له‌ دامه‌زراوه‌گه‌یل کوومه‌لگه‌ی مه‌ده‌نی که‌ به‌شه‌یل په‌روه‌رده، بنه‌ماله، ناوه‌نده‌یل دینی و سوشیال میدیا له‌ خوهی گرتیه. باوجی ناسین کوده‌یل ده‌ولت ئیران و پلانه‌یلی ئه‌پا سه‌قامگیر کردن زوان فارسی و ژینوسایدکردن زوانه‌یل تره‌گ هه‌م هه‌وه‌جه‌ وه‌ مینه‌وانی مه‌یدانی و زانستی دێرید و هه‌میش وه‌خت ئه‌پا ئه‌وه‌یکه‌ ته‌مام لایه‌نه‌یل لیخن ئی گه‌چه‌له‌ شیوه‌ بکریه‌د.

ئی بابته‌ که‌ ئیسه‌ ها له‌ وه‌ر ده‌ستان هه‌چ ته‌قه‌لایگ نیه‌ ئه‌پا هه‌لاجی کردن یا شه‌وق خسته‌نه‌ سهر دیرووک زوانه‌یل وه‌ ناو ئیرانی یان به‌راو‌کردنیان وه‌ل دیالکته‌یل زوان کوردی، به‌لکوو فوکوسبه‌نه‌تی ئی بابته‌ ها له‌ سهر ئانالیزکردن نه‌خش زوان فارسی له‌ دروست کردن پرۆسه‌ی ده‌ولت-مودن له‌ ئیران و له‌ لایک تره‌و ژینوسایدکردن زوانه‌یل تره‌گ له‌ ناو یه‌ی ژوگرافیا و سه‌ره‌زمین پان و وه‌رولا که‌ وه‌ فه‌لات ئیران ناسییه‌د.

هه‌رله‌یوا ئی بابته‌ هه‌چ وه‌خت دژایه‌تی وه‌ل زوان، فره‌ه‌نگ یا نه‌ته‌وه‌یگ تر نیه‌ و ته‌نیا خوازید له‌ نوورینگی سوپزکتیفانه‌وه‌ باشخوان پرسیار بنه‌ره‌تی ئی ئانالیزه‌ بیه‌یده‌و ک له‌ له‌ خواره‌و کلک نیشان کریه‌د.

وه‌ مانایگ رووشتنر، ئی مینه‌وانیه، ته‌قه‌لا که‌ی ک وه‌ پشتیوانی چهن چه‌مک زانستی و نه‌کادیمی گه‌چه‌ل زوان کوردی له‌ ناو سیستم کولونیا لیزم ئیرانی تاوتوی بکه‌ی و هه‌میش خه‌ته‌ره‌یل نژادپه‌ره‌سی زوانی و هه‌رله‌یوا یه‌سه‌ ژینوساید زوان کوردی وه‌ لایه‌ن ده‌ولت داگیرکه‌ره‌و حالی بوو ک به‌شکه‌م بووده‌ رێچاره‌ یا نه‌لاجیگ ئه‌پا پاراستن زوان دالگیمان و چۆنیه‌تی مملانی کردن وه‌ل کولونیا لیزم ئیرانی و بره‌وخوازی (Promotion-oriented) ئی سیسته‌م.

بابته‌گه‌ دابه‌ش کریایه‌ وه‌ سهر دو به‌ش سهره‌کی. به‌ش یه‌کم، واته‌ سه‌رده‌م مودنیه‌ت و په‌په‌وه‌کردن سیاسه‌ت زوان وه‌ ئامانج دروس کردن ده‌ولت مودن یا پرۆسه‌ی نه‌ته‌وه‌سازی له‌ ئیران. له‌ی به‌شه‌ شه‌وق خریه‌ده‌ سهر سیاسه‌ت زوان له‌ لایه‌ن په‌هله‌وی و جموری ئسلامی و چۆنیه‌تی په‌راویزخستن زوان کوردی له‌وای نمونه . به‌ش دویم و ئاخیش دانریایه‌ ئه‌پا ئانالیزکردن بنه‌وا یل تئوری کولونیا لیزم زوانی و لایه‌نه‌یل لینگویسیزم و لینگویسید ئه‌پا ئه‌وه‌ بتوانیم جواوینگ زانستی ئه‌پا پرسیار سهره‌کی ئی مینه‌وانیه‌ بۆنیه‌وه‌: ئایا زوان فارسی چۆ نه‌خش یا کارگه‌ریگ داشتیه‌ له‌ پرۆسه‌ی ده‌ولت‌سازی مودن له‌ ئیران و له‌ شوونی ئایا زوان کوردی له‌ نه‌جام ئی پرۆسه‌ ژینوساید بیه‌؟

مودرنیتته، پرۆسه‌ی ده‌ولت نه‌ته‌وه له لایهن ئێران و نه‌خش سیاسه‌ت زوانی

١

چوارچوو یا کونسپت زوورم ده‌ولت-نه‌ته‌وه گه‌یل مودپن له‌ سه‌ر
بنه‌وای یه‌ی زوان و یه‌ی نه‌ته‌وه بنیات نرایه‌. له‌یره‌ پرسیار گرنگیگ
سه‌ر هه‌لده‌ی ته‌ویش ته‌ه‌سه‌ ک ئایا دیسکۆرس سیاسه‌ت زوان له‌
ئێران له‌ سه‌ر چ بنه‌په‌تیگ دامه‌زرایه‌ و تا چه‌تیگ توانسته‌ کارگه‌ری
خه‌راو له‌ سه‌ر ژینگه‌ی به‌رده‌نگه‌یل زوان کوردی و هه‌میش شیوان
ناسنامه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ خۆه‌ه‌لات کۆرdestan له‌ شوون خوه‌ی
وه‌جیه و بیلێ؟

جێ باسه‌ ک هه‌ر زوانیگ تواتید نه‌خش و کارگه‌ری وه‌رچه‌وویگ
له‌ سه‌ر پرۆسه‌ی نه‌ته‌وه‌سازی و مودپرنیزاسیونا بۆتید. ئه‌گه‌ر له‌
کۆنتکستیکی ئێرانیه‌و بنووپیمه‌ ئی بابه‌ته‌ له‌یوا دۆنیمن ک ئێرانیه‌یل
ئه‌پا جار یه‌کم له‌ تاخه‌ریل قه‌پن ١٨ و ته‌وه‌له‌یل قه‌پن ١٩ که‌فتنه‌
ویر گرنگیدان وه‌ زوان فارسی ئه‌پا نه‌ته‌وه‌سازی وه‌ شکل مودپن. له‌
لایگ تهره‌، هاووه‌خت گه‌رد ده‌سه‌پیکردن مودپنیتته، ئالوگۆریگ قۆل و
پارادیگماتیکی له‌ دیسکۆرس زوان فارسی قه‌ومیا.

ته‌وه‌ بی له‌ زه‌مان مه‌حمه‌د شا قاجار بریار دریا ک چه‌ندین ناوه‌ند
خوه‌ندن واز بکریه‌ت که‌ یه‌کیگ له‌ وه‌رچه‌وترین نه‌نجامه‌یل ئی
پرۆسه‌، دانان (دارالفنون) له‌ سال ١٨٥١ بی. جێ وه‌ته‌ له‌ ته‌وه‌له‌یل
ده‌یه‌ی ١٩٠٠ ئی ناوه‌نده‌ په‌روه‌رده‌یه‌ بی وه‌ یه‌ی پۆلیتکنیک گه‌ورا
ک ته‌وه‌ وه‌خت خاوان ٣٥٠ خوه‌ندکار بی و به‌شیگ له‌وه‌ خوه‌ندکاره‌گان
وه‌ مه‌به‌ست درێژه‌دان وه‌ خوه‌ندن ته‌وه‌یشه‌ له‌ ئاست بآ ئه‌پا ولاته‌یل
ئوروپایی ره‌وانه‌ کریان.

له‌ لایگ تهره‌، چه‌ن کالیج له‌ شاره‌یل گه‌ورای ئێران له‌وای ته‌یران،
ته‌وریز و ئسفه‌هان واز کریا و ئه‌پا هازدان و وه‌ره‌نوابردن زوان فارسی
چه‌ن رومان وه‌ پشتیوانی ده‌ولت له‌ زوانه‌یل خارجه‌یه‌وه‌ هه‌لگه‌ردانن
ئه‌پا سه‌ر زوان فارسی .

کاناله‌یل چاپه‌مه‌نی له‌ ناو و ده‌یشت ولات که‌فتنه‌ کار ئه‌پا هاوردن یا
ته‌ولید ئایدیای ولاته‌یل رووژئاوایی ئه‌پا ناو ئێران و هه‌ر ئی کاریشه‌
بی وه‌ مه‌مه‌ر یا فاکتۆریک ئه‌پا سازبین شووپش مه‌شرووته‌ له‌ ئێران و پاشه‌کشه‌ وه‌ ده‌سه‌لات ته‌وه‌ وخت قاجاره‌یل. له‌ نه‌نجام ئی
کاره‌، موزه‌فهردین شا ناچار بی مل ئه‌پا سازکردن هه‌لوژاردن گشتی له‌ ئێران بجه‌منید و هه‌ر ته‌وه‌ وخته‌ مه‌جلس شه‌ورای ملی
له‌ سال ١٩٠٦ دانریا.

جێ وه‌ته‌، له‌ قانون مه‌شرووته‌ ک هه‌له‌وه‌گه‌ردیه‌د ئه‌پا سال ١٩٠٦، هۆچ ئامازه‌یگ وه‌ زوان ره‌سمی ئێران نه‌کریایه‌، وه‌لێ مه‌جلس
شه‌واری ملی، وه‌ زیای کردن به‌ندیگ له‌ نزامنامه‌گه‌یان، هه‌نگاو یه‌کم وه‌ره‌و سیاسه‌ت زوانی (language Policy) له‌ ئێران
ده‌سه‌وه‌پیکرد. وه‌ پای ئی به‌نده‌، مه‌شیا نماینده‌یل مه‌جلس شاره‌زای شیوه‌ی نۆسان یا ((رسم الخط)) فارسی بون. جێ وه‌ ویر

خستنه ک جمشتهیل ناسیونالیستی فارس هر ټو وهخت وه که لک وهرگرتن له چه مکه یل زوان و تاریخ، جوور که لوپه له یل ئیدولوژیک له پیناسه کردن ئیران جوور تاقه ده ولت و تاقه زوان سهرکه فتن.

له نه نجام ئی سیاسه ته، مه سه له ی فره ټتینگ و فره زوانی ولات خریا پشت گووش و ئیران جوور ولاتیک ک خاون یه ی زوان و یه ی فره هه نگه، پیناسه کریا. له لایگ ترو، ناسونالیسم فارسی وه رابه ری ره زاشا په هله وی و کوپه گه ی وه مه به ست ټنکار و فره مووش کردن فره ره نگه ی نه تنوزوان له ئیران هه رټو مودل یا دیسکورس که مالیستی په پره و کردن.

ناوبریاگ وه که لک وهرگرتن له دیسکورس که مالیستی-په زاشا و له ژیر کارگه ری ئایدیاگه یل مسته فا که مال ټاتاتورک سیاسه تیگ نژاده ره ستانه له ته مام به اوړه یله و ته بیه ت له بواری زوان په پره و کرد، نه ویش له ری که لک وهرگرتن له زوان فارسی جوور نامرپازیگ نه پا چه وساندنه وه ی به رده نگه یل زوانه یل تره گ بیجگه له زوان فارسی. ئی سیاسه ته ی ده ولت ټو وهخت ئیران ټوانید پر وه پوست یه ی نه قل قه ول وه لاینه نو سه ر کوچ کردی کورد بوود ک ټوشید:

«نه گهر زوان دالکی من بنه پره ت ده ولت ته گه ی ټو وه لهرزه ټیریت، ئیه نیشانه ی نه وه سه ک ټو ده ولت ته گه ت له سه ر خاک
من بنیات نایته» (موسا عاتنه ر)
.....

یه کینگ تر له سیاسه ته یل نژاده ره سانه ی ره زاشا له بواری زوانه و، دامه زارانه فره هه نگه ستان زوان و کومسیون ژئوگرافیا بی. جی باسه ک ټو و کومسیونه «ناو» سه دان ناوچه، شار، شارستان و ئاوی ټالشت کرد. یه کینگ له نیشانه گه یل سیاسه ت زوان زه مان ره زشا، که لک وهرگرتن له تاقه زوان فارسی بی نه پا ټابلوه یل، سمبوله یل شوونه گشتیه گان، نامه ی تجاره تی و ته نانه ت کار فیزیت.

له لایگ ترو، فره هه نگه ستان زوان و نه ده ب ئیران، تیرمینؤلژی و زاراوه گه یل مودیریه تش هه لوه گوگردان نه پا سه ر زوان فارسی. له پال ئی ته قه لایله، ره زاشا پرپار دا ک ئیسفاده کردن له هه ر جووره فورم نوسریای وه زوانه یل تره گ قه یه خه بکریه د. فارسی وه ده ستور شاهانه، بی وه زوان ره سمی ئیران. زوانه یل تر له وینه ی کوردی یا دیالیکتالیزه کریان یا لاخواره گه ی جوور زاراوه یگ له زوان فارسی هه ساو کریان.

ویروپایل له سه ر مه سه له ی فره زوانی له ئیران، له ساله یل نه وول وه سه رکار هاتن جمهوری ئسلامی فره تر له سه ر بنه وای نه رزه یل ئسلامی تاریخ کریانه. هه رله یوا له قانون بنه پره تی جمهوری ئسلامی دو ماده نه پا باسکردن زوان یانه ماده ی ۱۵ و ماده ی ۱۹ دانریایه. وه پای ماده ی ۱۵ زوان و رینوس ره سمی و زوان هاویه ش خه لق ئیران فارسییه. نو سانه یل فره می، تکست و ته مام که تاوه یل په روه رده یی بایه س وه زوان فارسی بووت. وه لی، که لک وهرگرتن له زوان بوومی و قهومی و ده زگاگه یل ره سانه و چاپه مه نی و هه رله یوایشه فیزکردن نه ده بیاتیان له مه دره سه یل له لای زوان فارسیه و نازاده.

ئی کاره هه رټو سیاسه ت دیالیکتیزه کردن و مینیوریتیزه کردن زه مان په هله و بییه سه. جی وه تنه که ماده ی ۱۵ ټا چه ن سال وهر له ئیسه ییش پراکتیزه نه کریا و ټا هیمانیش فره سنوورداره. یانه له پراکتیکدا هه ر ټو جور ک فیشمن (Fishman) باس که ی، جمهوری ئسلامی له حال حازر، ((سیاسه ت بی سیاسه تی)) له باوه ت زوانه یل تر ناو ئیران جیوه جی که ی. وه ماتینگ تر، هه وه جه نیه ک جوور زه مان ره زاشا له ری ده زگا یل قهوی و ده زگای ئاموزش و هه رفراوان سیاسه ت دوچه وه کی و سه رکوت په پره و بکه ی. چون

ک جمهوری اسلامی وه که لک گرتن له ی مودله ک کلک نیشان کړیا کاریک کهیت ک توزه توزه زوانه یل غه پره سمی له ناو بچن. گاهه س هه وهی خاتریشه بوو ک له حال و رووژ نیسه زوانه یل غه پر فارسی له په یوه س وهل په یوه ندیه یل کوومه لایه تییا وه رته سک کړیانه.

وه پای قسه ی بیهر وروژ شو جاحی رووژ ه لآت ناس له زانستگه ی نویسالا له سوئد، له تئوری فزین یا هوکاره بین زوان، دو ناست جیاجیا هه س، یانئ زوان قسه کردن و زوان په روه رده یا زوان نه کادیمی. زوان قسه کردن رووژانه له رن چالاکیه یل کوومه لایه تی له وینه ی گمه، ره سانن، دیالوگ رووژانه، باس کردن وه سه رها ت و رډاوه گان، هاوردنه سه ر زوان ته جروه گیل شهخی یا ده پرین ویرورا گیل شهخی، پیشکه فید. وه مانایگ شه فافر زوان قسه کردن یا دیالوگ له ناو یه ی کوتکتستدا جی گرتیه، یانئ نایم له رن نامازه گیل کوتکتستوئیلدا له لئیان ره سپده و. هه وهی خاتره چه عونسریگ ته پرا وینه نامازه له رن ده موچه و، زوان به دهن و فره حاله ته یل تر خاون نه همیه ت واوریز وه خوه یانن.

له یوا دقنمین که زوان قسه کردن له رن په یوه ندیه یل کوومه لایه تییه و زاقه و بوود یا مانا په یا که ی و هه وهی خاتره هه وه جیه ی فره یگ وه چالاکی وه روه لآو کوگنیثیف (Cognitive) نه یرن. وه لئ زوان نه کادیمیک یا زوان په رورده زوانیگ تابستراکته، خاون دیسکورس به رز نه کادیمیک و له کوتکتست په روه رده یا، جوور ماده ی دهرسی له ناو مه دره سه یل یا خوه نینگه یل دهرس دیریه د. مودله یل یا فورمه یل زوان نه کادیمیک بریتین له به راورد، کوتراست، پیناسه و پولین کردن، پیشبینی، نانالیز، ناگاداریین و نه نجامگیری، هه لسه نگانن، نارگو مپتتاسیون، وه قه ناعه ت په سانن و پاریزان. هه وهی بوونه وه زوان ناکادیمیک فره تر هه وه جیه وه چالاکی یا موبارزه ی کوگنیثیف دیرید. له ژیر شهوق ئی تئوریه، نه و مناله یله ک په یوه ندی زوان قسه کردنیان وهل زوان ناکادیمیک نه وت، له رن بنه وایل سایکولینگیستیک یا زوانه وانی کوومه لایه تی توش گیچه ل بوون. ته پرا وینه به رده نگه یل زوان کوردی وه خاتر نه وهی ک زوان دالکیان وهل زوان په روه رده یا ناکادیمیک ته وفیر دیرید، بلکه یه وه گرفته یل خواره و:

- توانای زوان نه کادیمیان ته پرا سه رکه فتن له بار په روه رده وه ته وفیر دیریت وهل توانای زوانیگ ک رووژانه وه پی قسه که ن.
- یانئ توانای ناکادیمیک زوان هه وه جیه وه نه وه دیری ک له بار گه نجینه ی وشه و ریزوانه و وه رفراوان بوود یانئ دیسکورسیگ ک بتوانئ مه رز قسه کردن یا گفتگوو کوومه لایه تی و رووژانه بخریده پشت سه ر.
- هه وهی بوونه وه ئنتقال توانای له بار زوان ناکادیمیک زه مانینگ له به ین دو زوان ئمکان دیریت، ک هه ردک زوانه گه له مه دره سه یل وه شیوه ی هاوسان بچووده نوا. گاهه س هه وه خاتر ئی مه مه ره بوود ک ئنتقال شاره زای زوان نه کادیمیک له به ین زوان فارسی و کوردی ته پرا منداله یل کورد جوور نمونه سه خته. داتایل دلنیا که ره نه نجامیگ ره سینه س ک توانای منال که مینه یل وه شه رتیگ ره سپد وه ناست توانای منال زوورینه یل ک لاخواره گه ی بتوانن هاووه خت وه هه ردک زوانه گه په روه رده و نامووزش بوئن. ئیه وهی ماناسه ک نه و مناله یله وه دوو زوان په روه رده بوون، به رده وام خه ریک ته مرین زوانن و ئی کاره بوود وه مه مه ره به رزه وکردن وشیاری ککردی زوانیان و هه میش فوکوس ته ته له کوتئیلیان قولتره و بوو.

زوان له‌یه‌ی ژینگه‌ی کولونیا

ئيجووره دابنه‌یمن ک زوان کوردی هه‌وه‌جه وه ئیه نه‌یرێد ک بوود وه زوان په‌روه‌رده. به‌س ئه‌و وه‌خت زوان کوردی تا چ نه‌نازه‌یگ توانی بوود وه وه‌سیله‌یگ ئه‌پا ئنتقال فهره‌نگ یا شوناس نه‌ته‌وه‌یی خوه‌ی؟ وه‌رجه ئه‌وه جواو ئی پرسیاره بیه‌یمه، ئیسه ئانالیزیکی ویلیامز (Williams) له باوه‌ت په‌یوه‌ندی به‌ین زوان و ئه‌ده‌بیات بخوه‌نیم.

«زوان و ئه‌ده‌بیات وه‌ل یه‌کا توانن بوون وه وه‌سیله‌یگ ئه‌پا ئنتقال باس کردن دیرووک و وه‌یجووهره کاراکتر کوومه‌لایه‌تی دروس که‌ن». به‌س، ئه‌گه‌ر شه‌خس کورد له سیستم په‌روه‌رده‌یییا هه‌چ ناوه‌پووکیگی ئه‌ده‌بی په‌یوه‌س وه سه‌رمایه‌ی فهره‌نگی خوه‌ی وه‌ر نه‌گرێد، چ جوور تواتید وه‌سه‌ره‌اته‌یل خوه‌ی ده‌س نیشانه‌و بکه‌ی؟ نیه‌ود له ویرمان بچوود ک یه‌کیگ له گرنه‌گرن کارکرد یا فانکشنه‌یل زوان هه‌له‌وه‌گر دیه‌د ئه‌پا لای نه‌خش زوان له هاورده‌نه سه‌ر زوان ریتالیته‌ چون ک زوان ته‌نیا که‌لوپه‌ل دیالوگ یا قسه‌کردن نیه، به‌لکوو زوان چرخ یا رێ نیشانه‌ریگه‌ ک که‌سیگ له وینه‌ی ئیدوار ساپیر. جوور ((ریتالیته‌ی ئجتمایی)) ناوی به‌ی.

له لایک تروه، زوان خاوان پوتانسیال تایه‌ت وه خوه‌یه ک بوود وه ممه‌هر گارنتی کردن ئه‌رزشه‌یل فهره‌نگی یانی وه‌ختیک منالیک فیر زواتیک بوود، هاوره‌خت له رێ زوانه‌و فیر دیاره‌گیل تریش بووت و هه‌میش له پال ئیانه، مندا‌ل هووکاره‌ی مانا و ئه‌رزشه‌یل په‌یوه‌س وه فهره‌نگ خوه‌یشی بوود ک وه قه‌و‌ل بیرمه‌ندیگ جوور هلیدی (Halliday) ئی کاره ته‌نیا له رێ سیستم فهره‌نگی و گرامره‌و ئمکان دێرئ. ئیسه ئه‌گه‌ر که‌یس فهره‌دیگی کورد گه‌رد ئستدلال زانستی هلیدی به‌راورد بکه‌یمن دۆنیم ک ژینگه‌ی ئاموزشی و ژینگه‌ی کولکتیف زوان فهره‌د کورد له یه‌ک داوپایانه‌س، ئه‌ویش وه‌خاتر ئه‌وه‌یک ژوگرافیا یا سه‌رزه‌مین به‌رده‌نگه‌یل زوان تاک کورد کولونیزه کریاس.

وه قه‌و‌ل شو‌جاعی یه‌کیگ له گه‌وراترین ریسکه‌یل یا فاکتوره‌یل میرات کولونیا‌لیزم زوانی ته‌وه‌سه ک وه جوورینگ کارگه‌ری مه‌نفی له سه‌ر کوومه‌لگه‌ی کولونیزه کریاگ هیلیده‌جی ک ئی کوومه‌لگه‌ نیه‌تواتید ریتالیته‌ی خوه‌ی باریده سه‌ر زوان.

جی باسه کولونیا‌لیزم زوان، خاوان مه‌کانیزم تایه‌ت وه خوه‌یه و وه پای قسه‌ی شو‌جاعی خود پرۆسه‌ی کولونیزه‌کردن ئه‌گه‌ریش وه جبه‌ر بوود، وه‌لێ راگرتنه‌گه‌ی له رێ پرۆسه‌گیل شاراه‌ی هه‌ژمۆنتیک چنوه‌جی کریه‌د، یانی قازانج کردن د‌ل و فکر کوومه‌لگه‌ی کولونیزه کریاگ له رێ مه‌شروعیه‌ت دان وه فانکشن یا کارکرد زوان، ئه‌ده‌بیات، ره‌سم و رسوم فهره‌نگی، نورم یا ئه‌رزش کوومه‌لایه‌تی، ئه‌رزش و باه‌په‌یل زوان کولونیا‌ل. وه‌گشی له رێ فراهم کردن یه‌ی ژینگه‌ی کولونیا‌ل.

ئه‌پا خاستر ئه‌وه‌ه‌سین له په‌یوه‌ندی به‌ین زوان و کولونیا‌لیزم و ئیتنه‌رنالیزه‌کردنی ریتالیته‌ی زوان کولونیا‌ل له ناخوداگاه‌ی مله‌ته‌یل کولونیزه کریاگ خراو نیه وه‌ل یه‌کا شیکاری فانۆن بخوه‌نیم ک ئۆشید:

«هه‌ر نه‌ته‌وه‌ی کولونیزه کریاگ یا هه‌ر هه‌ر نه‌ته‌وه‌یگ ک کومپلیکسیکی خۆکه‌مبین له لای وه‌مردن و ناشتنی په‌سانایه‌تی فهره‌نگ خوه‌ی خۆلقینریایه‌- خوه‌ی رۆوه‌رۆ زوان نه‌ته‌وه‌ی خاوان ژیار یا شارستانی دۆتید ک خاوان فهره‌نگ خوه‌یه. تاک کولونیزه کریاگ وه ئه‌نازه‌ی دۆره‌وه‌که‌فتن له ستاتویس خوه‌ی و خوه‌ی گونجانن وه‌ل ستاندارد و ئه‌رزشه‌یل فهره‌نگی نه‌ته‌وه‌ی کولونیا‌ل خوه‌ی نیشان ده‌ی.

یه‌کیگ له دیارترین ته‌لشه‌یل نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌س فارس ئه‌پا بن‌وپکردن زوانه‌یل تر و سه‌پانن هۆر ده‌وله‌ت-نه‌ته‌وه‌ی فارس له رێ وه دامه‌زرانن زوان فارسی یه‌. واته‌ ئیران له رێ سیاسه‌ت زوانه‌و، زوان فارسی

وه دامه‌زراوه‌ کردن یا
ئه‌ه‌دینه‌ کردن زوان
(Institutionalisation of Language)

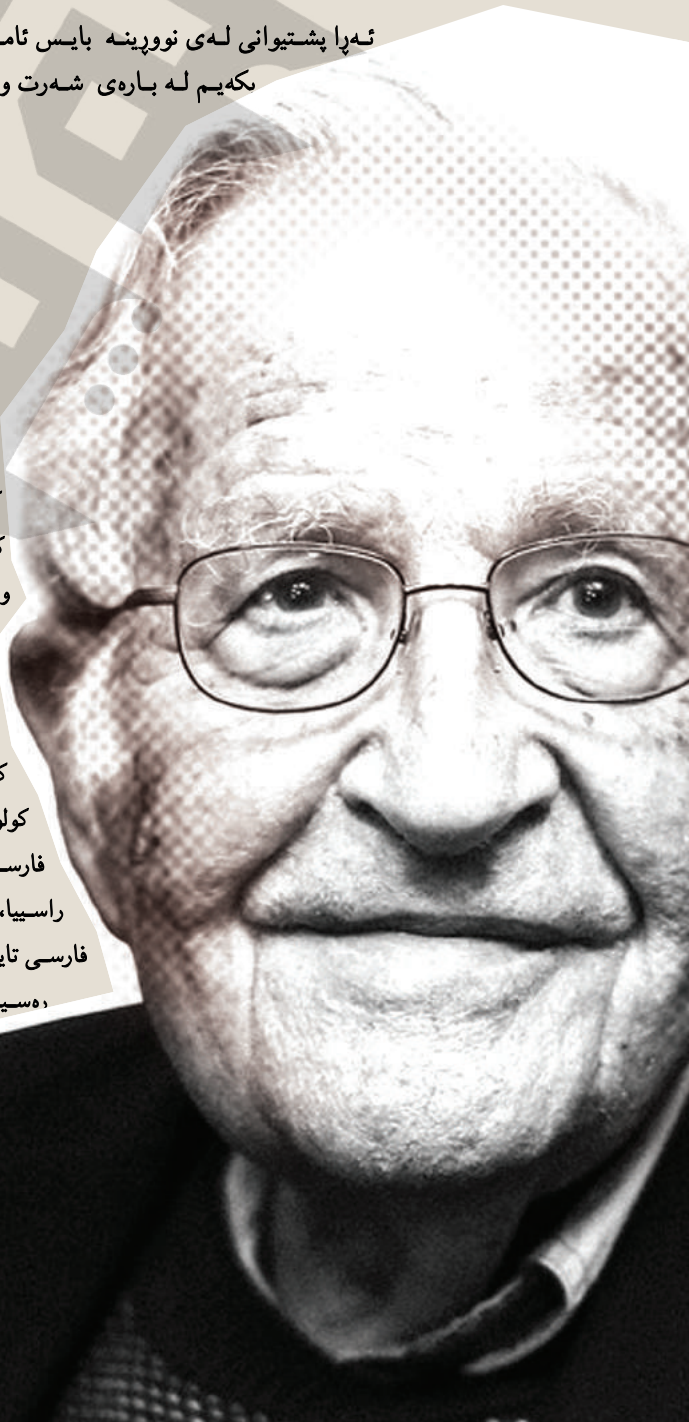
نه هادينه كردييه و له و وه خته و تا ئيرهنگه زوان فارسي ئه رزش په يا كردييه . وه مانايگ تر، وه قهول هابرماس زوان دهسه لاتو و فارسه گانيش له رڼ دامه زرانن شوون ولوون زوانه گهي خوهيان بين وه خاون دهسه لات فهرواتيگ. هه ر ئي كاريشه بي وه هووکار تهوهي ك زوان فارسي جوور زوان سمبول دهسه لات نيشتماني لاي فارسه گان و هه ميس جوور پالپشتيگ ئه پرا نه ته وه سازي ئيراني ئستفاده له لي بکهن.

ئه پرا پشتيواني لهي نوورپنه بايس ناماژه وه مادهي ٤ له قانون بنه پتهي هه لوژاردنه يل سال ١٩٠٦ له ئيران بکهيم له باره ي شهرت و مه رج ئه پرا تهو كه سه يله ك خوازن خوهيان هه لوژنن :

يه كم: مه شيا فارسي وه خاسي بزائنن.
دوويم: مه شيا خاون سهواد فارسي بون.
سيهم: مه شيا ره عيهت ناوخواه بــــن.

ئايم تواتيد بوشيد ك په كيگ له گرنگرين ئهركه يل بنه پتهي دهولت- نه ته وه ئيه سه ك زوان دهولت پيشبكه فيت و هه ميس پتانسيل جيوه جي كردن كار و ئهركه يل مودپن بگریده وه ره سه ي خوهي. ئه پرا وئنه ئيمه دؤنيم ك كه سه يل دهسه لاتدار له ئيران وه پشتيواني دهسه لات سياسي و قانون نه خش و كارگهري زوان جي په سه ند خوهيان له بوارگه يل سياسي و كومه لايه تي كلک نيشان كهن و هه ر له يوا له بوار پله به ندي زواني و پرستيژه وه، زوانه گهي خوهيان ره سننه ناست فره به رزيگ. ئيسه ئيمه نه گه ر نوورپه گي كه سيگ جوور (Anthony Liddicoat) وه بنه وا بگريم ئه پرامان دهركه فيت ك په كيگ له ئهركه يل گرنگ دهولت ئيران له ١٠٠ سال هه رين تا هيمان كولونيزه كردن زوان و فره ههنگ كه مايه تيه يل نه ته وه يي تره گ و زال كردن زوان فارسي بيه له بوارگه يل په روه رده، وه رپوه بردن و مه دره سه كان يا خوه نينگه گان. له راسييا، به رد بناخه ي پرؤسه ي كولونياليزم ئيراني و ته قه لا ئه پرا وه فره مي كردن زوان فارسي تاييهت وه نه ته وه ي فارس وه سه ر زوان كورديا هاووه خته وه گه رد وه دهسه لات ،ه سين ره زخان له رڼ كوده تاوه له سال ١٩٢١ و خوهي ناساندن جوور پادشاي فارسه گان (King of Persia).

جي وه تنه (رهزا خان) هه ر جوور
(كه مال ئه تاتورك) هه وه جه وه
دهولت يه كدهس و ناوه ندگه را
(Centralised State) بي و
هه ر وه ي بوونه وه ، بابهت وه
فره مي ناسين و سه پانن زوان
فارسي جوور په كيگ وه

کارکردهیل کولونیا لیزم ئیرانی له بوارهیل پهروه رده و فیرکاری، جیوه جی کریا. ئاچنه و بایتوه، له سال ۱۹۲۳ سهرووک وه زیرهیل نهو وهخت ئیران له رێ ناردن بهخشنامه یگ نهرا تهمام ئوستانهیل غهیرفارس داوا که ی ک بایهس زوان فارسی له تهمام مهدرسه گان بوود وه زوان قسه کردن و نوسان و تهنا نهت مالمه گانیس بایهس له ره وهخت فیرکاری وه زوان فارسی قسه بکه نه. له لایگ ت رهو، رهزا خان وه که لک وه گرتن له دهسه لات سیاسی خوهی زوان نه تهوهی فارس داسه پیت وه سهر زوان که مایه تیهیل نه تهوهی ژیردهس کولونیا لیزم ئیرانی ک ئیه خوهی جوورینگ لهو چه مکهیل یا کارکرده یله سه ک ده ولت- نه تهوهی مودپن ئیرانی له سهری دامه زریایه.

دهسه لات داگیرکار ئیران نهرا ره سین وه مه رامهیل خوهی که لک له زوان وه رگریت و نهرا چه سپانن سیاست داگیرکاری خوهی ته قه لاکه ی ک مه سه له ی کولونیا لیزم له رێ زوانه و له هور، نووپین و تهنا نهت قسه کردن رووژانه یس له ناو کوومه لگه، نورمالیسترا بکه ی. چون ک وه قه ول (Woolard) سیاست یا ئیدیلوژی زوان پیکهاتییه له کوومه لینگ نمایش یا چوله ک گوزارش له په یوه ندی نه پچریاگ له بهین زوان و نسان له ژبانی کوومه لایه تی و رووژانه که ی. ههر وهی خاتره، ئیمه دقمن ک زوان کوردی ههر له زه مان په هله و ی تا هیمان گهر د گیجه له یل فره یگ ره ره یو بیه ک پیگومان مدوو یا سه وه ئی کاریجه هه له و گهر دیه د نهرا لای سیاست کولونیا لیزم وه لای نه ده ولتیه یل یه ک له دقای ئیران تا ره سیته ئیسه. وه لی نهرا خاستر نه و په سین له سیاست و مه رامهیل کولونیا لیزم ده ولت ئیران خه راو نیه ک له خواره و ئامازه وه چه ن خالیگ بکه یمن و بزانیسم سیستم داگیرکهر وه چ له و نیگ زوان کوردی، ته ن و هور نسان کورد داگیر کردیه؟

- سیستم کولونیا لیزم ئیران نهرا جیوه جی کردن سیاسته یل داگیرکهری خوهی یه کم جار ژوگرافیا و ژینگه ی سیاسی، کوومه لایه تی، فره نگ و ئکنوومی رووژه لات کوردستان داگیر کردیه و له شوونی زوان فارسی سه پانیهس وه سهر مه ردم کوردا ههر له گه وه شار کرماشان تا له ماکووه ده ره چوود.
- هامیته کردن زوان فارسی وهل کوردیا یا فره جار له رێ پشخستن یه ی کونسپت خه یائی و دهس ساز وه ناو (فارسی کرماشانی) ته قه لاکه ی ک وه ههر جوورینگ بیهس کودهیل زوان کوردی بشیونی یا کاریک بکه ی ک کورده گان زوان دانگیان له وه ره وه یان بکه فی یا بی قوربه و بوو.
- وه ئستاندار کردن یا وه فره می کردن زوان فارسی له تهمام بوارهیل په روره ده و مودیریته و وه مه به ست سه پانن زوان نه تهوهی داگیرکهر و هه میس زه فت کردن و بنوین کردن زوان کوردی.

له بوار سوسو-ئکنومیوه (Socio-Economic) وه، زه یه تیگ له ناو مه ردم دروس که ی ک فیر بین زوان فارسی مه رج بنه په تییه نهرا په یاکردن کار و مه شته رووژانه. له رێ ئی سیاست داگیرکهرانه وه یه ی ژینگه ساز که ی ک به رده نگه یل زوان کوردی ناچار بوون ک زوان فارسی جوور دره وه چینگ نهرا پیشکه فتن و په یاکردن کار بوئن.

سیستم کولونیا لیزم ئیران نهرا ره سین وه پلانه یل خوهی کاریک کردیه ک تهمام کاروبارهیل کوومه لاتی ههر له سه نه ده یل له دالک بینه وه تا ره سیته به رگه ی له دنیا چین گشتیان وه زوان نه تهوهی فارس، جیوه جی کریه د. له ناو نه چنه و سیستمیگ، له جی نه و یه ک هاوردن زه مینه ی هاوسان نهرا پیشکه فتن زوان و ناسینه ی نه تهوهیل تره گ، ده ولت مودپن خوهی له سهر بنه په ت دوچه وه کی و وه کویه کردن نه ندامه یل کوومه لگه دامه زراتیه. وه مانایگ تر، سیستم ده ولت - نه تهوهی ئیران یانی یه ی ده ولت مودپن له ناو

سیستم مۆدپنیتیهی کاپیتالیزم و لهیوا بیه وه خاوان خسلهتەیل کولونیالیستی. وه قەوڵ والتەر میگنۆلو (Walter Mignolo) چمک مۆدپنیتیه ئەپا خوهی جوورینگ یا ئیگوییکی ئالشتکریاک سیستم کولونیالیزمه.

ناویریاک ها له سەر ئەو باوەڕه ک سیستم کولونیالیزم ک له بنج و بناوانه وه له ئروپاوه هاتییه و یه کینگ له مەمەرەیل په یابین هۆر مدپنیتیهس چون ک هۆج مۆدپنیتیهگ وه بئ سیستم کولونیالیزم دروس نهویه. هەر چەن دەوڵەت کولونیالیزم ئیرانی له ئارگومنتەیل یا دیسکورس سیاسی خوهی فرە تەلەش کە ی ک حەقیقەت کولونیالیزمی خوهی بشارێده وەلئ ئمرووژ دی هەر فەردیگی کورد وه دڵ و گیانه وه هەست وه شونوارەیل و کارگەرەیل خەتەرناک داگیرکاری دەوڵەت ئیران وه تاییهت له سەر زوان دالگیان کەن. له حال و رووژ ئیسه، بهش زوورم کوردهیل په ی وهی راسیه بردنەس ک ئەپا چه له خوهندن و نۆسان وه زوان دالگیان جوور مافیکی گەردۆنی بێ بهشن.

هەر ئەو جووره ک له بان باس کردیم، سأل ۱۹۰۶ وه یلاوه یه کمین قانون بنهپهتی ئیران وه لایه ن په هلهویه گان له ئیران په سەن کریا و لهیوا زوان فارسی بی وه تاقه زوان ره سمی له ولایتیکی فرە زوان Mul-tilingual country). له هی راسا، یه کمین گام یا ههنگاو ئەپا سه پانن زوان فارسی وه سەر زوان که مینه یل ترهگ ئیران وه پشتیوانی قانون بنهپهتی و له چوارچوو سیاست زوانی ئەو وهخت ئیران ده سوه پیکرد . ئامانج سه ره کی ئی کاریشه له لایگ قایم کردن پایه یا کۆله که گەیل ناسیونالیزم فارسه و له لایک تره و، تتوار به خشین وه حوکمرانی نه ته وه ی باآدهس ئەپا وه ره سمی ناسین زوان فارسی جوور تاقه زوان له ئیران نه ویش له رئ جیوه جئ کردن یه ی سیاست کولونیالیستی .

سیاست زوانی له ئیران
(Language Policy in Iran)

ئێپریالیزم—زوان،
لینگویسیزم
(نژاد پهره سی زوان)
لینگویسید
(کوومه ل کوشی زوان)

لهیوا دقنمین ک زوان فارسی و سیستم دهوڵەت-نه ته وه ی ئیرانی له قەپن وه رین یا گۆزه شته تا ئیسه شیه وه پشتیوانی سیاست زوانی خوهیان نهخش وه چەوێگ داشته له ئیسوله کردن و داگیر کردن هۆر و زهین فەرد کورد. وه پای نووپین شوجاعی ئی په دیده تازه یه تنیا وه داگیرکەری ئاساییگ پێناسه نه کریه د چوین ک له شون داگیر کردن و کولونیزه کردن سیاسه تیگ ده سوه پیکه ی ک وه ئمپریالیزم

زوان ناودەنگ دەرکردییه. ئمیریالیزم زوان ئەپا جار یەکم وە لایەن پۆپرت فیلیپسون (Robert Phillipson) ئستفاده له لئ کرپاس و ئی پێناسه فرەتر له بنه‌وایل تئورییه‌یل گالتونگن (Galtung) وە نزیکه. چون ک گالتونگ باس له‌وه‌ که‌ی ک هژمونی یا نفوز زوان ناوه‌ند و نه‌خش سازمانه‌یل سەر وە حوکمەت بوود وە مەمەر بالادەس بین زوان ولات کولونیال. وەلئ روبرت فیلیپسون، ئەو ئایدیایه له‌ بوار زوانه‌وانییا وەرفراوتەر که‌ی و هه‌میش کلک نیشانی که‌ی ک ئمیریالیزم زوان له‌وه‌ر دو مدوو، کارگه‌ری له‌ سەر شێوه‌یل ئمیریالیزم دێرئ. یه‌کم وەخاتر ئەوه‌ی گ یه‌ی په‌یوه‌ندی راساپراس وەل فورم (زوان جور وەسیله‌ی ئنتقال ئایدیایان) دێرئ، دوئم له‌وه‌ر ماته‌واگه‌ی.

له‌ باوه‌ت مەمەر یه‌کم، زوان وەسیله‌ی سەرکه‌ی دیالۆگ یا چه‌وێکه‌فتنه‌ وە مەبه‌س وەیه‌که‌و به‌سان یا لکانن ته‌مام لینکه‌کان له‌ گشت بوارێگا. چون ک مەرج بنه‌په‌تی هەر دیالۆگ یا چه‌وێکه‌فتنیگ، ئەوپه‌سین دولایه‌نه‌س له‌ سەر بنه‌په‌ت کوده‌یل هاوبه‌ش. ئیه‌ وەو ماناسه‌ که‌ خال مەرکه‌زی (Nodal Points) ئی کوده‌یله‌ له‌ کونته‌ستیکی ئیرانی زوان ناوه‌ند یانئ زوان فارسی. وە مانایگ تر، ئمیریالیزم زوان هه‌لگه‌ر یه‌ی هۆر تریشه‌ وە ناو ئمیریالیزم فره‌نگی.

له‌ی راسا، ئمیریالیزم زوان نه‌خش گه‌ورایگ دێرئ ئەپا پراکتیزه‌کردن ئمیریالیزم کوومه‌لایه‌تی، که‌ ئەویه‌ک هاتییه‌ له‌ ئنتقال دان نورم و هه‌لئوسینشه‌یل ئولگویی ئەپا لای یه‌ی ستروکتور کوومه‌لایه‌تی، ک ئەوانیش هەر کامیان وە نه‌ویه‌ی خوه‌یان له‌ ناو کونسپت زوان ناوه‌ندا شاردیانسه‌و.

ئی گیه‌له‌ وەختیک دیاریه‌و بوود ک کارگه‌ری کوومه‌لایه‌تی خوه‌ی وە سەر گروپێگی تره‌گ به‌سه‌پنیت، ئەپا نمونه‌ زوان فارسی نه‌خش بنه‌په‌تی له‌ سیستم ئاموزش و په‌روه‌رش له‌ رووژه‌لات کوردستان دێرئ و نورمه‌یل ئجتمایی نه‌ته‌وه‌ی فارس ئنتقال ده‌ی ئەپا لای ژینگه‌ی فەرد کورد چون ک ئمیریالیزم زوان فارسی زال بیه‌س وە سەر زوان و جوگرافیای نه‌ته‌وه‌یل تره‌گ بێجگه‌ له‌ نه‌ته‌وه‌ی فارس. وە مانایگ تر، زوان فارسی له‌ چوارچوو مەکانیزمیک جۆلیه‌ت ک له‌ ناویا ده‌سه‌لات، قودره‌ت و سه‌رچه‌یل وە شکل ناهاوسان به‌ش کریانه‌. هەر وه‌ی خاتره‌ له‌ نووپگه‌ی لینگویسیزم یا نزاده‌ره‌سی زوان ئی گیه‌له‌ یه‌ی چه‌مک ستراله‌ له‌ ناو کونته‌کست ئی بابه‌ته‌.

که‌سیگ جوور تووفی سکوتاب کانگاس (Skutnabb-Kagnas) ها له‌ سەر ئی باوه‌په‌ ک لینگویسیزم ، یه‌ی دیارده‌ی پارالێله‌ وەل راسیزم(نزاده‌ره‌سی)، یانئ ئی په‌دیده‌ مه‌جموعه‌یک ئیدولوژی، ستروکتور و پراکتیکن ک هەر کامیان وە کار تیه‌ن ئەپا ره‌وا بین، وە قانونی کردن، په‌یره‌وکردن و دواره‌ تولیدکردن یا دابه‌شکردن ناهاوسان قودره‌ت و سه‌رچه‌وه‌یل مادی و مه‌عنه‌وی له‌ به‌ین گروپه‌یل کوومه‌لگه‌ له‌ سەر بنه‌وای زوان.

ئایه‌م توانید تاریفه‌گه‌ی سکوتاب- کانگاس له‌ سەر که‌یس کوردیش له‌ رووژه‌لات کوردستان ته‌بیق بیه‌ی، چون ک له‌ ئیدولوژی ره‌سمی ئیران و وە پای قانون بنه‌په‌تی ئی ولاته‌، فارسی تاقه‌ زوان ره‌سمیه‌ بئ ئەوه‌ی گ له‌ی باره‌وه‌ پرسیار له‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد و نه‌ته‌وه‌یل تره‌گ غه‌یرفارس کریاوی ک ئایا ئاماده‌ن زوان فارسی بکریه‌د وە زوان ره‌سمی له‌ ئیران؟

یه‌ کێخ له‌ ئەنجامه‌یل راساپراس لینگویسیزم بووت وە مەمەر دیارده‌ی لینگویسید یا کوومه‌ل کوشی زوانی. ئیمه‌ له‌یره‌ دۆنیمن ک یه‌ی فاکته‌ر چالاک وە نه‌نقه‌ست خه‌ریکه‌ بوود وە بایس مردن زوانیگ تر ئەپا وینه‌ زوان کوردی. ئی کاره‌

هميش توانيد جوړونکي له لينگويسيد هساو بکريهت، چون ک سیستم جموری اسلامی ناماده نهويه نه زوان کوردی نه زوانتیک ترهگ بیچکه له فارسی له سیستم پورهدهیی، مودیریهت و نکومیدا نهتهگره بکهیت و وه پای قسهی شوچاحی ئی سیاسهته ک دهولت تیران وهرانوه و زوان کوردی پهیرهوی کهی، جوړونکي له سیاسهت لینگويسیده.ناچنهو پایتوه، دهولت تیران وه کهلک وهرگرتن له سیاسهت زوانی، تهلاش کهی ک هژمونی زوان فارسی وه سهر زوانهیل ترهگ داسهپنیت.

یانئ دهولت وه پای قسهی کهسهیلنگ له ونهه (Jernudd & Rubin) وه دانان پلان و نهخشهی سیاسی کار تهپا شتوانن و دهستکاری کردن سیستم کودهیل زوانی کهن.دهولت تهپا پتیش خستن و جیوهجی کردن

(Implement) پلان سیاسی خوهی تهقلا کهی ک زوان جی پهسهن خوهی جوور خاسترین بزارده یا نالترناتیف زال بکهی وه سهر زوانهیل ترا.

تهپا جی خستن ئی کاریشه پهنا بهیده ویانکهیل جوورایجوور تهپا ونه فلانه دیالکت یا زوان وه قهول د.پهحیم سورخی وه نوقسان یا فلهج دهنه قهلم و ههر وهی خاتره بردهنگیلی یا نهو کهسهیل وه زوانه قسه کهن جوور کهسهیل نهخوش هساو تهپایان کهن و همیش بایس کیلیان بکهن تهپا لای تاقیکهی لیهاووی زوان فارسی .

نامانج لهی سیاسهته یا مهرا م گهن و داگیرکه رانهی دهولت بالادس تهپا نهوهسه ک زوان کهمایهتیهیل نهتهوهیی وه دهسپنچک پ و پوچ بنور بکهن و له وهرانورا ثایه مینگ یا تاکینگ دروس بکهن ک جی پهسهن دهولتیک بود ک خاک و زوان نهتهوهی ژیردهس، داگیرکردیه. له لایک ترو، دهولت وهی کار خوهیه دوجهوه کی له بهین گروپهیل کوومه لایهتی دروس کهی وهو ماتیکه ک سیاسهت زوانی (Language Policy) مهکانیزم یا نهخشه رینیکه تهپا کلک نیشان کردن پایگای یه ی زوان دیاری کریاک له ناو بهشیل کوومه لایهتی یه ی کوومه لگه و لهی رییه و نهخش و کارگه ری زوانه درنخه ی ک دهسولات سیاسی و سهچهوهیل ثابووری ها دهس ج لایه نیک.

ته گهر باید و هژمونی خوازی دهولت داگیرکه ر تیران له ری زوانه و بلکنیم وه کهیس زوان کوردی له رووژهلآت کوردسان پهس تهپامان دهرکه فید ک دهولت نهک هوج قورب و هورمه تیک تهپا حقهقت فره زوانی (Multilingualism) نه ریئ بهلکوو جوور جارن پا له بان سیاسهت تاقه زوانی یا یه ی زوانی (Monogfualism) خوهی دایهسه گز و ههر لهیوا له چوارچوو زال کردن زوان فارسی وه سهر زوان کوردی و زوانهیل ترهگ له تیران دره یزه وه سیستم کولونیالیستی خوهی دهی. وه مانای ترهگ، وه پای قسهی سورخی، نامانج لهی سیاسهته تهنیا تهپا له ناو بردن و بین قورب کردن زوان نهتهوه گیل ژیر دهس نهتهوهی بالادس بیه له ری کهلک وهرگرتن له چه مک (Verbal hygiene) یانئ سالمه تی یا تهندروستی بوار زوان .

دهولت داگیرکه ر لهی رییه و تهلاش کهی ک زوانه گهی خوهی وه دهسپنچک پاریزان یا (فارسی را پاس بداریم) جوور یه ی زوان پاک، سالم و جی ئتوار نیشان بیهی و لهو لایجوور زوانهیل ترهگ تهپا نمونه زوان کوردی، جوور زوانیکی ناسالم و نوقسان کلک نیشان بکهی. ههر وه خاتر ئی سیاسهت نژادپه ره سانه دهسولاتدارهیل کولونیالیزم ئیرانی ئی چل چاوه له ناو مهردما بلاو که نهو ک منانه یلیک ک وه زوانیکی لهیوا قسه بکهن نهخوشن و بایس تهپا نهلاج یا چارسه ری سهردان تاقیکه ی توانستی یا لیهاووی زوان فارسی بکهن. له گشتی ناخوهشتر نهوهسه ک وهزارهت ناموزش و پهروه ریش ناو ئی سیاسهته نهیته (عه دالهت ناموزشی).

له‌ بوار مینه‌وانی یا تئوری زوان ناسیو ده‌رکه‌فتیه‌ ک ناوه‌نده‌یل ناموزشی زهره‌فیه‌ت نه‌وه‌ دیرن ک زوانه‌یل تره‌گ تاسیمیله‌ بکه‌ن نه‌ویش له‌ رڼ پیاده‌کردن سیاست زوان هژمونیک وه‌ پای قسه‌ی جه‌یمس توفلسون (James Tolefson). ه‌ر له‌یوا، ده‌ولت داگیرکار وه‌ ناساندن زوان نه‌ته‌وه‌گه‌یل ژیر چه‌پۆک جوور زوانه‌یل نوqsان خوازی کارگه‌ری له‌ سهر پروسه‌ی وه‌ کوومه‌لایه‌تی بین (Socialization) منال و هامیته‌ بینیان وه‌ل ژینگه‌ی خوه‌یان ه‌ر له‌ بنه‌ماله‌وه‌ تا کوومه‌لگه‌ داشتوی.

په‌س، بییه‌شکردن مناله‌یل کورد له‌ زوان دالگی خوه‌یان یانی رمانن پیل به‌ین زوان دالگی منال و فره‌نگ و ئجتماعه‌یان ک ته‌نیا له‌ رڼ زوانه‌و شانس سازکردن ئی په‌یوه‌ندییه‌ ه‌س. وه‌ زواتیگ ساده‌تر و وه‌ پشتیوانی نووږگه‌ی که‌سیگ جوور مارتین گواردادو (Martin Guardado) زوان یه‌ی وه‌سیله‌ی گرنگ و ماناداره‌ ک نه‌ندامه‌یل ه‌ر کوومه‌لگه‌یگ ته‌پا په‌یوه‌ندی وه‌ل مناله‌یلیان و ره‌سانن نه‌رزشه‌یل فره‌نگی و باوه‌ره‌یل خوه‌یان وه‌ نه‌وان، هه‌وه‌جه‌ وه‌ زوان دالگی خوه‌یان دیرن.

له‌ گشتی حه‌ساوتر، زوان په‌یوه‌سه‌ وه‌ مه‌سه‌له‌گه‌یل ئجتماعی و فره‌نگی و منال له‌ پروسه‌ی وه‌ کوومه‌لایه‌تی بین خوه‌ی بایه‌س که‌لک له‌ زوان دالگی وه‌ریگریت چون ک ئی کاره‌ بووده‌ بایس دروس کردن «هستی خود»ی یا خوه‌ناسین لای منال له‌ رڼ زوان دالگی خوه‌یه‌وه‌وه‌ گشتی زوان‌ناس وه‌ ناوبانگ جه‌هان تراسک (Trask) له‌ یه‌ی په‌شپه‌کتیف تره‌و باس له‌ نه‌همیه‌ت و کارگه‌ری دو زوانی

(bilingualism) له‌ سهر مناله‌یل که‌ی. ناوبریاگ توشید ک سالان فره‌یگه‌ کونسپت دوزوانی بیه‌س وه‌ نورمیگ ته‌پا کوومه‌لگه‌ی ئنسانی. ه‌ر وه‌ی خاتره‌ ناوبریاگ باس له‌ داتاگه‌یل جی تئوار که‌یت و ده‌ریخه‌ی ک مناله‌یلنیک ک توانای قسه‌کردنیا و وه‌ زوان دالگی و زواتیگ تره‌گ ه‌س، خاستر و شه‌فافر توانن مه‌به‌س و قسه‌یل دل خوه‌یان بارنه‌ سهر زوان یا په‌یوه‌ندی وه‌ل چواره‌ده‌وه‌گه‌یان دامه‌زرنن له‌ هه‌لسه‌نگانن وه‌ل نه‌و مناله‌یله‌ ک ته‌نیا له‌ یه‌ی ژینگه‌ی تافه‌زوانی گه‌وره‌ بینه‌س.

ئیه‌سه‌ له‌ شوون یه‌ی باس دۆرو درژ و ئانالیزکردن لایه‌نه‌یل تئوری و نه‌کادیمی بابه‌ته‌گه‌، وه‌خت نه‌وه‌ هاتیه‌یه‌ ک له‌ی به‌ش ناخه‌ نه‌نجامه‌یل ئی مینه‌وانیه‌ به‌خیمه‌ وه‌رچه‌و خوه‌نه‌ره‌یل و هه‌رله‌یوا وه‌ پشتیوانی داتایلنیک ک له‌ بان ئامازه‌ وه‌پیان کردیمن جواو پرسیار بنه‌ره‌تی ئی مینه‌وانیه‌ بیه‌نمه‌وه‌:

ئایا زوان فارسی چ نه‌خش یا کارگه‌ریگ له‌ پروسه‌ی ده‌ولت‌سازی مودن له‌ تیران داشتیه‌یه‌ و له‌ شوونی ئایا زوان کوردی له‌ نه‌نجام ئی پروسه‌ ژینوساید کریاه‌؟

جی وه‌تنه‌ ده‌سه‌لاتداره‌یل یه‌ک له‌ دۆای یه‌ک تیران وه‌ که‌لک گرتن له‌ فانکشنه‌یل یا کارکرده‌یل ترم زوان جوور یه‌ی چه‌ک ئیدولوژیک، توانسته‌ هژمونی خوازی خوه‌یان وه‌ سهر ژئوگرافیای سهرزه‌میگ وه‌ ناو کوردستان به‌ه‌پن و وه‌ لایک تره‌و فره‌نگ نژاده‌ره‌سی زوانی و هه‌میش کوومه‌ل کوشی زوانی دژ وه‌ به‌رده‌نگه‌یل زوان کوردی و نه‌ودۆای زوانه‌یل تره‌گ بیجگه‌ له‌ فارسی په‌یره‌و بکه‌ن. فره‌په‌وایه‌ته‌یل مودنیه‌ی کولونیا لیزم تیرانی، سیاست زوانی خوه‌ی له‌ ژیر کارگه‌ری هۆرشه‌ی که‌مالیستی تورکیه‌ له‌ سهر بنه‌وا ی ته‌نیا یه‌ی زوان و یه‌ی نه‌ته‌وه‌ به‌نا نایه‌.

نه‌ په‌هله‌ویه‌گان و نه‌ ئاخونده‌گان نه‌توانسته‌ خوه‌یان له‌ دام فره‌مانگه‌یل مودنیه‌ رزگار بکه‌ن. ئاچه‌وه‌ بایته‌وه‌، کولونیا لیزم وه‌ مودل تیرانی له‌ رڼ دامه‌زرانن زوان فارسی و وه‌ پشتیوانی داته‌ک بنه‌ره‌تی ولات، زوان کوردی

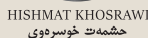
گهرد ههڤه‌شەى گه‌ورايگا رۆوه‌ڤۆ بيه. وه مانايگ تر نه‌و ڤينگه يا ژوگرافيابه ک فەرد کورد له ناوڤيا گه‌رد به‌رده‌نگه‌يلئ قسه پئى کهى له لايه‌ن کولونياليزم ٿيرانه‌و داگير کريابه.

وه پشټيواني سمندهيل دلتياكمر دهرکهفۍ ک دهلټ-نهټهوهی
تيرانی له رۍ سياست زوانی و له نهټجام پرۍسۍ دانان دهلټ
موډن فارس له ژير شهوق پرۍسۍ موډنټه له سهد سال
وهرين تا ئيسه سياست تونوتيزۍ دژ وه زوان کوردی پهپرهو
کردنيه. دهلټ مدن فارس نهک ناماده نهويه ک دگان بنه
وه فرهزمانی و فرهپهنگی کوومهلگهیل تر تيرانا و يهۍ ژينگه
دموکراتيک نهړا وهل يهکا ژيان شارستاني دروس بکهۍ، بهلکوو
وه سياست ناگرسيف خوهۍ، زوان فارسی جوور زوان کولونياليزم
فارس سهبانيس وه سهر نهټهوهی کورد و نهټهوهیل ترهگ.

ئىيى سىياسەتە لە ھالىڭىدا ۋەرتە چۈك زورۇم مېنەۋانەيىل بوار
پەرۋەردەيى ۋە فېركارى كلك نىشانى كىرنە ك مانالەيىل تەنبا ۋە
زوان دالگى خۇەيان تۋانن خاستر فكهرو بكهن با وىروپايل
خۇەيان بارنە سەر زوان. ۋە قەۋل زوان ناس ۋە ناۋدەنگ (ھاركورت)
زوان جامەك يەي نەتەۋەس ۋە ھەر نەتەۋەيىگ پېناسە، فەرھەنگ
ۋە ستروكتور ۋاورېز ۋە خۇەي دېرئ ۋە تەمام ئىي تايەتمەندىيەيلە
لە رئ زوان دالگى ۋە بەرجەستە بووت ۋە مانا پەيا كەي. ۋە گشتى
ئىسە ۋە ۋە نەنجامە پەسىم ك زوان كوردى ۋە تەۋدۋاى زوانەيىل
تر لە ناۋ يەي ژۇگرافىاي ساختە ۋە ناۋ ئىران گەرد خەتەرەيىل
ئەمپىريالىزم زوانى ۋە كوۋمەل كۈشى زوانى رۋوۋرۋ دەسەۋىخە
يېنەس. لە گشتى ناخەشتەر، دەۋلەتمەدارەيىل فارس سىياسەت
زوانى خۇەيان تا ھەيمەي نژادپەرەسى زوانىش بىرنە. ھە لەي
راسا يە كىمىن ئەر ك ۋە ۋەزىفە كەفئىدە بان شان سىياسەتمەدارەيىل،
ئە كادىمىسيۋنەيىل ۋە ئكسپىر تەيىل كورد ك پارېزان زوان كوردى نە
تەنبا كارىگى نەتەۋەيىي نىنە، بەلكوۋ كارىگى ئىخلاقىيە ۋە مەبەس
پارېزان يەي مىرات ئىسانى.

له ئاچنهو حال و رووژینگ
گاههس فره ریچاره و مودل ئه پرا
پارێزان زوان و شوناس کوردی وجود
بیاشتوی. ئه کادیمیسیونهیل و مینه وانهیل
بوار زوان توانن کارهیل فرهیگ ئه نجام بیهن
وهلی شایهت خاسترین ریچاره ئه پرا رزگارکردن
زوان کوردی له دهس گیچه لهیل چواردهوری ئه وه
بووک خوهی له دهس داگیرکاری سیاسی، ژئوگرافی
و هه رله یوایشه ئکنوومی کولونیالیزم ئیرانی نجات بیهی.
ئه پرا رهسین وهی ئامانجه بایهس کولونیالیزم ئیرانی له ری
رهوشه نگهری و کارهیل زانستی له ناو دهروین، زهین،
هۆر و تهن فهرد کورد بسپرده و ئه گهر نه کورد له
رووژه لات تا سالهیل فرهیگ بایهس له ژیر
کارگهری کولونیالیزم ئیرانی و په وایه تهیل
مودرنیته بنالید و نکه چری بکهی.

٤٦. ره‌حیم سورخی. گوتاری چه‌وه‌رخوا‌زانه‌ی تاک‌زمانی له‌ تیراندا: له‌ داگیرکردنی کوردستانه‌وه‌ یق‌ به‌ “دامه‌زراوه‌کردنی زمانی فارسی تیی‌دا”. گوفاری تیشک، ژماره‌ ٢٥، سال: ١٩٧٢ ی کوردی.

فایلی تایبەت بە نووسەری کورد «حمە فەرێق حەسەن»

حمە فەرێق حەسەن

بەرھەمیکی فەرامۆشکراوی شێر کو بیسکەس
لیکدا ئەوەی "ژدانوفیا" ئەو ئەدەب . محمد غفور قەرەداغی
کوچەر وکی سێبەری ئەسپەشی
نەستێرە پەک لە روژی روونا
سێبەری ئەسپەشی
بووک و زاوا
خالیکی رەش پەسەر شەقامە گشتییە کەو
خاچ
قۆلاپی چاوە کان (۱)
وەرزی کەوینوار
کورتە پەک لەسەر نووسەری کورد حمە فەرێق حەسەن

بەرھەمىكى فەرامۇشكراۋى شىركۆيىكەس

• ناۋى خوازراۋ لەپاي چى؟

خۇ ئەم وتارە، سىياسى نىيە تاكو نووسەر ترسى ئەۋەى ھەبى، بىكەۋىتە بەر ھەلمەت و لىپىچىنەۋەى دەزگە نەپتىيەكانى دەۋلەت. وتارى شىركۆيىكەس، كە لىرەدا پەخنەيە، وتارى ئەدەبىيە نەك سىياسى. لە گۇفارىكى كۆلتورىيى ئاشكارادا، كە دەۋلەت خۇي پالېستىيى دەكات، بىلاۋى كرىۋتەۋە. ئايا وتارىك بە ناۋىكى ۋەھا خوازراۋە، كە لاي خوينەر نەناسراۋە، زياتر بە ھەند دەگىرېت يان بە ناۋى شىركۆيىكەس؟ كاميان لاي خوينەر، ئىعتىبارى پترە، محمد غفور، كە لە كاغەز دروست كراۋە و ۋەھمە، يان شىركۆيى شاعىر، كە بوۋى بەرجەستەى ھەيە و لە ئاياندايە؟ خۇ دەقەكانى مەن، لە دوۋتويى كىتېبىدا بىلاۋ بوۋنەتەۋە و كەسپىش لە گول كالتىرى پىن نەگوتووم. ئەگەر شىركۆيىش بە ناۋى خۇيەۋە لەسەرى نووسىيان، كىشەى بۇ چى نەدەبوو. مەنىش پىزىم لە ماندوبوۋى دەگرت و ۋەك چەپكە گول لىم ۋەردەگرت.

لە لايەكى ترەۋە، ئايا دەرگەۋتن بە ناۋى ۋەھمىيەۋە، نىشانەى ئەۋە نىيە، كە لەنچو كۆمەلى ئىمەدا سەختە بۇ تاك خۇي چۆنە ئاۋەھا دەرگەۋىت؟ بۇچى تۇ بە دەنگ و پەنگى خۇتەۋە دەرناكەۋىت؟ ئايا دەنگ و پەنگى تۇ چ خەۋشېكىان تىدايە؟ كاميان شىركۆيى راستىنەيە، ئەۋەيان، كە لە شىعەرەكانىدا خۇي دەنۋىن، يان ئەۋەيان، كە دەمامكى پۇشيوە؟ ۋەختى شىركۆيى، ۋەك ئاۋخوردنەۋە، دەيتۋانى تەۋاۋى ئەۋە دىد و بۇچوۋانە بە ناۋى خۇيەۋە بىنووسىت، ئىتر بۇچى پەناى بۇ دەمامك بىردوۋە؟ ئايا ئەۋە، مەمانەى بە پا و بۇچوۋنەكانى خۇي لەق بوۋە؟ ئەگەرېش نەشارەزا بوۋە، بۇچى خۇي ئالاندۆتە ئەم تەلەزگەيە؟ بۇ بەرچاۋوۋىنى پتر، ھەول دەدەم پەى بە ھۆكارەكانى پىشت ناۋە خوازراۋە بىمە، ۋەرگىرىش مەبەست و نىازەيلى كاك شىركۆيى لا پوۋن بېت.

(۱) بە ناۋى خوازراۋە دەنۋوسىت تاكو سىنۋەرەكانى نەرىتى باۋ بىھەزىنەت و خوينەر نەزانىت پەخنەگرەكە كىيە؟ خۇ پەنگە بەۋ نىازەش بى، نووسەرى پەخنەلىگىراۋ بختە گىژەنى دلەپاۋكىۋە و گومان لە زۆر كەس و لە دەۋرۋەرى خۇي بىكات. ديارە گومانىش پەۋايە؟ ئەگەرچى دۋاي بىلاۋبوۋنەۋەى بە ماۋەيەكى كەم، زانىمان كە محمد غفور يەكسانە بە كاك شىركۆيى. يەك لەبارى خۇم، ھىچ گومان لەۋەياندا نابىنم، كە نووسەرىك تازەكى يەكەم كۇچىركى خۇي بىلاۋكردىتەۋە، پىيى خۇش دەبىت كىتېبەكەى گرتىكى پىن درابى، چ جاي ئەۋەى بوۋىت بە جىيى سەرنجى شاعىرىكى ناسراۋ.

(۲) چار ھەيە نووسىن بە ناۋى خوازىمى، لەو سۆنگەيەۋەيە،
گۈايە بابەتى لەسەر نووسراۋ ھەستىارە؛ پەنگە ئەگەر بە ناۋى
خۇيەۋە بىلاۋى بىكەتەۋە، ئەۋا پەخىنەگر تۈۋىشى كىشە بىكاتا

(۳) بەرھەمەكەي بابەتتىيەنە و زانستىيەنە نىيە، بەلگە بە مەبەستى
شىۋاندنى ناۋىداۋ و بەرھەمى نووسەرىك، نووسراۋە.

(۴) ئەدىبان لە ناۋچەكەي ئىمەدا، ھەردەم لە كەرەكتەرى سىياسى
و دەسلەۋى مەھۇر ترساۋىن، بۆيە بە ناچارى پەنا بۇ ناۋى
خوازىم دەپەن.

(۵) بۇ خۇشاردنەۋى سىياسەتكارى ئۇپۇزسىۋەنە لە ۋەزەنى دەزگە
سەركۈتەرەكان.

(۶) بە نىيازى گالتەجارى و لاقتىكردنە بەم و بەۋ، بىئ ئەۋەي
بىزانىچ بىكەر كىيە.

(۷) پەخىنەگر جورئەتى گوزارشتى نىيە، يان شەرمەنە و پىكىشى
ناكات كارەكەي بە ناۋى خۇيەۋە و بەۋ شىۋەيە دەرىكەۋىت،
يان جورئەت نكات پاستەۋخۇ ئەۋ تىببىيەنە بىدات بە پۈۋى
نووسەردا.

(۸) پەخىنەگر لە نۇخى دەروۋىنى ناچىگىردايە، مەتەنەي بە
كەسىپەتى خۇي نىيە، يان كىشەي لەگەل دەۋرەبەر و ھارۋى
نەزىكەكانى خۇيدا ھەيە.

(۹) بىمەتەنەيە بە خۇي خۇي.

(۱۰) بە ناۋى خوازىمى بىبىكتەرە و ئازادىتىش دەنۋوسىت.

(۱۱) تاكو خۇي لە ۋەلام و بەرپەرچەدانەۋە دوور بىگىت.

(۱۲) بۇ پاكىشەنى سەرنج و جوۋلاندنى لاپرەسەنى و فزۋولى ۋەركەرە.
لە نۇخى ۋەھاشىدا، ھەم ناۋە خوازىمەكە ھەمىش پەخىنەكە
دەپەن بە جىي گومان و سەرنج. ۋەك مەتەلىيان لى دەپەت،
ۋەركەر ھەۋل دەدات ناۋەكە ھەلپىنى و پەخىنەكەش بىخۈننەۋە.
سەبارەت بە ھەلپىنەنى ناۋە خوازىمەكە، زەپىنى خۇپنەر بە
زۆر لادا دەپوات. پىدەچىت ئەم ناۋە خوازىمەكە كاك شىركۇ بۇ
ئەم مەبەستەش نەپىت؛ چۈنكە ئەۋ، تەنبا چارىك بە ناۋى
(مەھمۇد غەفور) ۋە نووسۋىتى. دووبارەي نەكردۋتەۋە، تا ناۋە
خوازىمەكە گىزەلوۋۇكەيەك لە شىمانە و گومان بە دەۋرى
خۇيدا بەرپا بىكات. ئەم ناۋە خوازىمەكە كاك شىركۇ، زىاتىر
دوۋ كەس بە خۇيەۋە مۇۋول دەكات و خۇپنەرەن بە خۇيەۋە
سەرقال نكات.

(۱۳) ھەندىك چار، ئەگەر پەخىنەگر بە ناۋى پەۋاى خۇيەۋە
بىنۋوسىت و ۋەركەر بىناسىن، پەنگە ھۈكەمى پىشۋەختى بەسەردا
بەدەن. ۋەلى ئەگەر خۇپنەرەن، پىشتىر پەخىنەگرىيان نەناسىيچ،

رەنگە ئەرپىنى ۋە ئاسايىي ۋە بۇچۇنەكانى لى ۋەرىگرن. ئەم شىمانەيە زياتر پىي تىدەچى. چۈنكە زۇربەي خۇيەرانى سالانى ھەفتا، سۈر دەيانزانى كە كاك شىركى لىگەل نووسەرانى بەرەي چەپدا ناكۆكە ۋە خۇشى ناوين، بۇيە ھەرچىيەكان لى بارەوۈ بنووسىت، دەپتە چىي گومان ۋە ئەوۈ دەپلى بابەتيانە ۋە نيوترال دەرناچىت. پەخنەيش زانستە، ناكىچ بئاليتىرتە ملانتيى سىياسەتەوۈ. ناشى دەقى ئەدەبىي، بىرپتە قوربانى، بىر پىرسە نىشتىمانى ۋە سىياسىيەكان.

(۱۴) نووسەر ھەبوون بۇ ئەوۈ ئوانا ۋە ئاستى بەرھەمى خۇيان بە باشى بزانن ۋە لىي دوودل نەبن، دواي ئەوۈ ناووداويان تەوايى ۋەلاتى تەنيوۈ، ئەوچا ھاتوون بە ناوي خوازراوۈۈ پۇمانيان نووسيوۈ. لەوانە ئاجاسا كرىستى. بەم دوايەش سىتىفن كىنگ، كارى ۋەھاي كرىوۈ. ئەم نووسەرە پى بەرھەمەيان، لە سەدەي پاپوردودا بە شوپن يەكدا سالى چەند پۇمانىكىى بلاوكرىدۈتەوۈ. بۇيە ئەم دەزگەيەي ۋە بەرھەمەكانى بۇ چاپ ۋە پەخش كرىوۈ، ئامۇڭگارىيى كرىوۈ ۋە پىي گوتوۈ: «ۋا چاكە كەمى بىكەيتەوۈ بۇ سالى پۇمانىك» ۋەلى كىنگ گويى بەم ئامۇڭگارىيە نەداوۈ. سال ھەبوۈ سى پۇمانى بلاو كرىدۈتەوۈ. بۇيە ۋىپراي ناوي خۇي، بە ناوي خوازراوى (پىچارد باشمان) ۋە ھەوت دانە پۇمانى چاپ ۋە بلاوكرىدۈتەوۈ، دواجار كىتپىرۇشيك بە شىۋازەكەيدا ناسىۋىتەوۈ ۋە لىقەي لەسەر ئەم ناوۈ خوازراوۈ ھەلداوۈتەوۈ. بەلام ئەم كارەي شىركى بىكەس ناچىتە ئەم خانەيەشەوۈ.

مارىق بۇدېنۇ، كە لەم بارەيەوۈ كىتپىكى پۇناوۈ، دەلېت: «خۇ ناوي خوازراوۈ بە پىكەوت نىيە. بۇچى ھەنرى بېل، ناوي «ستاندال» بۇ خۇي ھەلېۋاردوۈۈ ۋەلامى ئەم پىرسىارە ئەوۈيە: تاكو باوكى پىي نەزانى ۋە خۇي لە شەپى بابى دوور بختەوۈ، كە پىزى كوپى خۇي نەگرتوۈ. ھەنرى بېل-پىش ھاتوۈۈ ناوي ئەو شارەي ۋەلاتى ئەلمانىي لە خۇي ناوۈ، كە بە سەربازى، لە سوپاكە ناپلۇندا، لىي ۋىاۈ. «ھەر مارىق بۇدېنۇ دەلېت: «جار ھەيە، ناوي خوازراوۈ مەبەستى قەلسكرىن ۋە وروۋاندىنى لەپشتەوۈيە!»

جا چۇن دەكرى ئىمە بىروا بە پاپو سەرنجى مۇڭىك بىكەين، كە ئەو خۇي لى شارىدېنەوۈ؟ ئاخىر ھىزىن گوزارشتە لە كەسەيتىي تاك. بەھا ۋە ئىعتىبارى ھىزىن ۋە پاپو ۋە بۇچۇنەكان، ۋەبەستەي خاۋەنەكانىانن. ۋەختى خاۋەن پاپو جۇرئەت نەكات پوۋى خۇي پىشانى خۇيەنر ۋە خاۋەن بەرھەم بىدات، ئىتر ھىزىن ۋە پىنمايەكانى ئەو ھەرچى بن ۋە لە ھەر ئاستىكا بن، بى ئىعتىبار دەمىنەوۈ. ئەو خۇشاردەنەوۈيەش يەكسانە بە خۇشاردەنەوۈيە كەسەيتى. پىشمان دەلېت: پەنگە كىماسىيەك لە ۋتارى نووسەرەكەيدا ھەبى. ئەوان ۋەختى ناوي راستىنەي خۇيان دەشارنەوۈ، ھاۋكات كەسەيتى ۋە ناسنامەي خۇيان دەشارنەوۈ. ۋاتە دەبن بە مۇڭى كەسەيتى ۋە ناسنامە نادىار. چۈنكە ناوي تاك بەشىكى گرىنگە لە ناسنامەي ھەر مۇڭىك ۋە شانازىشى پىۋە دەكات.

• ئامازەكانى پشت ناوۈ خوازراوۈكەي كاك شىركى چىن؟

پىشتەر لەسەر زارى ماريا بۇدېنۇۈ گوتمان: «ناوي خوازراوۈ بە پىكەوت نىيە» ۋاتە ھەر ناويكىى خوازراوۈ، نووسەر ھەلېۋىپىرت بى مەبەست ۋە ۋاتا نىيە؛ بەلكو چىرۇكىكى ھەيە. كەۋاتە مانا ۋە ئامازەكانى پىشتى ناوۈ خوازراوۈكەي ھىزا شىركى بىكەس، كە «مەمەد غفور قەرەداغى» يە، چىن؟ ھەلېۋاردىنى ئەم ناوۈ بە ھەر نىيازىك لەو نىازانە بىت، كە من لە سەرەوۈ پىزم كرىوون؛ زياتر پوۋى لە منى خاۋەنى چىرۇكەكانە. ناۋىشانى بابەتەكەيش «لىكدانەوۈي ۋدانۇقيانە ۋە ئەدەب» زياتر پوۋى لە كاك فونادى پەخنەگرە! بۇچى ۋەھايە ۋە چۇن؟

(۱) با من پاشناۋى قەرەداغى-شىم ھەلنەگرتىي، بەلام قەرەداغ زىدى منە ۋە لەو دەقەرە لە دايك بووم. ۋاتە «قەرەداغ» بۇ بىزاركرىن ۋە توۋەكرىدى منە.

(۲) دەشى پىزدار شىركى بىكەس، ۋاي بۇچوۋىي، كە ناوي كەسە نىزىكەكانىشىم ۋەك ناوي من ئاۋىتە «مىركب» بن. يان دەشى لە پوۋى پەرشىيانەوۈ بۇ ئاين، ھەلگىرى ناوي ەرەبى ۋە ئىسلامى بن. بۇيە ۋىستوۋىيەتى ۋەھمى ئەوۈ بە من ۋە بە خۇيەنەيش بىدات، گوايە ئەم ۋتارە لە لاينەن كەسىكى نىزىكى خۇمەوۈ، كە دەشى ناھەزىم بىت نووسراوۈ! ئەو دەيەۋى بىت: ئەۋەتا كەسىكى قەرەداغى يان كەسىكى زۇر نىزىكى خۇي بە ئاۋايەكى نەرىنى لەسەرى نووسيوۈ؟

ھەر يەككە لە ئىۋە، كەم تا زۇر، دوور يان نىزىك، شىركى بىكەس- تان (۱۹۴۰-۲۰۱۳) ناسيوۈ. ئەو بە پلەي يەكەم شاعىر بوو. يەك لە بارى خۇم، لە مۇۋوۋى ئەدەبى كوردىدا شاعىرىك گومان نابەم ھىندەي ئەو پىرەھەم بوۋىت. ئەو ۋىپراي شىعەر، دەستى بۇ ئانرى تىرىش بىرەوۈ. بەلاتەوۈ سەير نەبىت، ئەگەر بلىم پەخنەيش يەككە بوۈ لە ۋانراۈ.

شېركۆ، سالى ۲۰۰۹ تەۋاۋى بەرھەمى خۇي، لە سنوۋى ھەشت ھەزار لاپەردە چاپ كىرد. لەۋىدا، شېركۆى شاعىر، لىپرا ژمارەيەك لە بەرھەمەكانى خۇي، كە پېيانەۋە مەندو بوۋە، ئەفەرۇز بىكات و نەيانخاتە تەك كارە چاپكارۋەكانى. من لىپرەدا، تاكە بەرھەمىكى ئەۋم مەبەستە و لە بارەيەۋە دەۋىم. ئەۋ، ھۆكارى ئەم پىشگۈيخستەشى باسەنەكرىۋە. ئەم دەقەشى، كە لىپرەدا لە بارەيەۋە دەۋىم، پېۋەندىيى مۆمى بە چىرۆكەكانى مەۋە ھەيە.

دەشى تۆى خۆيەنەر لىم بېرسىت: بۆچى ھەتا خۇي لە ژياندا بوۋ، ئەم باسەت نەۋروۋژاند؟ ھەقتە پىرسىارى ۋەھام لى بىكەيت. مەنىش لە ۋەلامدا دەلىم: ئاخىر من چاۋەرۋان بوۋم، ئەۋ وتارەيش لەگەل كۆيەرھەمى ئەۋدا، چاپ بىكرىت. بەلام ئەۋەبوو خۇي ئەم كارەي نەكرىد؛ ئىستاش نەچۋە بچىت. ۋەك دەلىن: ماسى ھەر ۋەختىك بىگرىت ھەر تازەيە! ۋىپراي ئەۋەي نوۋسەرى ھىژا فوئاد مەجىد مىسرى، لە كاتى خۇيدا بە درىژى ۋەلامى ئەم وتارەي كاك شېركۆى داۋەتەۋە. زۆر نوۋسەرىش ھەن، داۋى ئەۋەي كۆچى دۋايى دەكەن، دەمىن بە جىي سەرنجى تۋىژمەن. ھەن تازەكى لەسەر بەرھەمى فەيلەسوۋفەكانى يۇنانى كۆن دەۋوسن.

شېركۆ، ئەم بەرھەمى خۇي، كە بە سەردىپى [لىكەندەۋەي ژدانۇفیانە ۋەئەدەب]، لە ژمارە[۶۹] پۇشنىبىرى نوۋ، مانگى ئابى سالى[۱۹۷۸] دا، بلاۋكرەدەۋە. دەقەكە پى بە شەش لاپەردى ئەۋ گۇفارەيە و نىزىكە سى ھەزار ۋەشەيە. ۋەلى شېركۆ بىكەس ئەم دەقەي بە ناۋى [مەمۇر قەرەداغى] يەۋە بلاۋكرەدەۋە! تۆى خۆيەنەر مافى خۆتە بېرسىت: بۆچى شېركۆى شاعىر، ئەۋ بەرھەمى خۇي بە ناۋى خۋازراۋەۋە بلاۋكرەدەۋە؟ تاۋىك لىم بوۋەستە، ھەتا من ۋەك ھىكەي پاكىراۋ، ۋەلامى پىرسىارەكانت بىخەمە بەردەست.

ۋەختى ۋەلامى پىرسىارەكانم داۋەۋە، ئەۋسا تۆى خۆيەنەر مەزانىت، بۆچى شاعىرى كۆچىرىۋ، ئەم بەرھەمى خۇي؛ كە پەنجى لەگەلدا كىشەۋە و پىۋەي مەندو بوۋە، ئەفەرۇز كىرەۋە و دەروازەي كۆيەرھەمى خۇيىش بە پوۋدا كۆم داۋە؟ با سەرەتا پۇشنىابى بىخەينە سەر ناۋىشەنى وتارەكەۋە.

• ژدانۇفيا چىيە؟

جەدانۇفيا، كۆمەلە پىرەنسىيىكە بە جەدانۇف خۇيەۋە ۋابەستەيە، كە ناۋى تەۋاۋى ئەۋ ئەندىرچ جەدانۇف-ە. جەدانۇف (۱۸۶۹-۱۹۴۸) بە پەچەلەك خەلكى ۋلاتى ئۇكرائىنە. ئەۋ لە سەردەمى دەسلەتلى جۇزىف ستالىندا، مىلېتار، بىرمەند و سىياسەتكارىكى بە تۋاناي يەككىتى سۆفەت بوۋە. ئەۋ ماۋەيەك ھاكىمى گەۋرە شارى لىنىنگىراد بوۋە. ماۋەيەكىش ۋەزىرى فەرھەنگ و پاگەياندنى يەككىتى سۆفەت بوۋە و پاۋىژكارى فەرھەنگى خۇدى ستالىن بوۋە.

جەدانۇفيا، پىرەنسىيىكە خۇي پەنگى بۆ پىشتۋە و لە سەردەمى ھوكىمى جۇزىف ستالىندا پەپەرۋە كراۋە. بەپىي ئەۋ پىرەنسىيە، دەۋو تەۋاۋى داھىئانەكانى بۋارى فەرھەنگ، ۋەك ئەدەب و ھۈنەر، بىرخىنە خىزمەتى خىزەۋە و بۆ دۇايەتى فەرھەنگى جىنى بۆرۇۋاي، ۋلاتانى خۇرئالۋا بىرخىنە كار. ۋىپراي نارەندى يارمەتىيى بىسەنۋور بۆ خىزە كۆمۇنىستەكان لە تەۋاۋى دۋىندا، تاكو ئەۋ خىزبانە بۋانن لەسەر پىيى خۇيان بوۋەستىن و بىخەيتىن. جەدانۇف، لە بۋارى ھۈنەر و ئەدەبىدا دۇى فۇرمالىستەكان بوۋە. ئەۋ تەكنىك و شىۋەي (فۇرم) بەلاۋە مەبەست نەۋوۋە، بەلكو ئەۋ زىاتىر گىنگىي بە ناۋەپۇكى دەقە ھۈنەرى و ئەدەبىيەكان داۋە. جەدانۇف پوۋناكىيىر و سىياسەتكارىكى بە ھىمەت و زۆرزان بوۋە. ئەۋ يەككىش بوۋە لەۋانەي، كە ھىزى ماركسىزىمى دەۋلەمەندىر كىرەۋە. جەدانۇف خاۋەنى بىرۋەكەي چىكرەندى يەككىتى نوۋسەرانى سۆفەت بوۋە. بە جۋوتە لەگەل ماكسىم گۇركىدا، بىناغە داۋىژەرى ئەدەبى رىئالىزىمى سۇسىالىزىم.

• وتارى لىكەندەۋەي ژدانۇفیانە ۋەئەدەب، باسى چى دەكات؟

نوۋسەر، فوئاد مەجىد مىسرى، لە ژمارە (۶۷) گۇفارى پۇشنىبىرى نوۋدا، بە سەردىپى «پىئالىزىم لە سىپەرى ئەسپەشىدا» بە درىژى لە يەكەم كۆچىرۋكى من، بە ناۋى (سىپەرى ئەسپەشى، سىلېمانى، چاپخانەي كامەرانى، ۱۹۷۸) دۋابوو. ئەۋ كۆچىرۋكەيش بىرىتييە لە پىشەككىيەكى كورت و ھەۋت كورتە چىرۋك، بە ناۋەكانى: [ئەستىرەيەك لە پۇژى پوۋنا، سىپەرى ئەسپەشى، بوۋك و زاۋا، خالىكى رەش بەسەر شەقامە گىشتىيەكەۋە، خاچ، قولايى چاۋەكان، ۋەزى كەۋبۋار] كاك شېركۆىش ھاتوۋە لەۋىدا، بە درىژى پەخنى لە تۋىژنەۋەكەي كاك فوئاد مىسرى كىرەۋە. لە كۇتايىدا، بە كورتى پاي خۇيىش دەرۋارەي چىرۋكەكانى من دەرۋىپوۋە.

ئەگەر خوتەن، سەرپىيى و پروكەشمانە بىخوتىنئەتە، ئەوا دوور نىيە ئەم وتارەى شىركۆ بېكەس، بە پەنەگرتن لە پەنە، كە
 ەرهەبەكان «نقد النقد»ى پى دەلین، تېگات. وەلى وتارەكە وەها نەنووسراو. پەنگە ساكارترین پرسىارىك، كە بە مەبەستى
 بىنكۆلى ئەم وتارەى شىركۆ بورووتىنریت، بەم شىئەيە بېت: ئەگەر ئەم وتارە پەنەگرتنە لە پەنە، نووسەرىش مەمانەى بە
 قەسەكانى خۆى ەيە، بۆچى بە ناوى خۆيەو ەللاوى نەكرەو؟

پەنگە زېدەگۆيى نەبېت ئەگەر بۆچى، لەو سەردەمەدا كەم كۆچىرۆكى كوردى ەبوون، جا ئەرىنى بى يان نەرىنى، ەندەى كۆچىرۆكى
 سىپەرى ئەسپەشە— يان لەسەر نووسرايېت. مەن لە كاتى خۆيدا وەلامى ەموو ئەو پەنەنەم، لە ەفەنامەى ەواكاریدا، بە
 كورتە وتارى [چەپكۆك گۆل و چەپكۆك نىرگىز] دايەو.

لەویدا، سوپاس و دەستخۆشېم لەو نووسەرەنە كرىبوو. وەلى ئامازەم بەم وتارەى شىركۆ نەدا. چۆنكە ئەم وتارەى شىركۆ شىركۆ
 ترە، بە ناوى خۆشەيەو نىيە. ئەو بە دەمامكەو پەنەى گرتوو؛ لە حالىكدا پەنەى ئەدەبى كارىكى ەزرىى داھىنەرانەيە.
 دەشى بۆچى، تەواوكارى دەقە ئەدەبىيە پەنە لى گىراوئەكەيە. وەلى ئەم وتارە ژېرەپەرى شىركۆ، بە نىيازىكى تر نووسراو
 و پرويەكى تىرى ئەزموونى شىركۆ— ى شاعىر و مرقۇف دەردەخات، كە لای زۆرەتان، بە تايبەتى لای نەوئى نوچ، نەزانراو.

جا سەبارەت بەم وتارەى شىركۆ، كە بە جووتە توپىنەوئەكەى فوئاد مەجىد مىسرى و دەقەكانى مەنى بە ئامانچ گرتوو؛ فوئاد لە
 كاتى خۆيدا ەاتۆتە دەنگ. ئەو لە ژمارە (٦٤) ى گۆفارى بەيان— دا، بە سەردىرى [ئەدەب و لىكدا نەوئى پۆمانسىيانە] بە دىژى،
 وەلامى شىركۆى داوئەتەو. وەلامەكەى فوئاد ەفەدە لاپەرى گۆفارى ناوبراوى (ل ١١—٢٦) گرتۆتەو.

كاك فوئاد لەویدا بە وردى و بە ئاوايەكى زانستىيانە، پرسى شىواز، پۆەندىى نىوان شىئە و ناوئۆك، ئەدەب و ەونەرى
 پۆمانتىكى، لەگەل پىالىزمى سۆسالىست، بابەتى ئالۆزى «ذات و موضوع» و جىاوازى بۆچوونى ەردو زانئى دەروونئاس،
 فرۆيد و بافلۆف— ى بۆ شىركۆ و بۆ خوتەرانىش، شى كرىتۆتەو.

بەش بە خالى خۇم، ئەگەرچى مېژوو، زوو ۋەلامى كارىرى كاك شىركى دايەۋە، ۋەلى لەجىيە ھەم لاي ئىۋەى خوينەر و پووناكىرى ئەم پۇڭگارە، ھەمىش بۇ مېژوو ئەدەپ، ئەم كارەى شاعىرى ناوبراۋ زانراۋ و ئاشكرا بىت.

كاك شىركى، لەم وتارە دىژەدا ۋىستوۋىەتى بە خوينەرى ئەو سەردەمە بلىت، نە فوئاد مىسرى پەخنەگرە، نە محەمەد فەرىق- ىش چىرۇكنوۋسە! ديارە ئەگەر ئەم ئىدىيەيەى شىركى، راست و بابەتپانە بوايە، پەناى بۇ دەمامك نەدەبرد. پىك و پەوان بە ناۋى خۇيەۋە دەپنۋوسى و بلاۋىشى دەكرەۋە. ئەو ھەلە وتارەكەى پوۋى ئەۋەيشى دەپوۋ، لەگەل كۆبەرھەمى خۇيدا چاپى بكات. ۋەلى شىركى ئەم كارەى بەلاۋە ئاسايى بوۋە و لە كاتى خۇيدا دەستخۇشانەى وتارەكەى خۇى ۋەرگرتوۋە. واتە، ئەگەر ئەو لاي خوينەر و من و فوئاد مىسرىش ۋەك محمد غفور خۇى ناساندبىت، ئەوا لە كن كۆڭارۋى ناوبراۋ، ھەر شىركى بىكەسى شاعىر بوۋە.

خۇ پوۋنە ئەم شىۋازە نوۋسىنەى كاك شىركى چ نيازىكى لە پىشتەۋەيە؟ ئەو لە كۆششى بەردەۋامدا بوۋ، ئىمەى نوۋسەرانى چەپ، «جەبب، بكات و كارىكى ئەۋتۇ بكات دەنگەن كپ بكات. شىركى بىكەس بىۋچان ھەۋلى دەدا، ئەو چەند بلاۋكراۋەيەى كە لەو پۇڭگارەدا دەرەچوۋن، بەرھەم بۇ ئىمەمانان بلاۋنەكەنەۋە، نەبادا پىشېكەۋىن و بىناسرىين. بە كورتى ئەو كېكرەنى دەنگى ئىمەى مەبەست بوۋ.

ھەر لەو سۇنگەيشەۋەيە، كە ۋەلامەكەى فوئاد مىسرى مېژوو ۱۹۷۸/۱۰/۲۹ى پىۋەيە، كەچى لە تەمۋى ۱۹۸۰ دا بلاۋ بۇتەۋە. واتە لە سۇنگەى فشار و ھەۋلى بەردەۋامى كاك شىركىۋە، نىزىكەى دوۋ سالان بلاۋكرەنەۋەيان دواخستوۋە.

جىى باسە، ھىژا شىركى بىكەس، شىعەى بۇ ژمارەيەك لە نوۋسەر و پەمزە چەپەكانى دۇنيا نوۋسىۋە، كەچى دۇى ئەو كوردانە بوۋ، كە چەپ بوۋن. چەپى كوردى بە ناپەسەن و ھىى غەيرە كوردى بە پەسەن دەزانى. ئەۋەتا شىعەى بۇ لۇركا، پۇلىقىا، مىدالانى ھافانا، فېتنام و ھۇشى مىن و پۇل پۇپسەن و سەمىج قاسم و كى و كى گوتوۋە.

من لىرەدا، زياتر ۋەلامى ئەو تانە و گومانانە دەدەمەۋە، كە ئەو لە دەۋرى چىرۇكەكانى من ۋروۋاندوۋنى، ۋەك: [زۆربەى ئەو بابەتە فېكرى و ھونەرىيەنى چىرۇكنوۋس ھىۋانۋى لە دەمىكەۋە ئەۋترىت و ئەۋترىتەۋە] با خوينەرى ئەمىرۇ ئەۋەش بزانىت، كە بەشىكى ئەم نوۋسىنەى كاك شىركى پىۋەندى مۇمى بەو مشتومرە دىژخايەنەۋە ھەيە، كە لەو سەردەمە دۇۋارەدا، لە ئىۋان نوۋسەرانى بالى چەپ و راستدا، بە رادەيەكى ئەۋتۇ لە ئارادا بوۋ. ۋەك بىرسى سۋاۋى «مىشك لە ھىكەيە، پان ھىكە لە مىشك؟» ى لى ھاتبوۋا!

شىركى خۇيشى يەكەك بوۋ لەۋانەى بە گەرمى لەو مشتومرەدا بەشدار بوۋ. ئەۋەتا لەم وتارەشدا، ھەمان بىرسى شىۋە و ناۋەپۇكى ۋروۋاندوۋە و جەختىش لەسەر راكانى پىشۋورتى خۇى دەكات، كە لە بلاۋكەكانى ئەو سەروپەندەدا ۋروۋاندوۋنى. شىركى دەلىت:

[نوۋسەر فوئاد گەلىك چار يەكەتتى ھەموو بابەتەكان لە يەكترى داۋەپىت و لەسەر شىۋەى نوۋسىنە تەقلىدپەكان ئەۋەت، ئەيەۋىت بلىت ئا ئەمە ناۋەرۇكە و ئەۋەيشيان لەۋلاۋە شىكە...]

خوينەر لىرەدا بەشىك لە ۋەلامى يەكەم بىرسىارى ئەم وتارەى مىنى (ناۋى خوازراۋ لەپاي چى؟) ى بۇ پوۋن دەپىتەۋە. مىن بىۋەيە ۋىپاي بەگۇداچوۋنى پەۋتى چەپ، كە بە ئەركى خۇى دەزانى، بۇ بە كچكە و بە كەم بېشاندانى ئەو نوۋسەرانە بوۋ، كە تازە پىدەگەيشتن و مىنىش، كە كۆچىرۇكى سىپەرى ئەسپەشى، ئۆبەرەى كارم بوۋ، يەكەك بوۋم لەۋان. تاكو خۇى گەۋرەتر لەۋەى ھەيە، لە ئىۋەندەكەدا دەرېكەۋىت. ديارە دىۋايەتى ھزرى چەپىش ئامانجى سەرەكى ئەو بوۋ. ھۇكارەكان ھەرچىيەك بىن، زۆربەى نوۋسەرە چالاكەكانى ئەو پۇڭگارەى باشۋورى كوردستانىش بە فېكر چەپ بوۋن و بىرى چەپىش ھەم باۋى بوۋ ھەمىش لە گەشەدا بوۋ!

شىركى دەلىت: [ھونەرمەند لە زاتەۋە دەست پى دەكات، ئەى كەۋاتە بۇچى فېرگەيەك بۇ خەلكى نەكرىتەۋە و فېريان بىكەن چۇن ئەبىن بە چىرۇكنوۋس و ھونەرمەند؟] جاخۇ لەمىژە، لە خۇرئاۋا، ئەو جۇرە فېرگانە ھەن. لە ھىندىك ۋلاتدا، بە كۆلىجى نوۋسەران ناسراۋن. ھەلەت ئەو قوتابپانەشى، كە لەۋى ۋەردەگىرىن، پىشپەنەيان لە ۋارەكەدا ھەيە و ئەدەپ و ھونەر بوۋە بە خولايان. ئەدىب و ھونەرمەندە ناسراۋەكانى ئەو ۋلاتەيش لەو جۇرە كۆلىجانەدا ۋانە دەلىنەۋە.

شېركىز دەلىل: [ئوسلۇپ دەستىشاسى ئەدىب ئەكات يان نايكات...] ئەم قەسەيە راستە. دەپو شېركىز ئەمەي زانىبا، ئەم پستە قەواعىدىيەنەي، كە ئەم بە خەوشىيان دەزائىت و ئەم زەمانەشەي، مەن پىچى دەنووسم و ئەمەش لاي خۇبەمە پەسەندى داو، بەشېكەن لە شىئەزى (ستايىل) نووسىنى مەن و ئاكو ئىستايىش مەك پەنچەمۇر، دەقەيلى مەنيان پىچ دەناسرەيتەمە. شېركىز دەلىل:

[تەنيا جىاوازى گەمەي نىئوان مۇنتاۋى سەنەمايى و مەنەلۇگ جىاوازىي وىنە و شەيە. مەكتىر ھەردووكيان لەم بىرىن و خستە سەر و ئەمەسەر و ئەمەسەرەدا يەك ئەگەنەمە!]

پاست دەويت، لىكچوونىكى ئەمەق لە نىئوان مۇنتاۋىگ و مۇنتاجى سەنەمايىدا نىيە. مۇنتاۋىگ بەم دۇخە دەوتىت، كە لە ناخى كارەكتەردا دەگوزەرىت. شەيە و ھىشتا بە دەنگ نەبوو. زۇر جاران ھىشتا بە پستەي تەواویش نەبوو. يان وپىنەيە و بىزپكاندەن، ھىشتا نەبوو بە وتار. ئەم دۇخەيش زىاتەر ومختىك پوودەمەت، كارەكتەر بووبىت بەزىر بارى خەم و دلەپراوكىو و كىشەكانى خۇي بۇ چارەسەر نەكرىن.

مۇنتاۋىگ زىاتەر خۇ دواندى بىدەنگە، كارەكتەر تەنيا خۇي لەمە ئامادەيە، كەچى خۇي لىچ بوو بە دوان، پەنگە لە دوان پىرىش. ئەم دۇخە لە خەيالى كارەكتەرى پۇمان، چىرۇك و رامادا ھەيە. ئەم خۇي بە پوالەت كەسكىي تەنيەيە، كەچى مەكتەر لەنەمەمە لەگەل ئەوانىتەردا مۇوول و خەرىكە. ھەر خۇيەتى مەيت بە ئەمەتەر و ھەلەمى خۇي پىچ دەمەتەمە.

زاراۋەي شەپۇلى ھۇش يان زەين لە بىنەتەدا ولىام جىمەس-ى براى ھەنرى جىمەس خاۋەنەتتى، لىچ ھەنرى جىمەس ھات، لەسەر كارەكانى جىمەس جويس و ھەرجىنىيا ۋلف و ولىام فۇكەنەر پراكتىزەي كەرد. دواتر پۇبەرت ھەمەرى ھات كىتەپى (شەپۇلى ھۇش لە پۇمانى نوپىدا) ى نووسى، محمود الرىبىعى سالى ۱۹۷۳ بە ناۋنىشاسى (تار الوعى فى الرواية الحديثة) بۇ زامانى ھەمەي ومىگىترا. لىرەشەمە ھەم كەوتە دەست نووسەرانى ھەمەش كورد. ئەم شىئەزە بۇ نووسىنى ئەدەبىي گىترانەمە، لەگەل مۇنتاۋىگى ناخى مۇقەدا بەيەكەدا چوون و ھەمەدەيەكەيان نىئوانە. لىرەدا پىشت بە فۇكەس لەسەر لايەنى سايكۇلۇگىي كارەكتەر و كار و ھەلەپستىيان مەكرىت. پوونتر بلىين، زىاتەر گەنگى بە ناۋپۇك دەمەت تا تەكنىك.

پۇبەرت ھەمەرى خۇي ئاۋا باسى شەپۇلى ھۇش دەكات:

«جۇرىكە لە چىرۇك لە بىنەمەدا تەركىز لەسەر ئاستەكانى پىش قەسەردن، لە ھۇشدا دەكات، ئەمەش بەنيەزى كەشەفەردى بونىادى سايكۇلۇگى لاي كارەكتەرى پۇمان، ئەمەش لە پىچى كۆمەلىك تەمەلى و خاتىرەي ئالۇزى ئەم كارەكتەرمە.»

لە دۇخى شەپۇلى ھۇشدا، تۇ كارلىكى نىئوان ئىستەپاۋىر پابوربو دەبىيەت. يان دەشە بلىين، لەنەمە ئىستەپاۋىر پابوربو دىت و مەچىت. مەمەرىن زىاتەر بە پستەگەلى ھەلەمەشەي تىكەشكەمە، كە خۇپسك لە ناخەمە ھەلەمەشەي و گىترانەمەي كۇنۇلۇيەنەي تەقلىدى تەدەپەرىتت. سوودىش لە تىزەكانى فرۆيد، بەتايەتەي ئاكا و ئاكا (ۋەي و لاۋەي) دەبىيەت. واتە سوود لە ئەقلى ناۋەكى (العقل الباطن) دەبىيەت.

لەم دۇخەدا، ژانىرى چىرۇك پىشت بە سايكۇلۇگىي ئەدەب دەبەستىت، كە لەمەدە وىنە و پوودا يەكسانن بە ناخى مۇقە. بۇيە ھىندىك جاران، تۇ ھەست بە بەرپاكرەندى جۇرە تەمەمەنىكەش دەكەيت، چوئە پووداۋ يان دەق پوونەمە پوونىش نىيە. يان دەشە بلىين بىرپىك ناروونە و گەپانەمەي زۇرى تەدەكەمەيت. ۋەلى ئەم تەمە لە خۇيدا، كالاۋى نوپى بە بالاي بىرۇكەكە بىرپە، ئەگەچى بىرۇكەيەكى ساكارىش بىت. ھەر ئەم تەمە ۋا دەكات دەقەكە لە تەمەلىك پىرى بۇ بىرەيت. ئەمەش، كە پۇمانى شەپۇلى ھۇش لە گىترانەمەي تەقلىدى جىادەكانەمە ناۋمۇكەيتى، نەك تەكنىكى گىترانەمە. زاراۋەكەيش لە بوارى سايكۇلۇگىيەمە بۇ نىئو دونىاي ئەدەب ھىنراۋە، كە گىترانەمە لەمەدە ھەمەي لووزمەي ھەمەيەل و بىرۇكەكانە.

لە دۇخى مۇنتاۋىگەدا، كارەكتەر بەيى ترس و دوودلى، گوزارشت لە كىشە و داخاۋىيەكانى ناخى خۇي دەكات، چوئە كەس ئاگادار نىيە لە مەروونى ئەمەدا چى دەگوزەرىت. واتە ئەم سانسۇرى لەسەر نىيە. لىچ ئەم بەم شىئەمە ھەست، خوتوورە، خۇزىا و بىرپاكانى خۇي مەمەرىت. ئەم كارەي، كە ئەم لە ناخەمە ئاۋاتى پىچ دەخاۋىت، لە دوناي مەمەدا، بە ئاشكرا بۇ جىيەچى ناپىت و گوزارشتى لىچ ناكىت؛ چوئە دەشە مەمەرىنى ئاسان نەبىت. پەنگە بە تابو (ھەرام) لەسەرى حىسب بىرەيت. يان پەنگە لەگەل مگىزى مۇقە مەمەرىدا نەيەتەمە و دۇمەبەيىت، يان بە ھەيە و نەنگى لەسەرى حىسب بىرەيت. خۇ دىارە ھەيەيەش لە كۆمەلى ئىمەدا، سەدان جۇرى ھەيە.

موزہ گوفارنگے فرہنگے ہستی کیمہ لایمتیہ
TIDSSKRIFT OM KUNST, KULTUR OG SAMFUND

لە لایەکی ترمو، مۆڤە دالغەدارەکان ئەوانەن، کە بە کرمووە لە ژیاندا، هیچی ئەوتۆیان بە دەستەهێناوە، بۆیە ئەوان پەنا بۆ خەون، دالغە و زیندەخەون دەبەن. ئەوان لێرمو، هەم لە واقعیی تال و کێشەکانی خۆیان پادەکەن، هەمیشە هەول دەدەن سێ و دووی دلی خۆیان بکەن، بەلکو سا لەم پێیەوه بگەنە چارەسەریک. لەسەر زەویەتی واقعی (ئەوان) زالن و پۆلی یەکلەکرەوهیان هەیە، کەچی لە دونیای دالغە و زیندەخەوندا (من) بەهێز دێتە پێشەوه. لە دونیای دالغەدا، کەس ناتوانێ کۆسپ بەهێزیتەوه پێی (من). پەنگە بەسەر لەمپەرەکانیشدا زال بێت، وەلێ ئەوەیان زال بوونە بە زەبیری خەیاڵ.

لە دونیای پەنھانی ناخی هەر مۆڤیکدا، پرسیار لە خۆ کردن لەئارادایە. پەنگە لەویدا وەلامیش دەستبکەوێت. کەسانی زوڵمیکراو، لە کۆمەڵ تۆراو و دابراو، خەیاڵ و زیندە خەونیان زۆرە و لەبەر خۆیانەوه ورتە ورتیانە. ئەو مۆڤانەش، کە بە ئاسانی ناکەونە بن کارپەرەیی دەرووبەر، دادەپێن و پەنا و جەپەک دەگرن، دیسان مۆڤلۆگیان زۆرە.

لە هەمووی گرینگتر ئەوەیە، پەگەزی مۆڤلۆگ، چا بە تەکنیک حسیب بکریت یان بە شێواز، بۆ ژانری پۆمان شیاوترە هەتا کورتە چیرۆک. لە پۆماندا، نووسەر پانتایی زۆری بەدەستەوهیە. خۆ پۆبەرت هەمفری، لە کتێبەکی خۆیدا، باسی شەپۆلی ھۆش لە پۆمانی نویدا دەکات، نەک لە چیرۆکی نویدا. ئێوە خۆتان ئاگادارن، کە پووبەری کورتە چیرۆک بەرتەسکە، بواری خستەگەری بەرفراوانی بۆ پەگەزی مۆڤلۆگی لەبەرەستدا نییە. ئێ دەقەکانی کۆچیرۆکی سیبەری ئەسپەش—یش لە سنووری ھەزار وشە تێناپەن.

ھەلبەت کردە مۆنتاچ، دوا قۇناغی وینەگرتن دیت. دەشی بلیین، مۆنتاچ بریتێ لە ھونەری ھەلبژاردن، دانە دەمیەک و پیکستی گرتە و دیمەنەکان، بە گونجاوترین شێوە، تاکو واتاو مەبەستی فیلمەکە بەروونی و ئاسانی بگەنە بینەر. لە گرینگیدا، پێگە مۆنتیریش دوا دەرھێنەر دیت. ھیندیکیش بە دووم دەرھێنەری فیلمی دەزانن.

مۆنتاچ، بریتییە لە برین و دووبارە پیکەو گریدان، یان پیکەو لکاندن دیمەنەکان، بەپێی کات و پوودا. دەشی بلیین، دووبارە پۆنانەوهی دەقە بە زمانی سینەما. مۆنتیر دیت، ئەو گرتە و دیمەنەکانی کە زیاد و ناپۆیست و کارەکە دەبە دەکەن، دەیانقوتێنێت. دەرکێت ھەر لە پێی مۆنتاچەو ئیستا و پابوردو بدێتە دەم یەک. واتە مۆنتیر دەتوانێت لەم پێیەوه بۆ ھەر زەمانێک پۆیست بکات، بگەرێتەوه. بۆ ئەم مەبەستەش دەشی لە ئەرشیفی فیلم سوود ببینێت. بە باریکی دیکەدا دەشی بلیین، مۆنتاچ کردە جوانکاری و چاکسازی، لەو گرتە و دیمەنە خامانەدا، کە پێشتر بۆ چیکردنی فیلمێک ھاتوونەتە بەرھەم. مۆنتیر لەویدا، گرتەیک بەویترەوه دەلکێنێت، بێئەوهی بینەری ئاسایی ھەست بەو پڕۆسێسە ھونەراییە بکات.

محمد غفور قەرەداغی، کە دەکاتە شیرۆکی بیکەس، بە من دەلێت:

[ھەر لە سەرەتاوە ئەپەوێت حاشا لە ھەندیک چیرۆکی خۆی بکات... ئەم خۆپەرینەوه ساکار و لە ھەمان کاتدا لەخۆبایی بوونە ئەبێت لە پای چی بێت؟] لە پیزی نووسەرانی کورددا (پێزم بۆ ھەموویان)، بەدەر لە من، یەک کەسی تر گومان نابەم، ئاوا پاشکاوانە راستیی لەسەر توانای خۆی وتبێت و ددانی پێدا نابێت، کە ژمارەیک لە بەرھەمەکانی، شیاوی ئەوە نین لە دووتویی کتێبیکدا چاپ بکرین و خۆپەرین پێوە سەرقال بکرین.

من ئەو ھەنگاوی خۆم بە جورئەت و دەستپێشخەری دەزانم.

من ناھەقی ئەو نووسەرانی، کە لەسەر ئەم ژیاوونەوهی، سەركۆنەیان کردووم ناگرم. ئاخەر ئەوان نە خۆیان ئەو جورئەتەیان ھەبوو، تاکو بێن پاشکاوانە لە بەرھەمە کچ و کالەکانی خۆیان ژیاو ببنەوه، نە لە تاکیکی کوردیشیان بیستوو، پەخنە لە خوبی خۆی و لە کارەکانی خۆی بگریت. ئاخەر مۆڤی ئاوەز خێلەکی خۆی لە سەر و ھەلە و پەخنەوه دەبینێت. پێی وایە ئەو مۆڤیکی کامڵ و پڕ، بۆیە ناکەوێتە ھەلەوه. ھەرچییەکیشتی گوتوو، یان نووسیوو، بێخەوشن و جێی پێداچوونەوه و پەشیمانبونەوه نین. لەم پووەوه، منیش بۆم ھەلە ئەم پرسیارە لە کاک شیرۆکی بکەم:

ئەو کەواتە خۆی لە پای چی ئەم وتارە نەخستوو تەک کۆبەرھەمی خۆی؟ دیارە لە سۆنگە ناھەقی و بێبیزی نووسینەکەیت، پووی ئەوەی نەبوو بە ناوی خۆیەوه بلای بکاتەوه! بێجگە لەم بەرھەمی، من نووسین و شیعری دیکە کاک شیرۆکی پێدەزانم، کە ئەو لەبەر ھەر ھۆیک بێت، پووی مەجلیسیان نییە. بۆیە خۆی لێ نەیان کردوون، یان با بلیین ئەفەزۆزی کردوون و نەبخستوونە تەک کۆبەرھەمی خۆی.

بۆم ھەيە بېرىسم: بۇچى ئەم كارە بۇ خۇي رەوايە كەچى بۇ من ناپەوايە؟ ئاخىر ئەمە يەككە لەو ھۆكارانەى كە پالى پتوۋە ناو، بە ناوى خوازوموۋە ئەم وتارەى بىلاوبكاتەو. من بۆم ھەيە بېرىسم: ئايا بانىكەو دوو ھەوا؟ تۇ بۆت ھەيە حاشا لە شىعەرى خۆت بکەيت، كەچى من بۆم نىيە حاشا لە چىرۆكى خۆم بکەم!

• كاك شىرۆكى دەلىت:

[ئەجواى چىرۆكەكانى، ھەر ھەمان ئەجواو كەش و ئاووھەواى چىرۆكە تەقلىدىيەكانى ھەسەنى قىزلى-مان دەھىننەتەو بىر، رەنگە جىاوازىي نىوانىان تەنيا جىاوازىي تەمەن بىت و ھىچى تر] يەك لە بارى خۆم، پتەوايە ھەسەنى قىزلى، بە پاشخانى پووناكىرى و ھەلسەقى دەولەمەندەو، ھىندەى زانايەكى كۆمەلناس شارەزاي كىشەكانى كۆمەلى جووتيارىيە.

راستىيەكەى ئەو، ھەسەنى قىزلى نووسەرىكى چەپ، بۇيە شىرۆكى وەھا كەم بايەخ بۇ بەرھەمى ئەو ھىژايە دەپوانىت و منىش بەو دەچوئىت، دەنا بۇ من جىي شانازىيە، بەو تەمەن و ئەزموونە كەمەى خۆمەو، بە ھەوت چىرۆكەو، بتوانم وەك قىزلى چىرۆك بىنوسم. ئەو ھەيش لەولاو بوەستىت، كە (ئەجواۋەكانىش) وەك ئەو دەلىت، لە يەك ناچن. ئەگەر لە يەك دەچن، بۇچى لاي خۇيەو بەراوردى نەكردون؟ يان بۇچى نمونەيەكى ئەو لىچوونەى نەخستە پوو؟

• پارادىكسەكە لىرەدايە كاتىك فوئاد بە شىرۆكى دەلىت:

[نووسەر لە كاتىكدا «محمد فريق» بەو تاونبار ئەكا، كە بىرى چىرۆكەكانى وىنەيەكى دەقاودەقى بابەتەكانى قىزلىيە، كەچى خۇي چىرۆكى نوشتەكەى ئامىنەخان-ى قىزلى بە ھەندىك دەستكارىيەو ئەكاتەو بە چىرۆك و سەرلەنوئ ناوكى ئەبېر و بانگ بە گويدا ئەداو ناوى ئەنى «كلاوقوچ»]

پەيوەست بە ساغرىدەنەو كەسىيەتى محمد غفور قەرەداغى و بەستەنەو ئەم وتارەى كاك شىرۆكى بەوانەى كە پىشتەر لە ھەفتەنامەى ھاوكارىدا، بىلاوى كىردونەتەو، فوئاد لە وتارى ئەدەب و لىكادەنەو پۇمانسىيە-دا، نووسىيىتى:

[ھەز ئەكەم چ خوينەرى بەپىز و چ «محمد غفور» ىش ئەو بزانن كە بەش بە ھالى خۆم ھىچ خالىكى جىاواز و گۇرانىك بەدى نەكردوۋە لە بىر كىردەنەو بۇچوونەكانى ناوبراودا، بەتاييەتى كاتىك بەراوردى ئەم نووسىيەم كىرە لەگەل ئەو نووسىيەيدا كە بە ناوى «پوانگە و كۆپرە پەخنە» وە لە ژمارەكانى ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۳۳ ى پۇژنامەى ھاوكارىدا بىلاوى كىردەو. ئەوانەيش دەقاودەق لە ژمارەكانى «شىعەر ۶۹» وە وەرگىراون بى ئەو دەستىشانى سەرچاۋەكانىان بكات... واتە وىپراى ساغ كىردەنەو ناوى نووسەرى راستىنەى وتارەكە، فوئاد مىسىرى جارىكى تر شىرۆكى بەو تۆمەتبار دەكات كە زىچەرە وتارى (پوانگە و كۆپرە پەخنە) لە ژمارەكانى (شىعەر ۶۹) وە وەرگرتوۋە!

• دوادر شىرۆكى دەلىت:

[ئايا راستىگۇيى لە دەپىندا چىيە؟ ئەو، ھەسەنى ئەو، مەن بەبى ئەو موعانانى جووتيارىك ھەبىت بىچ بە زۆر ئەم تاقىكىدەنەو بە بىناخە چىرۆكەكانى خۆمەو، چى دەرنەچى؟] منىش دەلىم: بۇ سەلماندنى ئەم پايەى، دەبوو ئەو، لانى كەم يەك غەفەتى دەستىشان كىرە. دەبوو ئەو زانىبى، كە باپىرانى من جووتيار و چىودار بوونە. خۇشىم بە مندالى، لە شارۆكەى قەرەداغ، لە نىو كىلگەى تووتن و تەماتەدا گەورە بوومە. مەن بە گەرمى ھاوين، بۇز و پاچەكۆلەم كىردوۋە و خۇر بىردوومى. ئەو ھەش بزانە. كە توتنەوانى، نىكەى لە ھەموو جۇرە كىشتوكالىك ئەرەك و ماندوبوونى زىاتەرە. قوتابخانەكەشم ناوى (مدرسة قرداغ الزراعية الابتدائية للبنين) قوتابخانەى قەرەداغى كىشتوكالى سەرەتايى كورپان) بوو، كە لەویدا، ئىمەى قوتابى، ھەفتانە دوو وانەى

(الزراعة العملية) مان دەخویند. منیش وەک ھەموو قوتابیانی ئەو سەردەمەیی قەرەداغ، بە کردەووە لە کێلگەکانی قوتابخانەدا، بە دیم و بەراویانەو، کارم کردوووە و خویندوووە، وێرایی دوو وانی دیکە ھەفتانە، بە ناوی (الزراعة النظرية)، کە مامۆستای شارمزا، لە پۆلدا پێی دەگوتین.

قوتابخانەکەم، ھەر لە پال خۆیدا، خانوویەکی گەورەیی ھەبوو، لەو خانووەدا، کەرەسەیی ھەمەجۆری جووت و دروینەو... مەپ، بزن، پەشەولەخ، کۆتر، قاز، قەل و مراوی و مریشکی، لە باشترین توخمی ئەو سەردەمە تێدا بەخێوەکرا، وێرایی کەرۆشکی مالی، کە پەنگە ئەو دەمە، لەو توخمە ھێشتا نەگەیشییتە زۆر شوینی عێراق. بێوا بەک، قوتابخانەکەم نێرەکەریکی پەمشی ھەبوو، بە قەبارە دوو ھیندەیی نێرەکەرە ئاساییبەکانی قەرەداغ دەبوو! خۆ من نازانم ئەو توخمە باشانەیان لە کوێ پەیدا کردبوو. بەلام دەزانم، ئەو دەمە دۆخی خویندن لە قوتابخانەیی قەرەداغ ئاوەھابوو.

پەنگە لەو سەردەمەیی لیوای سلێمانیدا، بۆ یەکەم جار پەتاتە لەوێ، لە کێلگە بەراوەکەیی قوتابخانەیی قەرەداغی کشتوکالییدا چێنرابیشت، کە دەکووتە خوار سەرای قەرەداغەووە.

وێرایی ئەو، لە شارۆکەیی قەرەداغدا، مالی ئێمە مەکوێ خزمانی خۆمان بوو. ئەوان گشتیان جووتیار بوون. ئەوان وەختی لە گوندەکانەووە تەشریفيان دەھێنا، بەر لەوێ کێشەکانی خۆیان بگەینەنە جێی مەبەست، دەیانھێنایە کەلاو کۆنەکەیی ئێمە. ئەویش لەو کەلاو بوەستیت، تا ناوچەکانی قەرەداغ و گەرمیانیش ئەنفال کران، من سالانە بەشیک لە پشووێ ھاوینەم لە لای، لە نێو خزمانی خۆمدا، بەسەر بردوو، کە جووتیار و خاوەن زەوی و چێوانر بوون.

من وەک مامۆستایش. نۆ سالان لە تەمەنی خۆم لە نێو جووتیارانی دەشتی ھەولێر و دۆلەپووت و قەرەداغ و شارەزوردا بەسەر بردوو. ئەو سالانەشی، کە قوتابی بووم، تا دەگاتە چەند سالیکی مامۆستایەتیش، ساتەکانی بێکاری و بێ تاقەتیم بەسەر بشتی ئەسپەو بەسەربردوو. ئەو بۆیکە، کەش و ھەوای پۆمان و چیرۆکەکانی من پێن لە سوراجاکی، توخم و پەنگ و زەمبەری ئەسپیان لێ نابێت. ئێتر لەو زیاتر ئەزموونی جووتیاری، لەلای کام لە ھاوێ چیرۆکنووسەکانم دەست دەکویت، بەپێزێ کاک محەمەد غەفور؟ ئا، دۆزیمەو، مەگەر تەنیا لەلای شەھید حەسەنی قزڵجی، دەست بکویت، کە بەداخەو من بە خزمەتی نە گەیشتووم.

• شێرکۆ دەلیت:

[نووسەر دوور لە مەوزوووعیەت قەلەمەکی ئاوەتات و بێ مەسئولیەت ئەیخاتەکار.] شێرکۆ، وەختی ئەم پەخنەییە دەگریت، بەلگەیی بەدەستەو نەیی، تاكو بیخاتە بەردەست. جا ئەگەر چیرۆکەکانی من نامەسنوولانە و نامەوزوووعیانە نووسران، بۆچی لەسەر گشت نووسەرانی ھاوتەمەن و پێش منیشدا (پێزی بێئەندازەم بۆیان) گۆفاری (ئیراک تودەیی)، کە لە بەغداد، بە زمانی ئینگلیزی دەردەچوو، چیرۆکی (ئەستێرەیک لە پۆلی پووندا)ی منی، وەک نموونەیی چیرۆکی ھاوچەرخێ کوردی ھەلبژارد و بە زمانی ئینگلیزی بڵاوی کردەو؟ بۆچی گۆفاری مامۆستای کورد، کە لە سوید، ھێژا ڤەرھاد شاھەلی دەریدەکرد، چیرۆکی (خاچ) ی منی کرد بە زمانی سویدی و لای خۆی بڵاوی کردەو؟ بۆچی ھونەرمەند ئەحمەد سالار لەسەر ئەو ھەموو چیرۆکەیی ئەو سەردەمەدا، چیرۆکی (قولاپی چاوەکان)ی منی بۆ شانۆ ئامادەکرد و وەک بەرھەمی زانکۆی سلێمانی، (١٩٧٩) بەشداریی پێشپێکی زانکۆکانی عێراقی پێ کرد؟ بۆچی حسیڤ عارف، کە ھەموومان دەزانین، بەکێکە لە نوێکەرەوکانی چیرۆکی کوردی، دەقی (خالیکی پەش بەسەر شەقامە گشتییەکەو)ی بۆ زمانی عەرەبی وەرگێرا؟ بۆچی زوھیر عەبدولمەسیح، چیرۆکی سێبەری ئەسپەش و خالیکی پەش بەسەر شەقامە گشتییەکەو— ی بە کورتە فیلم کردو دەریھێنا؟

ئێو ھەروا سەرنج بدەن، ئاخەر ئەمانە بوون چیرۆکەکانی ئەو دەمە من. بزانی مێژوو چەند زوو، وەلامی ئەو بەپێزەیی داوەتەو؟ مێژوو پێگوت: ببورە کاک شێرکۆی شاعیر، تۆ شارمزای ھونەری چیرۆکنووسین نیت!

من دەپرسم: ئایا لەو پۆزگەرە پەشەدا، چەند دەقی تری وەک [وێرزی کەوبوار] نووسراوە؟ ئەم دەقی من، باسی ئەو خێزانە کوردانە دەکات، کە دواي نەسکۆی سالی ١٩٧٥ لە ئێران دەگەرانەو. حوکومەت ناوی لێ نابوون (عاشدوون). بە گەپانەویمان دەخزانە نێو زیلی سەربازییەو و پەوانەیی باشووری عێراق دەکران. لەم چیرۆکەدا، ژنیکی کورد لە نێو ئیفاکی سەبازیدا مندالی دەبیت!

● محمد غفور قەرەداغى نووسىيوتى:

[رەنگە دور بە دور پەخەنگر و چىرۆكنووسم دىيىت، ئەگىنا وەكى تر ھىچ جۆرە ناسىياويىھى شەخسىم لەگەلياندا نىيە و نەبووھ.] خۇ ديارە كە ئەم قسەيەى كاك شىركۆ بۇ پىگومكىيە، ئەگىنا بەلاى كەمەو، ئىمە ھەفتەى چەند چارىك لە بارەگاي يەككىتى نووسەران، كە ئەوسا لە گەرەكى سابوونكەران بوو يەكترمان دەيىنى. لە كۆپە ئەدەبىيەكانىشدا يەكتريمان بىنيوھ. لە نزيكىشەوھ يەك دەناسىن.

● شىركۆ لە جىيەكى تردا دەنووسىت:

[ئەو بابەتانەى كە چىرۆكنووس كرەوونىە كەرسەى چىرۆكەكانى، گەليكيان سوان و ھەزاران چار جووراوئەتەو، ئەم جوونەوھ بەردەوامە نىشانەى دانەھىنانە...] تەكايە سەرنج بەدن، لە چىرۆكى خاچ-دا، كچەكە كرىستانەو كوپەكە موسولمان، بۆيە ئەوان ناتوانن بە يەك بگەن. ئەو دەقە دەليت: لەلاى ئىمە، ھىشتا ئاين كۆسپە لە پىش خۆشەويستىدا، لەحالىكدە، خۆشەويستى سنوورى ئاين، رەگەز، رەنگ، چى و چى ناناسىت. مەن بىروانكەم پىش چىرۆكى خاچ، لە ئەدەبى كوردىدا دەليك بەو ئاراستەيە نووسرايىت. ئايا لە مۆووى ئەدەبى گىرانەوھى ئىمەدا بەرلە چىرۆكى (ومرۆى كەوبوار) دەليكمەن ھەيە باسى ئەوھ بكات، چۆن لە سايەى بەعسدا ئۆنانى كورد لە پىشتى ئىفائى سەربازىدا مەداليان دەليت؟ وىپراى ئەوھى كوا لە ئەدەبدا بابەتى سواو ھەيە؟ ھەزاران چىرۆك و رۆمان و شانۆنامە لەسەر خۆشەويستى، تۆلە، خيانەت و چى و چى نووسراون و ھىشتا ھەر دەنووسرىن. چاخۇ بە قسەى ئەو بىت، مادام ئىمەى كورد دەليكى شاكارى وەك مەم و زىن-مان ھەيە، ئىتر ھەر چىرۆكىكى تر، كە باسى عىشق و خۆشەويستى بكات سواو!

كاك شىركۆ دەفەرموئىت: [زۆربەى زۆرى چىرۆكەكانى ھەتا ئىستاش لە مەوداى (خەمە رۆمانسى يەكان) نەچوئەتە دەروھ...] رەخەنگرى ھىژا وەھا قسان دەكات وەك ئەوھى مەن چەندان كۆچىرۆكم بۆلۇ كرەيئەتەو، لەويدا دەيان چىرۆكى رۆمانسى ھەيە؛ لە حالىكدە ئاقانە كۆچىرۆكى مەن، سەرى بگرى و بىنى بگرى ھەوت دەقەن، لە نووتۆي پەنجا و سى لاپەرەدان. دەقەكانىش باس لەو مەلانىيەنە دەكەن، كە تاكو نەۆش چقاكى كوردەوارى پىيانەوھ دەنالىنئىت.

لە سەرىكى ترەوھ، ئايا سەير نىيە، رەخەنگر خۆى شاعىر بىت، كەچى دەقى رۆمانسى پى قەبوول نەيىت؟ چاخۇ بەم حىسەيى كاك شىركۆ بىت، پۆمىق و جولئى شەكسپىر و مەم و زىنى خانى و دەيانى دەقى دىكە، شىواى نووسىن، خۆندەوھ و نەمىش نىن. يان ھەر مەن بۇ نىيە دەقى رۆمانسى بنووسم؟ چاخۇ بەشيكى زۆر لە شاكارەكانى ئەدەبى گىرانەوھ، لە دۇنيادا رۆمانسىن. ئانا كارنىنا-ى تۆلىستۆى، خۆشەويستى لە ژىر باراندا-ى نەجىب مەحفوز. جىن ئاير-ى چارلوت برۆنتى. خۆشەويستى لە سەردەمى كولئىرادا-ى گابرىل گارسىا ماركىز. ئەنقۆنىق و كلىۆپاتراى شەكسپىر و مەركى كلىۆپاتراى ئەحمەد شەوقى و دەيانى كارى تر، كە شاكارى ئەدەبى دۇنيا حىسپىن. چاخۇ ئەگەر دەقە رۆمانسىيەكانى ئەدەب ئەفەرۆز بگرىن، ئەو دۇنيائى ئەدەب بە گىشتى دەليت بە بىبابانىكى قاقى.

● كاك شىركۆ دەفەرموئىت:

[تەنانەت بەرنامەيەكى فىكرى و بەرچاوپروونىيەكى پۆشن، واتە خەتىكى فىكرى يەكگرتو لە چىرۆكەكانىا بەدى ناكرىت] ئەوھى راستى بىت، ئەو شەپەى وا كاك شىركۆ، بە ئىمەى دەفرۆشت، بە پەلى يەكەم شەپى خەتى فىكرى بوو، كە ئەويش يەك لە بارى خۆم، لەقاودانى بىدادىيە، جا لە ھەر بەرگىكدە بىت. بەرگىيە لە مافى رەواى چەوساوە و تۆيۆەيلى خوارەوھى كۆمەل. ھەر وەھاش دەمىئەوھ. ئەوھتا ئەو لىپچىنەوھى ھەزرى لەگەل مەن و فوئاددا دەكات، دەيەويت ئىمەيش وەك ئەو بىرەكەينەوھ و بنووسىن. ئەوھتا كاك شىركۆ خۆى جەدانقۇيانە بىرەدەكاتەوھ، كەچى خەلكى تر بە جەدانقۇى تۆمەتبار دەكات.

شىركۆ داواى شتىكى لە مەن كرەوھ، كە لە خۇيدا نەبووھ! ئەو داواى خەتى فىكرى يەكگرتو لە چىرۆكەكانى مەن دەكات، كەچى خۆى لە كاڭىكەوھ ھانقوتە پىزى پارتى، دواتر بووھ بە يەككىتى، دواتر ھاتووتە پال گۆران، دواتر كچى بووھ بە نىشتەمانى! بىرت بىت، باس لە كۆتايى سالانى ھاقتايە و كۆچىرۆكى سىپەرى ئەسپە شى-يش يەكەم كۆچىرۆكى مەن، تەنيا ھەوت چىرۆكە. كەچى شىركۆ وەھا باسىان دەكات، وەك ئەوھى لە دەيان دەق بدوئىت.

ليكدانه وهى "ژدانوفيا" نهو ئهدهب . محمد غفور قهره داغى

لى دوان له كاريكى ئهدهبى و هونهرى به تهنيا هه موزوعيهتى فيكرى و خرگرنه وهى كۆمه له ، واته زاراوه يهكى ناو دهقى تيووره جۆربه جۆره كانى نى يه ، ئهگه رچى پۆلى ديارى خۇشيان هه بېت و نه توانرېت دهست بهردار بېيان لى بكرېت ، لام وايه پمخنه گر ، به مانا فراوانه كهى ، هونه رمه نديشه و ئه بېت بزانېت چۆن مامه له له گه ل داھينانېكى ئهدهبى و مهنطقى ئه ودا دهكات ، واته تويزم رموه هه نه قل كاريكى ميكانيكى ي ئه م لاپه ره و ئه و لاپه ره نى يه ، به لكوو له چۆكردى به ره مه يكى ئهده بيدا ، هه ساسىكى بى وپنه شه ، ئهگينا ئهگه ر وانه بېت ئه بېت جياوازى ي نيوان ((موعه ليقىكى)) سياسى و پمخنه گرېكى ئهدهبى چى بېت؟

له ژماره (٦٧) گۆفارى ((پۇشنېرى نو))دا ، كاك فوئاد مهجيد ميسرى ، به ناو نيشانى ((رياليزم له ستيه رى ئه سپه شى))دا له كۆمه له چيرۆكه كهى كاك - محمد فريق حسن- دواوو ، له جيگه ي خۆيدا يه تى ئهگه ر بلي م كاك فوئاد به م نووسينه وه ماندوو بووه و هوليكى داوه بۆ ئه وهى به م چيرۆكانه مان بناسي نيت ، به لام ئه و پرسه ي يه كه م جار به خه يالماندا دېت ، ئه وه يه : بۆچى كاك فوئاد له م كۆمه له چيرۆكه وه دهستى پى كرد؟ ئه مه له كاتيكدا هه ر بۆ ديارى كردنى خه ته به يانى يه كهى چيرۆكى كوردى و نش و نما كردنى ئه م هونه ره ئه بوايه له كۆمه له چيرۆكه كانى پيشترموه كه تهنانه ت كاريشيان له قه له مه كهى (محمد فريق) كردوو دهستى پى بكردا يه ، هه زنا كه م مه سه له ي ئاشنا يه تى ي نووسه ر له گه ل چيرۆكنووس دا بووبېته هۆى ئه م هه لېزارنه ! كاك فوئاد له پيشدا خۆى له وه ئه نويت كه پتويسته نه هيلى راست و چه پ به سه ر به ره مه ميكا بكي شري ت و نه شېرېته هه وت ته به قه ي ئاسمان ! ئه مه راسته و كه چى له ته واوى نووسينه كه دا له وه زياتر كه جارېك و به لام له پارېزه وه - هه نديك كيشه ي ناته واوى ي چيرۆكه كان له پووى فيكرموه- دهست نيشان ئه كات ، كه ئه وانه ش جيگه ي قسه له سه ر كرىن و پياچوونه وه ن ، ئيتر وهكى تر ئه توانم بلي م زياتر به شان و باهوودا هه لدا نه ! كاك فوئاد ئه لېت ((با به ته كانى ئه و كۆمه له چيرۆكه به گشتى له مه سه له ي مل ملانى ي چينا يه تى ده وي ن)) ئه م قسه يه ئهگه رچى له به نه تدا ده رباره ي هه موو نووسينه يكى ئهدهبى ئه توانرېت بووترېت چونكه هه موو ديارده كان كه م و زۆر له و مل ملانى يه نزيك ئه به نه وه و له وى تردا ئاويته ده بېت ، به لام به پچه وانه يشه وه ئه توانرېت (جزئياتى) چيرۆكه كان له گه لېك ديارده و زۆرانبا زى ي ترى تيدا بدۆزيتيه وه تهنانه ت جارى وا هيه ئه به نه ناو نيشانېكى گه وره ش ، گوزم رانى جوتياران و بارى نا هه موارى خه لكه چه وسا وه كه ، له مه ودا ي مه سه له ي نه ته وه يش جيانا بېته وه ، كه په نگه له و كۆمه له چيرۆكه دا ئه م مۆركه يان ديارتر و شياوتر بېت له پووى مهنطقى ميژوويى يه وه ، هونه رى چيرۆكى كورت ، به تهنيا با به ته فيكرى يه كه ناخه ملېنېت ، ئوسلووبى هونه رى و دارپشتنى ئهدهبى و ته كنېك ، ئه م مه سه له يه

ساغ دىكاتهوه، ئەگەر وانەبىت ئەبىت ھەموو بىرۈكەيەكى جوان تەنەنەت لە وتارىشدا بە (ھونەر) لە قەلەم بىرەيت، زۆربەى ئەم بابەتە فېكرى يانەى چىرۈكنووس ھىناونى لە دەمىكەو ئەووتريت و ئەووتريتەو، ھەر لە چىرۈكەكانى سەرەتاي نىش و ناماكرىنەو – مەسەلەى ويۋدانى – ئەخمەد موختارەو تا دىكاته قىزلى و ئەوانى تر.. سوود و سەلەم و مىچاخ كۆپرى.. ئاغاو جوتيار، دەمىكە ئەو تام و چىۋەيان لە پۇلى ھونەردا نەماو.

چىرۈكنووسى زىرەك شىتە نەبىنراوكان ئەبىت، لە چەند ساتىكى كەمدا دونىايەكى گەورە دروست ئەكات، ئامانچى سەرەكى ى ئەدەبى رىئاليزم راستەو دەرختىنى واقىقە بەلام كام واقىقە چۈن؟! پەخەنەر لىرەدا ئەيەوئەت فېكرى خۇيمان پى بناسىتەت و لەم پوۋەشەو خۇى چى ى بەدل بىت لە چىرۈكەكان دەرى بېيىت و بىناكانە نموۋە! ئەگىنا ھەر بە پىچەوانەى فېكرى پەخەنەرەو دەيان نموۋەى تر لە ناو چىرۈكەكاندا ھەن كە تەواۋى بۇچوۋەكانى فوئاد ھەل ئەوۋەشەتتەو! بۇچى نەخستوۋەتە پېش چاۋ! لە چەند ئىشارەتلىكى لايەلەى زىاتر كە ئەۋىش بۇ ئەۋەى نەوتريت – ناموزوعىانە – دواو و ھىچى ترا كاك فوئاد تەماشاي ژيان و بەسەرەتەكان بە جۇرىك ئەكات.. كە ھەرەك ((گول)) ھەبىت و ((پىك)) نەبىت، پىكەنەن ھەبىت و گرىان نەبىت، ئەيەوئەت مەسەلە (سەلبى يەكان) ى ژيانى ئادەمىزاد لە بايەخى مېژوۋى خۇى بىكانەو، ئەۋەتا (خەباتى تاكە كەسى) ئەكاتە عەببە و ناتۆرە. ئەمە لە كاتىكدا دەيان بەسەرەتەكان لە خەباتى تاكە كەسىدا ئەبىنەو، جا ئىتر چۈنەتى و ئەنجامى خەباتەكە چۈنە، ئەمەيان كاريكى ترە، ئەمە لە چىرۈك دوانە، واتە مامەلەكرىنە لەگەل ھونەردا، ووتەم پەخەنەر، فېكرى خۇى ((غەرض)) ئەكات و ئەيەوئەت. بىزانىن (مەلۇماتى) چەندە، ئەمە چ پەيۋەندى ى بە تويۇنەوۋە ھەيە؟! نووسەر گەلىك چار يەكەتتى ھەموو بابەتەكان لە يەكترى دائىرەپىت و لەسەر شىۋەى نووسىنە تەقلىدبەكەن شەپوات، ئەيەوئەت بىلەت تا ئەمە ناۋمۇرۈكەو ئەۋەش لەۋلەۋە شىكە!.. ئەم دوۋاقى تەماشاكردەى كارە ئەدەبى يەكان، لە بئەپتەو لىكداۋەو شى كرىنەوۋەكە ئەشەۋىتەت، چۈن لە لايەك بە جىبا ناۋاخن و لەۋلى ترىشەوۋە فۆرم؟!

دەمىكە ئەۋە پراۋەتەو، بەبى ئەۋەى كەرت كەرت بىرەيت و بووتريت ئەمە دەستىك و ئىنجا ئەۋە قاچىك و دوايىش ئەۋە سەرەكى! نووسەر داۋاي چى لە چىرۈكنووس دىكات؟! ھەر ئەۋە ماۋە پى ى بىلەت تا بەم جۈرەش قەلەمەكەت بىگرو ئەمەش خەرىتەكەى! پىم واپە كاك فوئاد لەم بوارەدا ئەدەب بە مەكىنەيەك تى ئەكات و ھەلس و كەوتىكى سەپروسەمەرى لەگەلدا ئەكات، پەخەنەر شىۋىن داھىنانى ئەدىب كەۋتوۋە و بەرەمەكە ئەكاتە بەردى بىناغە نەك پېشى بىكەۋىت و لەۋلى خۇيەوۋە بىيەۋىت دوور لە مەسەلە ئەدەبى يەكە ((مۇھاسەرە)) بىدات! تەماشاكەن لە ھەموو نووسىنەكەى كاك فوئاددا مەسەلەى (مەنتىق) ھەر مەنتىقى (۱+۱) ە، لە كاتىكا ئەم مەنتىقە لە ئەدەيداۋ لە پىيازى ھونەرى چىرۈكنووسىندا گەلىك چار بە تەواۋى ئاۋەۋو ئەبىتەوۋە چۈنە ئەدەب و زامانى ئەدەبى ى باۋەش بە (مۇتەلق) ىشدا ئەكات و بە تەواۋى زەمان ئەپچىتەوۋە لە ھەموو سىنۇرەكان دەرەچىت. ئىستا زامانى شىعەر لە چىرۈكدا دەۋرىكى گەورە لەم پوۋەو ئەبىت، مەجازى يەت ئەم ھونەرەشى كرتوۋەتەو، لە يەك سائدا كەسىكى ناو چىرۈكەك لىرەشە و لە دوورترىن كۆشەى ئەم دونىايەشە، (زمان) ى ھونەر (زمان) ى مەمەلەيەكى حىسابى نى يە ھەرچى ژمارە ھەيە ئەم مەيدانە پى نەكاتەو! ئەدەب واقىقى خۇى و مەنتىقى تايىبەتى خۇى ھەيە نەشەت بە پىرگال و راستە، خەتى بۇ بىكىشەيت و بىرەتە ناۋ دوو كەۋانەى قەسەى ئەم و ئەۋەو، ھونەرەند لە زاتەو دەست پى ئەكات، ئەى كەۋاتە بۇچى فېرگەيەك بۇ خەللى نەكرەتەوۋە فېرىيان بىكەن چۈن ئەبىن بە چىرۈكنووس و ھونەرەند؟! ئەم مەسەلەيە لە دەسلەت بەۋلەۋەترەو لە ھەز و خۇزگەى پوۋتەش گەورەترە! بەتەنەيا خۇبەستەۋەى نووسەرەك بە خەللى ھەزار و لى قەۋماۋەو مەرج نىيە ئەۋە كەسە بىكانە چىرۈكنووس و ھونەرەند.

لە كاتى خۇيدا ((ژانۇف)) ئەۋىست ئەدەب بىكات بە مەكىنەى جۈۋەلە ھەلەپتەن و ئامرازى كارگەكان، تەنەنەت كار گەپشەۋەۋە پادەيەك ئەبۋايە شاعىرىك لە كرىنەۋەى كارگەيەكى تازەدا يان دروست كرىنى بورچىكى كارەبايى دا ئەۋىش بەشدار بىت و شىعەرىشى بۇ بىلەت! ئاۋرپادانەۋەيەك لە ئەدەبى ئەۋە سەردەمەى ژانۇف بە تەواۋى پاستى ى ئەم قەسەيەمان ئەسەلمەنتەت، ئەۋىش ئەۋەت ((پىۋىستە ئەدىب بەۋ جۆرە بىۋوسىت و بەۋ شىۋەيە بىر بىكانەۋە)) بەلى ئەگەرچى كاك فوئاد ھاتوۋە و بەشىكى نووسىنەكەى گۈايە بۇ لايەنى ھونەرى تەرخان كرىدوۋ، بەلام ھەر لەپاش چەند پستەيەك گەپراۋەتەو سەر بۇچوۋەكانى سەرەتاي وتارەكەى و ئەۋەى مەسەلەى ھونەرى چىرۈكنووسىن بىت خۇى لى نەداۋە! بە پىچەۋانەۋە ۋەك لەمەۋلا باسى ئەكەم وىستوۋىتەى مەسەلەى (مەنەلۇگ) و – تەدەى – بە (بىدەيەكى) سەرمەيدارى لە قەلەم بىدات و بە پەۋرەۋەى كۆنەپەرسىتى يەۋە بىسەنتەۋە! لىرەدا بە پىۋستى دەزەم ئەۋە بىلەم: ((ئەۋەندەى ھونەر بۇ ھونەر)) لە كۆمەلانى خەللىك دوور ئەكەۋىتەۋە ئەۋەندە زىاترىش ((بابەت بۇ بابەت)) لە مەسەلەى ستاتىك و جوانى ھونەر دوور ئەكەۋىتەۋە. ئوسلوۋ دەسنىشەنى ئەدىب ئەكات يان نايكات، ئوسلوۋ ھەموو بەرەمەكەيە بە ئاۋىتەۋىۋەنى بابەت و فۆرمىشەۋە، ھەزاران چار – قوماكرىن – ۋەك بابەتەك لە ھەزاران چىرۈكدا رەنگى داۋەتەۋە، بەلام زۆر كەمىان ھەۋو بوۋىتە بە (چىرۈك)، لىكداۋەى ژانۇفبەانە

مؤمیا کردنی ئەدەب و ھونەر و هیچ کاتیک خەتەری ئەمیان لە خەتەری
فۆرمی یەکانی دادایی و سوریا یەکان کە مەتر نی یە. ئەمیان لە (شکڵ)
پەرستیدا و ئەویان لە (بابەت) پەرستندا یە کە تر ئەگرنەو، لە ھەردوو
حالتەدا (ئەدەب و ھونەر) ئەکریت بە ژێر مەبەستی لاوەکی و دوور لە
حەقیقەتی ئەدەبەو.

من لیږدا ئهم کښه یه به نوڅنه یه کی جه وهری ی ئهم نووسینهی خؤم نازانم بؤیه به پیوستی نازانم درېږی پی بدم. کاک فوئاد نه لیت: ((خؤش بین و بهرچاو پوونی سیمای هره دیار و ناشکرای بیرکړنده وی نووسره تنانته لهو حالته یتشدا کاره ساته کان دهگنه نه وپه پی)) لام وایه ئهم قسانه دمیکه له لایهن نهو که سانه وه نهو ورتیت که ویستوو یانه (نهدب له قالب بدن) واته ژبان بخنه ناو جوارچیو میه کی مه علوم وه، که لیک جار خؤش بینی نیشانهی که وجیتی یه وهرک نه کړنه به حقیقه تی ئاده میزاد و به سرهاته کان، من له لای خؤمه وه هرگیز ناو نیشانی (خؤش بینی) و (پمش بینی) نانیم به پارچه یه کی هونه ری و نه ده بی یه وه چونکه من — ژانم لهو پارچه نه ده بییه دا نهو یت که نووسر لای نهو یت و دای نه پڑیت — جا گریان بیت یان پیکه نین، ترسنؤکی بیت یان قاره مانی، بؤ نمونه به لای منه وه شیعریکی وک (ست فاتیمه) شیعرترو نه مرتره وک له دهیان شیعری تر که په نگه نه وپه پی خؤش بینی یان تیدا بیت و په یتا په یتاش ساو یلکانه و بؤ خنوو که داندکی وختی ناوی ئازادی و سر به سستی بهرن. نه ده بی نه مر نه مینیته وه و زمان چاکترین شایه تی ئهم سره نجام برینه وه یه، له سره دمی ژدانؤف و زؤر سره دمی تریش دا به دهیان شاعیر و جبرؤکنووس هه یون.. به لایم ئیستا کوان؟!

و دەيانی تر بکەين؟! يان با کاک فوئاد پيمان بلت تەنانەت لە ھونەری تەشکيلدا چى لە (بيکاسۆ) بکەين؟! کە ھەرچى ئەو مەنتىقەى فوئاد باسى ئەکات نە لە چاۋو نە لە لووت و نە لە دەمى ئادەمیزادەکانى ئەودا نابىرنين!! تۆ بلت کاک فوئاد پيمان بەسەلمنيت کە ((بيکاسۆ)) ش ھونەرمەند نى يەو بىدەيەكى سەرمايەدارى و پەنگ دانەوئى خەون و خەيالەکانى فرۆيدن!! نووسەر لە باس کردنى پييازە نوچ يەکانى ئەدەيدا قەلەمەکەى پيوارانە تى ئەپەرنيت و بازى گەورە گەورەيان بەسەردا ئەدات و بە زۆر چاۋى خۆى لە ئاستاندا ئەنووقنيت. لەو بەشەدا کە نووسەر ناۋى - لايەنى ھونەرى- لى ناو ئەلنيت ((ئەگەرچى ئەم شتو ھونەرى يە لای زۆرەى نووسەرەکان داۋىتى يە دواۋە واتە سەرد- شتو ھى نوچ يان ھيئاو تە گۆرچ بەلام ئەم کارە ھىچ لەو راستى يە ناگۆرپت کە ناوەرۆک دەست نيشانى شتو ئەکات))

نووسەر پيمان ناليت بۆ دايە دواۋە! ھەر لە خۆۋە يان کۆمەلە ھۆيەكى ميژۋويى و فيكرى ئەم گۆرانەيان ھيئاو بەسەر تەكنىكى چيرۆک نووسيندا! نووسەر ئەپەوئت بەرگرى لە ئوسلوۋي (سەرد) بکات، ديارە ئەم بەرگرى کردەش ھەر پەيوەندى ى بەو (مەنتىق) ھە ھەيە کە نووسەر لە پيشدا لى ئەدوئت - لەمەشا بۆ خۆى راست ئەکات- ناوەرۆک دەست نيشانى شتو دەکات، ئەم قەسەيە گەلپک چار ئەوترپتەو، بەلام وايە؟! ئەمە ھەر لە زنجيرەى بىر کردەوئى داپرينى شتو و ناوەرۆکەو ھاتو، پيويستە ئەو بزانين لە کارىكى ئەدەيدا ھەردو دياردەکە پيگەو ىک لەوى تردا ئەتوئتەو دەست نيشانى سەرئەنجامى کارە ھونەرى يەکە ئەکەن. دواکەوتن و پيشکەوتنى ئەم لەگەل ئەودا، لىکاندەوئەيەكى کۆن و بەسەرچوۋە، ئايا ناوەرۆكى بى فۆرم و فۆرمى بى ناوەرۆک ھەيە؟! فوئاد لەم بەشەدا ئەپەوئت مەسەلەى پييازى شەپۆلى ھۆش و مەنەلۆگ لە تەكنىكى چيرۆكى نويدا:

۱. بباتەو سەر پييازە ساپکۆلۆجى يەکەى فرۆيد و کيرگارد.

۲. وەک ئوسلوۋيىكى نالەبار و لە ھەمان کاتدا ناپيويست لى ى بدوئت. من ليرەدا بە بى دريژدەپى، ئەو ئەلنيم: مەسەلەى شەپۆلى ھۆش و مەنەلۆگ بەر لە تاقى کردەوئەکانى فرۆيد ھەبوون و ئەشتوانم بلنيم تەنانەت (فرۆيد) سوۋى بۆ خۆى لى وەرگرتوون، ئاشکرايە ئەگەر ((دۆستۆيىسكى)) بە باۋكى گەورەى ئەم پيازە ئەميردريت ئەو ھەر ھىچ نەبپت بەردى بناغەى داناو، ئەمە لە کاتىدا (فرۆيد) ھيشنا ئەگەيشتبوۋە سەرئەنجامى گەلپک لە تاقى کردەوئەکانى خۆى لەو مەيدانەدا، واتە شەپۆلى ھۆش شتک نى يە دواى تاقى کردەوئە زانستىەکان کەوتبى وەک سەرەتاي سەرەلەدانى بەلام گومان لەودا نى يە لە نش و نامکردنبا سوۋى لەوان وەرگرتوۋە، ئەوئەى ئادەمیزاد ھەيە شەپۆلى ھۆشيش ھەر ھەبوۋە، بەلام لە کەيەو ئەم شەپۆلە وەک داھيتانگى ئەدەبى ى گەورە ھاتە کايەو، من سەرەتاي بە دۆستۆيىسكى و دواى ئەويش چيگير بوون و پيشکەش کردنى لە گەورەترين شاكارى ئەدەيدا لە لای (جويس) و (فۆکنەر) ئەبينمەو!

لىکاندەوئەى فوئاد لىکاندەوئەيەكى ژدانۆفيايە، چونکە قەسەکانى ھەر ھەمان بۆچوون و شى کرئەوئى ژدانۆفى يەکانە بەرانبەر بە ئەدەب و ھونەر، ھەر لاپەرەيەک لە لاپەرەکانى پۆژنامە و گۆفارەکانى ئەو سەردەمە ھەلپەينەو، بە سەدان نمونەى لەم قسانەى فوئادى تيدايە، ھەر لەم ماوەيدا بو، بەرھەمەکانى (کافکا) بە پاشماۋى بىرى بۆرژوا و سەرمايەدار ئەدرايە قەلەم و کەچى ئىستەش لە يەکپى سۆفەتدا و ھەر لەبەر پۆشنابى بۆچوونەکانى (باغۇف) شى ئەکرتەو و ئەپەرنەو سەر پييازى پياليزمى سۆشاليسىتى. ئەمە چەندى بە چەند؟! ئەدەبەكەى ئەم نەمتر بو لە ھەموو (قالپىک) و لە ھەموو لىکاندەوئەيەكى ميكانيكى و ساتە وەختى، ئەدەبى نەمپو بەخشندە، ئەمىنيتەو ھەرچى لىکاندەوئەى ژدانۆفيايەش ھەيە ئەمىنيتەو و بەسەر ئەچن، کاک فوئاد ئەپەوئت گەورەترين چيرۆکنوۋسى ھونەرمەندى ئەم دۇنيايە کە بپيت ترين سامانى ئەدەبى ى لە دواى خۆيەو جى ھيشت، پييازىكى گەورەى لەم ھونەردا ديارى کرد، ھەروا بە نووگە قەلەمىک و دوو قەسە بسپرتەو! ئەمە لە کاتىدا من گومان لەو ئەکەم کە فوئاد خۆى شتکى ئەتۆى لەسەر (جيمس جويس) يان (فۆکنەر) يان پۆمانەکانى دۆستۆيىسكى خويندبپتەو، کەچى بەم جۆرەش لەوان ئەدوئت! سەيرە: ئەى سەير نى يە من لە ((قورئان)) بدويم کەچى ((قورئان)) م نەخويندبپتەو!)

فۇئاد باسى (مۇنتاج) ئەكات و ئەلپىت ((ھەرچەندە ئەم تەكنىكە شەپۇلى ھۇشپىش بەكارى دېنى بەلام بە شتى سەرەكى دانانين)) ئەمە لە كاتىكىدا تەنيا جىاوازى گەورەى نىوان مۇنتاۋى سىنەمايى و مەنەلۇگ جىاوازى ى وىنەو ووشەيە و وەكى تر ھەردووكيان لەو بېرىن و خستەسەر و ئەم سەرۇ ئەوسەركردەندا يەك ئەگرنەو!!

خودى ئەدىب سەرچاۋە گەورەكەيە بۇ ھەلقولەين، لەوۋو ھاينان دېتە دەرەو و يەخشىن دەست نىشان ئەكرىت، فۇئاد ئەيەوۋىت (ئانى ئەدىب) بكات بە شتە لاۋەكەكە، ئەمە لە كاتىكىدا ئەگەر ئەو خودى ئەدىبە نەبىت، بەرھەمى ئەدەبى كامەيە؟ ئەشپىت گەلپىك بەرھەم ھىنانى تىرى ھونەرى شىۋەى ھەرەوۋەز بگىرتە خۇ، بەلام نووسىن و ئەدەب، ووشەن و ووشەش تەنيا يەكپىك خۇى ئەيەنپىتە كايەو پىشكەشى خوينەرى ئەكات ئىتر چۆنىەتى ئەدەبەكە و پادەى خۇبەستەو و نەبەستەوۋى دەكەوۋىتە داۋى ئەو زاتەو. وەك چۇن فۇئاد داۋى ئەم خۇبەستەو و خەت بۇ كىشانە لە ئەدىب دەكات ئەبىت خۇشى ئەو بزانپىت خەلكىش داۋى ئەو ھەلوپىست و پاستىگۋىي و پاكىتى يە لەو دەكەن!

ئەدىبىي بىر تەمەل و ھۇش ساكار ھەرگىز كارىكى ئەدەبىي ى قول نادات بە دەستەو، وەك چۇن بە تەنيا پى كىرنەوۋى نووسىنپىكىش لە ھەندىك وشەى باو ئەو نووسىنە ناگەيەنپىتە ئەوۋى پى ى بوترىت ((ھونەر)) و بەرگەى پۇڭگار بگىرىت، دەرپارەى ئەو تەكنىكەى وەك نووسەر ئەلپىت (سائەد) ئەمە لە خۇو سەرى ھەلنەداۋە بەلكو پىداۋىستە كۆمەلەيەتى و ھونەرى يەكان ھىناۋىانەتە گۆرپ، ھەرچەندە مەموو بەرھەمىكى ئەم پىپازە بە بەرھەمى سەرەكەوتوۋى ھونەرى نازانم و چىرۇكى كورت لە لاى ئىمە ھىشتا ھەر لە سەرەتاي پىگەدايە، بەلام ناپەواپىشە، نەوترپىت كە چىرۇكنووسەكانمان بە تايپەتى لى ھاتوۋەكانيان، توانىۋىانە خۇيان لە كۆت و پىۋەندى گەلپىك شىۋەى كۇن و تەقلىدى پزگار بكنە و تەۋمىس بەم ھونەرە نەدەن.

ئەوۋى پاستى بىت، مەن لەم نووسىنەندا زىاتەر مەبەستەم لە نووسىنەكەى فۇئاد بوو بۇيە لە چىرۇكەكانى (مەمە فرىق) نەدوام، لەگەل ئەۋەشدا بە شىۋەيەكى گىشتى ھەز ئەكەم چەند سەرنجىك لە شىۋەى نووسىن و ئەو بابەتەنە بدمە كە چىرۇكنووس كىدونى بە چىرۇك:

۱. كاك (مەمە فرىق) لەمەندا لەگەل فۇئادام ھەر لە سەرەتاۋە ئەيەوۋىت ھاشا لە ھەندىك چىرۇكى خۇى بكات كە ئەو بىەوۋىت و نەيەوۋىت ھى ئەون، ئەم ھەر لە مەنەلكانى خۇى بكات، ھۇكان چەند بەھىزىش بىن، خۇيان لە بەردەم ئەو پاستىەندا ناگرن، كە مەنەلكانى لە ئەون و ھەر ئەۋىش باۋكىانە، ئەم خۇپەپىنەو ساكار و لە ھەمان كاتدا لەخۇبايى بوۋنە ئەبىت لە پاى چى بىت؟! مەمە فرىق ئەنووسىت، چى شىتىكى خستەوۋە سەر چىرۇكى نوچ ى كوردى؟! زۆربەى زۆرى چىرۇكەكانى ھەتا ئىستاش لە مەۋداى (خەمە پۇمانسى يەكان) نەچۋونەتە دەرەو، ئەجۋاشى چىرۇكەكانى، ھەر ھەمان ئەجۋاء و كەش و ئاۋو ھەۋاى چىرۇكە تەقلىدى يەكانى (خەسەن قىزلىجى) مان دەھىنپىتەو بىر، پەنگە جىاوازى ى نىۋانىان تەنيا جىاوازى ى تەمەن بىت و ھىچى تر..

۲. ئايا پاستىگۋىي لە دەرپىندا چى يە؟! ئەۋەيە مەن بەبى ئەۋەى موعانانى جوتيارىكم ھەبىت بىم و بەزۇر ئەم تاقى كىرنەۋەيە بىاخنە چىرۇكەكانى خۇمەو، چى دەرئەچن؟! ئەۋەى بە وردى سەرنجى كۆمەلە چىرۇكەكەى (مەمە فرىق) بدات بە چاكى ئەگەنە ئەۋەى چىرۇكنووس ئەيەوۋىت ئەم تاقى كىرنەۋانە بخۋازپىت و يان كۆتاي يەكى خۇش بىنى يان بۇ دروست بكات و بە ئارەزوۋى خۇى مىلى كەسانى چىرۇكەكانى بگىرىت و ھەلىان سوۋپىنپىت. لىرەدا بە پىۋىستى ئەزانم ئەۋە بلىم زۇر جار چىرۇكەكانى كاك

(محمد فريق) وەك نووسىنە رەخنەيى يەكانى وەھان كە بە تەواۋى مۆپكى پق و كىنەي شەخسى يان بېۋە ديارە. واتە نووسەر دوور لە مەوزووعىت قەلەمەكەي تاۋىدات و بى مەسئولىيەت ئەيخاتە كار..

۳. زۆربەي زۆرى چىرۆكەكان، دواي يەكەم خويىندەو، ئىتر لە بىرئەچنەو و ھەرچى ھەست و پاشماۋەي كار تىكرىن ھەيە لە دەروونى خويىنەردا بەجى ناھيلىن، بى گومان ئەمە نىشانەيەكە لە نىشانەكانى لاۋازى و بى نەگەيشتى چىرۆك و كال و كرجى ي تەكنىكى نووسىن.

۴. ئەو بابەتانەي كە چىرۆكنووس كىدونىيە كەرەسەي چىرۆكەكانى، گەلىكان سواون و ھەزاران جار جووراۋنەتەو، ئەم جوونەو بەردەوامە نىشانەي دانەھيئانە، نىشانەي قوول نەبوونەو سوورپانەو خول خواردنى نووسەرە لە چەند بازنەيەكە داخراۋدا.

۵. پاستە چىرۆكنووس بە زمانىكى كوردى ي پەوان و سادە ئەنووسىت بەلام لە ھەمان كاتدا پستەكانى زۆر لە خۆكردى بۆ ئەو داپشتانە تىدايە (پستەي قەواعيدىن) و زۆر جار ھەست ناكەيت بە خۆپسكى و كامل بوونيان.

۶. پۆمانسىيەتى ئەدەبىي زالە بەسەر (وصف) و گىراپانەوكانى نووسەردا، تەنانەت بەرنامەيەكەي فىكرى و بەرچاۋ پوونى يەكە پۆشن واتە خەتىكى فىكرى ي يەكگرتوو لە چىرۆكەكانيا بەي ناكريت.

لە كۆتاييدا.. ھەز ئەكەم خويىنەران ئەوە بزانن، پەنگە دوور بە دوور پەخنەگر و چىرۆكنووسم دىيىت ئەگىنا وەكى تر ھىچ جۆرە ناسياۋىيەكە شەخسىم لەگەلياندا نى يە و نەبوو و منيش ويستوو مە لەم نووسىنەدا پاكانى خۆم دەربارەي نووسىنەكەي (فوئاد) بىخەمە پىش چاۋو بەشدارى يەكە ئەم موناقتەشە ئەدەبىي يە بىكەم و شتىكى لىۋە بدويم.

سەرچاۋەكان

پۆشنىبىرى نوئ ژمارە ۶۹، لاپەرە (۶۴-۶۹)، ئابى سالى ۱۹۷۸

سەرئىنج: مە ئەم دەقەم بە ئەمانەتەو، بە ھەمان رىئووس و خالىبەندى، بەبى دەستكارى لەو سەرچاۋەيەي سەرەو گواستۆتەو.

كوچيروكى سيپهري ئەسپەشى

● بۆ خويىنەرە بەرپىزەكان

همموو کهسیک سهرمتا، که دست ددهاته پینووس و خوی له بواری ئهدهیدا تاقیده کاتهوه، جا شیر بیت یان چیرۆک، مه لۆیهکی ئهوتوی پچ نییه شیایو ئهوه بـ بخزیته سهه جۆخینی ئهدهیهکی. چونکه له پووی هونهریهوه زیاتر لاسایی نووسهرانی کۆن و هاوچهرخ خوی دهکاتهوه و شوین بییان ههلهدگرێ. جا ئهگر له نهجاسی خۆ پێگهیاندن و بیرکردنهوه و نهتقهلادا، توانی پێکههکی نوێی جیاواز بدۆزیتهوه، ئهوا تویتووی خۆی پێیه و له خهم رهسپیوه. دهنه ئهگر ههر چوینهوه و لاسایی کردنهوه بیت، ئهوا مههههان بۆ کهسانی تر جۆل بکات و لهکۆل ئهدهیهکه بیتهوه کهلێک چاکتره.

بەش بەھالى خۆم، ئەوانەى بە ناوى چىرۆكەم، لە سەرەتاي ھەنگاوەكاندا. لە پۆژنامەو كۆفارەكاندا بىلەم كرىونەتەم، ئەوانەيان وا لىرمەدا دەستىنشانىان دەكەم، لە پووى ھونەرىيەمە شايانى بىلەم كرىنەمە ئەبىون. جارچ ەمك تەكنىك ەمە وىزان. چ قورەتە ەمەم دابى داھىتانكى سادە و ساكار چىيە بھىنمە كايەم. يان بە دوى بابەتيكى نوپى كەس نەزەندا كەرايم. كەرام، پەيم بە ھونەرى چىرۆك نووسىن ەمە نەبىرەم. لەم ناوەيشدا تەنيا خۆم زەرەرمەند بووم.

جا خوڻنري هاوڀڙيم، من داواٽ لي دهڪم ته گهر ٺهڻ چيو ڇوڪانهي لاءِ خواروموت بهرجاوهڪوت بيانخهپته پشتگوڙ. ته ناهنت ٺهڻ
 ڪهسانهي ڪه دواوڙو بيبيليوگرافيا بڙ چيو ڇوڪي ڪوردي چاپ دهڪن؛ ڀان ٺهوانهيشي نيازي ليڪو ڏانهوهي چيو ڇوڪيان ههيه.
 داوايان لي دهڪم ٺهڻ بهرهمانهڻ لهنهه نهڪن به مال و نهپدهنه پال من. من بيٺهريم ليٽيان:

(۱) داوی دلداری ، راپهرین ، ژماره (۱۴۴ - ۱۴۵) سالی ۱۹۶۷.

(۲) قاسم کوڑوا، له ژيړ ناويکي خوازاودا، له پڅونامۍ دنگ و باس دا، سالي ۱۹۶۷. هه مان بابه له پڅونبيړي نوچ، ژماره (۳۷) ي سالي ۱۹۷۵ دا، جاريکي تر بلوم کړيووه توه.

(۳) ئەم چالە گۆرتە، دەنگى مامۇستا، ژمارە (۴)، سالى ۱۹۷۱.

(۴) جارچیہ کھیش هاواری دہکرد، ژین، ژماره ۱۴۲.

(۵) سىڭ كەس لە رۇڭگارېكدا، رۇشنىبېرى نوڭ، ژمارە (۱۲)، سالى ۱۹۷۴.

(۶) بۆكەۋەكەم، بەيان، ژمارە (۲۲)، سالى ۱۹۷۵.

(۷) خەمىكى خۇش، رۇشنېيرى نوۋ، ژمارە (۴۱) سالى ۱۹۷۵.

وئەنەيى ھاورپىي خوينەرم من لافى ئەومەم لىدابى، گوايە ئەم كۆمەلە چىرۆكەي، كە ئېستا لەبەر دەستىدايە ھەموويان شاكار و لە لوکەدايىن و ھىچم نەھىشتىتەوا! نەخىر، من ھەرگىز وەھا نالەيم. ئەومەندە ھەيە لەجاو ئەوانەدا، كە نكووليم لى كرەن ھەست بە گۆرانىك دەكمە و مافى لىكۆلەنەو و ھەلسەنگاندنىشيان بۆ خوينەر جىدەھىلم.

با ئەوەیشت بڅمەوه یاد، که من دەستکاری چیرۆکی (ئەستێرەیک لەوژۆی پووندا) و (سەبیری ئەسپەش) م کردووه. بەلام
بێشەوی دەستکارییەکه کاری کردبێتە سەر ناوهرۆک و بیرى چیرۆکهکان. داواجار به هیوام ئێوى هاوڕیم ئەم قسانەم به
له‌خۆیایی بوون بۆ تۆمارنەکن، تەنها تەوازوعیکە و هیچى تر.

ئەستىزەيەك لە پۇۋى روونا

دەروېش، ئو سى جارەن بەدەمورى خۇيدا سووپا، ئەمجا پوۋى كىرەدە ونەوش، ومك بىرى پۇۋانى زاوايەتلى كىرەيتەوۋە پىرسى:
(چۇنم ئۇنەكە؟)

ونەوش چاۋىكى پىداخشاند و وتى:
(ھىشتا باشىت؛ لىت دى.))

كاتىك ھەنگاۋى دەنا خىشەخشىكى لىۋەدەھات. ھەستى بە خۇشىيەك دەكرەد. خۇشىيەك لە ناخەوۋە كارى لەپۇخى دەكرەد و ختوۋكەى دەدا. ھەتا چەند ھەنگاۋىك ئەودىۋى دەركاى ھەوشەيش قاچەكانى بەيەكدا دەھاتن. ئەو دەيوپىست بىزەى سەرلىۋى بشارىتەوۋە؛ بەلام چەندى دەكۇشا نەيدەتوانى لىۋەكانى جووت بىكات. جاروبارە بەلاى پاست و چەپدا لاى دەكرەوۋە و تەماشايەكى خۇشى دەكرەد. ئەوئەندە ھەبوۋ كاتىك پوانىنى لە ئاستى پىيەكانىدا دەگىرسايەوۋە، ھەستى بە ناتەبايەك دەكرەد. ئەو دەبوايە جوتىك كەوشى نوپىشى لى ھەلگىشايە. ئەو پۇۋە دەروېش خۇى بۇ دابىن نەدەبوۋ؛ چۈنكە لە خۇيەوۋە ھەتا ونەوش و ھەر شەش مىندالەكەيشى پۇشتە كىرەبوۋەوۋە. جگەلەوۋى لە ئاستى خاۋەن سەلەم و قەرزدا سەرى بەرزىبوۋ. دەمىكىش بوۋ بەھىۋاى دەستىك جلكى فاسۇنى ئاۋا ناياب بوۋ، تاكو باى بالى خۇى پىۋەبدات و لە نىۋە دۇست و ناخەزدا دىاربىت.

بەئىر قەتارەى دارتوۋدا، پوۋە مەگەوت بەرموخۋار بوۋەوۋە. تالە تىشكى كەم تىنى پايىز دەيدا لە سەر و شانەكانى و بىرسەكەيەكى نىۋە دىارى لى پەيدا دەكرەد. گەلاتوۋ، بە شەئى با، دەومىن و پەپوۋە ئاسا چەند جارىك بەملا و ئەولادا دەمشكانەوۋە و دواتر لە سەرشان دەكەوتنە سەر زەۋى، ئاۋەندەكانىيان سەۋز و كۇتايەكانىشىيان زەرد.

دەروېش نىك مەگەوت بوۋەوۋە. چاۋەپوان بوۋ بەرلەۋەى ئەم دەستى سلاۋ بەرزىكاتەوۋە، كۆنى بە پىرۋىبايى پىۋانى دى بىزىنگىتەوۋە. سوۋرە چنارە قەد ئەستۋرە ھەلگىشاۋەكەى سەر ھەۋزى مەگەوت چەترى سىبەرىكى خەستى بۇ ھەلدا. لەم دەمەدا پۇلىك گەلاى لوۋسى بەنچەپى، كۇتايى تىۋ، ئاۋەندەكانىيان كەسك و كۇتايەكانىيان سىپىۋاش بەسەرىدا دابارىن. دىۋا چەند شكانەۋەيەك بە بەرزايەوۋە، بىدەنگ لە بەردەمىدا نىشتەنەوۋە. ئەم سەرى بۇ دانىشتۋانى بەرھەيۋانى مەگەۋتەكە ھەلپىرى. لە كەۋانەوۋە بەرەو سەرۋارد چاۋىكى خىراى پىدا گىپران. دىۋا پوۋخسارىش، كە سەرنجى پىيەوۋە قەتىس ما، پوۋخسارى ئاغابوۋ. كاتىك باشتىر لە شىۋە و پۋالەتى ئاغا پاما، ھەستى بە جۇرە بىزارىيەك كىرد. دىسان سەرنجى بەبالايدا سەرخستەوۋە. لە ئاستى چاۋەكانى ئاغادا ئىستىكى كىرد. دەۋدەست ھەستى كىرد چاۋەكانى ئاغا پال بەسەرنجەكانىيەوۋە دەنن و دەستەۋناۋ دەيانكەنەوۋە بە ناۋ بىلبىلەكانىدا. پۇۋەۋەكانى نىشتن و مىلى كەچ كىرد.

((ئى مىرەم. بوۋى بەۋ پىۋەۋى جىل و بەرگ لە ھىنەكانى مىن بەكرەد بەدەيت، ھا؟ دەسا دەبىخ بۇۋى بەدەستىم! ئادەى ھەمە، ومەيسە، لىستىم بەدەنى!))

ھەركە لىسە تەرە قۇۋاۋىيەكەى بەرز دەكرەوۋە، ئاغا ئاۋاتى بۇ ھىزىكى ئەفسانەيى دەخواست تا بە تەنبا دەست ھىنەۋەيەك كەسىرەى بخت. ۋەك پاشايەكى توۋرە، ھەپشە لە تاج و تەختى كرايىت، دەيوپىست، زەبىر و زەنگ بۇۋىنىت. دەروېش بىش بوۋبوۋ بە مرىشكىكى سەرىپىراۋ و لەبەر پىيىدا ھەلدەبەزىيەوۋە. چىكى قۇدەكرەوۋە، دەيكرد بە سوپەرى پوۋى. لەگەل شىرخەى تەرەكەدا پاشەۋپاش دەكشايەوۋە. تا دەھات خىراتىر و ستوۋنىتر تەرەك بەسەرىدا دادەبارى؛ تا لەبەر پىيىدا بە

تەۋاۋىي چۆكى دادا ۋە ۋەھىل بۇ. ئەۋ بە پىشۋى سۈرۈۋە ھۇن ھۇن ئارەقە بەلاجانگىدا رېچكەي دەپەست. پۈۋى پەمبە ھەلدەگەر ۋە ھەناسەپىشى سۈر. ھۈۋۈمى خۇيىن دېيىدىۋارى دەمارەكانى دەدا ۋە ھەلدەكفان. بىچ دەستەلاتانە دەمى گۇي نەدەكرد دەم ۋە پلى تېكەل دەبۇو:

((ناماقۋولپىيەك بۇو كىردم. مەن چۈۋزەنم جەنابىشتان، لەۋەى مەنتان، بە درۈۋن داۋە. ئەگىنا، چ پاپەكم ھەپە كارى ۋەھا بكم. بمبەخشە!))

بەناۋى نۇيۇي عەسەرۋە تاك ۋە تاراپەك بەرۋە مۇگەۋت دەخزان. ئەۋان كاتىك دېمەنەكەپان بېنى، ۋەك خۇل ۋە دۇيان بەسەردا كرابىي فۇزەپان لىۋە نەدەھات. ۋەلى لە ناۋەۋە مۇچۇپكىان پېدا دەھات. ئاغايىش بەردەۋام بۇو.

((ھەھەھە. مەن لەۋەى تۇم بەدرۈۋن داۋە پان جەنابىتان لەۋەى مەن؟ بىتەخشەم، ھا! ھەر ماينىك ۋە شەش ھەۋت تۈۋە ۋە تانجىت كەمە دەرويش ئاغا! ئەۋە تۇ كۇپرا خۇت لى گۇپرا؟))

گاسنى قىن، ھىلى ھەلچۈنكى بىتەندازەى لە نۇچاۋانى ئاغا دا دەكىشا. تۈۋە مارى دەمارەكانى مىلى ھەلسابۈۋە سەر كلك. تا دەھات سىپىنەى چاۋەكانى فراۋانتر دەبۇۋن. لالەغاۋەپىشى كەفى دەچراند. ئاغا تەپكەكەى دان. نكاۋ پىرى بە دەرويشدا كىرد ۋە بىركى داپە ھەۋزەكەۋە. لە ساردىي ئاۋەكە بەخۇيدا ھاتەۋە ۋە گىانى كەۋتە مۇرۋە. ۋەك گىاندارىكى بەئەۋ ئاۋاشنا، كەۋتە شىلپ ۋە ھۈۋ ۋە پەلە قاۋەى پىزگارى، تا ھەزەكە تەۋاۋ شىلۋو بۇو.

پاۋەستاۋەكان ۋەك تەپمان لە جىي خۇيان چەقىبۈۋن ۋە دىنگان لىۋە نەدەھات. ئاغا بەدەۋرى خۇيدا چەرخا. چاۋىكى پېدا گىپران ۋە گۈيى ئاۋدانەۋە:

((خۇم باشپان دەناسم، ئەمانە بىيان بىچ خۋا ناناسن. خۋا داپناۋە لە بىرساندا زىگان ھەلگۈشەن. پۈۋى پىشپىنان سىپى بىچ، كە وتىان بۇز بەلەپى!))

كلاۋ ۋە مۇزەرەكەى دەرويش بەسەر ئاۋەكەۋە مەلەى دەكرد. چۆقەى ددانى دەھات ۋە لە ناۋ ھەۋزەكەدا شىلپ ۋە كۇي بۇو. پىرچە خۇرماپىيەكەى بەپەكەدا نۇۋسابۈۋن ۋە تال تالى پىشە قەلەم كراۋەكەى ۋەك دەزى زىت. بەھەر ھالىك بۇو خۇي گەپانە لىۋارى ھەۋزەكە ۋە سەرەكەۋە بان تەختە بەردەكان. دەرويش ۋەك بۈۋە بەبارانەى دەستى مەدالە چەتۈۋەكان ھەلدەلەزى ۋە ئاۋى لى دەچۇرا. كاتىك ئاغا، دەرويشى بەۋ دېمەنە ناچۇرە بېنى، ئەۋەندەى دېكە ئالۇسكا. ((ۋەپىسە، ھەمە، ئادەى ھەر بەپىشتۈنەكەى خۇي، سەرۋەخۋار، ئا بەۋ لەقەدا بۇم ھەلۋاسن!))
داخى چى تەپكەكان بە بەلەكە تۈۋكە پەقەكانىۋە، ساميان دەناپە دلى پاۋەستاۋەكانەۋە.
((دەۋىت باب، پان ھەر ئىستا ئەستىرەپەكم نىشان دەدەپت، پان ئەمە ھەلە دەپت تا سەپى!))

جەستەى سەر بەرەۋخۋارى نىۋەگىانى دەرويش، لەگەل بەرز ۋە نزم بۈۋەۋەى لىقى سۈۋرە چنارەكەدا جۇلانەى دەكرد. چاۋەكانى لەۋەدابۈۋن دەپەپن. دلى تىكەل ۋە پىكەل دەبۇو. ۋەختابۈۋ بە چارىك ھەناۋى پىرۇتە گەروۋپەۋە. ھەرچۈنكى بۇو چاكى كەۋاكەى لەسەر پۈۋى لاداۋ وتى:

((بېكە بە خاترى خۋا، بە خاترى ئەم پىرچانەم. ھەر گەۋرە دەپى لىپۈردە بىت. بەم پۇۋى پۈۋە كۋا ئەستىرە بەدەۋەپە!))
((بىزانە چەند زەمان لۈۋسە! نىيازى ۋاپە بەم قسانە لاسم بەت. ھەر ئەۋەپە، كە ۋەم ۋە پىرپەۋە!))

دەرويش بە ھەناسەى سۈرۈۋە دەپىرخاند. چاۋەكانى ۋەك دەنكە تىرچ دەپەپىبۈۋن. پىرچە تەپەكانى گىسكى بەردەنۇيەكانىيان دەدا. خەلگەكە لە ناۋەۋە مۇچۇپك ۋە تەزۈۋىان پېدا دەھات ۋە ۋاپان دەزانى دەرويش لە ھۇش خۇي چۈۋە. پان ھەر بەتەۋاۋى لىپۈۋەتەۋە. لە چاۋپۈۋانپىيەكى ناسازدا قېۋەپىيان لىقى كىرەبۇو، كاتىك لەپى دەرويش، لەبىن چەكى كەۋاكەپەۋە پەنجەى شاپەتۈمانى بەزىكردەۋە ۋە ھاۋارى لى ھەلسا وتى:

((ئا ئەۋە ئەستىرەپەكە!))

خەلگەكە داچلەكىن ۋە لەگەل پەنجەى خۇيۋاۋى دەرويشدا، ئەۋانىش سەريان بۇ ئاسمان ھەلپى.
((ئەۋە گالەم پى دەكەپت؟ بەم پۇۋە پۈۋانكە ۋە ئەستىرە! تۇ سەلماندت ئەۋ پىرچانەت بەھەۋانەتە ھۇنىۋەتەۋە!))

ئاغا بەچارىك كەللەپى بۇو. دەستى داپەۋە تەپكەكە. تا ھىزى تىدەبۈۋ ئاۋەقەى سەر ۋە چاۋى كىرد ۋە دەم كاۋىۋى بەسەر پەكەدا ھاپى. تەپكەكەپىش شكا ۋە تا بالى پىپكەت، بىركى دا. دەرويش خىپ بۇو. ئاغايىش بەخىرايى بۇ ناۋ دى سەرۋەۋۈر بۈۋەۋە.

((شىخ رەزى دىلۇۋە كەپى خۇتە!))

((بلىنى ئاۋەنۋولەى نەگاتە لى خۋا؟))

((بۈۋەشى لەبەر ئەۋەپە ئاغا خۇي ۋەماچ كۇرە ۋە دەرويش خۋا لى نەسىنى، مەدالى زۇرە!))

((خو! پېننه گریځ جوانه مەرگه یش هەر ئهم، به بۆرمه کانی به کوشتی دا. داخم ناچی بۆ ئهو جوامیره. بمایه هەر زوو له ژیر چنگی دهریده هینا!))

((وسبه ههتیو، زمانت له پێک درێژه. وادیاره تۆیش ئهو سه ره هه خۆت نابیت. ئاخړ ئهو کۆله یش هەر له سه ر زمانی به و دهرده چو!))

وه نه وش، سه چوار مندالی قژ ئالۆسکا و پخاوس به دوايه وه، سینگى ده کوتا و به ره و مزگه وته كه شۆپه به و وه. با کراسه كه ی به له شیهیه وه دهنووساند، سینگ و به رۆکیشی داچه کاو. منداله کان ده گریان و ئه ویش قژی خۆی ده پنییه وه.

((مامۆستا گیان، خۆم و هەر شهش منداله کهم له ده ورت گه پێین، چیمان له ده که ی؟ به قسه ی تۆ ده کات. ده مرچ. ئه مشه و به داره وه بیهت په ق ده پیته وه!))

((تۆغر به م تۆفه؟))

((بۆ سۆله.))

((کاری کردنی نییه. تۆ هیشتا برینه کانت ساریژ نه بوون.))

((منداله کانت په قده پنه وه کایرا!))

((خۆ دهرنه کراوی!))

((پلان به ستوویه تی، پچ نه شکاوه، به فته تاره ت ده چن کوپه!))

((ئهدی ئهو شهش ههوت سه ره ئاژه له ت چۆن بۆ دهرده چیت؟))

((هەر گه له گورگ ده تانخوات. په له ت چیبوو، با گوپیکت تی بگه پایه ته وه، ئه وسا.))

ده ویش وتی:

((به ره د بباریت من ده پۆم. کوپ و تووتهم په ق بینه وه ده پۆم. دلی چیم بیره خۆش به؟ باخه کۆرپه م؟ دپه ره م؟ ئاخړ چیم لیره چیده مینس؟))

((بۆ له تۆ وایه، ئه ویت له م دپیه خۆشتر ده بی؟))

ده ویش وتی:

((نه خه یتر خۆشتر نابیت. من له هەر شوینیک بم بستیک زه ویم نییه. به لām نایشه وه چاوم له چاوی ئهم جانه و مره وه بیت. خۆ ئاگاتان لیبوو چیی پچ کردم؟))

با له گه له خۆیدا ژاوه ژاوه که یشی به ماله کاند ده کرد. باز نه ی ده وری چه ده وکه لی داره ته یی کوانوه ره ش داگه پاره کانی پچ ده پساندن. هەر ماله به جۆریک به پیر کۆچی ده ویشه وه ده چوو. رووی ته لخی ئاغا نه بی، که له م ده مه دا خزا به ووه کونی ژووره وه، له رووی هه موویاندا تووپه یی و بیزاریی سه ری ده کرد.

له که وانه ی ئاواپیه وه، کاروانیک به پیکه وت.. کرت کرت کرت، بارستایی به فره که ی ده په ستایه وه و پچه ی ده شکاند. ئه وان بووزه وانه یان له هه لکیشا بوو. خۆیان له که رکی گه ره موگوپه وه ئالاند بوو. ئه وانه کوپه گه لی دچ بوون و ته ک کۆچباره که ی ده رویش که وتبوون. سه ره تا کاروانه که نا پیک و لیره و له وچ، سست پچه یان ده شکاند. به لām هه تا دوورتر ده که وتنه وه، پیره که یان پیکتر و هه نگاوه کانیان په کتر ده خست. له دووری ئاواپی، له و شوپنه دا، که خه ریک بوو ئاواپینه ئه و دیوی ئاسۆگه که، پیزی کاروانه که تابلۆی داسیکی گه وری به سه ر کاغه زی بیکه ردی به فره که دا کیشا.

سێمانی
١٩٧٣

پروانه: دهنگی مامۆستا، ژماره (٨)، سالی ١٩٧٣

ئهم جیرۆکه له لاین (کاظم سعدالدین) وه به ئینگلیزی کراوه و له گۆناری (ئیراک توده ی، ژماره ٦٦، حوزمیرانی ١٩٧٨) دا، بڵاو بووه نه وه.

لای که وانه وه: لای خواره وه

برکی دا: تووپى دا، فېڤى دا

بۆرم: پیاوانى ئاغا، به تاییه ت ئه وانه یان، که کاری نا پموای بۆ شه نجام ده دن.

سىبەرى ئەسپەشى

-۱-

لاي سەراوردەمۇ لاونىو لەسەر سەرىنكى پەي شانى دادابوو. بە ئەنگۈست ھىمايەكى بۇ (عەلۇك) نارد. ئەۋىش بە كاسەيەك دۇي تازە ژەنراۋەمۇ لە بەردەمىدا پوا. بىنى پتوۋنا و سىمىلى بەسەر دۇيەكەۋە كەۋتە مەلە. دواي خىزەي ھەناسىيەكى قوۋل، لابەلا سەردەستى سەلتەكەي بەۋىر لووتىدا ھىناۋ برد. لەپىكىشى بەسەرپىشتى سىمىلىدا ھىنا و خىستىيەۋە سەر دەقى پىشۋى.

((باسى چىمان دەكرد مىرزا؟))

((قوربان، ئاۋى سازگار و ئاۋى ناساز.))

((دەمخۇش. دەسا ئەم دەم وشكىيەي مە ھۇي ئەم ئاۋە شۆرەيە. دۇيەكەش تەسكىنىم نادا!))

((چاكت فەرمۇ، ئاۋ بۇي ھەيە.))

((ئەي چارە چىيە مىرزا؟))

مىرزا مەتۋو، كەۋتە بىكرەنەۋە لە چارەيەك. بەلام سۇفى پەمەزان خۇي خىستە سەر چۇك و زووتر ھاتە زمان:

((تەگبىرى ئاسانە!))

((كۆيم گرتوۋە سۇفى.))

((ئە ئەمە كانى چىكەيە. ھەمۇي سەعاتە پىيەكە بۇ بىنامى جەلت. ئاۋەكەيشى سازگار. دەلىي چاۋى قرۋانگە. ئازىمەشە. با پۇي كۈننەيەكتان بۇ بىت و ئاۋى ئاۋايى مەخۇنەۋە!))

((ئۇبال بە گەردىم قەسكەي بەجىيە. پىاۋى كارامە و دىيادىۋە خۇي ھاۋار دەكات!))

سۇفى دواي ئەۋەي لە كارامەيى خۇي دىنباۋو. دەستىكى بە پىشىدا ھىنا و پوۋى كىردە مىرزا، ۋەك پىيى بلى: (ئاۋا جىت پى لىۋدەكەم). دواتر پوۋى كىردەۋە ئاغا و وتى:

((خۇ مە ئەم پىشەم لەبەر ھەتاۋ سىي نەكرىدوۋە. دواي ئەۋىش ھەرچى بۇ گەۋرەي خۇمان بىكەين بە فېرۇ ناچىت.))

مىرزايش بۇ ئەۋەي لەبىرى ئاغا نەچىتەۋە، يەكسەر دواي سۇفى سەرى قەسەي دامەزاند:

((مىنىش ۋاي بەباش دەزانم، ھەر كۈننە ئاۋىك، قولىك گىيا قەيتەرانىشى لەگەلدا بىت. نەبادا نەفامىك لە كانىيەكى تر پىرى بىكات. خۇتان دەزانن گىيا قەيتەرانىش ھەر لەۋچ ھەيە!))

((قەسكەي بەگەن دەكەم. لە سىبەيتۋە بەنۇرە، مالى و كۈننە. كۈپە وسو، ھەمۇو ئىۋارەيەك ئەۋ مالىي نۇرەي ھات ئاگادارى دەكەيت. قولىك گىيا قەيتەرانىش!))

هېښتا مابووی بۇ بهرهمیوانه که، پیتلاوه کانی داکند و له کهوانه ی کۆره کهوه گیرسایه وه و پرسی.

((فرمانتان به جیبوو قوربان؟))

((ها، خۆتى لى گېل دەكەي، خە؟ ئەو تۆ بۆچى گايەكانت كرىبونەتە ناو شىنایی ئەو خەلكەو، ھەي زىانەخرو؟ جاخۇ ئەگەر گايەكانى تۆ وا بكن، ئەوا ئەمسال لويچىك مەكانەمان ناكەوېت!))

((قوربان من لنگیک گا شک دهبەم. نەیشمکردوووەتە ناو شینایی کەسەو. ریکەوت دوینی لە گاگەل جێمابوو، ئەگینا...))

((وسبہ! ہر نیستا بیست رویی جہریمہ تہ نارہسہن!))

((هه لېشم بواسی بیست روپیم یی هه لناسووری. بیکه به خاتری قورئانه ره شه که ی گلّه زمرده!))

((منجه منجی پیناوی خله، نیتہ برو قہرزی بکہ!))

((بيکه به خاتري پیغمبر!))

((به سیہ تی جہ لہ حانی، باگال نہ دم!))

((ماله که یشم بفروشم کهس یینج روپی پیئادات قوربان. بیکه به خانری خوا، گهرم لی لاهه!))

((ناوی خوا له سهر سهرم. کافرمان مه کهه. زور وتن که لام خوشه، خله ی نابوت. هه ئیستا بیست روپیی نهخت!))

((بیکه به خاتری گۆره که ی باوکت!))

((قسهت نه هیستم. وا له بهر خاتری گۆره که ی باوکم، کردم به پینج روپی!))

(هتمان)ی سهرکار، له بهر دوو دهرییه که دا جلوه‌وی و لاخه که ی گرنه وه و به یرتاو خوی به بهره یوانه که دا کرد.

((دهنگ و باسیکی سہ ماہیہ قربان گیان!))

((مه مخره گيڙهني دلہ راوڪڙوہ، زووکہ وه تمان چيت پڻيہ بيئي!))

((کاربه‌دهستان، شیخ‌لی حوسه‌ینی به‌رزنجه و شه‌ئین به‌گی شاه‌ق به‌گی هورامان و مشیرا‌ای سا‌بیرا‌ای هه‌مه‌وه‌ندیان کروه به مودیر ناحیه!))

((بهراست! بهخوا گیلن نهو سوورهی چاو شینانه! باشه نهدی منی تیدا نیم؟))

((نه خيّر ئاغا. به لام خو دياره گيلن!))

((ئاخىر گيلن، گوجيشن، دىزىنى بۇ؟ بەدەست و تىفەنگ بى، ئىشا شان و تىفەنگ ھەر لەخۇم بى. خۇ ئەگەر بەلاو دىيەخانىش بى، ئەوا ئەوان ھەر ھىچ. چا توخا بەھەر سىكبان، بەقەدەر ئاشەوانكى لى دىزان؟))

((حەرام نايان، ئۆيەل بە تەختى گەردنم نايان. بەلام چى لە بەخت و ناوجوان دەكەي؟))

((خۆیشم دەزانم ئەو ناعالانە کاریکی نارەوایان کردوو. ئەگینا ئەوانە لەچاو ئێمەماندا کە ی خاوەن قۇناخ و دیو خان بوون؟))

((نهوللا قوربان، سهگی دزیش له مالیان تیڤری نه خواردوه و تیڤنایه!))

ئاغا دەستی دادا و هیژی دایه بهرخی. لهگهل تهکاندا ورگی کهوته تهتهله. دانیشوانیش ههلسان و سامیان له نیشته. ئاغا لهسهی رۆی:

((بەلام با ھەمووتان باش گوچ بگرن. من ھەرمانی پایتەخت و مایتەخت نازانم. منیش لە ھەر ئێستاو ھەموو ھەری ناحیە (مۆریاس) م! چوو بەمشکێتانا؟))

((بهائی چووا!))

((ئەشەموبىيلا ھەقى خۆتە قوربان!))

((لیٹ دی گھورہ تریش بی قوربان!))

(۱۱) پٽان ڊلج ھا، ٿم قسهيہ بکن به ٿلڦه و چاک بيڪنه گوڙيان. لهم سهعاتوه کس پيم نلڦا! پيم بلين جهنابي مودير! لهگل ٿڏومه، جوو به مشتکتانا؟)

((به لے جوو به میشکمانا.))

((حالی بووین، جهنابی مودیر!))

((وهتمان، سمیلم تہرازووه؟))

و بهرهمه یوانه سپی کراوه که ی به سهر دوا به مالی لای خوارووی خۆیدا، به سهر خانوووه خواروخیچه کهل و کۆمه کاندای، لووتبه رزانه ده عیه ی لیده دا. په نجه ره شووشه به نده کان، دوو دهریه گۆزه که، ده لاقه کانی تهویه کهش، ههر په که یان چاویکی بزبوون بۆ بینینی ههر جموجوولیک. گوئی سووک بوون بۆ بیستنی ههر چرپه و سرتو و خشپه یه ک. . تاپ، له کۆلانه وه ئاوابوووه ناو هه وشه.

کۆمی دوو دهریه که ی ترازاند و ورد ههستی پاگرت. ورته یه کیشی گۆچ لئ نه بوو. به سینگه خشپ پۆی، ههر پۆی.. درزیک خسته دهرگه ی تهویه که. جیره یه که ی درزیک بیده نگیه که ی لئ شتواند.. سلهمیه وه، خۆی دایه په نا و سه ری کیشایه وه.. پۆی وابوو که سی به ئاگا نه هیناوه. ئیتر خۆی پیدا کرد و له ناو تاریکستانی تهویه که دا نوقم بوو. وه لئ حیه و کۆرپه ی ئه سپ، بریک شله ژاندى. ته له شخارته یه که ی داگیرساند. ورد چاوی گێرا. قوتیه یه که ی له ئاقولکه یه که دا بینى و پیکرد. ههرامه که ی به دیواری تهویه که دا هه لپه سارد. ئه مجا ههرینگه که ی له بهر پشتوینه که ی دهره ئنا. له وه ده مه دا هه موو هیزو ته واوی قینی پڑابوونه ده ست و مه چه که کانی و له ویه وه بۆ ده می تیژی ههرینگه که، که له سهر یالی ئه سپه شى، به وینه ی چیکه نه ده جوولا و له بهر تروسکای قوتیه که ده بریسکایه وه. ههر به دوو سى ده ست جوولاندن مووی کلکیشی له بندا قوتکرد و تالیکى پیه وه نه هینشت.

له وه ده مه دا ئه سپه شى گوێکانى تاق و فیق پاگرتبوون و راست و چه پی بیده کردن. وه ک گالتیه ی به سځبه ره که ی خۆی بیت، که له سهر دیواری تهویه که و له بهر پرته پرتی قوتیه که سه مای ده کرد.. دیمه نه که له ئیسکه ده جوو، به لام ئیسکه یه که ی بى پزم و بى واتا. خه، به په له ههرینگه که ی به بهر پشتوینه که یدا کرده وه. ئه وى تریشیانى کرده وه شان. به فوویه ک قوتیه که ی بیگیان کرد. به چه ند هه ناسه یه ک له کۆلانه پچاوپچه کاندای بزر بوو.

سلیمانی

١٩٧٣

له ژماره (١٨) ی پۆشنیبری ئوی سالی ١٩٧٤ دا، بلاو بووه ته وه.

ههرینگ: برینگ، مهستی مه ی پرینه وه

نيسکه: سه مای ئه سپ

بنیامی جه لت: مرۆی به کار، مرۆفی کرده و خیرا

کۆرپه: دهنگی ئه سپ کاتیک خاوه نه که ی ده بین، یان ومختی ئالیکى هاتین... هه

ئاوژهنگی ته قین: خیراترین جۆری غاری ئه سپ

سووره ی چاوشین: مه یه ست بچ ئینگیزه.

بووک و زاوا

۱ کاتیک زۆراب خۇي كۆكردەمە، مالى جېھىشت و كەوتە سەر شەقامەكان، ھىشتا زۆربەي پياوانى گەپرەك سەريان لە ۋىر لىفە دەرنەھىناپوو.

((شاگات لە خۇت بى ھىي! خەتەكان بۆ پەرىنەوھى پىادەن، لەسەر شۆستەكەوھە رايكەشە!))
((بەلئى باشە.))

لەو دەمەدا، ئەو لە چەقى شەقامەكەداپوو. ناچار پاشەوپاش گەراپەوھە و كەوتە سەر پىادەپۆكە. چۆراوگەي بەفراوگەي تەزىنەر، سەروپۆتەلاكي و نايلۇنى سەر عەرەبانەكى تەركرد. موچوركىكى سارد بەپىشى ملىدا تىپەپى. لەپىكى بەبان نايلۇنەكەدا ھىنا و ئاوەكەي پادا.

((عەرەبانە، عەرەبانە ھۆ؟))

((لەگەل منت بوو؟))

((ئائا، بەر دوكانەكە بەردە، ئەم ناوئە ناخۇش كردوھ!))

لەبەر خۇيەوھە وتى: (پېچ، ئەم ناوقەد زەردە چەند ھەلەپاسە). ئەمجا بەدەنگى بەرز ھەلىكرەئ:

((ھەلپۆرە بەچار دەم.))

لەبەلا داگەراپە خوار و تىيكتىشايە ناو چەنگەي بازارەكەوھە. سىان چوارىك لىي خەپوونەوھە. وەك داھۆل بابەتەكانيان بەرزەكردەوھە. بۆ كون و دپاوى ناتەواوى و پىنە چاويان دەگىرا. لەپى چاودىرە پىوھەكەي لى پەيداپوو...

۲ بەفراوى خىزانىشى، ھەردوو كۆرەكەي بۆ قوتابخانە بەرچ كرىن. ئەمجا بە ھىربارەكانەوھە چووھ بەر بەلۇعەكە. گوئى لىتوو ئاقتاوخانى خاومە مالى، لەبەر ھەيوانەوھە دەپۆلئىت:

((بەزانيبایە پەشەدا لىكن چۆن خوا زەينى لى دەگۆپىم؟ نە بەو خوايە، مانگى پىنج دىنارىيەكى سووريشى بىدمايە جىم نەدەكردەوھە. بەلۇعە، كارەبا، دار و دىوار بەدەستيانەوھە زىرەي دى. دەك بەكەم بن. خۇ جى بەخۇيان ناگرن، دەللى مىزە پشیلە لەبن پىيان براوھ!))

كچە عازمەكەيشى دەرىپى و بۆ دايكى سەندەوھ:

((خوا بەزىاي خىرى نەكات. نۆرمى كەس نادەن. خۇ نەمانناردېووو بە شوپىياندا!))

بەفراو ھىربارەكانى كۆكردەوھە و بىردىنيەوھە ژورئ. گوئى لىتوو...

۱ چاودىرەكە خۇي لى قوشقى كرد. گالۇكەكەي ھەلسووپاند و ئاوقەي كەمەي عەرەبانەكەي كرد.

((گالت وەگوئە، دەي گوم بە لەبەر چاوم ھا! نابىنى ناوۋاستى بازارەكەت گرتوھ، وەي؟))

لەبەر خۇيەوھە كەوتە بۆلە:

(ناهيڻ، ئەمانە لىئاڭگەپىن دوو پوول پەيدا بىكەم، شەيتان ھا، دەلىتى بىمالم بە دەمە بلەكەيدا!)

كېيارەكان پەمىنەو. ئەمىش پىشت عەرمەبانەكە كەوت و دەستى بەپالنان كەردەو.

((كراسى ناياب.. ھەلبۇتتە بەچوار...))

((بەستە كاكە!))

بەلای دەنگەكەدا وەرچەرخا.

((لەگەل مەتەنە؟))

((دەفەتە...))

۲ گۆڭى لىيىو باسى لۆرىي نەوتەكەيان دەكرد. دەستى دايە تەنەكەيەك و بەرمەو كۆلان دەرىپەي.

تەك بەدواو. دەي تەك بەدواو. بە خۆت و تەنەكە ئەنگەكەتەو. ناپىنى لە دواي رېزەكەو وەستاوم. كاكە ھەمە. كاكە ھەمە گيان. سەعەتەكە. لە سەبای سالخانەو. تەق تەق تاق. قەترەيەك لە مالمەندا نىيە. لە دراوسى قەرزمان كەردەو. تەق تەق تىق. دەپۇم جىمەك. رېزەكە تىكەمەدە. ئا، تۆ دەلىم ئاڭات لە خۆت بى. تىكەل بە ئەكان مەبە. تەق تەق تاااق. بېيىپى. خوا بېيىپى. ھەزار جار. ھەياتەكەمى. ئەپەپۆ. كورانە. ئەمەشيان دراوسىمانە. لىخوپە. فېرپى.

((ياخا كاكە ھەمە نەچىتە خەونى ھىچ كەس. ئىسك قورس. سەرت دەلىتى تەلى فافۇنە و ئەنگى ھەلەپتەو.))

بەفراو تەنەكەكەي بوو بەكەلانە. ئاومىد، بەدەستى بەتال گەپايەو.

۱ گەشتىكى بەنپو باخەلى خۇيدا كەرد و كۆمەلىك پىسولەي ئاكاوى خستە قولى مستىيەو. كاتى وەرگرتەو، دىسان دەستى بەپالنان كەردەو. چاوى لىيىو وا ورياي ھاوپىي لە ئىتر كۆلىكى گراندا بەرمەپووى دەھات. بەبىنىنى بىرمەمىيەكى نوورى ھاتەو ياد...

بىست سال لەمەوېر، ئەو ھەلە تازە سەملىيان بۆركەدبوو. چوستوچالاک و لەشيان مېو و پۇن بوو. كاتىك برىنچىكەي ھاوپىيان يادى بەخىر، بۆ پىشتىگىرى لە پاپەپىن، ئەركى سوتاندنى مالى ئاغاي بەسەرياندا دا. ئەمانىش سوتىدىان بۆ يەك خوارد و شەو ئاگىيان لەمالى ئاغاي بەردا. بۆ سەي ئاغاي لەترسانا ئاوايى جىيەشت. بەلام لە دوايىدا بەسەر ھەردووكياندا شەكايەو و لەوساو...

وختايى ئەو پووداوانە ھاتەو بەرچاوى، ھەستى بە نامۆيى كەرد. تاس برىيەو و لەپىكى بەپانى خۇيدا كىشا و بەدەنگى بەرز وتى: داخم ناچى!

سەرنجى ورياي دا. قولپەكەي لە كۆلىكى قەبە گىركەدبوو، لە ئىرىدا دەپىكاند و دەپالاند. دەستەكەي تىشى بە چۆكىيەو گرتبوو نەكا بەرزى و شىل بىي. بەو بەفرەپۆزە دۆپىك ئارەقە لەسەر لووتى سوور ھەلگەپاوى لەنگەرى گرتبوو. پۆشتىكى گەلۆگەل و پىشتىكى چەماو، ورياي لەمەدبوو ناچاوانى لە زەوى بەد. زۆراب لەو زياتر چاوى بەپانى نەدا سەپرى بىكات. پووى وەرگىزا و خۆي لە ھەلەكەرد. كەچى ئەو بەھەرخالىك بوو، ئاوپىكى لە دايەو:

((زۆراب گيان، زۆراب گيان. ھەزار خۆزگەم بەشەوەكەي ئەو سالە، كە سوپىدەمان بۆ يەك خوارد!))

تەزويەك بەسەرتاپاي زۆرابدا پەتەبوو. ھەستى بەھەلچوونى خويىنى ناو دەمارەكانى كەرد. (تۆ سەپىرە، ئەویش لە خەيالى ھەمان شەو دايە. برىاي بەو ھالەو ھەر نەمىيىاي ورياي.) مەراقەكانى خۆي بىرچوونەو. ھەك لە چۆلەوانىدا بى، بە ھەموو ھىزىيەو ھاوارى لە كەرد:

((وريا گيان ئاگانارى بەرپىت بە، نەخلىسكىي!))

۲ لە دەركەي ھەوشەو كەچ بچۆلەكەي بەگىيان بەپىرىيەو ھات و باوھى پىداكەرد.

((دايەخان بوو، قۆي پاكىشام!))

((نەموت ئاڭات لە بەبەكە بىت؟))

كەدىيە باوھى و برىيە ژورەو.

۱ ئاسمان ھەرمىشە و بەفرىش كېتەۋى دەكرد. زۇراب كەۋتەۋە پىشت ەرمەبانەكەى. بۇ پەناۋ پاسارىك دەگەپ ئاۋىك ئارامى تېدا بگرېت. بۇياخچىيەكەى ئاشناى، سىۋوقەى ۋەك كۆپەيەكەى ئازىزى خۇى گرتىۋە باۋىش و لەگەل ھالۋى دەمىدا ھەزار و يەك گەيى بەرمە ھەلەلەى ئاسمان دەنارد. دوو قۇلى سەريان بەيەكەۋە نا..

۲ چەترى شەۋ، خىزانى كۆيىكەۋە. لە ھەرچۈر لاۋە بەرمە لاى زۇپاكەى ناۋەندى ۋوۋرەكە دەخزان، تا بازىنەيەكەى لە دەۋرى دروست كرد. ھەركە دەركەى ۋوۋرەكە درىكى تى دەكەۋت. بازىنەى دەۋرى زۇپا نەۋتەيەكەىش تەنگىر دەۋىو. بەفراۋ، كە خەرىك بوو كۆپەكەى دەخەۋاند دەپوت:

((ھەزار خۇزگەم بەخۇت. بەس نىيە تۇ ئاگات لە ئەحوالى دىنا نىيە. ژيان ھەر سەردەمى مىندالى خۇشە! نە دەزانى خەم بەرى چ دارىكە و نە بېنەۋە نىيە!))

مىندالەكە لەناۋ بېشكەكەدا خامۇش بوو. بەفراۋ بەدەم چاى تېكىرەۋە قەسەى بۇ زۇراب دەكرد.

((دايىكى بىرى، پىلاۋەكانى مىن لەپى دەكات. قاچەكانى دەلىتى سىلۇچكىن تېدا!))

((بابە دەفتەرىكى سەد پەپەيىم دەۋىت. ئەگەر شەمە پېمەنەي...))

((ئەى مىن؟ ھەفتەيەكى ماۋە بۇ جەن. مىندالنى گەرەك ھەۋت زەمانە جلى جەننىان تەۋاۋىش بوۋە!))

((شۇف، پىاۋەكە ئەم نىۋەپۇيە بىدىبايە. لە سەرمەنا لىچ و لىۋى شىن ھەلگەپابوۋن! نازانم چۇنە ماۋە! تىتۇلى بەبەرمەۋە نەماۋە!))

چايەكى لە بەردەم زۇرابدا دانا و بە سىمايدا ھەلپەۋانى. ۋەك چاۋەپەۋانى ۋەلامى لى بكات. كەچى زۇرابى لەۋ شەۋە زىستانىيە سارد و سىرت ھاتە پىش چاۋ. ۋەك شوۋلىكى تەپ بەسەر لوۋتىدا پەلەن، تەرىق بوۋەۋە ۋە ھەر خۇشى ۋەلامى دايەۋە:

((نەۋۋى پەۋى پەشە!))

۱، ۲ بەدەم شىۋاندى چايەكەۋە، چاۋى بەمىندالەكانىدا گىپا. كاتىك سەرنجى لەسەر سىنگ و بەرۇكى داچەكاۋى كۆپەكەى پاگرت، كزە لە جەرگىيەۋە ھات. پەۋى لە گرى شىنى زۇپايەكە كرد. ۋەك گرى شىنى زۇپاي تەين دەريايەكى پانى بى بن بىت، تىيدا ۋىل بوو. (دەپىرۇشم، لەگەل ەرمەبانە شىپا دەيانفرۇشم و دوكانىكى خىجىلانەى پاكوتەمىز دادەنم، ئىتر ئەۋسا كەس ھەدى نىيە پىاما ھەلكالىت، خۇم و مىندالم ۋەك گول پىي بەپۇۋە دەچىن، نان، بەرك و پىلاۋ، ھەمۋى مىسۇگەر دەكات، جا ئەۋسا خانوۋىيەكى چكۇلە بەكرى دەگرم و چاۋم لە چاۋى ئەم پىرەۋنە چىرە درىۋە دەچىن، ئەۋسا كەسىش ناتۋانى بە مىندالەكانم بلى پىشتى چاۋتان برۇيە، بىفرۇشم سەد دىنار زىاتەر دەكات...)

زۇراب پاپەرى. لەۋىر نۆپەكاندا دەرىكىشا. بە سەيركىدى بىرى شەۋى سۋىندەكەى كەۋتەۋە. تەزۋىيەك ۋەك تەزۋى كارەبا توند جەستە و مىشكى پاتەكاند. سەرىكى بادا و دانىشت. لەسەر پانەكانى درىۋى كرد. (ئەۋە تۇ لە كوچ نوستوۋى كابرا، ئەم قسانەت لە چىكايەتى خەپال پلاۋى پىرەۋنەكە دەچىت، مىن چلۇن دلم دىتەت لەناۋى بىم، چۇن بىفەۋتەنم لە كاتىكدا ئەۋ ھاپۇپەكى دلسۇزمە...) پرىك دەستى پىداھىنا. ۋەك دەست بەسەرىشتى بەرخىكى تىسكىدا بېئىن، نەرم ھاتە بەر ھەستى پەنجەكانى. دۋاى ئەۋەى پاك پاك سىرى، لىنى پاكشا و لە پال خۇيدا درىۋى كرد. بوۋك و زاۋا ئاسايى بە نوستوۋىپىش ھەر دەستى لە مىدا بوو.

خاڭىكى رەش بەسەر شەقامە گىشتىيە كەۋە

ھېشتا زوۋوبو يانەكەي جېھىشت. كەچى ۈك ئىشكى گرتىن دىمارەكانى پوۋى سەرەتاتىكپان بوو. لە ناخىشەۋە پەنجەي مەي گەمەي بە تەلە ماندوۋەكانى مېشكى دەكرد. چەناگەي خزاندىۋوۋە نىۋو چالايى بەر ئەۋكى و بەدەم ورتە ورتى پىۋە جارو بار مستىكى دەكوتايە سىنگى خۇي (ھەتيو سىمايل، بلىم سىمە، چەند جارەن بەلئىنت دا، پەيمانى شەرەفت دا، پەيمانى پىياو، ب خۇيشى دەلى پىياو، ھەم، تەرىقىش ئابىتەۋە. ھەي مام پىياو، ھەي نىمچە پىياو. ئەي تۇ سى بەسى تەلاقت فېئ نەدا ئىتر تۆبە بىكەيت و بەلايدا نەچىتەۋە. جا تۇ كەي پىياۋى. كەي فېت بەسەر تەلاق و شەرەفەۋە ماۋە. ھا ھا ھا.. ھى ھى ھى..)

پەنجەكانى لەنىۋو گىرفانى پانتۆلەكەيدا كەۋتنە مېروۋە. لەپى ۈك دەعبايەك چەۋى لەسەرى پەنجەي ھەلساندېن، بەپەلە ھەردوۋ دەستى پاكىشايەۋە. گىرفانەكانى پەپ لەملا و لەۋلايەۋە جىابوۋنەۋە. دانەۋىيەۋە. دۋاي قەدەرىك گەپان و چاۋ وردەردنەۋە، ئەۋجا پارە وردەكانى لەبەر تروسكايى چىراي كۆلانەكە ھەلگرتنەۋە. بە وتۈۋەكەي ئەم بەيانىيەي خۇي و ئافتاۋدا چوۋەۋە:

((ئافتاۋ؟))

((چىيە دەلىي ئەمىۋو ئاۋم دەنىي!))

((ئاخر مېۋوت مې، بلى ئىي؟))

((ئاخر ئالىم!))

((ئەگەر دەتزانى چ مۇدەيەكى خۇشم بېيە؟))

((ئەم مۇدەيەيش ۈكۇ ئەۋانى تىرت!))

((دەزانم لە كۈيۋە قىسان دەكەي!))

((دەباشە فەرموۋ..))

((ئەمىۋو سەفكە ۋەردەگرم و ھەردوۋىكان دەكېم!))

((بلى بە خۋا؟))

((بە چاۋى تۇ!))

لەتريكى داۋ بە حالەحال خۇي گرتەۋە.

لە نىۋەپۇۋە جىيى بۇ سەللاجەكە چۆل كىرۋەۋە، لە موۋبەق شوپنى بۇ تەباخ پاك كىرۋەتەۋە، پاراپاشە، بېۋا دەكات و بېۋا ناكات، چاۋيشى ھەر لە پىيە، ئاۋانائۋىك سەرى دەكىشپتە كۆلان و خۇي بە ئوردا دەكاتەۋە. دەبلى وانىيە، ھاھاھا... بەخۋا بېكەنېنكى تالە... بخۇ دەرت بى، گۆرگىانت بى، تا بىست مانگى تر ھەر بىجىرنگېنە.. ئېستە دۇپاۋم دۇپاۋم، جى تىدايە.. پىياو كە مالى بوو مالىشى دەچى و پارەي بوو پارەيشى دەچىت و.. تۇ ھەر وسبە و دەمت نەكەيتەۋە، ئەي لە دەرسى پىشۋودا باسما نەكرد، كە تۇ پىياو نىت... كاتىك گەيشىيە مالەۋە ئەۋجا كارەسانەكە دەست پى دەكات سىمەي نەگبەتى ھەمىشە دۇپاۋ، جارى لەكۈپتە با خاۋەن تەلەكە پىزانىت، ئەۋسا بەزمەكە خۇش دەبى... جا ئەۋسا چۆن ۋەلام دەدەيتەۋە، چۆن خۇت لەم قۇرتە قوتار دەكەيت... ئەم تەۋقە جىبۋو كىرپانە ملت.. دەبلى تۇ و ئن و مال كوجا مەرحەبا. ۋەرت بەرزىت، خۇدايە ھىزى ئىقناع، ھىزى ئىنشا... ئىم ئىم، تىۋو، فنگ فنگ. ئا، بەيادى سەردەمى زاۋا و بوۋىكىنى

بلى ئىتى، دوو نەفەر كەبابى سەفەرىي دەكېم، خۇ بەشى ئەو دەكات... ئەرتوئەللا بەشى ئەومم پى ماومو، بەشى پىتە سوخمەپەكىشى زىيادە، دەگەمە بەردەرگە، بلى ئىتى.. ئىتى.. دەرگەكە جووت نەكراوہ..

زەنگىكى كورت لىدەدەم، وا جوانترە بۇ ھەردوولا. بەدەم زەنگەكەو دىت، لە چەقى ھەشەكەدا بەپەك دەگەين، كەبابەكەم لى ومردەگرى... ئا، بىرم چوو شەوباشى، ئا ئىوارەباشى لى بىكەم و بە دەنگىك، كە سۆزى لى بىبارى دەلىم ئىوارەت باش گىانەكەم، دەزانم بەلووت زەردەخەنەپەكى كالتەجارىي دەپكرى و بە تەوسەو پىمدەلەت كۆلت پەنگىنە... ئەو كچى شەپتانە لە پلار ھاویشتەدا زۆر وەستايە... ئىم ئىم، منىش بە توورەپپەو، بە دەنگىكى گى وەلامى دەدەمەو، خۇ مالم نەپريو، قاچاخچىش نىم، لە كۆپى بىنم.. جا توخوا ئەمە وەلامى دەموتكەرە، كورە نەبەخوا، بۆنى دەم دەكات.. بىگومان منىش زىاتر ھالوى مەى بەسەردا دەكەم، سەرخۆش بىم پىم ناوېرى. ئەو دەلى ئەم بەيانىيە پەيمانى چىت... و من خىرا قسەكە لە دەمىدا بە شەك دەپرم و دەلىم، دەزانم مەپەست چىيە... ئەو دەلى سەير دەپى نەتدۇراندېن... بەم شۆوہە لە قافدا دەمگرى، منىش دەلىم من، ئەى پەيمانم نەدا ئەم نەفسە بىت و قومار نەكات.. ئەویش دەپرسى، ئەى كەواتە كوا پارەكە، بە نەختى توورەپپەو دەلىم، ومەنەگرت. خۇ ئەو لە پرسىار كرىن كول و كاس نابى و دەپرسى، بۆچى... منىش لەسەرخۇ وەلامى دەدەمەو دەلىم، دلم خەبەرى دابوو ئەگەر ومرىگرم لەوانەپە پووبكەمەو دوابراوہكە، توخوا سا چاكم نەكرد. بەدوو دالىيەو دەلى، ياخوا وابى...

كۆلەنە تەنگەبەرەكەى بېرى و كەوتە سەر شەقامە گشتىيەكە. كزەبابەك دەستى بەسەر و چاويدا ھىئا و ئاھىكى تىگەر. بە دەنگىكى ئاشكرا وتى:

((بلى كەس كۆپى لەم كەين و بەينە نەبووبى؟))

جارىك بەدەورى خۇيدا سوپا و چاوى گىرا. كەسى واى نەبىنى. لەپى بەقائى پىكەننىكى بەرز، ئاودانىسى خستە شەقامەكە. دەستى بۇ دەمى برد. ئا ھىزى تىدابوو جرتىكى قەبەى دوورودرىڭى پاهىشت. كەوتەو سەر پاستە پى. گىرفانەكانىشى وەك جووتى كۆپى پەپ، بە لاپانەكانىيەو پوابوون. دووركەوتەو، تاكو بووبە خالىكى پەش بەسەر شەقامەكەو.

سالىمانى

ئەپىلوول، ۱۹۷۴

پۇشنىبىرى ئوچ، ۱۷مارە (۳۹)، سالى ۱۹۷۵

لە لايەن (حسین عارف) موو كراوہ بە عارەبى

خاچ

((ھەر پېت نەوتىم؟))
((چاۋدىزىم ئە كاركى...))
((مەبەستىم ئەۋە نەبوو...))
((ئەي مەبەستىت چىيە؟))
((كە نوپۇز دەگەي پروو دەگەيتە كۆي؟))
((پروو دەگەمە تۆ؟))

*

پېچەۋانەي جاران، نە ئاۋەدانىيەكەي ئەۋساي و نە گالتە و قسەي خۇشى لەگەل خوشك و براكانىدا كىرد. يەكسەر خۇي بەۋۋورەكەيدا كىرد و تەۋاۋىش پەشۇكاۋو.

ئۇقەرەي نەماۋە؛ ئۋورەكە گەزەكات و نامەكە دەخۇننەتەۋە. ماندوو و ماندوتىر دەپى! خاچەكەيش دەپىت بە تارمايى پاست و چەپكى مەزن و بە بەردەمىدا دىت و دەچىت و دەخۇننەتەۋە؛ ھەر يەككىيان بە دىۋىكىۋە بە ھەلۋاسراۋى دەپىنەت. دەستى تىنچى بەرگى كار دابكەنى. گەمە بە كورسىيەكى نايۇن دەكات. ھەلەدەگرىت و دايدەننەتەۋە. جىگۇرپكى دەكات. دادەنىشى، پال دەدانەۋە، خۇي بۇ دەجولنەن. چاۋى دەگۇفنى و بۇ دورو دەۋاننى. دورو لىلە و نادىار. ئاخەكانى بۇ ناخى ئاسمان سەردەكەن و لە بۇشايى بېپەي گەردووندا توونا دەپىن. مېشىكى گوشى: (ئاي كە پۇڭگارىكى خۇش بوو، بىرا ھەر نەمناسىيى، ئىستا دەزانم چ شۋورەيەكى سەخت لە نىۋانماندايە، نانا، دەپى ئەم شۋورەيە پروۋخى، سەيرە، مۇف خۇي سۋورەكان بۇ خۇي دەككىشى، دەپى ھەر خۇيشى بىئانسېننەتەۋە، تاۋانبارە و گىرۋەدەيشە.)

جەگەرەيەكى داگىرساند. مۇيكى قولى لىدا، بەتۋورەيەۋە لە لىۋى ترازاند. بەنىۋو چىرە دوۋكەلدا گەپايە دۋاۋە، بۇ ئەۋپۇۋەي، كە پىيارى دا دۋاي بىكەۋىت و ھەرچۇنەك بىت، پى بە جەرگى خۇيدا بىت و بىئانسى.

لەسەر ئاۋازى پەۋتى ھىمنى خۇي و شەنەبايەكە، تافگەي قۇەخاۋەكەي شەپۇلى دەدا. ئەلقەي گۋارە زىپە شۇرەكانى چاۋشاركىيان لەگەل گۇي خۇي دەمەۋ ئىۋارەدا دەكرە؛ بەرەنگار دەپوون، بە يەكدا ھەلدەپۇان. لە نەمايى سىنگىدا، دوو مەمكۇلەي سىركى تامەزۇي دەستبازىي خىۋەتى پىرۋزەيىيان ھەلدەپو. بىلۋزە پىرۋزەيەكەي، لە كەمەرىدا چەسپى سەر چارلىستۇنە زەپىتۋوننەيەكەي بوو. لە پەۋت و پۇينىدا، لەرەي بەئاستەمى مەمكى نىۋەدىار و شەپۇلى قۇي شانەكراۋ، ورشەي چارلىستۇن و تەقەي پاپۋوجەكانى، لەسەر پەزىمەك يەكەن دەگرتەۋە. لەگەل ھەر ھەنگاۋىكدا، چەپكىك گۇلالەي نىۋۇكە پەمەيەيەكانى لە دەرەلەنگى چارلىستۇنەكەيەۋە سەرتاتىكى دەكرە.

مىن پىشى كەۋتم، دەمانى بۇ كۇگا گەۋرەكەي سەر شەقامە جەنجالەكە دەچىت و ئەم ئىۋارەيە چاۋم لە ئەفسوۋنى جوانى پىدەكەم. سىلەي كۇلانەكەم لى گرت. ئەۋ ورد دەھات و مىنىش چاۋم لى نەدەتروۋكاند. چاۋەكانى دوو گۇمى بىن بوون،

سەرنجە گەرم و گوپەكانى ميان دەگرتە باومش و ئارموزوم لىبىو مەلەيان تىدا بىكەم.

ئەو لە كۆلكەدا خەرىكى ھەلپۇاردىنى شووشەيەك بۆن بوو. مەنیش لاپەلا بەناو كىپارەكاندا پۇشتم. كاتىكەم بەخۇ زانى شانەشان وەستاوين. ھەستەم كەرد سەنەم ئەوئەندە ھاتووتەو ەك، جىگەى دلمى تىدا نابىتەو. پۇژ باشىكەم لە دەم دەرجوو. وەلامى نەبوو. تەرىق بوومەو. وەلى لە جامخانەكەى بەرامبەرمانەو چاوم زەردەخەنەيەكى پەمەيى ماچ كەرد، كە بەئاستەم لىوئەكانى كەشان و پووى لى وەرگىپام. ئاھىكەم تىگەپا و بېرىك ھاتمەو سەرخۇم. شووشەيەك بۆن دەست دايە و لە بەردەمىدا قوتەم كەردەو.

((ئەمەيان ھەلگە كچى جوان!))

((چەند بى چا و پووى!))

سەرى بەزىكەردەو، دوو سى مۇى خىراى لە جگەرەكەى داو سەرنجى بەچاوەندازى قەد دىوارەكەو گىرسايەو، كە وەك دىمەنى پىشت تەمبىكى تەك خۇى نىشان دەدا. دىمەنەكە كىشى كەرد و دىسان لە چواردىوارى ژوورەكەى خۇى دوورى خستەو.

لەوچ خرىپىكى پىرچ دىرپۇ، بەكامى دىل چاومپوانى جۆلانەى دەكەرد. لەناو چنارەكانى لای كەوانەو، سەركەرمەك بە دەنگىكى ساز بارانەى ماملەى دەمچى. فلاشى وپنەگىكىش، بۇ چركەيەك و لە ناكاو ئەو ناوەى پۇشنتەر دەكەردەو و يادگارەكى تۆمار دەكەرد. ھەزەكارەكى سەوداسەر، لە پال پىكۆردەكەيدا شانى دادابوو، چاوى دەلەوەراند. گۆپەكانى تەلانەكەى ئەو بەر، لەسەر پووى پەنگاوەكەى دامىن تىكەل دەبوون و پەلكەزىپىنەيان لەسەر پووى ئاوەكە دەنەخشاند. دەستى گوشىم و تى:

((ھەر پىت نەوتەم؟))

((من چاودىرەم لە كارگەى...))

((بەلام مەبەستەم ئەو نەبوو...))

((ئەى مەبەستەم چىيە؟))

((كە نوپۇ دەكەى پو دەكەپتە كوچ؟))

((پوودەكەمە تۆ!))

كورسىى كوچ ئاوەكە ئىمەى گرتە باومش. بەجووتە لە گۆمە مەندەكەى بەرىپىمان پادەماين. دوو ماسىي پانكەلە بەسەول لىدان و لارو لەنچە ھاتن. ھەر ھاتن، ھەتا لووتيان بەسنوورى گۆمەكەدا تەقى. لەویدا سەلمەنەو. وەرچەرخان و فرتەيان كەرد و لەيەكىش داپان. لە دواو زىخىكىان فرىدايە گۆمەكەو. گۆم شەقا و شەپۆلەكان بەشوىن يەكدا كەوتنە كەروپشكە؛ بۇ وشكايى لىوارى گۆمەكە خۇيان دەكوتا. لەوچ دەكوئانەو و لەناو دەجوون.

((سۆزان) سەرى قسەى دامەزاندەو.

((پىكەوتىكى سەيرە!))

((چۆن؟))

((چى دەتوانى دوول پىكەو بەستى يەككىيان لەمپەپ و ئەوى تریان لەوپەپى شار؟))

((خۆشەويستى!))

((ئەى لە گەپەكى خۇتان، ھىچ كچى...؟))

((كە خۆر ھەلھات ئىتر ئەستىزەكان جىلوەيان نايە!))

((زۆر زانى!))

((بەپاست ئەمجارەيان وادەمان كوچ بىت؟))

((بەنامە ئاگادارت دەكەمەو.))

[شىروان گيان، ئەگەر لە يادت بێت، پێرئ ئىوارە لەسەر گۆمەكە من لىم پرسیت، كاتىك ئوێژ دەكەى ڤوو دەكەیتە كوێ؟ بەلام ئەوى راستى بێت تۆ وەلامى پرسىارەكەت نەدامەو! چونكە من مەبەستم لەوەبوو، بێم بلێت تۆ لەسەر كام ئايینی؟ ئەو شەو كاكەم ھاتەو، باسى تۆم بۆ كرد. دیاربوو ئەو دەیناسیت، بۆیە لەسەرخۆ ناسازترین ھەوالى بەگویمدا دا، كاتىك وتى: ((چەند كوپی چاكە، بەلام بە داخەو موسولمانە!))

ئیمە بۆیەك نابین. ئەم شوورە و سنوورانەیش دەستكردى پیاون. من لەتۆ زیاتر كۆت و پابەندیانم. ئەو خاچەى ناو نامەكەیش بام یادگار بێ لەلات... دڵسۆز: س]

بەبێزارییەو جگەرەكەى لەژێر پێى خۆیدا ساردكردەو. نامەكەى گرمۆلە كرد و خنێیە باخەلى. سەرنجى خەمناكى خاچەكەى دا، دەبریسكایەو. خۆى و سۆزانى بینى ھەریەكەیان بەدیوێكییەو ھەلواسراوو. لەبەر خۆیەو دەگوت (دەبێ ئەم ئىوارە بە چاوم پێى بكەوێت و تێبگەيێنم، كە مەوۆف خۆى سنوورەكان دەكێشێت، دەبێ ھەر خۆشى بیانپووختێت.

سەلمانی
تەمبۆز
١٩٧٥

لەلایەن پێژداران (فەرھاد شاكەلى و بەختیار ئەمین) وە كراوہ بە سویدی. ھەروەھا لە لایەن پێژدار (بێتەر یەسن) وە كراوہ بە دانیماركى.

قولاي چاوه كان (۱)

• تابلۆي يەكەم

ئىنى نازەننىسى ھەمەگەرمىيانى، بۇ چوويىتە ناو ئاويىنەكەتەمە؟ پازەكانتى لەلا دەرىكىنى؟ ھەتا دويىنى بوو، لەگەل ھەتاوى بىر ئىنەرى گەرمىيانىشدا، خۇت سەرتۇپى ناوچكە بوويت. كە پرچەكانت سىيەنگى دەكرىن و بەسەر كۆلوانەكەتدا دەكەوتنە جۆلانە؛ ھەناوى كوپگەلى ئاوايىت بەردەدايەو. ئەوان كەمەندىكىشى زەردەخەنەيەكت بوون. كە وەنەوز خۇرى شۇپ دەكرەو. بۇ ئاسۇگەلى ھەوانەمەي ئىوارانى، تۆيش داس و پەنجەوانەت فرىدەدا و دەگەرايىتەو باومشى دى. تۆو خۇر ھاوپى بوون. تۆ بەكوندەي گاومستەو سەرى كانى بەرئاوايىت دەدا و كوپانىش سەر گۆيسوانەيان لى دەكرى. پىران پىش لاوان چاويان تىدەپرېت. دزەي چاوى تىنو، جاروبارەيش چە و ئاخ تەپلى گۆيتيان دەلەراندەو، ھەر ئەوئەندە. چاوا بازە ناگىرئ؛ دەنا ئەوئەندەيش لەلا ئىو قەدەغەيە، قەدەغە!

لەناو ھەموياندا تۆلەمارى ئاگرە سەرنجى ئامۇزايەكەت شوپىن پىيەكانى ھەلدەكرى. بە بەلەكتا ھەلدەگەپا. لە تۆلە نەمامى بالات دەئالا و پىچى دەخوارد و لەژىر سوخمەكەتدا پەپكەي دەخوارد و گىانت دەھاتە لەرزين و خوروو. شىرخەي قامچى ھەناسەكانى، پىستيان پەمەيى ھەلدەگىپاى و پشوت نىوخمىكاو. ھەزەت دەكرى. ھەزى دەكرى.

تارىك و پوون، تەلى پىخانەت لەقۇ دەدا و بە ھەنەيتدا شۇپدەبوو. لەگەل باوكت و ئامۇزايەكەتدا بە نىازى دىوئە بەرپەدەكەوتى. تۆيش پى بەپىي ئەوان ھەنگاوت دەنا. لەبەر خرمۇنى گۆبەرۆكت پۆلى ھەرىدەي سەر بەكلاو پەويان دەكرى. كاتىك كۆنگى خۇر گۆبەرۆكە زىوگەتسى دەدى، لە ھەشمەتانا دەشكايەو و ئاوى چاوى دەبىرد. بىرتە، خۇتان دەزىيەو بۇ ژىر تاوئەكەي جىلوانى جارانت و چىتان دەوت؟

((كوپە لاو ھەبەرت مرم! ئەمپۇ ژۆرت گەوز وەشانە، ماندوى؟))

((چاوانى تۆم لى دياربن؛ ماندوبوون بەمن ناوئىرئ!))

((دلى نىگەرانت دەبىنم!))

((دەلئىم ئەم پايىزە وادەي ھاتو!))

((ھىچى خرايت بىستەو!))

((نەخىر.. بەلام دلم خوتتورە دەكات.))

ھەيھوو ھەيھوو. ئەوا دوو پايىز پابورد. ئىستا پووت گۆلە زەردەيەكى ژاكاو. چاودەكانت بە قوولا چوون. ژانچى سەخت ئارامى لەبەرپىي و ھەناوت تالچىش دەكات. تۆ دلت بەو خۇشە ھىشتا لى ئامۇزايەكەت نەبىزراوى. (جا كى دەلى گور و تىنى جارار دەگەپىتەو ئەم دەمارە سىرانەم، ئاى باوكە خۇشى نەدەوگەم. تۆ بۆت نايەت، تۆيش گىرۆدەي دەردى منى، ئەگىنا تۆو كرىكارى و ئەم شارە). بەورە بە نازەننى. ئاگانارم ئاويىنەكەت پەنگى زەرد ھەلدەگەپىت. چاوت پىشكە و پىشكە دەكات و سەرت لە گىژەو دەچىت. تەمەكى ئاورىنگىكى زەرد پۆشنايى چاوت دەمژى. ھەموو شىتەك لە ژوورەكەتدا زەرد ھەلدەگەپى.

● **تابلوی دووهم**

((دهی بایج بهرد.. دهی بایج سه گباج!))

((کار واپروات، تا کلاوه که می تیدہ نیّم!))

لەبیرتە، کەنازەت برد بۆ لای دوکتۆر؟

كاتىك (نامە) ى خىزانت بارگەى گواستەو ە بۇ گردى سەيوان، ەبۇتەو ە ەوت كەسى لەگەلدا بوو. كفى قەرزت ەبالاېرى. لە مالمەو ەرسەت بۇ دانا. بۇچى بارت كەرد؛ گوايە ئاسوودەييت لە شار دەيىنى؛ تۇو گاسن و مەزرا و پادەشت. داس و سوالە. نازە و ەاوير و يىرى. ئەو ە بۇچى وات لىھات؛ تۇ ە ە دەلىي شەقشەقەى دەستى مندالىكى بزيوى. خۇت پى ەاگير نابى، دەسلالت بەسەر خۇتا نامىنى. ئەوا ەھىل بووى لەو گۇرە! تۇ ئىستا مريشكىكى سەرىدراويت و ەلەفرىتتە. دەتەوى ەلەبسىتەو ە. بەھەرچار لادا ەل دەكوتى و چنگەكپىتە و نىنۇك لە شۇستەكە گىردەكەى؛ كەچى تاپ لەسەر گازمراى پىشت دەكەويتەو ە. لچ و لىوت شىن ەلەدەگەپىن. كەف دەچەپىنى. تۇپى وردە دەمارى سوور، سىپىنەى چاوەكانت دەتەنى، ەلەدەكفىن، دەكرىنەو ە، دەكرىنەو ە و لەو ەدایە لە كالانەى چاوت دەرىپەن. زمانت لە زارتا جىنى نابىتەو ە. ماسولەكانت لە ەلەپەلىدا دەلىي چوارنالەى ئەسپىكى تەيارە. كرژ، خاو.. كرژ، خاو.. تۇ خەرىكە تەواو ماندو دەبى، من تەنیا لرخەى پشوى سوارت دەيىستم. تەواو كفت بووى. دەنگەكان ەو ە شەبۇلن، لە ەردەى گويت دەدن و بازنە دەگەپىنەو ە بۇ سەرجاوەى خۇيان. ەيچ ەالى نابىت. بىر لە ەيچ ناكەپەو ە. چاوت ەوكمى نەماو ە ئىرە و ئەوچ برناكات، تاكو ئەو

جەنجالىيە بېيىنى، كە ئاشە بەتەندۈرەيەن لەسەر كرەۋىت، بە ترس و گەمانەۋە لىت ورد دەبنەۋە.

((خۇ ئامان، نەچچە خەۋى كەس!))

((بەدەستە! ئىستا سەتلى ئاۋى بەسەردا نەكەي!))

((خۇ ئەۋە ھەمە گەرميانىيە! بزانە ئەۋ كۆلە لە كۆيدا لىي ھاتوۋە؟ تۆ بزانە كەسيان دەستىك بە نىۋچاۋانىيەۋە دەگرى؟))

((ھەيف لە ستۆدېۋ جىمەيشت؛ ئەگىنا ۋىنەيەكىم دەگرت و بە گورەيى لە پىتەۋە ھەلمدەۋاسى!))

لەشت مىروولە دەكات. خەرىكە ھىۋر دەبيەۋە. پىلۋەكانت چەپلە دەتەقېنن. سەرت ھەلبېرى و زانېت. پاپەپە ھەمە گەرميانى. ئەھا چۆن لاترىسكەيان لى گرتوۋى. كۈا شوۋشە دەرمانەكە؟ ئەۋە نىيە شكاۋە و لە پالتا گۆمىلەكەيكى دروست كرەۋە! بەس ھەناسەى تال ھەلبېكىشە كابر. زوۋبە ئانە قوراپويىيەكان كۆيكەرەۋە. چىتە، ئەۋە شەرم دەكەيت وا ملت خوزكرەۋە؟ يان دەتەۋى ھەرچى زووترە لە قولايى ئەۋ چاۋە دەبەنگانە پزگار بېت، كە پاۋت دەكەن. بېزىان لىت دەبىتەۋە و تۆش بەخۇتا دەشكىتەۋە و تەرىق دەبيەۋە!

((بزانە ئەۋ دەردەم لەگەلە، كەس مەن بەكرىكار پامناگرى.))

بېۋ بېۋ، بگەرە نازە و دلخۇشىي بەدەرەۋە. دەرمانەكەيش با بگەۋىتە برىي پۆۋىكى نوۋى پەتاندنى ئەۋ لەشولارە ماندوۋەت.

• تابلۇى سىيەم

ۋەختايى تۆ گەيشىتيەۋە مال، ئەۋىش تازەكى ھۆشى ھاتبۈۋەۋە. نە تۆ ھىچت لا دركاند و نە ئەۋ ھىچى لا دركاندېت. بە ئامبالاتا ھەلبېروانى. چاۋى لەسەر نانەكان پاگرت، ۋەك بېرسىت:

((نانەكانى ئەم ئىۋارەيەت قوراپوين؟ بابە كۈا دەرمانەكەم؟ بۆچى لە بىرت چوۋ؟))

پرسىيارە بىدەنگەكانى نازەنن، دوو دلۆپ فرمىسكى باۋكاپەتتيان پى ھەلۋەراندى. ۋەك بلىي.

((با بىمىن بۆ سەبى ئىۋارە، كچە ئازىزەكەم!))

بەلام ئەۋ ھەر زوۋ بە بەرگە قوراپويىيەكانتا ھالى بوو، تۆ چىت لى قەۋماۋە.

تۆ ھەمە گەرميانى، بوۋىتەۋە بە مندال و بە ھەموو بېكەنن و گريانەكانتا ھەلكشاي، ھەتا گەيشىتەۋە ئىستا. نازەش لەگەلتا گەپايەۋە كۆشى مندالى و كۆلانە خەپوخوارە تەنگەبەرەكانى دى. دوو بەلكەى درىۋ و كۆۋەكەيكە شىنى نىۋچاۋان. خانوچكى و والابوۋ و پاۋپاۋىنى كۆلان. شۋانى كارۋۆلان. ئاقەت كرىن و مەپۇشىن. كۆلە كنگر و گۆزروان. چاۋبېكى پى كانى. دزە و پازى جىۋوان:

((كۆپەلاۋە لەبىرت مرم ئەمپۆ زۆرت گەۋز ۋەشانىد، ماندوۋى؟))

((چاۋانى تۆم لى ديارىن، ماندوۋىۋون بەمەن ناۋىرى.))

ھانى ھانى، تا گەيشىتيە ئىستا و بىردەكەيتەۋە. باۋكىشت ھەر ھەمان زنجىرە كەفالى بەپىش ئاسۋى خەيالىدا. پادەبوۋرىت لەۋ خەيالىدا، تۆ لە گۈندەكەى خۇتانى. گىا سەرى پىۋەناۋە. گىزەى ھەنگە و بالەتەپەى پەپوۋلە. مندالان سرۋود دەچىن. ترەكتۇرىكى كۆن چىنۋوك لە زەۋى دەگرىت. بۆلىك مىراۋى بە لەنجە، بۆ لاي جۆگەلە پوۋنە پىچاۋپىچەكان پى دەكەن. ھەموو شىتېك گۆپاۋە. تەنانتە سنوۋى زەۋىيەكانىش! چاۋت پىشتوۋە، تەلى پىخانە پەشەت داۋە لەقۇ! ئامۇزاكەت پەنجەى لە پەنجەت ناۋە و لەسەرخۇ، شان بە شانەۋە سەۋزەگىا دەشىن. ھەلىكۆپتەرىكى سېى سېى، دەھات و گەۋرە دەبوۋ. تۆ لى نەترساي لە پانتايى بەر ئاۋايىدا نىشتەۋە. لە خوارمۋە لە باۋەشان كرەيت و لە سەرمۋە ھەليانكىشايىت. ھەلىكۆپتەرەكە ھەۋاكەۋت. بەرە بەرە بچوۋك بوۋەۋە. دىنا لە سنوۋى بازەنى چاۋەكانتايە. خەلكى ئاۋايى، لە پىش ھەموۋيانەۋە باۋكت بەپىت دەكەن.

(۱) بەزمەۋىيەۋە زەرد ناسى و داناكاسى. ئانىكى ئارامبى پاچەكۆلەي ھەناۋى دەكات و لەسەر دىيا خې دەبىت. ئان گەورە دەبىت و پىۋە دەتلىتەۋە. چەند دەكۆشى لەبىر خۇى بەرپتەۋە، بېھودەيە. لىى درېۋدەبىن. پەردەى پوانىنى تاتىكى مەخمەلىيە و ھەر تاۋىك تابلۇيەكى پىۋە دەگىرسىتەۋە. تابلۇكان دەبنە كانىي وشە و لە پلووسكى پىنۋوسەكەيەۋە دەپۇتە سەر خوانى لاپەرە سىپىيەكان. لەبەرەۋە لاپەرەكان پەش دادەگەرپىن. دەبىتە دەنگە دەنگ و مشت و مې! كاتىك شەۋ دوولايى بوو، پىيدا چوۋەۋە. ئاۋازى بۇ تەۋاۋى وشەكان دانا، ئەۋجا دەستى ھەلگرت. ئىدى ئان پەۋىيەۋە و ئەم چىرۆكەى لى پىسكا، كە ناۋى لىنا قولايى چاۋەكان.

سلىمانى

نېسانى ۱۹۷۶

پروانە:بېرى ئوچ، ژمارە (۱۱۶) سالى ۱۹۷۶

سەرئىچ: ئەم چىرۆكە لە لايەن ھونەرماند (ئەخمەد سالار) ۋە بەرھەمى (زانكۆى سلىمانى) لە فېستىۋالى زانكۆكانى عىراقدا پىشكەش كراۋە.

تېبىنى: بۇ ئەۋ ئازىزانەى لە چىرۆك دەتۇنەۋە. ئەمە يەكەم چىرۆكى كوردىيە لە باشوور، كە بە پاناۋى كەسى دوۋەمى تاك ئووسراپىت. بە شوپىندا ژمارەيەك لە چىرۆكنووسانى ئەۋ سەردەمەى باشوور لاسايان كىرمەۋە. لەم پوۋەۋە، كاتى خۇى ئووسەرى شەھىد(دلىشاد مەريوانى) نووسىنچى لەسەر ئەم چىرۆكە، لە (بېرى ئوچ)دا بلاۋ كىرمەۋە.

وهرزی کهو بووار

سالی سلان، وهرزی خیله ووژور، شهو دهمه ی بۆ کویتستان خۆری به پیده کهوتن، چهند له بهر دلت خۆش بوو! شهو دهمه تۆ کارناسکیکی سرک بوو. کاتیک بیاک بهو شاخسار و سه هنده سه وزانه دا هله ده گه پای، کهوی خال له ملی کویتستان به پومه یه ک گوارمه له بهر گوپه ی داوینت له زپه ی بالیان دها. پرچی شنگ و هله کۆکت دهمپیه وه و دۆل و لاپال نه دها تۆ به کۆلییه وه نه گری. له گه ل دهسته خوشکه کانتا داروشه خش نه دها، به گوریسی ههوت بالی دیلانیتی له هله نه خه ی، کهپی شای له سایه دا نه گپری. شهو دهمت له هه موو دهمی له دلتا خۆشتر و شیرینتر بوو، کاتیک خوداداد به به پیشی شاییه که دا ده گه پا و دهنگی له هله ده پچ. به تۆ بووایه دهست به رنه ده ی، به ویش بووایه زاری لیکنه نی.

- سنجانی و سنجانی
- سنجانییم حه ریره
- پاو پووزی په نیره
- قابیل به کورپه میره
- تۆ مردووم له گۆپ بۆ
- کهچه که تۆم له بیره (۱)

چریکه ی باز و سپره ی هه لۆت ده بیست له وده مه دا ده فپین، له وده مه دا هه لده نیشتن به سه ر نوچکه ی چیاوه. زریوه ی مه ل تیکه ل به ئاوازی باله بان و حیه و کوپۆنی ئه سپی که علان ده بوو. دلت ده کرایه وه چاوه کانت دهمپژران و له وده بوو له خۆشیاندا بال بگری. جارێ شۆپ ده بوو یته وه قوولایی دۆل و قالچه یه ک ئاسمانت لیه و دیاربوو. جاریکی دی هه لده کرده بان کلاوه و دهست بۆ گه واله هه وره کان هه لده پری.

په زیه، له خیله ووژوردا، دایکت تۆی له سایه ی ده و نه یکه دا بوو. وه لی هه سته به غه ربی و ته نیابالی نه کرد. شه که ره ئنانی عیل هاتنه هانای. ده وریان داو ناوکیان پری. کۆچ نه وه سته و سه ره عیل به رانیکی کرده خه لاتی ناوکه پرا نه ت. وه ختایه کیش گه وره بوو یته، سالیک به و پیه دا ده چوو یته وه. دایکت ده پیه نایه وه یادت. یادی به خیر. ده و نه بوو به شه خه ل. شه خه ل بوو به دار و دیلانیتشت له هه لخت. له گه ل خوداداد دا، چاواچاوانیتشت له بندا کرد.

ئیتستا شه که له لایه. زه بوونه و ده سه لاتی نییه. تۆیش تهنگانه ی له مه تهنگانه تر نابیت. له ویه له قه فه زه که ته وه. به هه ر دوو به ری پیه که هه لده وانی و که سیک به دی نا که ی به هاناته وه بیت. له گۆنه ی گه رده لولویک تۆز و خۆلدا ریج ده رنا که ی. تۆ شه نگه که ویک خال و میل کو تراوی شه کویتستانه یته، له وهرزی که و بواریا به داو گیرای. مه یلته هابه لای تافه تافی قه له بز ی کویتستانه وه. ئیتستاش ئه سه پره ی ناو قه فه زکی! حه یف، نه ئه لقه داوت بۆ پسا و نه شوولی قه فه ز!

شه وه بۆ کویت ده بن؟ که و که ی بالداریکی ئارانیه! بالنده ی ناو دۆل و چیاو پنه وه به فره. به لام، بۆچی وا دۆش دامای؟ خۆ که و له ئیو قه فه زیشدا بی هه ر ده خوینن. به وره به په زیه، سه ری دنیا به پووش نه گیراوه.

ئەى (خوداداد) تۇ بۇچى وا پروت ناوۋەتە نىۋ لەپى دەستت؟ بىر لەچى دەكەپەو؟ (ئەم كەسەرە ھىندە سەختە، تەنانەت دەرفەتم نادات بىر لە چارەسەرئىكىش بىكەمەو) تۇيش پەزىيە، تەواو دۇخورد و سەغلەتى، وەك سەرى دىئات لى ھاتىتەوۋەيەك. (لەوانەيە بەسەرپەو بىرۇم، يان لەبارم بچىت، بلىنى كامىل بىت، خۇزگە تىر لە ئامىزم دەگرتى، ھەر لەم تەنگانەيە پزگارم بوايە و دەروويەكم بەروودا بىرايەتەو، من بەخۇمدا دەشكىمەو، وەك سوارى كەرىكى كولىان كرىم و شاربەدەرم كەن، ئاخىر چۇن من بە بەرچاوى ئەم ھەشاماتەوۋە بمبى، من ئازارى سەختە ھەيە و دەبى بىخۇمەو، ھەرچۇنىت بىت، من دىرۇ نابل، دەبى بەچىچكانەوۋە بمبى، بام بە پىرۇز بلىم.)

((فرىام كەوۋە پىرۇز، بىچالم!))

((بلىنى بەرمۇن نەبىت؟))

((لەوۋە دەچىت پاستىنە بىت پىرۇز گىان! چىم لى دەكەى!))

چاوم لىۋوۋ فرىاي ئەوۋە نەكەوتى (خونچەى) مامان ئاگادار بىكەيت. بۇچى مۇلەتپان دايىت سەرى خۇت بخورىنى؟ خودادادى مىرىت زوو پىنگوتن بەلام ئەوان لە سەرتان نەوستان.

شېرە مەبە، وا پىرۇز (جام) پىشەوۋە داپۇشى. كەمىكى تر جاجمىكىش بەناوۋەپاستدا دەگىرچى، تا تۇ بىكەوتە نەدىۋى. ئاي پەزىيە گىان، چەند كاروانىكى بارگران و ماندوۋە! تۇ چارچ لەبەر ئازارى سەختى خۇت ناتپەرۇن بىر لە زۇر شت بىكەپەو. كاتىك گەيشىتە جى ئەوسا بەخۇت دەزانىت كە تۇ لە پەگ و پىشەوۋە ھەلەكەندراۋى! ئەوۋە چاۋ بۇكى دەگىرچى پەزىيە؟ ھەموۋيان دىلسۇزى تۇن، بەلام دەستەلاتپان نىيە. خوداداد لە ھەموۋيان زىاتر پەرۇشتە، بەلام ئەو لەم كاتەدا چىي لەدەست دىت؟

كەم پىش بخۇرەوۋە و خۇت بگوشە پەزىيە. كەم مل بەلارەوۋە بگرە پەزىيە. ئارام بە، شانى بدەرە بەر! وا پىرۇز ھۇرىكت بۇ پادەخت. ئاگادارم ئازار گىانت دەجوۋى. تاسە و ھەلبەز و داپەزى پى ئەوۋەندەى دى ھەناۋت بەردەداتەوۋە.. دەجوۋلىسى و بروسكە بەناختا تىدەپەرىت. دەبى چەند سەر پەق بى ئەم مندالە؟ ئازارى بەرموسەلدانت پەكى خستوى. ئارەقە زەنگول زەنگول بە پرومەت و لامتا پىدەكات و تىكەل بە خۇلە سوورەى پى دەبىت. لىۋە پەمەيەكانت شىن ھەلگەپاون و توپۇ ھەلدەندەن. پەنگت پەرىپەو. شىپەكى گەرم كراسەكەى بەرتى قورستر كرىوۋە. پالت داۋە بە پىشتى ئەو قەفەزەوۋە، كە نازانى بۇ كۆيت دەبات. دەلىپى تەختەى سەرئاي پەزىيە. نازانى شەپۇلانى ئەم لافاۋە خوپە لە چ كەنار و كەندەلانىكا گىت دەداتەوۋە وەك ئاۋمالكە. ھىندەى چىنگىت ماۋە. چ قەيدى! كۇرپەيكەى بىزىۋە و بۇ دەرەوۋە، بەرمو پوۋناكى پەلدەكوتى. ئان تەنگى پى ھەلچىۋى. ناۋ بەناۋ تارىكاپىيەكى چىر بەسەر چاۋنا دىت. ئېرە ئېرە قەفەزەكان، ھروۋمى خۇل، ھەلتەك و داتەكى تاسەكانى پىگە، تەواۋ جاپسىيان كرىۋى. ئەوا بەجارى كۆپىستانت بەجىپىشت.

- تۇ دەزانى كە تاۋىرئ،
- لە پەقەن و لوتكەى چىا ھەلدەدىرئ،
- بەرەو پادەشت دەگرمىنئ و
- چىا گىشت دەلەرىتەوۋە؟
- باسكە و باسك، ملەكان تىدەگەيىنئ و
- بانگ و ھاۋار، ھەر ئەشكەوتە و بۇ ئەشكەوتى دەلىتەوۋە.
- ھەتا بەرەو دامىنى پادەشت مل دەنئ،
- خۇى لە ئانا، پەراش پەراش و رد دەبى. (۲)

ئىستا شەوۋە. سەرت لە گىزەوۋە دەچىت و لەتۇ وايە پاشەۋپاش دەگەرىتەوۋە. كەچى ۋەھاپىش نىيە پەزىيە. ئەوۋە سەرى گىز و كاستە وا خول دەخوات! پۇشنايى قەفەزە بىزۇكەكان بەيەكدا دەچن و تىكەل يەك دەبن. كاروان لە ئىر تارىكاپى شەۋدا، بەرمو باشۋور پىدەكات. پۇشنايى جاروبارە دزە دەكاتە نىۋ قەفەزەكەتەوۋە و لەسەر پوۋە ئاكاۋەكەت دەشكىتەوۋە و بەشەۋارەت دەخت. ئەوۋە بۇچى نىۋچاۋانت بەچىرچ لۇچ تەنراۋە؟ بۇ بىرۇنگەكانت بەسەرپەكدا بايان خوارىۋوۋە؟ كەى تۇ ۋەھا بوۋى پەزىيە؟ يان ئەوۋەتە بەدەم ئۋارە ۋەھا گىمۇلە بوۋى! تۇ تەنگە ئىك بوۋى ھەموۋ ئاۋايى عەزەرتى زەردەخەنەيەكت بوۋ!

لەودىيو پەردەكەووە فەزە نايتە. دەلێى خۆلى مردوويان بەسەردا كراو. تۆيش خەريكە گازمراى پشتت بىي بەدوو كەرتەو! پەزىيە، لەدايكبوون بەبىي بە بىي ژان و ژوار نابيت. هەر مەرگى لەدوا نەبىي ئيتەر گرنگ نيبە! ئەوشتا پيرۆز بەديارتەو ئەيشك دەگریت و چاو مەوانە. واديارە ژان تەواو زەيفى لى سەندوو، بۆيە بەدەم ھاوارەو هەردوو دەستت لە ھۆرەكەى ژيەرت توند گيردەكەيت! لىووى خۆت دەكرۆژى نەبادا دەنگت دەرييت.

پەزىيە، تۆ نازانى پياوانى نىو ئەم قەفەزە چۆن لە شەرم سەريان ژەنيوەتە نىو كۆشيان! ئەوان چاويان ھەلنايە و خەجالەتى دەكيشن. كەسيشيان خەو نەچوو تە چاويان ئەمشەو.

ھاوارىك و ئيتەر تۆ بەتەواوى سست بوويت. بىي جوولە پەھيل بوويت.. ئىستا ئەو دەنگەى، كە بەسەر ھەموو دەنگەكاندا زال بىت گريانى كۆرپەكەت! كۆرپەى بىنازى ناو قەفەزىكى گەپۆكى بەرەو ناديار پىكر دوو. ئەوا پياوھەكان سەريان لە كۆشيان دەريدن. خوداداد نازانىت چۆن بەپير ئەم مەقە نويەو بەجيت. مەقەى پۆگارىكى تووش. لە نىوان شادى و ناشاديدا ھاوشتاوە!

پيرۆزىش وا خەريكە بە كراسە كۆنىك قۇناخەپچى دەكات! ئاى چەند مندالىكى بىي نياز و جيازە! نە كەسيك ھەيە مۇدانە بگەييتنە خالوان و باوانى، نەكويزەبانەى ھەيە و نەشەو ئيشك و نە... وا خەريكە كاروانەكەتان لەنگەر دەگریت. پەزىيە تۆش بىخووى، جەستەى كوتراوت مەروولە دەكات و وختە بىيتەو ھۆش خۆت. وا نيبە؟ چەندت پىي خۆشە، كاتىك نەم نەمى باران پوو لەيتاوييەكەت دەشتاوە. باوھشنى سەروەيكەى فەنگ خوتووكەى لەشى شەكەت دەدات. لىي بگرە وا پيرۆز دۆشاوى تریي بۆ ھىناوى. پشتنەى باران وردە وردە كاروانەكە بىدار دەكاتەو. گزنگيش خەريكە تاريكەشەو دەسپيتەو.

سەلمانى

تەشرىنى يەكەمى ١٩٧٦

(١) كۆپلەيەكە لە شيعرى فۆلكلۆر.

(٢) كاتى خۆى بىرۆكەى شيعرەكەم داپە (دەشاد مەريوانى) ئەويش لە جوارچۆمەى ئەم شيعرەدا داپشت. سوپاسى دەكەم.

تەيىنى: ئەم چيرۆكە باس لەو خىزانانە دەكات، كە دواى نەسكۆى شۆپى ئەيلوول بە لىيوردنى كشتى گەپابوونەو ولات و لەلايەن دەولەتەو بە (عەندون) ناسرابوون. وەلى كاتىك دەگەيشتەو ناو سنوورى عىراق، پۆيم سواری ئىفاى سەربازىي دەكرىن و بە زۆرەملى پەوانەى باشوورى عىراقى دەكرىن. لىرەدا ئەو كۆردىك بەدەم پەو پىي كەرنەو (ترخيل) لە نىو ئىفايەكى سەبازىيدا مندالى دەپيت.

كەوبووار: لە كۆنايى زستاندا، لە كوستان، كەو بەرچەكى تايبەتدا پەودەكەن. پاجىيەكان لە پىگەياندا داو و تەپكە دەننەو و بە ژمارەى زۆر دەيانگرن.

كووان: بارەكەو، بەچەكەو

ژوار: ژانى سەخت

کورتەیک لەسەر نووسەری کورد ھەمەفەریق ھەسەن

سەرەتایی لە قەرەداخ و ناوەندی لە ھەلەبجە و خانەیی مامۆستایانی لە سلێمانی خۆیندووھ
نزیکی (٣٠) سالن لە گوندەکانی دەشتی ھەولێر و دەفەری سلێمانی و ناو شارێ سلێمانیدا مامۆستا بوو.

١٩٧٩-١٩٨٣ بە سکرتیری ئیداری لقی سلێمانی یەکتیتی نووسەرانی کورد ھەلبژێردراو.

لە پاپەرینی ئاداری ١٩٩١ دا بە سەرۆکی لقی سلێمانی یەکتیتی نووسەرانی کورد ھەلبژێردراو.

یەکمەین کتێبیک لەسەر ھونەری شیوەکاری کورد، لە باشووری کوردستاندا، چاپ و پەخش بووبیت، (ھونەر و مەسەلەکانی
سەردەم)، کە ناوبراو نووسیویتی. ١٩٨٥ لە جیا لەلایەن (یەکتیتی ھونەرەندانی کوردستان) ھو چاپ بوو.

١٩٨٩ حیکایەتی بۆ یەکمەین فیلمی سینەمایی (٣٥ملم) لە باشووری کوردستان بە ناوی (نێرگز بووکی کوردستان) نووسیو، کە
لە دەرھێنانی جەعفەری عەلییە.

٢٠١٥ خەلاتی حسین عارفی بۆ چیرۆکی کوردی وەرگرتوو

لە کۆتایی سالی ١٩٩٨ ھو لە ولاتی دانیمارک دەژی.

• بەرھەمەکان

کۆچیرۆک

سێبەری ئەسپەش، چاپخانە کامەرانی، سلێمانی، ١٩٧٨

پستیک زەنگیانە ناوی، چاپخانە عەلاء، بەغداد، ١٩٧٩

پەریخان، کاتریناھۆلم، چاپخانە ھەلەبجە، سوید، ١٩٩١

دووربین، چاپخانە ئابیک، ستۆکھۆلم، ١٩٩٢

ملوانکە ستیل، ئاراس، ھەولێر، ٢٠٠٤

شەوھەکی عەریف زبالی، ئاراس، ھەولێر، ٢٠٠٦

پۆیۆتەکان دمجە یەھەشت، ئاراس، ھەولێر، ٢٠٠٨

مێزەر فێنەکانی شەو، لە بلاوکراوەکانی یەکتیتی نووسەرانی کورد لقی ھەولێر، ٢٠١٢

خۆرکەوتن، کۆی کورتەچیرۆکەکانم، دەرگای چاپ و پەخشی سەردەم، سلێمانی، ٢٠١٣

کۆچیرۆکی منداڵان

باپیرە کورد، ستۆکھۆلم، ١٩٩٢

کۆتر شین و زەوی سپی، ستۆکھۆلم، ٢٠٠٥

ھەنگەژال، ستۆکھۆلم، ٢٠٠٥

سە وینە، ستۆکھۆلم، ٢٠٠٧

ئەھای ئەھای یۆرەمار، ئاراس، ھەولێر، ٢٠٠٩

• توڭزىنەۋە

ھونەر و مەسەلەكانى سەردەم، چاپخانى شەھىد ئىبراھىم غەزۇ، چىا، (ى. ھ. ك)، چاپى يەكەم ۱۹۸۵
تەكايە دەست بەشىرەۋە بگرن، ئاراس، ھەولۇر، ۲۰۰۵
ھىمىن و بۇنى غەربىي، ئاراس، ھەولۇر، ۲۰۰۸
مىنتەلەتتى خىل، ئاراس، ھەولۇر، ۲۰۰۸
دەسلەتلى چوارەم و زمانى تەلەفۇزىيۇن، سەردەم، سىلئمانى، ۲۰۰۷
لېشاۋى دەنگۇ، ئاراس، ھەولۇر، ۲۰۰۹
زمانىكى نىرسالار، ئاراس، ھەولۇر، ۲۰۱۰
بەكولتورۇردىن خۇيىندەۋە، ئاراس، ھەولۇر، ۲۰۱۱
ئەۋساۋ ئىستى چىرۇكى مىندالان، دەزگاي پۇشنىبىرى جەمال عىرفان، ۲۰۱۶
تايىبەتەندىي تاكى كورد، جەمال عىرفان، سىلئمانى، ۲۰۲۰

• پۇمان

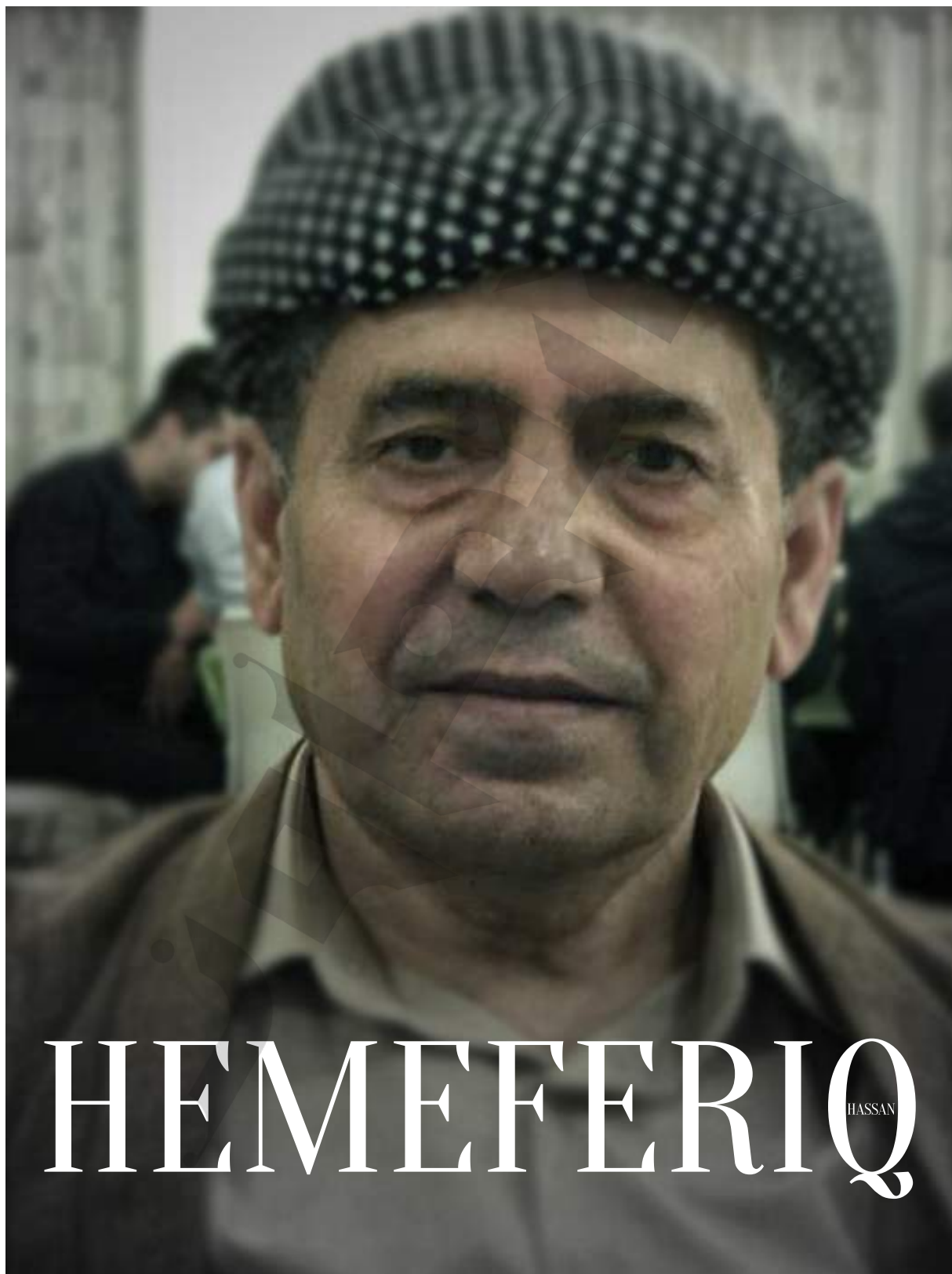
كەسى لازۇى دىيىن، ئاراس، ھەولۇر، ۲۰۰۴
كۆرەزاكەى زىتۇ، سىلئمانى، چاپخانى مەھوى، ۲۰۱۶

• ۋەرگىتپان

دوۋمنى گەل، (شانۇگەرى) بەغداد، ۱۹۸۶
سى شانۇگەرى، ئاراس، ھەولۇر، ۲۰۰۲
گولېش نىشتىمانى خۇى ھەيە، (چىرۇكى مىندالان) ئاراس، ھەولۇر، ۲۰۰۹

• بەرھەمى ھەمەپەنگ

سندوۋقى ھەزار پېشە، سندوۋقى يەكەم، ئاراس، ھەولۇر، ۲۰۱۲
سندوۋقى ھەزار پېشە، سندوۋقى دوۋم، ئاراس، ھەولۇر، ۲۰۱۲
لە گۇۋمنى پىرسىاردا، لە بلاۋكراۋەكانى يەككىتى ئوسەرانى كورد/ لى كەركوك، ۲۰۱۲
ئەزمۇنى چىرۇكئوسىن، بەپۇمبەرىتتى چاپ و بلاۋكردنەۋە سىلئمانى، ۲۰۱۲
مەملەكەتى ماسى، (۳۷) حىكايەت و توڭزىنەۋە سىلئمانى، چاپى (۱) ۱۹۹۶
مىن و ۋىيان، سىلئمانى، لەسەر ئىركى يونسىف چاپ كراۋە (پىرۇگرامى خۇيىندە بۇ ئەۋ ناۋچانەى مىنپۇ كراۋن) ۱۹۹۶
دارا و نەسرەين، عارف خىتۇ و حسن سىلئمانى، گۇپىنى بۇ شىۋەزارى سۇرانى، مەمەد فەرىق ھەسەن، چ (۱)، ۱۹۹۵ (بەسەرپەشتى
پىكخراۋى يونسىف لەچاپ دراۋە.)
سىلئمانى و جەنگى كەنداۋ، دەزگاي چاپ و پەخشى سەردەم، ۲۰۱۶

شعر

شاعر
کورگینک لښووره کښه
نیش نو نیش
سږ پواده
سه شعر از الیه قاسم زاده
شهر خاموش
زیستنه در اطاقک رويا
او
من خودم تو

ئاگادارييه ك بۇ ئەوانه شيعرى من ده خويئنه وه

رېبېن خدر

له فراكفورت له ماركتنيك بووم، تماتم ده كړى.
ملياريكيكي پېچ-عمتيكه له تلهفزيون بولاندى: شيعر مرد!
به هله داوان هلاتم تا به پاس ږي بكمومه هامبورگ.

له ماله وه تنيا به شيعريكم ډاگه شتم به حال هناسى ددها. باش بوو دراوسى زوله كانم
له هلكرتنى يارميتيان دام، نومنده قورس و زهبلان بوو، ناچار بووین هندنيك
مانگ و پپوله لى دابگرين! ئنجا هندن كولى هرچپوپرچپيش!
له پيژكانه وه ليكداليددا شتمان له شيعره كه دهره هينا و ليمان فرى ددها. درو
ناكهم خاتوو كزبس پنجه رهيكي ډنگارنگى هينشا-ژيان-تندا-ماوى بؤ خوى
له شيعره كه دهره هينا. ماموستا مارك هندنيك پاره لى هلكرت، كوتى دهبى
زوو بيگورمه تا به سر نه چروه. ږناتا، كه كچولپه كى جوانكليه، هينشويكه
خشلى لى دهره هينا و له بهر چاو ون بوو. موحمد تاففانى توتوبيليكى لى دهره هينا.
ئيدواردى پير دلى چوه سر وزن و قافيه كى شكاو و كوتى چاكى ده كسوه،
به شكور بؤ دوعايك به كارى بينم!

ميشيل دمانچيكي له شيعره كه دهره هينا و يه كم فيشه كى به بهانيه وه نا. بهاني خور
به دموچاويدا چوپاره و كهوته سر چوك. خاتوو سارا نازاديه كى كه په كينه هليئاو
و كرمليدر اوى بؤ خوى هلكرت، كوتى دهيدهم به باپيرم، نو ډنگه بؤ خوى
بيكات به داهول.

تا گميشينه باخچه كه، شيعره كه كيشى نومنده سووك، تنيا دهره گيهك و كورنيكي تندا
مايه وه، دهره گم داخست و خوم هله دايه ناو كوره كه.
هوا لئاو كوره كه ډاكشام، ناتوانم ئيتر شيعر بنووسم. تاريخستانيكه هر مپرسن.
بلام تا بلى تاسروده!

REBIN KHEDR
رېبېن خدر

گورگیک له ژووره کهمه

نالان پیری

گورگیک پش دپته ژووره کهم،
له سر میزی دالانه که له بهیانیوهو
به چاوی نه پنی و برستی له بی چاریمیم دهرانی
سه مونیای چایکوفیسکی وهک گهر دلول هلمده ته کینیت،
بی سروه، ناخم وهک پرداخیک نووقم بوو به هوا و ناو پمگی خواردوه.

گورگیک لیریه، هاتوه گیانی من تیر پیشکینیت
دهیه ویت دروکان به چپوکی دهستی دهر بپنیت،
رهشایتم به کلبه تیره کانی به تال ده کاتوه
دلک له پشکوبونی خوی ده کوژینیتوه

نیچیری چی،
جگه له پاکبونهوهی خوم و مانوهی نیانیی تو.

(من) چی،
جگه لهو گورگی له شوه بی ته ستیره کانداهه گورگینیت
ترس له ونبونی خوم له هیمنی دهریا
ترس چیه
جگه له بیدمگی تو له نیو دونایک له جهنجالی

ماچ چی،
جگه له تهراییک له یادگاری
جگه له مژینی دوو لپوه،
جگه له خواندنی دوو دهسته له هوادا
نزیکیی دوو گورگه له شونخوونیه کانی شهومتیکی ته زلیی

دووری چی،
بی دوباره رهینهوهی چرپی (تو)
له کاتیی مالفاوایی دا

دوکل چی،
جگه له غدریکی به باچوو به گیانی روج!

فرین چی،
جگه له فرینی وشه به دموری به سرهاتی دهسته کانی تو و
به رکوته کانی شو؟

ALAN PARY
نالان پیری

ئىس ئۇ ئىس

S.O.S

ژېيار ئەسۋەد

ھەنام بۇشاىى بو، كىتۈپ ئۇقپانوس داگىرى كرد.
ئىستا لىناویدا كەسانىك دەۋىن
پەنگە بىنچەيان گىلدارانى ئاۋىي بوۋىي!
ناچار زو زو دەم بىكەمە تا ئۇكسجىن ھەلمۇن
گەرنا پرتەۋىلەيان، خەۋى دراۋسىكان پادەنى;
ئەۋكات مەن لە كۈنچى زىندان كىتۈپ دەنوسم.
تا بىزار نەبىن، چار چار لە گۈنچەمەۋە
ماسى پەنگاۋپەنگىيان بۇ دەنۇرم
لە كۈنلۈۋىشەمەۋە دوۋرگى گەشتىيارىي بىچكۈلە.
ئۇقپانوسەكە شەۋان لەگەل مەن دەنۇن
بەلام لە كازىۋەۋە شەۋلە ھارەكانى بىدارن.
ماۋەى چار ئ دېتە مېشكەم نەپلاۋىنمەۋە و
تۇفان ھەلكا؛ ھەركەس بە خىنكاۋى فېداتە كەناراۋ
يان فېۋكەيەك بە كرى بىگرم بۇمىيان تى بىگىر.
ھەندى چار وام بە خەيالىدا دى...
قۇلاپ بە گەروۋمدا شۇركاتەۋە،
چەشنى ددانى كۇر ھەلىانكىشى.
ھەركاميان بى، دەمەۋى بۇشاىيەكەم بىگەپتەۋە و
تەنھا وشە ئەمجارە بىتوانى تىيدا بىرۋى.

ژېيار ئەسۋەد، تەمىن ئۆزدە سال، خەلىكى شارى
ھەۋلىرە. ماۋەى دوو سالە لە گۇشار و پۇۋناتە و سايتە
ئەلىكترۇنىيەكاندا، شىعەر و چىرۋەكانى بىلاۋ دەكاتەۋە. ھىچ
كىتۈپكى چاپىراۋى نىيە و ئىستا يەكەمىن كىتۈپى شىعەرىي
ئامادەيە بۇ بىلاۋىۋە.

ZHYAR ESWEDE
ژېيار ئەسۋەد

سى برادەر

نارین رۆستەم

پەتەكەي مىلى منىش..
لە ناو بۇنى خواردنى گەرمى ماله كان راو
دەنرئ و
لە شىتخانە، ختووكەي بنى پنى شىتەكان
دەدات.
حەبى قالىۇم لە دەميان دەپەئ، دەگرين:
خوتووين.. كەس بە ئاكامان نەهينى خوتووين.

سى برادەرى گچكە بووين..
تۆپە قوماش يەككىمانى لولدا و
كردى بە بەرگدروو.
رۇژانە بە ەلاگە خەون
بەسەر ماله كەياني دادەدا
ئەويش دەيكردە كراس.

ئەو سالەي برادەركەم بزرکرد،
سى ھەزار و دوو سەت مندال كەوتنە كۆشى زەوييەو.
برادەركەم مامان بو..
ژنان لنگيان بۇ ھەلدەبەرى
ئەويش: مامۇستا، لەھيمچى، نەخۇشەكانى داھاتووى لى
دەردەھينان.

من چەند ھەفتە جارېك
بۇ خېكردەنەوى كەرەستەي شىعەرى،
سەرم لە دەرمەو ھەلدەكېشا
شەوانىش لەناو ئارەقەي خەو رادەچلەكېم
بە تەلفۇن خەونەكەم بە ناو گويچكەي بەرگدروو كەدا
دەرژاند
دەنگى دەنوسا:
رەقە، زۆر رەقە ناپىتە كراس.

سى برادەرى گچكە بووين
كە دەمرين..

خانەوى بەرگدروو كەمان،
بە قوماش رەش دادەپۇشەرى.
پىمەدەلېن: لەوى بەفر رەشە، بە بوتىلېك وئسكى ئەمە بکە
شىعەر.
سەرخۇش نېم..
قوماشەكەپە رەنگىداوئەو
ناپىتە شىعەر.

لە ناو تەلفۇزىون
مندالە كەئايىيەكان..
بە چواردەورەي تەرمى مامانەكەمان
پەشيمان..
بە ناوچەوانى سەيىنى خۇياندا دەكېشن
بىژەرەكە ھاوار دەكات:
كۆل.. كۆل.

نارین رۆستەم سەلام... ئەمەن ۲۸ سال.
لەدايېكەوى ھەولېر، دەرچەوى
كۆلېژى ھەنەرە جوانەكان (بەشى
دەرھىنانى شانزىي). بەدەر
لە ئەدەبىيات، نۆ سالە وەك
رۇژنامەنووسىكى سەربەخۇ كار
دەكات. خاوەنى كىتېپىكى بېككۆلەي
شىعەرىيە بە ناوئىشانى: پالەوانە
كارتۇنىيەكە.

NARIN ROSTAM
نارین رۆستەم

کسی خم توی عکس خود
کسی آغشته از سیگار
مٹ بغض گم جوهر
درون پیلاسته ی خودکار

کسی رنجیده از دسست
کسی که خشم شده در خود
تمام لحظه هـا مشکوک
مست شاید، مٹ لابد

کسی نابود و جان کنده
کسی وابسته ی حرفت
مٹ پرهیبت حرف شین
توی تصویر یک شـهوت

کسی ولگـرد اسم تو
کسی که خنده خواهد کرد
صدای شاد جفدی گم
میان شـب، میان درد
کسی لبریز شکل و جسم
کسی دنبال بـوی تو
پُک آخر به این سـیگار
همه دودش به سـوی تو

جنون یاد تو در مصرف کدثین
ردیف نقاب های رها روی زمین

یکی دو تا کدثین، سری که بیمارست
سکوت کور چراغ و کسی که بیمارست
به چشم باز دوتامان، دو رد کوچک نور
حریم گنگ کنارت، دو دست از هم دور

مچ بریده ی دستت، هجوم وحشی تیغ
به عکس قدی تو کنار تابلوی جیغ

به جغد پیر نگاهت، میان قرص و جنون
مچ بریده ی دستت، هجوم وحشی خون
جنون و قرص و تباهی، دو دست از هم سیر
تنی بریده از اسمت، تنی در تکفیر

کلاف باز نگاهت، سرنگ پاشیده
صدای خسته گربه، گربه ای که زاییده

دوباره قرص و تباهی، سرنگ و پاشه ی خون
تنی رسیده به آخر، مماس خط جنون

زیستن در اتاقک رویا
هوس تن زدن به تن ات
حدس وضعیت تو در اکنون
اتصال یک بدن به تن ات

شکل یک بچه موش بی چنگال
بست نه توی پشت سرمانده
تختخوابی تهی از تو
سراسر اسب یک پدرخوانده

هوس تن زدن به تن ات
روی چهل ماسه و چوب
نوک زدن های بدون غرض
رعشه های بکر یک دارکوب

پیش رفتن به شیوه ای الکن
شکل یک بچه موش بی چنگال
کشف انحنای خطوط یک چانه
در شـکوه زنی نئاندرتال
بند ناف بریده ای بودیم
کنده از تن زنـی مجروح
مثل یک شـناور لرزان
توی امتداد رد نـوح

زیستن در اتاقک رویا
پرسوناژ زنـی با آل
دست بردن به انجماد تن ات
شکل یک بچه موش بی چنگال

ELAHE GHASEM ZADEH
الهه قاسم زاده

شهر خاموش

بهروز محمدی

اثیر

رد پای چشم هایست
بر دیوارها
و هر آنجا که گذشته ای
مرا صدا می زند

نیاز

آسمان سنگ دل است
پدربیل و کلنگ از کف خود
بنهادست
و پتی لقمه نان
می کند پهن بساطش را گرم
می فروشد به خدا
چند دعا
ولعی افسوس که در دوره ما
آسمان سنگ دل است

می آیی

می آیی
چون باد،
چون بهار.
و این دشت خزان کرده را،
روح در کالبد می دمی.

بهار پزار چون نبودی
خزان گشت
و در این خزان چون می آیی
بر نمرده های پله کان،
نیلوفر رویدست.
و اگر خمار شرم از نگاه برگیری
برگ های رسته را بر تیر چوب سقف
خواهی دید

شهر خاموش

۱
یادش بخیر شهرمان
بگاه زندگی
هنگامی که شط زیبایش
قره سرو
آینه وار
روشن بود
ولی افسوس
تو پنداری بدون آنکه بدانیم
کوچ شیرین شهر را
تا ورید
به سبکوت نشسته ایم

۲

و از قره سرو
تا تاقبستان
نگین شهر
فضای دلکش بلوار بود
کوه در آن
دست نواز شگر بید های مجنون
چتر گیسوی یار

۳

و تاقبستان
دیوار بود و
تجلیگاه رستن
کوه در هر قدمش می شد
رستن هزار عشق را
تجربه کرد

۴

و همراه قره سرو آینه است
که ای کاش نبود
و درختان عبوس بلوار
آزمایشگاه کودکانی که
با پرتاب هر سنگ
راز بودن خود را
در پرواز زاغ ها
بسته جشن می نشینند

۵

در تاقبستان آن دیگر
گل
نمی روید

BEHROUZ MOHAMMADI
بهروز محمدی

من و خودم

نه‌سرین پانه‌یان

در این بهیبه جنگ
میان من و خودم
که پنهان‌ها، پنهان
سخن‌ها
حرف‌ها
و روایات
در لابه لای بوغزها و نگاه‌ها
همه عیانند
در میانه همه من
و همه تو
جای او خالیست
شاید اگر او بود
من و توئی نبود
شاید اگر او بی بود
من و خودم نبود
در زندان تو
زندانی که سرد است
خشک
در ژرفای نام تو
غرق
با او التماس پدیدار میشود
التماسی بدون امید

ASRIN BANIAN
نه‌سرین بانه‌بیان

او

نه‌سرین بانه‌بیان

اینجا
دقیقا همینجا
در این زمان
و مکان
جایی که به خواب رفته
بگذارید در اینجا
آرام در آغوش خاک بدمد
نور را ممنوع
بشکافید دل خاک سرخ را
آرام به خاک دهید او را
بر مزارش نخوانید
او خود
دعا بود

فرشتگان به درون
تنها بگذارید ما را
در درون
در آغوش بگیریم
بوسه ها را
باد می آید
زمستان با دست هایی خاکی
زانوایی در گل
و دستهایی که او را
در آغوش ...!

همگی در چهارچوبی مرتب
بدون نقص
بنام آخرین دیدار
فرشته گان که به درون
و بردن او را
من ماندم و
با دست هایی سرد
آغشته به خاک مزار او

چیرۆک

نەپوونیک کە ھەر جارەو سارو دەیری دەکاتەو
یاداشتەکانی چیرۆکتوو سیتی خەڵقاو

نه بوونیک که ههر جاره و سارو دهیری ده کاته وه

ژیبار چه هاشقهر د

- دهیری واته کسپک که له شاپورانی سیری جۆی ههله ده گرت و روو له کویتستان و بهابان دهکات و عکوو کسپک که شیت بوو، بهلام مانای نیشکاتی شیتی نهیه.
- بر گیر و گرت

زۆر له مېژە له ناو قەفەزىڭدا تەنيام. جاريە جار سارڤ وەدەرم دېئىن و لېم ورد دەبېتەو. ھەلبەت سالىڭ دوو سى جار زياتر بەسەرم ناکاتەو. لەم نەوورۆز بۆ ئەو نەوورۆز دەمباتە بەر ھەيوانەكە و بە دەسمالېك شال و قەشام دەدات. ھەر جارەو كە ئەمە دووبارە دەكاتەو ئەو پۆژەى وە بېر دېتەو كە بە چى نەگبەتى و ھەژارېيەك بوو بە خاوەنمان، بە دەيان جار ھەر لە نۆو ئەم دالانەدا، زىمەى داپمانى دەبېستم و باش دەزانم تەنيا سەرى خۆيەتى كە بوو تە لەتەكەورېك بۆ زايەلەيەى نەبپارەى ئەو دەنگانە كە بەردەوام لەسەرلا بە زەويدا دەدەن. ئەمجارە دەپەوېت ھەستېتەو و جەستەى ھاوېل نېيە، دەست دەداتە گەز و ھېزېك وەخۆ دەخات، دەستى لە ژېرى دەترازى و جەستەى و نەخشى موزايىكەكان تېك دەئالېن. لە كاتى دەنگەانەوەى دوايىن تەقە و داپمانە ھەمىشەيەكانى، تەنيا سوكنايى دلى ئەو يە كە لەم مانگانەى دوايىدا زياتر پەنا بۆ لای من بھېنېت؛ فرمېسك و فەرقان و تېپامانە بېن دەنگەكانى لە مندا، مەسخ بوونېكە كە لە ناو چاوانى دەبېنم.

• سالانېكى دوورە ئەگەر قەشەش نەكات لە نىگاكانى تېدەگەم. ئەويش واى لېھاتەو، جاريار كە كەس بە ديارمانەو نېيە، لەگەلم دەكەوېتە باس و خواس كردن. ھەر كەسېكېش گوپمان لى پاتەكېنېت خۆ لېمان تېناگات، تەنيا خۆمان دەزانين چى دەلېين. تا كەسېك لە جېگەى ئىمەدا نەبېت، درۆيە لېمان تېناگات. ئاخىر بلىڭ كام تېگەيشتن؟ تېگەيشتنېك - ھەر ئەو نەو نەو پەشتان لېم ھەلمالى - لە بېرى دەكەن و بە دواى ئەوانەى دەكەون كە ئىمەيان بەم پۆژە گەياند.

پۆژ نېيە سارڤ بېر لە چارەنووسى خۆى نەكاتەو، پۆژ نېيە سەرى خۆى بە پەتى سېدارەو نەبېنېت، پۆژ نېيە كە فېشەكېك بە نۆوچاوانى خۆيەو نەنېت، پۆژ نېيە نەچېتە دووكانېك و جووت-جووت پېئالو نەكړېت. پۆژ نېيە كە منال نەبېتەو و لەگەل منالانې كۆلان تۆپان نەكات، پۆژ نېيە ... دواى تېپەپېنى ھەوت سال ھېشتا بەلايەو ئاسايى نەبۆتەو. كېرېك تا دەسكە چوو بە گەرووى، ھەر جارەو زياتر دەسكەكەى تېدەدەچەقېت، ھەناسەى دەبېرېت و بەدەم پەلكوتانەو پەلامارى شېرەى ئاوەكە دەدات. يەكېك لە بېرەو رېە خۆشەكانى پېكەو مان، ئەو پۆژە بوو كە لە سنوور

چوونیه ئه و دیو. هه جارو دهمهینتته دهره وه و به دواى لینگه کم دهگه پئ. ئیواره که له بهرهمه یوانه که به دهستیه وه بیوم، که وته قسه و یاس له گه لَم. ئه و به شیک له گیانی و منیش لفانه که

• له پاستیدا دوایین جار که سارۆ دهیویست له و دیو بگه پتته وه، زۆر هه و لَم دا پتشی لئ بگرم، به لَم منی بئ گیان چیم پئ دهکرا؟! من یاس و دهمه ته قه ی هه موو مینه کانم بیست. له میژ بوو که خویان بۆ مه لاس دابوو. زۆریکیان پق له دل بوون و هه ندیکانیش هه ر زوو کار و ئهرکی خویان جیبه جئ کردبوو. به لَم زۆریه یان له شوینی خویان بوون و بۆ پۆژی تهنگانه خویان مه لاس دابوو. دوایین ئیواره که **سارۆ** دهچوو بۆ مهنده لی، دوو چاره کیک له لای کێلگه مینه که هه ناسه ی تازه کرد. من زۆریک له یاس و هه ر شهکانی کێلگه قه دهغه کراوه کانم بیست.

• خوی گه و ره برپاری داوه سارۆ له ناو بهرین، به لَم وهک بهرزهکی بانان بۆی دهره چیت. هه ندیک له ئیمه پۆیشن و به مرادی دلایان گهیشن یان بیبهش مانه وه. به لَم زۆریه مان له بنی خۆلدا ماوین و سال به سال تۆز و خۆل زیاتر دامانده پۆشیت. ئه مه تا که ی ده بئ هه ر چاره پئ بین و ئیوهش هه ر دانه دانه بین؟ ئهرکی ئیمه به ئیوه وه به سراوه ته وه، له کۆتاییدا خۆ هه ر دین، ده بۆ زووتر نایه ن با ئیمهش که م چاره پوانی بکهین؟

ئه و ی دیکه له ولایه وه به جواب هات:

پێده چیت پۆژیک له بن ئه م خۆله بخنکین و قه ت به ئاواتمان نهگهین.

• بو ئاوه ها ده لئی؟ مه گه ر هه رکام له ئیمه که خۆی تهقاندوه ته وه چی پوویداوه یان چی بووه به بهشمان؟

• ئه م کابرا زۆر جاره به بئ ئیزنی ئیمه و خاوه نه کانمان ده چئ به و دیودا. مه گه ر ئامانجی ئیمه پاراستن و پاسه وانی ئه م ولاته نییه؟

له نێو کێلگه میندا ژاوه ژاویکی زۆر بهر گویم دهکوت. هه ر جار گیانداریک، بهسته زمانیک به ته نیشتیان تپه پ ده بوو، له خه و ی چه ن ساله پاده چه نین و ههروژمیان ده برد بۆ قاچ و قولى.

هه موو فکر و خه یالهکانی دنیا هاتبوونه ناو زهینی سارۆ: «تا که ی ده بئ به دزیه وه برۆم و کهسێک که توخمی بارکه و له داوینى دایکه ببینم؟ چی دنیا یهکی بئ که لک و بئ مانایه؟ تا که ی ده بئ به ترس و دلله پاوکئ له م سنووره بپه پیمه وه؟ خودا بۆ به دکاری نه سازیت، خۆ پاسپۆرتیشم هه یه به لَم ناتوانم سه ریک له مالئ خوشکه کم بدهم که له و

دیوی ئەم سنوورە. خواگیان ئاگای لەم باسە نییە. پێشتر کە ی باسی ئەم دیو و ئەو دیومان هەبوو؟ بەلام ئێستا کە چی؟ من دەبێ بە هەزار ترس و دلەخۆرپە و مەترسییەو سەل یان دوو سەل جارێک سەردانی کەسوکەرم بکەم؟...» کاتی زەردەپەپ بوو، سارۆ بە هیوای بینینی مائی خوشکە کە ی هەستا و بەپێ کەوت. لووتی منی بە مینێکدا خشاندا، گیان لە میندا پڕوایەو. سارۆ قاجی کە پانەو و بەرەو دوا هەنگاوی هەلگرت. مینێک کە لافاو لەوانی دیکە ی جیا کەردبوو، گیانی تێکەوت. سارۆ نەیهێشت نزیکێ کەوێتەو و بە لۆق هەلێنانەو لێی تێپەپ بوو. من گویم لە قسە ی مینە کە بوو کە دە یگوت:

• ئاخ و داخ ئەم بەختەشم سووتا. سارۆ ئەمجارەش وەک بەرزەکی بانان بۆی دەرچوویت.

ئێمە هەر دوور دەکەوتین و ورتەورتی مینە کەش هەر کزتر دادەهات.

کە گەشتینە ئەو بەری سنوور، بوومەلێل بوو. سارۆ لەو زوقم و وشکە سەرمایە لە دوور و نزیکێ شار مەندەلی هەناسە یەکی تازە کردەو. سێ چوار کاتژمێرێک لە بەردەم ئەو سەرما داڕچا و ددانی لە سەر ددان ئەدەگیرسا. لەرز هەموو گیانی تەنبوو و لە بەر خۆیەو دە یگوت: «تۆ بۆی ئەم جارەش دەرچم و بە دەستی ژەندەرمەکان نەکەوم؟»

ئەو شەو بە هەر جورێک بوو خۆی گە یاندا مائی خوشکە کە ی. بە پۆژاندا بۆ ئەو ی خەلک نە بینن، لە مائی خوشک و خوشکە زاکانی ئەدەچوو دەرهو. تەنیا شەوان کە دە یانزانی کەس نییە، بۆ چوونە سەر ئاوێک تا ناو حەوشە کە دەچوو. لە تاو ترس و خەیاڵ، دەر و دیواری لێ هاتبوو گۆ، لە نێو ئاودەستە کە سێبەری خۆی پایچەناندا و قاجی بە سەر لا دا کەوت و ئەو مەندە ی نە مابوو بە سەرەو بەکەوێتە ناو کاسە ی دەساو کە. کاتێک لە سەر ئاوە کە پوونیشتبوو، لە بەر خۆیەو گوتی: «تۆ بۆی کە سێک پاپۆرتی لە سەر دابم و بە شەو دا بێنە پاسەرم و لە ناو جێ خەو کە مەدا کە لە پچەم بکەن؟....» لە ژێرخانی کەدام کە دەرگای دیکە شی نییە بۆ هەلاتن! ئەگەر هەلکوتنە سەرم دەبێ تا ماوم لە زیندانه کانی بەغدا و بەسەر یان باشووری عێراق بێنمەو، هەلەت کام مانەو؟ لەو زیندانه دادەپۆژم و لەناو دەچم. پاستە کە زیندانه کانیان لە ئەوانە ی خۆمان جیاواز نین، بەلام ئەگەر من لە زیندانی خۆماندا گیر بخۆم لە زمانی پاسەوانە کانیان تێنەگەم خۆ لە زمانی زیندانییەکان تێدەگەم.»

دوای چەن شەوێک لە خووشک و خووشکە زاکانی مالاوایی کرد و بەپێ کەوت. شەو لە سەر سنوور هەلەتە قاین بە بۆسە ی ئێرانییەکاندا. ئەو شەو تا کازیو ی بە یانی، سەریاز و پاسەوانە کانی سنوور لە هاتووچۆدا بوون. لە سەر هەر یال و لە بن هەر دۆل و گالێک بە دە یان سەریاز کە مینیان کەردبوو. هەر جم و جۆلێکیان بەرچاو بەکەوتبا، جۆلە یان لێ دەبێ.

ئىمە لە بن كۆپرە ئەشكەوتىك بەو كرىپو و سەرما ئىسك بېرە، خۆمان حەشار دابوو. بەو ھىوايە كە تا پۆژ لە ئاسق ھەلنەھاتوو، ئەو سەربازانەش بگەپنەو و بتوانىن سنوور تىپەپنن. لەم عانەدا خشەى نزيك بوونەو ھى سەربازىك وەبەر گويمان ھات. تا دەھات ھەر خشەكە نزيكتر دەكەوتەو. لە حەوت ھەشت ھەنگاوى ئىمەو، چەكەكەى ھىنايە سەر ميل، سارۆ زەندەقى چوو و ويستی ھەستىت و خۆى تەسليم بكات. لە گەل خۆيدا وتى: «نە ئەم

كارە ناكەم، تاقەتى زىندانم نىيە. دوايى كۆ ئەمانە تىگەيەنئەت كە لەبەر چى چوومەتە ئەو دىو

سنوور.... قەت بەرۆكم بەرنادەن.» بە دەم خەيال و دلەخووبەى سارۆ، سەرباز دەسپۆژىكى

كرد بەو ناوھدا. سارۆ چاوى داقوچاند و دەستى خستە سەر دەمى. نەپەى بەرازىك

لە لاخوارەو ھەمان بەرز بوو ھەو. عىراقىيەكانىش كە لە چرچەى كەو بە ئاگا دەھاتن

لە سەنگەرەكانيان وەدەرەكەوتن و ھاتن بەرەو لای دەنگى تەقەكەو. سەربازە

ئىترانىيەكە دەسبەجى كشايەو و لە سنوور دور كەوتەو. عىراقىيەكان بە

شەوقاويژەكانيان ھەموو ئەو ناوھيان كرد بە پۆژى پووناك. سارۆ ديسانەو

دەستى بە وپنە كرد: «تەواو، ئىدى لە دەستى ئەمانە دەرنەچم...»

سەربازە عىراقىيەكان چوونە سەر لاشەى بىگيانى بەراز و ھەرماندەكەيان

بە بىنىنى بەرازى چارەپەش، بە لالووتەو بەزەيەكى كرد.

خۆر ھەلات و سەربازەكان ھەر لە جىگەى خۆيان بوون. سارۆ جارێكى تر لە

پىگاگەى پوانى و دلنیا بوو كە بە ھەلە نەھاتوو. بەلام ديار بوو كە شتىك

قەوماو، كە ئاوەھا بەردەوام پاسەوانى دەدەن. سارۆ باش دەيزانى بەم پۆژى

پووناكە ھىچى پى ناكړيت، شانى لى دادايەو و خەوت. قەوانى فېشەكۆك كەوتبوو

بەردەم ئەشكەوتەكە. منيش لەگەلیدا وە دەمەتەقى كەوتم:

• چى پوويداو كە ئەم ھەموو سەرباز و ئەفسەرە بەم ناوھدا دەسووپنەو؟

قەوان: - ئىمەش لە ئىو ھە بى ئاگاترين. زۆر دەمىكە لە عەزەتى لە دلم كە لە جەستەى كەسكى وەك

سارۆ بگىرسىمەو، يان ھەلەيدىم و لەولايەو دەرچم. بەلام سەرم لە لەشى بەرازىك گىرى خوارد و ھىچم بە نسيب

نەبوو!...

من هر چن له گه ليدا مشتومړم ده كړد، نو هر باسې خوی ده كړد. سارو تا نيوه پو له بنی نه شكوت ورك چه تازه يه کی
په ه لاتوو، پاكشابوو. دوانيوه پو كه به ناكا هاته وه، سرما و لړز هه موو گيانی په ق داگرتبوو، به هه زار حال به ری
پژمینی خوی گرت تا ده نگی نه بیستن. میز ته نگی له هه لچنیوو و ته نانه ت نه ده ویرا بچیت بو ده ساویك. شه و داهات.
سهریازه كان هر له شوینانه دا بوون و ته نیا هر چن ساتیك چروچاوه كان ده گورپران.

سارو سهری نه هات و ددانی نا به جهرگی خوی و نیمه ش به فرمانی نو داجه له کاین. سنوورمان
برې. مهیدانی مینیک كه له ژورتری سنووره وه بوو به جیمان هیشت. له ناکاو چرای
پاسه وانه ئیرانییه كان كه وته سرمان. سارو به خشكه خشك هه ستایه سهر پی و
كه پایوه به ره و لای سنوور. له ناو کاریزه كه به پی نه وهی لا بکهینه وه به ره و سنوور
هه لده هاتین. سهریازه كان کردیان به ته وه و ده سپړو سارو له ترسی گيانی
دوو قاچی دیکه شی قهرز کرتبوو و بازی ددها به سهر ئاسندپکه کانی به رده می.
دهیزانی كه كه متر له سه د مهتری ماوه كه دیسان به نه شكوت كه بگاته وه.
كه دانوشتایه وه كتوپر دووچاره به ئاسماندا توو په لدر. ته وه و هه لدرانمان
پیکه وه بوو. لاقی چه پی سارو له ئاسماندا ده سووپایه وه و من و له شی گهرم
و پی گيانی ساروش له نزیکی مینیک تر داکه وتبووین.

مونځ، ئاپریل ۲۰۱۸

ZHYAR JAHANFARD
ژیار چه هانفرد

یاداشته کانی
چیرۆکنووسیکی خەڵەفاو
دابان عەتار

١ ههستیکی ناخۆشم هه‌بوو، به‌لام پێکه‌نیم

هاوژینه‌که‌م نارده‌میه دوکان، تا سه‌وزه و میوه بکرم. ئەمجاره‌یان بپارم دابوو شه‌پ له‌گه‌ڵ یادگه‌م بکه‌م، چه‌ندینجار ناوی ئەو شتانه‌م دووباره‌ کردوه، که پێمی گوتبوو. شته‌کانم کپی. له‌به‌رده‌رگای ماله‌وه بیرمه‌که‌وته‌وه، که شتی‌کم له‌ بیرچووه، بزه‌یک نیشته‌ سه‌ر لێوانم، به‌په‌له‌ ماشینه‌که‌م سوورپانده‌وه، گه‌پامه‌وه، ئەو شته‌شم کپی، له‌ ناخه‌وه به‌و فیله‌ی خۆم ده‌نازیم. س‌ل‌و‌م کرد و عه‌لاکه‌کانم دانان. به‌ فیزیکه‌وه له‌ گۆشه‌یه‌ک له‌سه‌ر چه‌ریا‌یه‌ک دانیشتم. به‌ تیه‌چاو دیمه‌نی پشکینه‌نی زه‌رفه‌کانم له‌لایه‌ن هاوژینه‌که‌مه‌وه ده‌پشکنی. هیوا خوازیووم وشه‌ی (دیسان) نه‌بیستم، پێم وابوو، ئەمجاره‌ به‌و فیله‌م توانیومه‌ خۆم له‌ کوته‌کی بۆله‌بۆلی بپاریزم، به‌لام (دیسان) گویمی کون کرد و له‌میشک‌مدا ده‌نگیدا‌یه‌وه:

«دیسان به‌ته‌واوی نه‌ته‌ینان!»

هاوارم لێ هه‌لسا:

«جوان بیانپشکنه، هیچم بیرنه‌چووه!»

که‌وته‌ به‌ر لێش‌وای نیگا پ‌ر له‌ بێزاری‌یه‌که‌ی، پێکه‌نینیکی پ‌ر له‌ سووکایه‌تم ژنه‌وت:

«ئه‌دی نه‌مگوت ئەمرۆ به‌نیازم دۆلمه‌ ئاماده‌ بکه‌م؟»

«ئووو! س‌ل‌ق و شبیته‌!»

دوای ئەوه‌ی ئەو ناوانه‌م هێنا، ئاره‌قه‌یه‌کی ساردم له‌ ته‌ویلم سپی...

٢ ههستیکی ناخۆشم هه‌بوو، به‌لام پێکه‌نیم

زۆر مشه‌وه‌ش بووبووم، ده‌سته‌کانم له‌ گیرفانه‌کانم پاده‌کرد و ده‌رمده‌هێنانه‌وه، به‌لام نه‌مدۆزییه‌وه، به‌په‌له‌ گه‌پامه‌وه ژووره‌وه. ئەو ماله‌م سه‌نگ و سووژن دا به‌لام نه‌مدۆزیه‌وه، ناچار هاوژینه‌که‌م له‌خه‌و هه‌لساند:

«ئه‌رێ گیاره‌که‌م تۆ کلێله‌کانت نه‌بینیون؟»

«چی بووه؟»

«کلێلی ماشینه‌که‌م نادۆزمه‌وه!»

هه‌ردووکه‌مان گه‌پاین، ماندووبوویین و نه‌مان دۆزییه‌وه...

ته‌له‌فۆنم بۆ هاو‌پێه‌که‌م کرد که کاری وایه‌رمه‌نی ماشین بوو» ئه‌رێ کاکه‌ کلێلی ماشینه‌که‌م بزب‌وووه و کلێلی یه‌ده‌گیشم نییه، چی بک...

گویم له‌ ده‌نگی هۆڤن بوو، گه‌شامه‌وه، به‌په‌له‌ پامکرده‌ ده‌ره‌وه، هاوژینه‌که‌م له‌ نێو ماشینه‌که‌ دانیشتبوو پێده‌که‌نی. هه‌ستم به‌ شه‌رمه‌زاری کرد، پێکه‌نیم.

کلێله‌که‌ی به‌رانبه‌ر جامی ماشینه‌که‌ پاک‌رت، خۆم گه‌یانده‌ی و کلێله‌که‌م لێوه‌رگرت. ئەو هاته‌ ده‌ره‌وه، منیش خۆم له‌ ماشینه‌که‌ هاویشتم. هیوای ئەوه‌م خواست ئەو کلێله‌که‌ی له‌ شوێنیک دۆزییته‌وه و پێش من خۆی هاویشته‌یتته‌ نێو ماشینه‌که‌وه، به‌لام کاتی‌ک سوپه‌که‌م له‌ پلاکه‌که‌دا جوولاند ئەو هیوایه‌م به‌هه‌واداچوو!

ماشینه‌که‌ نووزه‌ی لێوه‌نه‌هات. بیرم هاته‌وه‌ دوینێ ش‌و له‌بیرمچووبوو ماشینه‌که‌ بکوژنمه‌وه و لێی هاتبوومه‌ ده‌ره‌وه... نه‌موێرا سه‌ره‌له‌ب‌رم، هه‌ولم دا خۆم له‌ نیگا ته‌وساویه‌کانی هاوژینه‌که‌م بدزمه‌وه. ئاره‌قه‌یه‌کی ساردم له‌ ته‌ویلم سپی...

۳ هەستىكى ناخۆشم ھەبوو، بەلام پىكەنىم

دەستەكانم لە گىرفانەكانم نابوون، بە لۆژەلۆژ بەرھەمەل دەبوومەو. جارجار لە بەرخۆمەو بۆلەم بۆلەم دەکرد، تومەز لە خەيالى خۆمدا ئەو کاراكتەرەى قەرارىو لە چىرۆكىكمدا دەرکەوئەت، لە تەنیشتمەو پىسى دەکرد و وتووێژمان دەکرد. لە سەرى كۆلان پىچى كۆردەو و وەستا، ئەبەق سەرنجى لە بەردەرگای مالى دەدا، منیش وەستام و نىگام فەرى! «ئەو چىيە؟ كوا ماشىنەكەم؟!»

قاقاي ئەو نەبەشت ترسەكەم درىژە بكەشت، ترسەكەم گۆپا بە شەرمەزارى! بىرمەتەو، كاتىك چوومە ئەوئ ماشىنم پى بوو! بە ھەلەداوان خۆم گەياندەو ئەوئ، وەستا سالار لە دوورەو بە پىكەنىنەو بەرھەبووم ھات» ئەو بە سەيارە ھاتى و بە پىيان چوويەو! «

قاقايەكى ناچارىم لىدا «لەبەر دەرگە بىرمەتەو كە سەيارەم پى بوو!» «ھەر گىشى مەئى كاكە، ئەوشتانە ھەر دەبى!» پىكەنىنەكەى شتىكى دى دەگوت ئارەقەيەكى ساردەم لە تەوئەل سەرى

۴ هەستىكى ناخۆشم ھەبوو

بە دوامەو بوو، پشوو سوارىووم، پامدەكرد، جارجار ئاوپم دەدايەو... • خۆ لە كۆلم نابىتەو! ئاگر لە چاوى دەبارى، بەرانبەرم وەستا، يەخەى گرتەم، گوئى بەو نەدا، دەرووبەرمان زۆر قەروبالغ بوو، تا ھىزى تىدايو كەللەيەكى لەسەرم دا. ھاوارم كرد، لى پاپامەو، ئەو وازى نەدەھىنا، قەرەبالغى لە دەورەم كۆ بوونەو، ھانام بۆيان برد، يەك يەك لىيان دەپاپامەو، پەنام بەدەن، بەلام ئەوان بە سەرسووپمانەو لىميان دەپوانى.

گوئەم لە چەپەچەپ بوو «دىارە شانتۆكە دەستى پى كرا!» «ئەو يە كاراكتەر! پووى ھەموومانى بەرھەو خۆى ھەرگىپا!» «ئەرى كاكە ئەو بۆ ئاوا ھاوار دەكات و دەگرى؟» «ئەمىر قەرارە شانتۆگەرى سەر شەقام لىرە بەپىو بچىت، ھەرچەندە بەپى پەچەتەى پىكلامەكە ھىشتا چارەگىكى ماو!» «من ھاوارم دەكرد و ئەوان چەپەليان لى دەدا، خۆم ناخنىيە

نیوان خه لکه که، ئه ویش هر به دوامه وه بوو!
که لیتیک له نیوان خه لکه که دروست بوو، به ره به ره فراوان
ده بوو...

گویم لئ بوو، یه کیک هاواری ده کرد:
«ئه وه چیه؟ ئه و کابرایه کتیه؟»
«کاکه زوو فریای که ون، ئه وها برهوا شاتکه له ئیمه تیکده دا!»

دوو کهس قۆلیان گرتم و درپان به خه لکه که دا، کاتیک منیان
په لکیش ده کرد، ئاویم دایه وه، کابرام بینی له نیو خه لکه که
ته ماشای ده کردم، ئاگر له چاوی ده باری!
«کاکه بۆ واده که ی؟»

«کئ تۆی ناردووه شاتکه مان لئ تیک به ی؟»
«کاکه به خوای کهس نه یناردووه، ئه وئ پۆژئ چیرۆکیکم نووسی،
ده بوو ژنی کاراکتری سه ره کی به نه خوشی شیرپه نجه بمریت،
هر نه وکاته ی که لاله ی چیرۆکه کهم له خه یالدا نندا دا پشت،
زۆر خه م له و ژنه خوارد، بۆی گریام، به لام چهندی هه و لندا
نه متوانی ده ستکاری چاره نووسی بکه م...

ئیتستا که له وئ بووم، پیاوی ئه و ژنه بوو، دوام کهوت، له نیو
ئه و قهره بالغیه یه خه ی گرتم و که لله یه کی له نیو چه وانم
دا و که وته ویزه م، ده یگوت هر ده تکه وژم، هاوارم کرد و وازی
نه مه ئنا، هانام بۆ خه لک برد و چه پله یان بۆ لیدام، چه قۆی
له گیرفانی ده ره ئنا و هاواری کرد «بۆ وات له (زه من) ی من
کرد؟ هر ده تکه وژم بۆ کوئ ده چی؟»

ئه وه ی به رانه برم دانیشتبوو شه پقه یه کی په شی له سه ره بوو، پرچی
دریژی له دواوه وه ک کلکی ئه سپ بوو، ریشی دریژ و قژ،
تیشتر تیکی فشی له به ردابوو. چهندی هه و لئ دها خۆی جدیت
نیشان بدا، نه یده توانی پیکه نینه که ی بشارتیه و!

لێیان دوورکه و تمه وه و به پاکردن به ره و مال بوومه وه. هه ستم
ده کرد کابرا هر به دوامه وه یه ...

ده رگه م ده کوتی و هاوارم ده کرد «بیکه وه! بیکه وه!»
هاوژینه کهم ده رگه ی کرده وه، خۆم له ژووئ کوتی و ده رگه م
داخست. ژنه که قیژاندی! باوه شم پیدا کرد. ئه و زیاتر ده نگه
هه لپری. پیاویک له ده رگه ی ژوو ره وه به پاکردن هاته دره وه و
ئه مبازم بوو، که وته سه ره سه روگو یلاکم. زه بری مسته کۆله کانی
زۆر به ئازاریسون، به لام منیش له به ره سه سووپمانم نه مده توانی
به رگری له خۆم بکه م، به سه ره هاوژینه که مدا هاوارم کرد
ژنه که ئه و پیاوه له مالی ئیمه چی ده کا؟ ئه و پیاوه کتیه؟

«پیاوه که مستیکی دیکه‌ی سره‌وانده لووتم، قرچه‌ی هات و خوین فیچقه‌ی کرد، وهک شیرتکی بریندار نه‌پاندی» من چی ده‌که‌م لیتره یان تو؟ چۆن زمانت دیت به ژنی خه‌لکی بلتی ژنه‌که، هی ...

وامده‌زانی خه‌لکی گه‌په‌ک هه‌موویان پڑاونه‌ته حه‌وشه‌ی ئه‌و ماله‌وه ...

خه‌لکه‌که منیان له ژیر ده‌ست و پیتی ئه‌و کابرایه ده‌ره‌یتنا.

دایاننیشاندیم، پرسیریان لی کردم.

وه‌لام دانه‌وه «من هیچ هه‌له‌یه‌کم نه‌کردوه، هاتومه‌ته‌وه مالی خۆم، به‌لام کاتیک هاتمه‌وه ئه‌و پیاوه له ژوره‌وه

په‌لاماری دام و ئاوی لی‌کردم که ده‌بیینن.»

خه‌لکه‌که دلنیا‌یان کردمه‌وه که ئه‌و ماله مالی من نییه و هی ئه‌و کابرایه‌یه، به‌لام من باوه‌پم نه‌ده‌کرد.

پرسیریان لی‌کردم «ژنه‌که‌ت ناوی چییه؟»

وه‌لام دانه‌وه:

«زهمه‌ن؟ به‌لی ناوی زهمه‌نه‌!»

یه‌کیک له پیاوه گه‌نجه‌کان هه‌لیدایێ «پیتناچی ئه‌و پیاوه شته‌کانی به‌باشی بیرمابیت، ئه‌وه‌تا حه‌لقه‌ی له په‌نجه‌یه لیی

داکهن و بزنان ناوی ژنه‌که‌ی له دیوی ناوه‌وه‌ی نه‌نووسراوه.»

له‌ده‌ستمیان کرده‌وه، به‌سه‌رسوو‌پمانه‌وه ناویکیان خوینده‌وه، جیاوازیو له‌و ناوه‌ی من پیم گوتبوون! چهن‌دی بیرم له

ناوه‌که ده‌کرده‌وه، بیرم نه‌ده‌هاته‌وه، ئه‌و ناوه بناسم!

هه‌ستم به‌شه‌رمه‌زاری کرد!

دوو پۆلیس هاتن و قۆلیان گرتم، منیان گواسته‌وه بۆ بنکه‌ی پۆلیس.

ئه‌فسه‌ره‌که لیی پرسیم «ناوت چییه؟»

قه‌یریک بیرم کرده‌وه:

«نا‌باد، ئا ناوم نا‌باده‌!»

ئه‌فسه‌ره‌که به‌سه‌رسوو‌پمانه‌وه سه‌ری هه‌لبیری و له سه‌ریازه وه‌ستاوه‌که‌ی ده‌سته‌چه‌پی پوانی، گوتی «نا‌باد! نا‌باد واتای

چی؟»

به‌سه‌ر ئاماژه‌ی بۆ سه‌ریازه‌که کرد، ئه‌ویش په‌گه‌زنامه‌که‌ی منی دایه ده‌ستی.

پرسی «ژنه‌که‌ت ناوی چییه؟»

وه‌لامیم دایه‌وه «زهم، زهم، زهمه‌ن، به‌لی ناوی زهمه‌نه‌.»

به‌سه‌رمدا هاواری کرد «درق مه‌که! ئه‌وه‌تا له نفوسه‌که‌تا ناویکی دی نووسراوه، ناوه‌که‌ی خوینده‌وه، چهن‌دی بیرم لی

کرده‌وه، ناوه‌که ئاشنا نه‌بوو بۆم، فرمیسک زایه‌ چاوانمه‌وه

منیان برد بۆ ژوریک ژنیک‌ی چاو سه‌وزی لی‌بوو، وامده‌زانی ئه‌و ژنه‌م له شویتیک بینیه‌وه، به‌لام بیرم نه‌ده‌هاته‌وه له

کوئی بینیه‌وه، باوه‌شی لی‌دام و گریا ...

به‌ده‌سته‌کانم له خۆم دوورخسته‌وه. ناویکی مینا که بۆم ئاشنا نه‌بوو، گوتی «دابان، نامناسیه‌وه؟!»

پرسیم «دابان کییه‌؟!»

«من (.....)ی هاوژینتم!»

ناوه‌که‌ی ئاشنا نه‌بوو، بیرم نه‌ده‌هاته‌وه هه‌رگیز ئه‌و ناوم ناسیبیت، پرسیم «(.....)ه کییه‌؟»

له‌په‌مه‌ی گریانی دا و ژوره‌که‌ی جیه‌یتشت!

پۆلیسیک هاته‌ ژوره‌وه، گوتی «ئه‌وه ژنه‌که‌ت بوو؟ ناسیه‌وه؟»

گوتم «نا» فرمیسک له‌ چاوانم زا

(گریام)

DABAN ATAR
دابان عەتار

وەرگيران

سۆناتى تىرىقەى مانگ
سلفى
فرزندان نور
بهخته وەرى جېهان دەپېتوېت
مردن بىن فایده یه
بەرەو تۆ
به یانییه شېعر
شعر صېحکاهی
شعر شپانه
هەلەزوون
رووناکی
درخشانده سپاه
لگد زدن
دارەکان
سپسارک

ياسپېر لووتزهافت نووسەر و مووزيسيهنى دانماركى

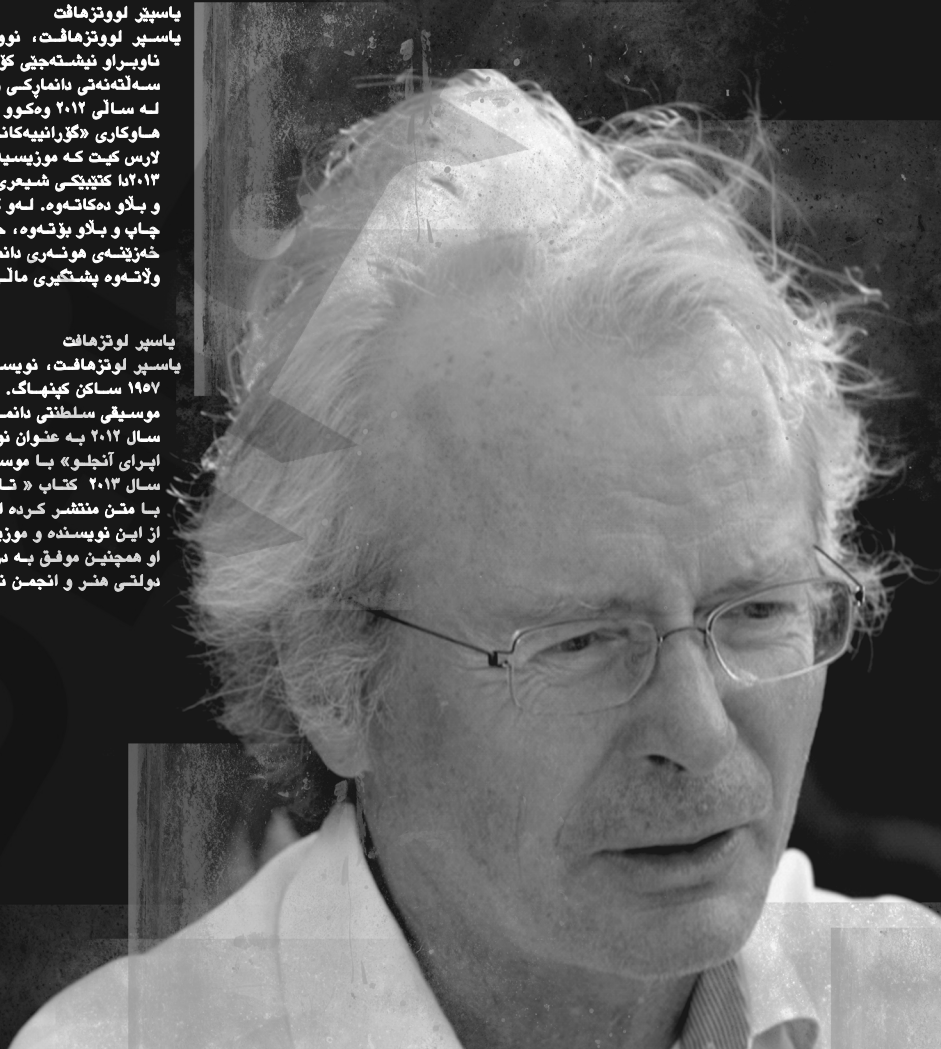
وهر گپزانی نازاد كه مالى فەر، نهرسه لان چه له پى، سعديه مه نكال

ياسپېر لووتزهافت

ياسپېر لووتزهافت، نووسەر و مووزيسيهنى دانماركى، ناوېراو نيشتهجىي كۆپنھاوئە و ھونەرستانى مۇسقىي سەلتەنەتى دانماركى وەكوو سۆليست تەواو كرىدووه و لە ساڵى ۲۰۱۲ وەكوو نووسەر و ھونەرمندى مووزيسين ھاوکارى «گۆرانئيهكانى ئۆيچراي ئاتچلق» بووه وچراي لارس كيت كه مووزيسيهنىكى ناسراوى دانماركە، لە ساڵى ۱۲۰۱۳ كتيپكى شيعرى وچراي وئەنگەليكى تايبەت چاپ و بلاو دەكائەووه. لەو كائەووه تا ئێستا چوار كتيپى ترى چاپ و بلاو بۆتەووه، چيى ئامادەيه كه ناوېراو لە لاين خەزىنەى ھونەرى دانمارك و كانوونى نووسەرانى ئەو و لاتەووه پشتگيرى مالى كراوه.

ياسپېر لووتزهافت

ياسپېر لووتزهافت، نويسنده و مووزيسين دانماركى، متولد ۱۹۵۷ ساكن كپنهاگ، ياسيا آموزش ديهه از هنرستان موسيقى سلطنتى دانمارك به عنوان سوليست است. در سال ۲۰۱۲ به عنوان نويسنده و هنرمند با «ترانه هاى اپراي آنجلو» با موسيقى لارس كيت كار كرده است. در سال ۲۰۱۳ كتاب «تا كسى ديگر را» همراه تصاويرى با متن منتشر كرده است. از آن زمان چهار كتاب ديگر از اين نويسنده و مووزيسين دانماركى منتشر شده است. او همچنين موفق به دريافت كك هاى مالى از صندوق دولتى هنر و انجمن نويسندگان دانمارك شده است.

PIANISTEN SPILLER ALDRIG
 MED DE TO HÆNDER SAMTIDIGT -
 ELLER
 MÅSKE GØR HAN DA DET
 ELLER
 JO DET GØR HAN DA
 MEN DET MÅ VÆRE I ANDRE STYKKER END DETTE
 SOM RADIOEN SENDER I DENNE HVIDBLÅ KLARE NAT
 SOM SLUTTER I SAMME ØJEBLIK
 MIN ELSKEDE PUSTER LYSET UD
 OG MÅNELYSET VISER MIG
 DEN SIDE AF HENDES ANSIGT
 JEG ELLERS ALDRIG FÅR AT SE.
 HVAD HAR JEG GJORT MÅNEN
 AT DEN STIRRER PÅ MIG NAT OG DAG?
 FORVIRRRER MIG
 MED SIN USTADIGHED
 SOM EN KVINDE,
 DER KUNNE GØRE MIG SÅ LYKKELIG
 HVIS HUN BARE SÅ VÆK
 ET ØJEBLIK.

پیانستیکه و هەرگیز ناژهنی
 به ههرتک دهستی
 له یهک کاتا
 یا
 دهنگه وا بکا
 یا
 هه‌له‌ت که وا ده‌کا
 به‌لام ئەوانیت له پارچه‌مۆسیقایه‌ک
 جگه له ئەوه‌ی تر
 که له رادیۆدا
 له‌م شه‌وه‌ شینه‌ رووناکه‌دا
 له کاتیکه‌، هه‌مان کات که ته‌واو ده‌بیت
 خوشه‌ویستی من رووناکی هه‌له‌مۆیت و
 پرشنگی مانگم نیشان ده‌دا
 ته‌و رووه‌ی تری روخاری
 که تا ئیستا به‌رچاوم نه‌که‌وتبوو.
 من چیم به‌ مانگ کرد؟
 که ته‌و رۆژ و شه‌و واق و وې
 راماره‌ له‌ من
 ئالۆزم ده‌کا
 به‌ چاوه‌ کراوه‌کانی
 که وه‌ک شوخه‌ ژنیک
 به‌خته‌وه‌ری تاو داته‌ ناخمه‌وه
 ته‌گه‌ر ته‌و چاو له‌ من هه‌لگرت
 بۆ ساته‌وه‌ختیک.

LIGE HER HVOR JEG ER
 UDE I NATUREN
 ER DER KUN ÉN AF HVER:
 ÉN SOMMERFUGL
 ÉN HEJRE
 ÉN AFPLUKKET BROMBÆRBUSK
 ÉN MIG
 OG ÉN MUSVÅGE,
 DER KALDER SÅ FORTVIVLENDE
 AT OGSÅ JEG VOVER AT SKRIGE MIN ENSOMHED UD.
 JEG FYLDER LUNGERNE MED DEN FRISKE LUFT
 LUKKER ØJNENE
 ÅBNER MUNDEN
 VERDEN ER PLUDSELIG SÅ STILLE.

این طرف
 اینجا
 که من هستم
 در طبیعت
 همه چیز یگانه
 از هر کدام یکی
 یکی پروانه
 و یکی لک لک
 یکی توت سیاه
 نچیده شده
 یکی من
 و یکی عقاب
 که شکسته دلی را فریاد
 و شهادت در من
 فریاد می زند تنهایی را
 با هوای تازه پر می کنم
 ریه هایم را
 چشمها را می بندم
 دهان را باز می کنم
 جهان ناگهان در سکوتی یگانه

DET ER DENNE NAT
 HVOR ALTING ER
 SÅ UFATTELIGT AT JEG ENDELIG
 FATTER AT INTET BETYDER NOGET
 AT MAN IKKE SKAL FRYGTE
 FOR SIN UFORSTAND
 DET ER FORSTANDEN
 DER ER FARLIGST SÅDAN
 EN NAT SOM DENNE
 HVOR DET ER AUGUST I OKTOBER
 OG MAN BILDER SIG DE SAMME TING IND
 SOM MAN ALTID HAR GJORT, FOR EKSEMPEL
 AT MØRKET IKKE ER ANDERLEDES END LYSET
 AT DER ER NOGET DER VARER EVIGT
 AT MAN IKKE OPDAGER DET NÅR MAN SKAL DO
 AT MAN IKKE ER ALENE OM AT VÆRE ALENE
 AT ENHVER KAN SE AT MAN ER USYNLIG
 AT MAN IKKE HAR NOGLE ILLUSIONER.
 AT MAN IKKE ER BANGE FOR SANDHEDEN
 MEN BANGE FOR AT DER KUN ER ÉN
 LIDT SENERE KIGGER JEG OP PÅ ANDROMEDA,
 ER LIGE VED AT VINKE MEN NØJES MED ET NIK MED HOVEDET
 PÅ ANDROMEDA VIL MAN FØRST SE DET OM 2½ MILLION ÅR.
 HVIS DET GÅR SOM DET PLEJER
 ER DER INGEN DER KIGGER I DET ØJEBLIK MIN HILSEN SUSER FORBI
 LYSETS HASTIGHED, MIN HILSEN,
 ET STED DERUDE ER JEG BARN ENDNU

این همان شب است
 جایی که همه چیز
 آنقدر غیرقابل درک
 که سرانجام
 درک کنید
 هیچ چیز مهم نیست
 نباید از آن ترسید
 به خاطر حماقتش
 این احساس
 که این گونه خطرناک
 شبی مثل امشب
 جایی که آگوست در اکتبر لانه کرده
 آدم خودش را تصور می کند
 در یک چیز
 بداندسان که همیشه انجام داده
 برای مثال
 که تاریکی فرقی با نور ندارد
 و چیزی موجود است
 برای همیشه بیکران
 شما متوجه آن نیستید
 آن دم که مرگ
 در تنها بودن
 تنها نیستید
 که هر کسی بتواند ببیند
 شما نامرئی هستید
 کسی توهمی نداشته باشد
 کسی از حقیقت نمی ترسد
 اما می ترسید که
 فقط یکی وجود داشته باشد
 کمی بعد به آندرومدا نگاه میکنم
 نزدیک بود سلامی را
 اما فقط سرش را تکان
 آدم در آندرومدا دو میلیون
 نیم سال پیش را خواهد دید.
 اگر طبق معمول پیش رود
 هیچ کس به آن لحظه نگاه نمی کند
 که سلام من
 با سرعتی زیاد عبور می کرد، سرعت نور
 سلام من
 جایی
 در آن دور دستها
 من هنوز بچه هستم

AZAD KAMALIFAR
 نازاد که مانی قدر

SADHIA MENGAL
 سعدیه مدنگال

ARSELAN CHALABI
 نرسه لان چلهابی

NIELS HAV

نیلس هاو شاعیر و نووسه‌ری دانمارکی

وهر گپزانی نازاد که مالی قهر، نهرسه لان چله بی. سعدیه مه‌نگال

نیلس هاو

یاسپر لووتزهافت، نووسر و موزیسینه‌نی دانمارکی، ناوبراو نیشته‌جی کژینهاونه و هونه‌رستانی موسیقی سه‌لته‌نه‌نی دانمارکی وه‌کوو سؤلیست ته‌واو کردووه و له سالی ۲۰۱۲ وه‌کوو نووسر و هونه‌رمه‌ندی موزیسین هاوکاری «کژرانیه‌کانی ئۆپترای شانجلو» بووه و ئپرای لارس کیت که موزیسینه‌نیکی ناسراوی دانمارک، له سالی ۲۰۱۳ دا کتیبکی شیعی و ئپرای وینه‌گه‌لیکی نایبته چاپ و بلاو ده‌کاته‌وه. لهو کاته‌وه تا ئیستا چوار کتیبی تری چاپ و بلاو بۆته‌وه، جی ثامزه‌یه که ناوبراو له لایهن خه‌زینیه‌ی هونه‌ری دانمارک و کانونی نووسه‌رانی لهو ولاته‌وه پشگیری مالی کراوه.

نیلس هاو

یاسپر لووتزهافت، نویسنده و موزیسین دانمارکی، متولد ۱۹۵۷ ساکن کپنهاگ. یاسپا آموزش دیده از هنرستان موسیقی سلطنتی دانمارک به عنوان سولست است. در سال ۲۰۱۲ به عنوان نویسنده و هنرمند با «ترانه‌های اپرای آنجلو» با موسیقی لارس کیت کار کرده است. در سال ۲۰۱۳ کتاب «تا کسی دیگر را» همراه تصاویری با متن منتشر کرده است. از آن زمان چهار کتاب دیگر از این نویسنده و موزیسین دانمارکی منتشر شده است. او همچنین موفق به دریافت کمک‌های مالی از صندوق دولتی هنر و انجمن نویسندگان دانمارک شده است.

Møblerne falder fra hinanden,
tøjet trevler, og skoene halter - det er april.
En liflig aften går vi tur langs søerne
og studerer kastanjetræernes knopper,
mens vi skiftevis taler om planer for sommeren
og om vinterens døde. Hvor tog de hen?
Børnene hjuler hujende forbi på nye cykler,
glæderne galopperer om kap.
Sorgen kommer humpende
som en invalid.
Mens det mørkner, hilser vi stumt på de døde,
der står i skyggerne under kastanjetræerne
og langs facaderne, hvor mørket umærkeligt
kryber op fra kældrene.
De visne blade fra sidste år er blæst sammen
under buskene, på vej ned i jorden.
Fortroligt tager vi hinanden i hånden - en lykke
gennemstrømmer universet.

مؤبله کان له یک دمتراژین
جله کان دراون
پټلاوه کان درهنگ ده گهنی - مانگی ټاپریله
له ټیواریه کی هست بزوینا
به تنیشت چومانوه پټیاسه ده کهن
راده میټین له نهونه مامه کانی داربه پروو
ټو کاتهی بیر و را ده گزپینه وه
سه بارت به هاوین و مردووه کانی زستان
که بؤ کوی چون ټوان
مناله کان دلخوشانه تیده پرن
به سوار پاسکپله نوټیه کانیانه وه
شادی چوارناله بؤ سرکه وتن
خهم و خهفت ماته
به وینهی میوانیکی درهنگ وهخت
له کاتیک تاریک
ټیمه به بیده نگی سلاو له مردووه کان ده کهن
راوه ستاون سیټهره کان
به ژیر داربه پرووه کانه وه
به مودای دیواران
سیټهر به بی سرسوپمانی
به رهو خوار ده خزی
بؤ بن زهوی
گه لا سیسه کان
پار پیکه وه ده شنان
به ژیر گژوگیا، بؤ ناو دلی زهوی
دلنیا به
دهستی یهک ده گرین و
به خټه وهری جیپهان ده پیښت!

AZAD KAMALIFAR
نازاد کهمالی فارSADHIA MENGAL
سعدیه مهنگالARSELAN CHALABI
نرسه لان چله بی

Folk dør, hvor det falder dem ind;
i trafikken, på et fortov, under en krig.
Spontane dødsfald forekommer døgnet rundt.

De fleste foretrækker fornuftigvis
at dø i fritiden, således
undgår man at blive trukket i løn.

Den der tillader sig at dø mister straks
retten til kørepenge, overtidsbetaling
og rejsedækkelse - nu hvor der virkelig

er brug for det. Det er dyrt at leve,
men at dø er i reglen også
en dårlig forretning

خهلکی دهرن لهو چی که دهرده کهون
له ترافیکا، شوسته کان، له کاتی شه
بهردهوام مردن له هاتوچو دایه

زۆرینه وا دهخوازن
که ژیرانه بهرن
له کاتی رابواردنا
ومهه که خۆ ببوین و پوول و پارهیان له کیس نهچی

ئهوهی له ناکاوا
لیده که پێ بهریت
له کیسی دهچی
به پاره ی ئیجازهی شۆفیر
به پاره ی زیده کاری
ئهوه راستیه که

ومههیه که ژیان نرخه بهرزه
بهلام مرد یاسایه که
له ناو مامهلهیه کی خراپ.

SELVFØLGELIG SKAL VI DA DØ;

DET ER DET ENESTE VI ALDRIG SNAKKER OM.

DET ENESTE VI ALTID SNAKKER UDEN OM.

JO, VI HUSKER HESTENE, OG GLÆDEN I EN PLØJEMARK,

DENGANG GUD GIK I SHORTS.

NU ER ALT DET INDRAMMET AF BILRUDER.

VI STANDSER I UDKANTEN OG STÅR LIDT PÅ RASTEPLADSEN

OG LYTTET IND I BUSKADSET, SOM KUN ER EN SMAL BRÆMME

AF MISTRØSTIGE TRÆER; EN LILLE GHETTO OMRINGET AF OSEN

FRA MOTORVEJEN OG GIFTSKYERNE FRA DET DYRKEDE LAND.

JO, DER INDE ET STED SYNGER GULSPURVEN ENDNU,

SELV OM INGEN HØRER EFTER MERE.

I SKOVBUNDEN FLYDER SORTE PLASTICSÆKKE MED DØDE TING

MELLEM ANEMONER OG HVAD FANDEN.

DET KAN GODT SKE GUD ER I FORÅRSHUMØR, SELV OM VI

ER HER FOR AT TAGE AFSKED MED ALNATUREN

PÅ VEJ TIL HOSPITALET FOR AT BLIVE SPRÆTTET OP

TIL ÆRE FOR ENGLENE,

MENS ALT HVAD VI NOGEN SINDE HAR ELSKET OG EJET

DANNER KOMPOST.

البته ما باید در آخر بمیریم
این تنها چیزی است که ما هرگز از آن دم
نمی‌زنیم
البته که ما به خاطر می‌آوریم
اسبها را و زمین‌های شخم زده
آن زمان که خدا با شلوارک می‌رفت
اکنون تمام آنچه توسط پنجره‌های ماشین قاب
شده

ما در کناره استراحتگاه ایست کوتاهی می‌کنیم
و گوش را به بوته‌زارها
که تنها خطی باریک
از درختان افسرده
یک «گتوی» کوچک توسط گاوها احاطه شده
از بزرگراه و ابرهای سمی از زمین زراعی
البته در جایی
که گنجشک زرد هنوز آواز می‌خواند
اگرچه هیچکس دیگر گوش فرا نمی‌دهد
در کف جنگل
که شناور است

کیسه‌های پلاستیکی سیاه
با بوی مرگ
بین شقایق‌ها و چیزهای جهنمی
ممکن است که خدا هنوز در حس و حال
بهار باشد
اگر چه ما

اینجا برای خداحافظی از طبیعت
در راه بیمارستان به احترام فرشتگان
منفجر می‌شویم
در حالی که همه آن چیزها را که دوست داشتیم
و بدان وابسته
اکنون زباله‌ای بیش نیست.

AZAD KAMALIFAR
نازاد کهمالی‌فەر

SADHIA MENGAL
سعدیه مهنگال

ARSELAN CHALABI
نەرسەلان چەلەبی

لیندا کارین خاھول یونسن ژنه شاعیریکي دانمارکی

وهرگپرائی نازاد کهمالی فھر، نهرسه لان چهلہ بی، سعدیہ مہنگال

لیندا کارین خاھول یونسن
ژنه شاعیریکي دانمارکی، ناویرا له دایکبوی سالی ۱۹۸۴ زایینی، له ولاتی دانمارکه. لیندا ماموستای فوئابخانهیه و
له سالی ۲۰۲۰ یهکم کؤ شیعری خؤی به ناوی «خړکهیرد» بلاو کردووهتهوه، ناویرای ئهنادمی دستهی نووسهرانی
کؤفاری ئولکهنه که مانگانهیهکی هونهری-شعیرییه.

لیندا کارن خاھول یونسن
لیندا کارن خاھول یونسن، شاعر دانمارکی، متولد ۱۹۸۴ میلادی، لیندا معلم مدرسه می‌باشد و در سال ۲۰۲۰ اولین مجموعه
شعرش را به اسم «سنگریزه‌ها» منتشر کرده است. لیندا از سردبیران مجله ادبی-هنری «ئولکهن» می‌باشد. Udkant

LINDA KAREN PRAHL .J

لە ناو پىتلوى پۇڭا ئۆقرەى گىرتووه
 مەن تۆ ھەلەدەگىرم
 تۆ رىزگار دەگەم
 لە داڧمانى ھەستەدەمارم
 ڧروانىنت گەرمى دادىنى
 سەرمەى زىستان لە ناخا
 ويژدانىكى ناتارام
 پۇڭا بەرمو كاتىتى دەمچوو
 بىزەت دىتىن بە بىي دىلڧراوكە
 لووتت تاو دەدايە ڧروومتەم
 تۆ نازانى
 چ شىتىك شاراوايە لە پىشتىەو
 ئەو ڧەشايبىيە
 ناو بە ناو خۇى دەنويىنى و
 قەپ لە ڧووناكالىي پۇڭا دەگىرەت
 دىلەم كات ئۆقرە بگىرەت
 ئەو كاتەى پىگەيەن
 ڧۇيان باشتىرىنە
 بەيانى دىم بەر لىوہى
 بىلەننەم دابىي

Mens der stadig er lys i dagen
henter jeg dig
redder dig fra nervesystemets kollaps
Dit blik varmer vinterkulden indeni Dårlig samvittighed
Det blev også sent i dag
Du smiler ubekymret
trykker din næse mod min kind
Du ved ikke hvad der er inde bag
Bare du aldrig opdager det
det sorte
Alt det mørke som så ofte vil ud
og æder dagens lys
Jeg lader tiden stå stille
Når vi er sammen
Er livet bedst
morgen kommer jeg før
Det lover jeg

وقتی که هنوز روشنائی
در چشم‌های نور آرام گرفته
تو را با خود می‌برم
تو را آزاد می‌کنم
از سقوط سیستم عصبی تنم
نگاهت گرم می‌کند
سرمای زستان را در درون
وجدانی ناآرام
روز به سمت و سوی پایان
می‌خندی بدون استرس
سنگینی دماغت بر روی گونه‌ام
تو نمی‌دانی
چه چیزی در نهان
آن پشت
این سیاهی
گاه گذاری خود را نمایان
می‌گذارم لحظه‌ها آرام گیرند
آن هنگام که باهم
زندگی بهترین است
فردا می‌آیم
قبل از آنکه وعده‌ای داده باشم

AZAD KAMALIFAR
نازاد که مالیه رفه

SADHIA MENGAL
سعدیه مهنگال

ARSELAN CHALABI
نه سه لای چهلای

ماری لووئیز تاکسین ژنه شاعیر و نووسه ریکی دانمارکیه

وهرگیرانی نازاد که مالی فله رنه رسه لان چله پی. سعدیه مهنگال

ماری لووئیز تاکسین

له دایکویووی سالی ۱۹۷۶ ای زایینی، ناویراو نیشته جی کژینهاونه، شیعره کانی ماری له کژاره ناسراومکانی دانمارک بلو بۆتهوه و له سالی ۲۰۱۷ یه کمه پۆمانیشی بلو کرپوهتهوه، ناویرا ئیستا سهرقالی کۆمهله شیعریکیهتی که بهو زووانه چاپ و بلو ده بیتهوه.

ماری لووئیز تاکسین

متولد ۱۹۷۶ میلادی، ماری در کپنهاگ زندگی می کند، او اولین شعرهای خود را در مجلات شعری دانمارک منتشر کرده است. در سال ۲۰۱۷ اولین رمانش چاپ شد، لازم به ذکر است که یک مجموعه از شعرهای این شاعر دانمارکی بزودی در دانمارک منتشر می شود.

MARIE LOUISE TÜXEN

همستایم و دهرانم
 حزمه وا بنوینم
 یه کینک که ناپارتمانهم کیم نیشان
 ددها
 له پیش پیشووی غوارمیک
 پتم دلمی
 ومها که پروو ددها
 سیر و سمره پروو دایک
 نهوئ دم
 که دیمه ژووری خوتن

JEG VÅGNER OG VED
 JEG VIL VÆRE SÅDAN
 EN DER VISER MIN LEJLIGHED
 FREM TIL EN FREMMED
 OG SIGER
 DET ER SÅ HER MAGIEN SKER
 NÅR JEG KOMMER TIL SOVEVÆRELSET

پا شدم و میدونم
 دوست دارم این شکلی رو
 یکی که فرصتی رو بهم نشون میده
 جلو یک غریبه
 بهم میگه
 آنگونه که رخ می دهد
 عجیب و غریب اتفاقی
 آن هنگام
 که داخل میشوم
 اتاق خواب را

ناتوانم بنووم
 له پروفایلی ئینستاگرامم را دیاره
 دهرومه ناو هیللی خوسوه
 به دلداره کم دلمیم
 بی تو قریبه کانم
 بوته هوکاری دلبراوکی
 بو بلمه جنگیبه کان و داهاتوی منالان

JEG KAN IKKE FALDE I SØVN
 VISSE PROFILER PÅ INSTAGRAM
 GÅR I MIT SYSTEM
 JEG SIGER TIL MIN KÆRESTE
 UROEN SKYLDES
 BEKYMRINGER OM FLÅDENS FREMTID OG BØRN

نمی توانم بخوابم
 از انستاگرامم پیدا است
 غرق می شوم تو دنیای خودم
 به دوست پسرم میگم
 بی تایی هالم
 بخاطر اضطراب
 از برای
 کشتی های جنگی و آینده کودکان

AZAD KAMALIFAR
 نازاد که مالی قدر

SADHIA MENGAL
 سعدیه مهنگال

ARSELAN CHALABI
 نهرسه لان چله بی

CECILIE SUND KRISTENSEN

سیسیلی سوند کریستینسن کچه شاعیر و فوتوگرافیر

وهر گپزانی نازاد که مالی فەر، نەرسە لان چە لەیی، سەدیە مە نکال

سیسیلی سوند کریستینسن

کچه شاعیر و فوتوگراف، له دایکبووی ۱۹۹۳ی زاپینی، ناوبراو خوێندکاری زانستی زانیاری و کلتورە له زانکۆی کۆپنهاگ، هەروەها خەڵاتی کانوونی نووسەرانی دانمارکی بۆ شیعەرەکانی بێدووەتەر و چالاکى بواری هونەر و ئەدەبیاتە.

مارى لووئیز تاکسین

مۆلە ۱۹۷۶ میلادی، ماری در کپنهاگ زەندى می‌کند، او اولین شعرهای خود را در مجلات شعرى دانمارک منتشر کرده است. در سال ۲۰۱۷ اولین رمانش چاپ شد، لازم به ذکر است که یک مجموعه از شعرهای این شاعر دانمارکی بزودی در دانمارک منتشر می‌شود.

SLUG

حه له زوون، حلزون

گشت دروکانم
وه کی شراب
منت خوش بوئ
له بهر وهی
من له ناویام

ALLE MINE LØGNE
SOM VIN
OG ELSK MIG
FOR DEN JEG ER
I DEM

همه دروغ‌هایم
بسان شراب
من را دوست داشته باش
چرا که من هستم
در عمق آن

LYS

رووناکی، روشنائی

ئالوزکاوم
له ماله کتا
لهو جیتییهی خه‌ریکی برژاندنی ئاوینهی
ناوچاوانم ماچ ده‌کهی
له ناوم‌راستی پرووناکیدا
خومان گیل ده‌کهین
له گشت دروکان

JEG HAR MORGENHÅR
I DIN LEJLIGHED
HVOR DU STEGER SPEJLÆG
OG KYSSER MIN PANDE
MIDT I LYSET
FRA ALLE DE LØGNE
VI IGNORERER

در خانها
آنجا که مشغول سرخ کردن آینه‌ای
بوسه می‌زنی پیشانی‌ام را
در وسط روشنائی
خودمون رو به اون راه می‌زدیم
که دروغی در کار نیست

AZAD KAMALIFAR
آزاد کهمالی‌فەر

SADHIA MENGAL
سعدیه مهنگال

ARSELAN CHALABI
نەرسەلان چەلەبی

توروارد برترلسن شاعیر و نووسه‌ری دانمارکی

وهرگیرانی نازاد که‌مالتی‌فهر، نه‌رسه‌لان چه‌له‌بی، سعدیه مه‌نگال

توروارد برترلسن

تورفالده بژتلسین، له دایک‌ووی ۱۹۴۸‌ای زایینی، ناویراو له شاری ساکسا‌کوبین دانمارک ده‌ویت و یه‌کدم کوشی‌میری خوی به ناوی «له سه‌رم‌تای زمان» له سالی ۲۰۰۹ چاپ و یلاو ده‌کاته‌وه، له‌و کاته‌وه تا ئیستا ۵ کوشی‌میری شری یلاو کره‌و ده‌وه، «وایین کتبی به ناوی «لایه‌مکانی تیکتووی بیست» له سالی ۲۰۱۸ یلاو یوه‌ده‌وه، شیره‌مکانی تورفالده بی سهر مه‌شت زمانی وهرگیران، ناویراو ئیستا به‌ری‌رسی و مشاخانه‌ی ده‌فته‌ری شاعیرانی کوبنهاونه، هه‌روه‌ما به‌ری‌رسی تیمی وهرگیرانی ئه‌نتۆلۆژی شی‌میری نوچی کوربییه که له یه‌هاری سالی ۲۰۲۱‌ای زایینی له دانمارک یلاو ده‌بیته‌وه.

توروارد برترلسن

توروارد برترلسن، متولد ۱۹۴۸ و در حال حاضر در ساکسا‌کوبین دانمارک زندگی می‌کند. اولین مجموعه اشعار خود را با نام «در اوایل زمان»، در سال ۲۰۰۹ منتشر کرد و از آن زمان تاکنون ۵ مجموعه شعر منتشر کرده است. آخرین کتابش به نام: صفحات تکتوکی پوست» در سال ۲۰۱۸ منتشر شده است. اشعار وی به ۸ زبان و اخیراً به مجارستانی ترجمه شده است. او در حال حاضر سردبیر انتشارات دفترهای شاعرانه در کپنهاگ، همچنین مسئول تیم ترجمه آنتولوژی شعر نو کوردی که در بهار سال ۲۰۲۱ در دانمارک منتشر می‌شود.

THORVALD BERTHELSEN

خشم بسیار از سر کشیدن شربت
 که از ما سرچشمه می گیرد
 عصبانیت از ریشه ها
 که ما را پیوند می زند
 بدون آنکه ما را در بر بگیرد
 عصبانیت باد
 که سرگردان
 در ازدحام عشق و باران اسیدی
 در حالی که سوراخ در لایه اوزون
 زندگی را دوباره تعریف می کند
 و ارکیده های کویرآسا
 که موج میزنند
 برای تلاشهای مهیج حفاران
 مناظر بتنی و شیشه‌ای
 در شریانهای بزرگ در هم می شکنند
 انبساط مداوم شاهرگهایی
 از پوست
 جایی که ستارگان
 از هم جدا می شوند
 از یکدیگر
 در این انحنای زمان
 در حال غرق شدن در خودش
 همه جا سیاه می درخشد

AHORNS VREDE OVER SIRUP
 SOM FLYDER FRA OS
 VREDEN OVER RØDDERNE
 SOM LÆNKER OS
 UDEN AT HOLDE FAST
 VREDEN OVER BLÆSTEN SOM IKKE STREJFER OS
 I KÆRLIGHEDENS OG SYREREGNENS VRIMMEL
 MENS HULLET I OZONLAGET
 REDEFINERER LIVET
 OG ØRKENORKIDEERNE VAJER
 FOR GRAVERNES UANFÆGTEDE ANSTRENGELSER
 LANDSKABER AF BETON OG GLAS
 BRYDER OP I AORTAENS
 UOPHØRLIGE UDVIDELSE
 AF HUDEN
 HVOR STJERNERNE FJERNER SIG
 FRA HINANDEN
 I DEN KRUMNING AF TIDEN
 SOM SYNKER IND I SIG SELV
 LYSSENDE SORT OVERALT

وقتی تلویزیون را خاموش می کنیم
 و تمانده نگاههای درخشان
 که به نقاط کور پل می‌زند
 روی نقشه
 از ترس
 از نقطه ناپدید شدن
 درست قبل از روشن کردن
 جهان
 دوباره
 ما در این مورد شک، شک نداریم
 به همان اندازه که مطمئن
 که چیزی برای شک وجود دارد
 در حالی که سازندهای ستاره
 پخش می‌شوند
 در انحنای زمان
 جایی که بی نهایت در هم تلاقی دارند
 نوارچاله‌های سیاه میوبیوس
 که کپکشان را روشن می کند
 با نور اخترش بر پوست بی پایان ما

NÅR VI SLUKKER FOR TV,
 STÅR DE SPRAGLEDE GLIMT TILBAGE,
 SOM UDVIDES TIL BLINDE PLETTER
 PÅ LANDKORTET
 AF FRYGT FOR FORSVINDINGSPUNKTET,
 LIGE FØR VI TÆNDER
 UNIVERSET IGEN.
 VI TVIVLER IKKE PÅ TVIVLEN
 LIGE SÅ LIDT SOM VI ER SIKRE PÅ
 AT DER ER NOGET AT TVIVLE OM
 MENS STJERNEFORMATIONER UDVIDES
 I DEN KRUMNING AF TIDEN
 HVOR DET UENDELIGE GENNEMSKÆRES
 AF SORTE HULLERS MØBIUSBÅND
 DER TÆNDER VOR ENDELØSE HUDS
 GALAKSEGENNEMTRÆNGENDE KVASARLYS.

AZAD KAMALIFAR
 نازاد کهمالی‌فەر

SADHIA MENGAL
 سعدیه مەنگال

ARSELAN CHALABI
 نەرسەلان چەلەبی

CECILIE
BUCHHOLDT
RATHJEN

کچه شاعیری دانمارکی

وہر گپرائی نازاد کہ مالی فہر، نرسہ لان چہ لہ بی، سعدیہ مہنگال

سیسیلی بووکیولڈ غاتین

کچه گہنجی شاعیر، لہ نایکبوی ۱۹۹۸ ای زایینی، دانمارک

چ کاتیک بؤ زیندوو مانوه
 تۆ فۆرمی "0" گه وره چی ده که ی به زمانت دهینه خشینې
 مه کینه په کی بیر هه لقه نه
 تۆ قازیکې چه ورت هیه له سهر کومت
 گزی مهکت به رهو گه لای ریحانه!
 شین شین ئیلکتریک شین
 ئیمه هینشاش دانیشتر وین له سهر همان میتز
 شلپه له رانی په کتر دینین و ئه وه ناسینیکې رهوایه بؤ هه رتکمان
 ئیمه ده زانین که سه هۆلیکی ئه سته می تواوه ین به سهر زمانمانه وه
 دوگمه کانم داده خهم به ئیسقانم
 که هه سته ده ماری له شی منه
 دهنگی دئ ئاخاقتنمان له سهر په لای قاوه یهک به سهر سفره وه فلق فلق
 تۆ وه ستاوی به وینه ی فیکزوپیک له پیست و بلفه می سهر چه مه دانه کم
 دئ وزه ی ولتاژ و راده خوشی به ژیر مه غزمه وه
 نیگاریکې به شیوه ی (ئیدوارد مونس)م کیشاوه به جوانی له وینده ری
 ده خولاینه وه به ده وری همان به ردا
 له گه ل گیناوی با دا
 تۆ ده تپرسی که ده خوازم ژیا نی هاو به ش
 ئیمه هینشاش کونجیکې گهرمان هیه به سۆسی قاوه ییه وه
 تۆ دینی به پیاسه ی ژیر چرا په کی گهرمه وه و تۆ وه ستاوی له ئاخیرین زستاندا!

DU FORMER ET STORT O MED TUNGEN EN DRILLEDE CYLINDER
 DU HAR FOIE GRAS I RØVHULLET
 NIPSER TIL ET BASILIKUMSBLAD
 BLÅ BLÅ ELEKTRISK BLÅ
 VI SIDDER STADIG OM DET SAMME BORD
 KLAPPER HINANDEN PÅ LÅRENE DET ER EN FAIR ANERKENDELSE FOR OS BEGGE
 VI VED AT VI ER DEN STÆDIGT SMELTENDE IS PÅ VORES TUNGER
 KNAPPER OP MED KNOGLERNE HER ER MIT SOMATISKE NERVESYSTEM
 VORES SAMTALE TONER UD I KAFFEPLETTER PÅ DUGEN KLAP KLAP
 DU STÅR SOM EN VOKSFIGUR AF HUD OG SLIMHINDER I MIN LÆDERKUFFERT
 SENDER SPÆNDINGER UNDER MIN HJERNEBARK
 JEG HAR MALET EN FLOT EDVARD MUNCH EFTERLIGNING TIL AT HÆNGE PÅ VÆGGEN DÉR
 VI LØBER OM DEN SAMME STEN I VINDENS ROTATION
 SÅ SPØRGER DU OM JEG VIL GIFTES
 VI HAR STADIG VORES LUNE STUE OG BRUNE SOVS
 DU KOMMER GÅENDE UNDER DEN VARMELAMPE DU FASTMONTEREDE SIDSTE VINTER.

AZAD KAMALIFAR
 نازاد کهمالی فادر

SADHIA MENGAL
 سعادیه مهنگال

ARSELAN CHALABI
 ارسلان چهلدهبی

وہر گپیرانی لہ ئالمانیہ وہ. سوران کوردپوور

FRANZ
KAFKA

سیسارکێک هه‌بوو، دهن‌دووکی له‌ لاقه‌کانم ده‌دا. چه‌کمه‌ و گۆرمه‌وی دراندبوو، ئێستا راست دهن‌دووکی له‌ لاقم ده‌دا. ئیدی ئه‌وه‌ هه‌ر به‌ دهن‌دووکی لێی ده‌دا و پاشان به‌ په‌شوکاوی هه‌له‌فری و چه‌ند جارێک به‌ ده‌رمدا ده‌خولاوه‌ و ئینجا ده‌نیشته‌وه‌ و ده‌ستی ده‌کرده‌وه‌ به‌ کاره‌کی. کابرایێک به‌لاماندا هات ماوه‌یێک راما و پاشان پرسى ئه‌وه‌ بۆچی ئه‌و سیسارکه‌ وه‌خۆ ده‌گرم. کوتم: منی به‌ستزمان و بێده‌سه‌لات، که‌ هات که‌وته‌ دهن‌دووکی لێدانم، ویستم کسه‌ی لێکه‌م و ده‌ری که‌م، ته‌نانه‌ت هه‌ولمدا بیه‌خکێنم، به‌لام ئاژه‌لیکی ئاوا زۆر به‌ قووته‌. کوپه‌ ده‌یویست بیه‌ریته‌ سه‌ر دم و چاوم، بۆیه‌ کوتم چش، هه‌ر باشتره‌ لاقم بکه‌مه‌ قوربانێ. ئێستا هه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ له‌ت و کوتی کا. کابرا کوتی: باشه‌ بۆ ده‌هێلن ئاوا ئازارتان بدا، ته‌نیا یه‌ک فیشه‌ک و ئیدی کاری سیسارک کۆتا دی، کوتم: ئا جا بلیی وابی؟ ئه‌دی فیشه‌کم بۆ جی به‌ جی ده‌که‌ن؟ کوتی: ئه‌ی به‌ چاوان، ده‌بی تا مالتی بچم و چه‌که‌که‌م هه‌لگرم، ده‌توانم هه‌روا نیوسا‌عه‌تیک تاقه‌ت بێنم؟ کوتم: نازانم، بۆ ماوه‌یه‌ک له‌به‌ر ژان چاوم بز کردبۆوه‌ و پاشان کوتم: ته‌مه‌ننا ده‌که‌م ئه‌و کاره‌م بۆ بکه‌ن، کابرا کوتی: باشه‌، ته‌مه‌خیرا ده‌چم و دیمه‌وه‌ سیسارکه‌که‌ گوێی بۆ وتیژه‌که‌مان ته‌واو شل کردبوو و نیگای له‌ نێوان من و کابرا له‌ هاتوچۆ دابوو

ئینجا دیتم که‌ ئه‌وه‌ له‌ هه‌مووشتیکی حالی بووه‌، هه‌له‌فری، له‌ گه‌رانه‌وه‌دا ته‌واو خۆی به‌ره‌و پشته‌وه‌ چه‌مانده‌وه‌ هه‌تاکوو ده‌توانی پتر ده‌وره‌هه‌لگرێ، ئینجا وه‌کوو رهبازیکی دهن‌دووکی به‌ زارمدا پۆ کرده‌ قوولایی ناخه‌م. که‌ به‌ره‌و پشته‌ به‌ره‌مه‌بوومه‌وه‌ به‌ پرگاریه‌وه‌ هه‌ستم به‌وه‌ کرد. که‌ چۆن له‌ خوێنی مندا، ئه‌و خوێنه‌ی که‌ ته‌واوی قوولاییه‌کانی پێ ده‌کرده‌وه‌ و ته‌واوی به‌نده‌ره‌کانی وه‌بن خۆی ده‌دا به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ بۆ نه‌جاتدان نه‌ده‌بوو ده‌خکا

ئێمه‌ وه‌کوو داره‌کانی نێو به‌فر واین. ده‌لێی ئه‌وه‌ سووکێکی له‌وئ داندراون و به‌ پالێره‌مانیکی بچووک ده‌توانی بیانبزوینی. به‌لام ناکرێ و ناتوانی چونکی قورس و قایم به‌ عه‌زه‌یه‌وه‌ نووساون، به‌لام به‌روانه‌، ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌ش هه‌ر وئ ده‌چێ وابی

SOURAN KURDPOUR
سوران کوردپوور

هنرمند

وینده سازی
کار تون

وینەسازی

رووناک رهسولپور، گرافیسیت و وینەساز

له ساڵی ۱۳۵۷/۰۶/۲۸ تا ۱۹۷۸/۰۸/۲۸ له شاری مههاباد له دایک بووم. بهشیکی له خوێندنی سههرهتاییم له شاری بۆکان بووه و بهشهکانی ناوهندی و دواوهندییم له مههاباد خوێندوو. هه‌میشه شاگردیکی ته‌نیه‌ل بووم و لهو باومه‌دا بووم که شهو شتوێز و سپسته‌مانه‌ی خوێندن بپه‌ودن. به‌ههر چه‌رمه‌سه‌رییه‌ک بێت قۆناخی ناوه‌ندییم ته‌واو کرد. له‌وێ بوو که به‌ هۆی ته‌نیه‌لی و تیان ده‌بیچمه هونهرستان چونکه کۆی نهره‌کانم ته‌نیا بۆ به‌شی هونهر و بیرکاری ده‌بوون. بۆ بیرکاری دله‌یا بووم که دهرناهم و ناتوانم تێیدا سه‌رکه‌وتوو بم، ههر بۆیه‌ش له به‌شی هونهر درێژم به‌ خوێندن دا.

له مه‌هاباد تازه به‌شیکی به‌ تێوی گرافیک کرابوو و خوێندن لهو به‌شه‌دا پێویستی به‌ ئه‌زموون هه‌بوو. به‌ ههر حال منیشه به‌شداری بووم و به‌ دهرمه‌یه‌کی باش توانیم دهرچم. له‌وێ بوو که توانیم خۆم په‌یدا بکه‌م، به‌لام به‌داخه‌وه شه‌و وانانه‌ی لێیان بێزار بووم له‌وێش ههر هه‌بوون.

هونهرستانم به‌ باشی ته‌واو کرد و نواییش کاردانیه‌که‌یم (فوق دیپلم) له شاری ورمێن خوێند. بۆ ماوه‌ی ساڵێک و شه‌ش مانگ له کانونی په‌روه‌رشی مامۆستای وینە بووم. نوایه‌ی به‌ هۆی شه‌وه‌ی به‌ زمانی دایک (کورده‌ی) وانهم ده‌وته‌وه و له‌ گزینش (ئه‌زموونی سیاسی و ئیدیۆلۆژی ده‌ولت) دهرنه‌چووم، له‌ کار دهرکرام. بریارم دا له‌ خوێندن به‌رده‌وام. هه‌ربۆیه‌ش ساڵی ۲۰۱۴ چوومه‌ زانکۆی هونهرمجوانه‌کانی سلێمانی. له‌وێ به‌داخه‌وه شه‌و به‌شه‌ی منی له‌ نه‌بوو و من ناچار بووم به‌شی سه‌رامیک بخوێنم.

ساڵی دووه‌می زانکۆ له‌گه‌ڵ سه‌هیوان سه‌عه‌دیان هاوسه‌رگریمان کرد و نوای شه‌وه، هه‌موو کار و چالاکییه‌ هونهریه‌کانمان بچکه‌وه ئه‌نجام داوه.

ناوی یازده‌ساله‌یانی پر له‌ چه‌رمه‌سه‌ری باشوور، له‌ ساڵی ۲۰۱۴ دا بریارمان دا بچینه‌ باکووری کورستان و له‌ شاری ئامه‌دی ده‌لال بۆ ماوه‌ی چوار سال مایه‌وه. ههر له‌ یه‌که‌م مانگه‌کانی ژیان له‌ ئامه‌د، پرۆژه‌یه‌کی وینەسازی بۆ کتێبی منالانمان پێ بپێشتیار کرا و به‌زوویی ده‌ست به‌کار بووم. کاره‌کانی باشی پێش رۆشتن و له‌ ماوه‌ی که‌متر له‌ یه‌ک سال دا وینەسازییم بۆ ۲۱ کتێبی منالانه‌ ته‌واو کرد که ۱۳ دانه‌یان به‌ زاراوه‌ی کرمانجی و ۷ دانه‌یان به‌ زاراوه‌ی زازاکی نوسرابوون.

بابه‌تی کتێبه‌کان فۆلکلۆر بوون هه‌ربۆیه‌ش زۆرم پێ باش بوو که به‌ (ئه‌نیمه‌یشن) و (بوکه‌له) کارییان له‌سه‌ر بکریه‌ت. وکه‌و پرۆژه‌ بپێشکه‌شمان کرد قه‌بول کران.

بریار درا که دوو دانه‌ له‌و کتێبانه‌ و چیرۆکی سه‌هیوان و که‌و ئه‌نیمه‌یشن کاری له‌سه‌ر بکه‌ین و دوو دانه‌ش وکه‌ شانه‌ی بوکه‌له‌.

کاری بوکه‌له‌کان که‌وته‌ ئه‌ستۆی سه‌هیوان و بریار درا من کاری ئه‌نیمه‌یشنێکه‌کان ئه‌نجام بده‌م. له‌و پرۆژه‌دا که‌ بپێشکه‌شی ههر هی خۆم بوو، کاری به‌رپوه‌به‌ری به‌ره‌م، وینە سازی و کاراکته‌رسازییه‌که‌ییم ئه‌نجام داوه.

پێشتریش ماوه‌یه‌ک له‌ *زارۆک تی فی* له‌سه‌ر پرۆژه‌یه‌کی ئه‌نیمه‌یشن، که‌ زۆرتیر گۆرانی شه‌وانه‌ی منداڵان بوون، کارم کردبوو. شه‌و پرۆژه‌یه‌ ۹ دانه‌ کلپی له‌ خۆده‌گرت که‌ من وکه‌ وینە ساز و کاراکته‌ر ساز کارم تێدا کردبوو و له‌و کاتانه‌ش بلاوکرانه‌ته‌وه.

به‌ گشتی ۱۲ به‌ره‌مه‌ی ئه‌نیمه‌یشنیم هه‌یه که‌ له‌سه‌ره‌وه‌ باسم کردبوون. ده‌مه‌ج له‌سه‌ر کارکردنی هونهری بۆ منداڵان به‌رده‌وام بم، چونکه‌ زۆر به‌ به‌ داخه‌وه‌ و آله‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌و بواره‌دا هه‌یه. له‌ وڵاتی ئێمه‌ هه‌یچ بایه‌خێک به‌ منداڵ نادریج و ته‌نانه‌ت کوردانی دانیشتووی ئوروپاش له‌ بواری په‌روه‌ره‌ی زمانی دایک زۆر لاوازن. زۆربه‌ی بنه‌ماله‌کان بۆیان گرینگ نییه‌ که‌ منداله‌که‌یان تا چ راده‌یه‌ک زمان و نه‌ته‌وه‌ی خۆی ده‌ناسن.

له‌ باره‌ی کارکردنی ژنان و که‌ند و کۆسپی سه‌ر رێگاشمان قسه‌ زۆره‌، به‌لام دوو شت هه‌ن که‌ هه‌یج کات بیریان لێناکه‌مه‌وه: شه‌وه‌ی که‌ ژنم یان چه‌ند سالم.

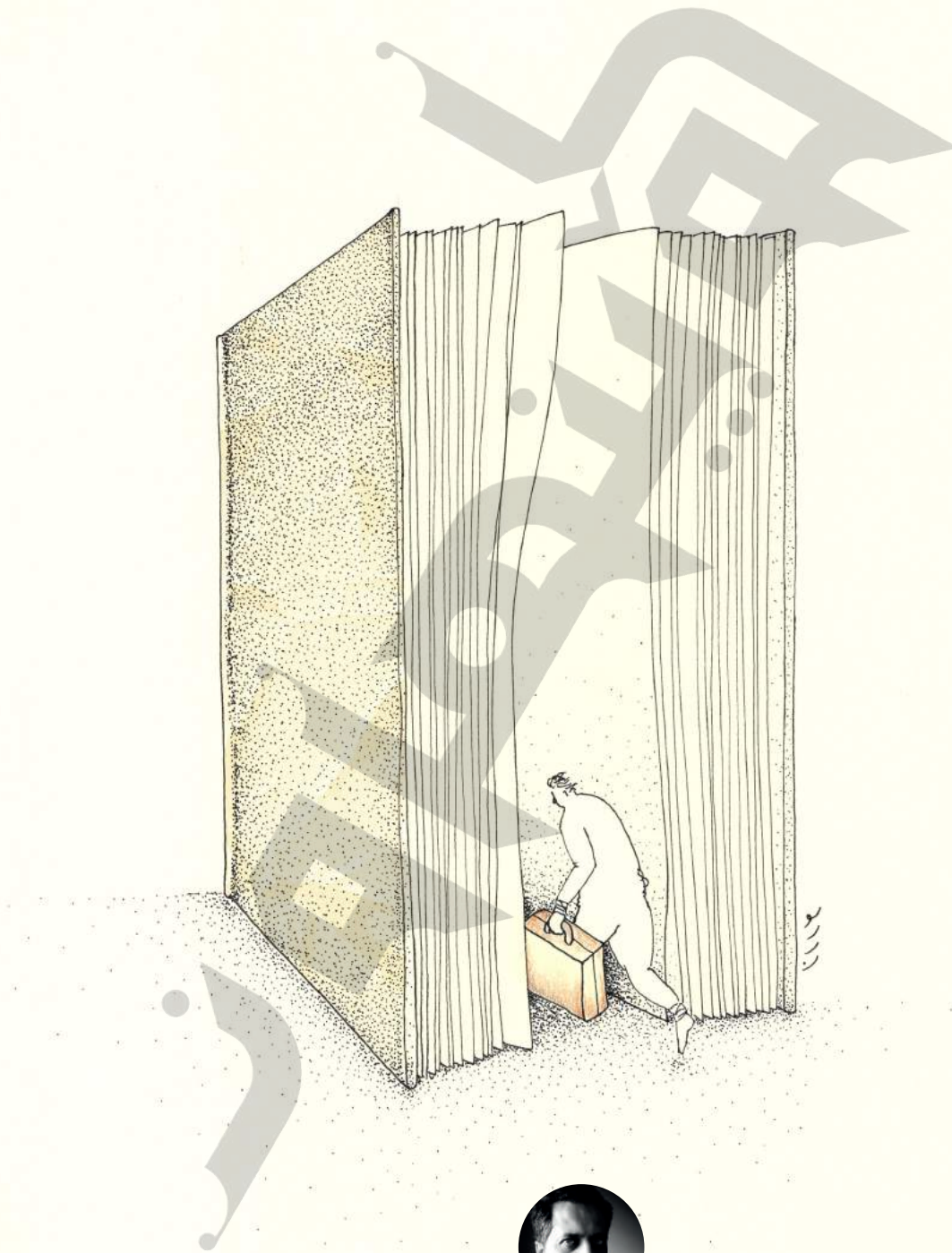

1-20

RUNAK RESULPUR
رووناك رهسولپور

رووناك رهسولپور

کارتون

کوچ

SOURAN KURDPOUR
سوران کوردپور

وینته

بیپهر ووز نه سراری
که ووسه ر که ووسه ر تیا
ژینا نه قشبه ندی

کوردانی چوار گوشه‌ی ئێران

بیمه‌رووز نه‌سرای

بیمه‌رووز نه‌سرای، فووسه‌ر و هه‌نهره‌بندی وێنه‌گری
براری ده‌نگ و ده‌نگ و سینه‌سا له‌ دایکه‌بیری
یه‌گی ده‌زبیری ۱۳۴۵ی، هه‌تاوی له‌ شاری بوکانی
روژه‌هلای کوردستان، بیمه‌رووز له‌ براری بیدیا
و سینه‌سادا زووتی له‌ پینچ هه‌زار کاتژبیر
کاری له‌ ولات‌گه‌لیک ده‌کری: ئوکاندا،
هه‌ره‌نیا، هه‌ندوونستان، گورجستان، تایلند،
هه‌ره‌بایجان، باشووری کوردستان، دۆبی،
باکووری کوردستان و ئێران به‌ره‌م هه‌باده،
بیمه‌رووز نه‌سرای، چل سال نه‌زرونی
وێنه‌گری هه‌یه‌ و هه‌روها هه‌ژده‌ پێشانیگی
تایبته‌ی خه‌ری له‌و براره‌دا له‌ ولات‌گه‌لیک ده‌کری
ئێران، هه‌ره‌نیا، باشووری کوردستان و هه‌روها
هه‌لنده‌ نمایش داوه، هه‌روها له‌ براری راهه‌بانی گه‌نجان
و فیه‌رخه‌زانی هه‌ره‌ری وێنه‌گرتن و فیه‌لم هه‌لگرتن به‌ درێژی
هه‌و سالانه‌ چالاکی بوه، بیمه‌رووز نه‌سرای ساوه‌ی سی ساله‌ له‌ براری
شانی و ده‌ره‌بانی فیه‌لم و راهه‌بانی گه‌نجان بو برون به‌ هه‌کته‌ر
نه‌زرونی هه‌یه‌ و له‌و براره‌شدا دوو کتێبی چاپ کردوه‌ و چه‌ندین
کتێبی شری هه‌ر له‌ براری وێنه‌ و هه‌ره‌ری وێنه‌گری، هه‌روها کۆمه‌له‌
وتاری زانسته‌ی له‌ براری هه‌ره‌ری سینه‌سا شاده‌ی چاپن، هه‌و کۆمه‌له‌
وێنه‌ی له‌ ژوساره‌ یه‌گی گوشاری کۆمه‌لایه‌ن به‌ر بوته‌وه‌ ئاوڕیکی هه‌و
هه‌ره‌نه‌ندیه‌ له‌ کوردانی چوار گوشه‌ی ئێران

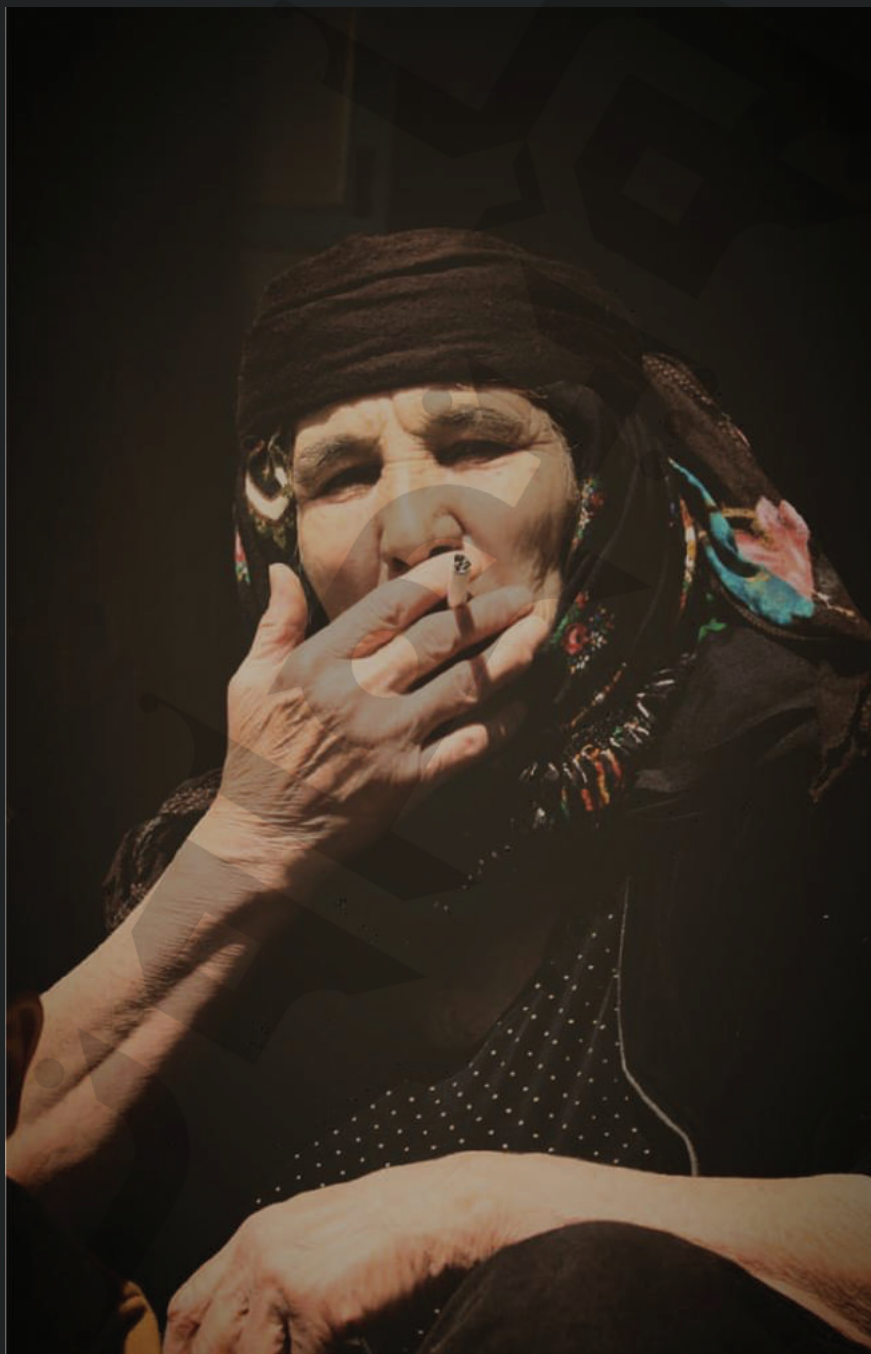
کۆمەلگا

کەوسەر کەوسەر نیا

لە دایکبووی سالی ١٩٩٩ ی ههتاوی له شاری مههاباد. ناوبراو
ماوهی شەش سالە کاری وێنه‌گرتن ده‌کات و له‌و بواره‌دا
ره‌ئوف ئاقایی (ساسان) مامۆستا و راهینه‌ری بووه.

کەوسەر زۆرتر هه‌ولی داوه کامێراکه‌ی به‌رپێته‌ ناو خه‌لک و
کۆمه‌لگاو و کێشه‌کانی ژیاانی خه‌لک له‌ ناو به‌ره‌مه‌کانیدا
زه‌ق کاته‌وه.

ئەۋەى من ئەيىنم

ژينا نەقشەبەندى

ژينا نەقشەبەندى لە داىك بووى ۱۹۹۸ى زايىنى، خويىدكارى ماستەرى
كۆمەلناسىيى كۆلپىشى زانستگاي كوردستان لە سنە.
ناوبراۋ نزيكەى سالىك دەبىي كە كارى فۇتۇگرافىيى بە مۇبايل دەست
پىي كىردوۋە و تا ئىستا چەندىن كارىشى ۋەك كۆفۇرى موزىك و
بەرگى كىتىب بەكار ھىنراۋە.

خۇي دەلىن من جارى لە سەرەتاي رېگاي ھونەردام و دەمەۋى لە
درېژەدا زۆرتەر لەو بوارەدا سەرقال بىم و ئەزموونى نوڧ و تازە تاقى
بەكمەۋە.

شانو نامه

به وقت پازولینی

PIER PAOLO PASOLINI

به وقت پازولینی

آرش سنجایی

تماشاگر که می نشیند، صدای موسیقی می آید. ساز غالب آکاردئون است و قدری پیانو. موسیقی که افتاد، تصویر مرد توی عمق پیدااست. نور کجتاب زمینی، نیمه ی راست اش را روشن کرده. می تواند موهایش تراشیده شده باشد. آهسته جلو می آید. به چهره ی بعضی از تماشاگرها نگاه می کند. کلمات او آغازگر نمایش است. مردی که دیر یا زود می فهمیم که به دسته ی اصلی، یا همان جریان موسوم به بانوی پیر تعلق دارد.

شما دارید نمایشی رو می بینید که توی شروعش یه ذره گنگه. آدم ها یکی یکی مونولوگ میگویند و شما سعی می کنید از درون حرف هاشون خط داستان و شکل درست روایت رو پیدا کنید.

یه کم که گذشت آهسته آهسته گوشی دستتون میاد که قصه مربوط به یه سری آدمه که توسط یه سری آدم دیگه گروگان گرفته شدن. گروگان واژه درستی نیست... بهتره بگم دزدیده شدن. تموم آدم های دزدیده شده تموم تلاششون رو می کنن تا وقایع اون سه ماه و ده روز رو براتون تعریف کنن.

اتفاقایی که از شدت هولناکی قابل بیان نیستن. همشون سعی می کنن مختصات اونچارو توضیح بدن و از شکنجه هاشون بگن. اونا اسم اون شکنجه ها رو رنج جسمانی گذاشتن. اونا سعی می کنن از طریق بازآفرینی اون رنج جسمانی، متافیزیک رو وارد ذهنتون کنن و از اون طریق بتونن بخشی از اون خشونت سادیسمی عریان رو بهتون انتقال بدن. راوی ها تصمیم گرفتن که رویدادهای این قصه رو در غالب سه فصل متمایز براتون تعریف کنن. سه فصلی که با عنوان های حلقه ی عصبیت، حلقه ی پلشتی و حلقه ی خون نام گذاری میشن.

اولش چندان موافقشون نبودم و اعتقاد داشتم که اون همه رنج و خون و خشونت رو نمیشه با یه روایت پست مدرن تعریف کرد، اما بعدش دیدم حق با اونا. هیچوقت نمیشه با کمک زیبایی شناسی مارکسیستی، تاریخ فاشیسم رو روایت کرد. توی حلقه ی عصبیت اونا به فروپاشی ذهنی میرسن.

در حلقه ی پلشتی به مدفوع خواری رو میارن و آزارهای جنسی میبینن و همونجاس که واژه ی رنج جسمانی براشون معنا می گیره و توی حلقه ی خون، به فجیع ترین شکل کشته میشن. مرگ اونا پایان قصه شون نیست. اونا بعد از مرگشون یکی یکی رستاخیز می کنن و براتون مونولوگ میگوین. من گمون می کنم که آدمای از یه جا به بعد دیگه فقط با کابوس هاشون زندگی می کنن.

همه رو یه پوچی بزرگ از جنس کابوس ها احاطه می کنه و هیچ استثنایی ام تو کار نیست... شاید فقط ضخامت اون حجه که متغیره. کابوس هر آدمی مثل لاک لاکپشت می مونه. همونجوری ام انگار سفت و جامده. روی گرده ش میفته و احاطه ش می کنه. حتا از یه جا به بعد به لاکپشتی می مونیم که بدون لاک، در مجاورت هوا میمیره. تموم قصه ی این نمایش شرح همون لاک درشتیه که روی پشت کاراکترشه.

من میرم اما یکبار دیگه بر می گردم. توی فصل حلقه ی خون دوباره بر می گردم من یکی از تعیین کننده ترین شخصیت ها توی اون صحنه ام.

هنوز مرد بر صحنه است که زنی جوان به هیپوه ی اعلانگران مسابقات بوکس، روی صحنه می آید و نوشته ی توی دست اش را رو به تماشاگر می گیرد. انگار رانند آغازین را اعلام می کند. روی صفحه نوشته شده: حلقه ی عصبیت.

با رفتن زن، نور هم می رود. توی تاریکی صدای موسیقی فرانسوی می آید. بازیگران به صحنه آمده اند و پرفورمنس شکل می گیرد. در غالب اکیبی های دو تا چند نفره می رقصند و سرخوشانه با صدای خواننده همخوانی می کنند.

حلقه ی عصبیت

زن یکم

حلقه عصبیت از یه سلسله رویدادهای مشخص شروع میشه و تا روز قبل از حلقه ی پلشتی ادامه پیدا می کنه کل مدت زمان بودن ما توی سوله، سه ماه و ده روزه. یعنی از اولین روز تا پایان حلقه ی خون، سرجمع میشه سه ماه و ده روز. عدد عجیبیه. سه ماه و ده روز مدت زمانیه که یه زن شوهردار، بعد از جدا شدن از شوهرش ع ده نگه میداره...! اما انگار این سه ماه و ده روز برای پاک شدن هیچکدوممون کفایت نکرد. فصل عصبیت از فردای روز اومدنمون به سوله شروع میشه و تا شروع حلقه ی پلشتی ادامه پیدا می کنه.

دوره ی عصبیت به تنهایی خودش چهل و چهار روز طول کشید. من همیشه با خودم فکر می کنم که توی دوره ی عصبیت، به یه موجود دو زیست تبدیل شده بودم. یه سری از وقتا یه زن درست و موقر و باشخصیت بودم که با هیچکدوم اون شکنجه ها خم به ابروم نمی آوردم و بعضی وقتا مالیخولیا توی وجودم رخنه می کرد و هرکدوم از اون آزارها توی روح ام تکثیر می شد و مثل صدایی که توی کوه آونگ می خورده، با ضربت هزار برابر توی مخم می چرخید و نابودم می کرد. من مثل باقی بچه ها فکر نمی کنم. من هنوزم به این باورم که حلقه ی عصبیت از حلقه ی پلشتی چندین مرتبه بدتر بوده.

همیشه آزار روحی از آزار جسمی بدتره. تا قبل از اینکه برم سوله، کلمه ی بی خوابی برام یه معنای مشخص داشت. اما توی سوله بود که فهمیدم اونجا کلمات از معنای فرهنگ لغتیشون جدان و همین واژه ی هفت حرفی بی خوابی با روانت چکار که نمی کنه. گمون می کنم توی همون روزای اول یه سری چیز میز ریخته بودن توی غدامون که اونجوری ولع خواب داشتیم، اما نمی تونسیم بخوابیم.

جشامون پُر خواب بود... خواب مثل یه موجود پُر مو توی تنمون چرخ می خورد و ما نمی تونسیم بخوابیم. حس می کردیم روی غشای خارجی تک تک رگ هامون مو در اومده و خارش این موهای نرم بیچارمون کرده بود. بعدش کمی عادت کردیم و تونسیم بخوابیم. اونام اومدن و با سوزنای نازک، مستقیم یه ماده ی زردرنگ رو تزریق کردن توی هیپوتالاموس سرمون. با اینکارشون ساعت زیستی بدنمون برای همیشه از کار افتاد و کنترل فیزیکی محیط رو برای چند روز از دست دادیم. تا یک هفته نخوابیدیم. توی اوج بی خوابی، آدما برام تکثیر میشدن. صداها دفرمه و زجر آور بودن و رنگ ها انگار یه پرده تیره تر به نظر میرسیدن. وقتی میومدیم

توی حیاط سوله، خورشیدو می دیدم، اما مفهوم رنگ زرد برام تغییر کرده بود و حس می کردم که کدرتر از قبل شده. دوره ی بی خوابی کثیف ترین بخش از حلقه ی عصبیه.

مرد یکم

- عصبیت یه مرحله از تکامله. درست ماقبل رنج جسمانی. اینجوری که شما در مرحله پیش از آزار، مجاز به تقیه اید. تقیه اسم مصدره و فعل آن از ثلاثی مزید میاد. معنای اون حفظ و صیانت از آزار و اذیت جسمیه. در بعضی از کتاب ها هم تقیه به معنای پرهیز و نگهبانیه. که البته بازم منظور از پرهیز و نگهبانی، محافظت از جسمه. توی سیکل عصبیت نمی شد تقیه کرد، چون هیچ فشاری به جسم نمیاد. اما در حلقه ی پلستی که اساس آزارها جسمانی بودن، میشد ماهیت خودش رو پنهون کنی... اونم از راه تقیه. اما من با تصویرهای بیراهی که می دیدم قدرت تقیه رو باخته بودم.

حلقه ی عصبیت چهل و چهار روز طول کشید؛ هر شب رأس ساعت هشت، برنامه فردا رو اعلام می کردن. یکی از برنامه هایی که ثابت بود و از همون روز اول شروع شد، اونجایی بود که یه پیرزن لکاته می اومد و تموم خاطرات مهوع هرزگی های خودش رو ریزپردازانه تعریف می کرد. هر روز هم یه خاطره ی تازه می گفت.

شخصیت های داستان های حال به هم زنش، درست عین قصه های مدرن، از یه داستان به داستان دیگه ش می رفتن و اینجور شده بود که ما خصوصیت روحی و ویژگی های جسمیک همه ی اون شخصیت ها رو از بر بودیم و روزای آخر فصل عصبیت، می تونستیم رفتار هر کاراکتر رو حدس بزنیم. از یه روز به بعد با پارچه های مشکی چشم هامون رو می بستن و ازمون می خواستن که روی خاطرات پیرزن لکاته خیالبافی کنیم. ما مقاومت می کردیم و سعی می کردیم ذهنمون رو منحرف کنیم، اما توی اون محیط... توی اون وضعیت جسمانی و توی اون بیخوابی های هولناک، تصاویر هرزه نگارانه، خود به خود از جلوی چشممون رژه می رفت و این خودش رنج بالاتری بود. اونجا به گریه می افتادیم.

به پیرزن التماس می کردیم که خفه شه. می گفتیم خفه شو پیرزن، ما نمی خوایم وقایع حال به هم زن زندگیتو بشنویم. پیرزن گوشش به حرفامون بدهکار نبود و یه ریز حرف می زد. بعد دستمالی سیاه رو از جلوی چشممون بر می داشتیم. پیرزن هنوز داشت حرف می زد و دهنش از هیجان کف کرده بود. کلمات آلوده ش از وسط کف های چرک دهانش خارج می شد و لزج و چسبناک می چسبید به ذهنمون.

تصویرهای هرزه نگارانه ی توی ذهنمون، مثل یه پرده ی نامریی جلوی چشممون رژه می رفت و گاهی اینقدر این تصویرها جون دار میشدن که من می تونستم خیال توی ذهن باقی بچه ها رو هم ببینم. از یه جا به بعد، خودمون رو توی اون تصویرها می دیدیم. خودمون که توی یه توالی قطع ناشدنی به جون هم افتاده بودیم و پیرزن مثل یه پرهیب پرزور قاه قاه می خندید.

- نت مثل اتم میمونه. ریزترین ذره ی تشکیل دهنده ی موسیقیه. حامل یه سری خط عمودی و افقیه که با فاصله های معین قرار داره و نت ها بین، پایین یا بالای اون ها نوشته میشن. اون ها اولین کاری که با ما کردن، تغییر فرکانس نت های ذهنیمون بود. یعنی کاری کردن که جای نت ها روی حامل ها تغییر کنه و این پدیده ایه که توی فیزیک بهش می گن لختی. اینجور براتون بگم که همه ی اجسام و ماده ها در ذات خودشون میل به ایستایی دارن. این پدیده به اینرسی هم ربط داره. اونا جای نت ها رو عوض کردن.

روزی اول درجا فهمیدن که یه سری از ماها در وقت درد کشیدن یا گرسنگی، با شنیدن موسیقی توی ذهنمون، یه مقدار از درد و مالش معده رو فراموش می کنیم. این شد که از یه جا به بعد، فراموشی موسیقی رو توی برنامه مون گنجوندن. اونا سعی می کردن که ما با شنیدن نت اشتباه، جای درست نت ها روی حامل ها رو از یاد ببریم. با این کار فرکانس نت ها تغییر می کرد.

بسامد یا فرکانس یه سنجش برای اندازه گیری شمارگان تکرار یه رویداده. اگه مبنا رو هرتز بذاریم، اونوقت اونها در هر هرتز، چند خطا در نت های ذهنیمون ایجاد می کردن و در محاسبه به بسامد بالاتر یا پایین تری از حد واقعی می رسیدیم و این می شد که دیگه تموم کلمات و موسیقای درونی هر کلمه از ذهنمون می پرید و درد در بسامد بالاتری به وجودمون می رسید. اینجوری درد همیشه تازه بود. این کار رو از دو طریق انجام می دادن. نخست از راه بی خوابی. توالی تکرار شونده ی بی خوابی ها از یه جا به بعد، دوره ی تناوب نت ها رو عوض می کرد و راه بعدی همونجور که گفتم شنیدن نت اشتباه بود.

توی یه ساعت معین، یکی یه کاسه فلزی می دادن دستمون و ازمون می خواستن درهم ریخته و بی قاعده قاشق زنی کنیم. این صدای ناهنجار، میل ایستایی و اینرسی موجود توی هر نت درست رو جابه جا می کرد و با به هم خوردن جایگشت هر نت، خواه ناخواه حامل ها هم انحراف از معیار پیدا می کردن و تمام. بعد از این مرحله بود که دیگه هیچوقت هیچ موسیقی درستی توی دایره ی چرخنده ی ذهن باقی نمی موند و کلمات اون ریخت شناسی منطقیشون رو از دست میدادن. تمام این سلسله رویدادها به نقطه ای می رسید، که ما ازش به عنوان حلقه ی عصبیت نام می بریم. حلقه ای که چهل و چهار روز کامل طول کشید و پیش درآمدی بود به حلقه ی پنجاه و پنج روزه ی پلشتی.

نور برای لحظه ای می رود. با آمدن نور، صحنه خالی ست. در ارتفاع مردی بر تابی معلق آونگ می خورد. آهسته شروع به حرف زدن می کند:

دوستان عزیزم. برنامه ی فردا به این به این شرحه: شش صبح تا نه ورزش صبحگاهی. نه تا ده موسیقی و غذا. ده تا نیمروز: خاطرات پیرزن. دوازده تا سه: فراموشی موسیقی. سه تا پنج: خواب زدایی. پنج تا هفت: شعرخوانی. هفت تا هشت: موسیقی و شمع. لطفن مطابق برنامه تنظیم وقت بفرمایید. بدیهی ست که زمان در نظم درونی انسان ها، جایگاهی شگفت دارد. با آرزوی آنکه همه ی ما روزی سرانجام انسان هایی منظم باشیم. عرض دیگری نیست. امیدوارم اقامت خوبی را در دل آلپی تجربه کنید.

چند بازیگر به صحنه می آیند و با قاشق به پشت جام های فلزی و کاسه ها می کوبند. یکی از زن ها از درون هیاهو جلو می آید و مونولوگ اش را می گوید. بقیه ساکت می شوند و نرم نرم می روند.

زن دوم

از ساعت پنج عصر متنفرم. قبلنا خونده بودم که نظم یعنی کاهش درجه ی آزادی. خیلی معنای این جمله رو نمی دونستم. توی سوله بود که با تمام وجودم این تعریف رو درک کردم و برای همیشه از واژه ی نظم متنفر شدم. اونجا به شکل غلو شده و حال به هم زنی، همه چیز نظم داشت و همین تکرار مشخص هرچیز در به ساعت و زمان معین، خودش یه شکنجه ی بی پایان بود. اینکه تو بدونی توی چه ساعتی چه بلایی قراره سرت بیاد، از خود عمل دردناک تره. اون اوایل، حوالی ساعت پنج یه مرد می اومد برامون شعر می خوند. حتا ازمون نظرسنجی کردن که چه شعری بخونن. من پیشنهاد دادم ساعت پنج عصر لورکا رو بخونن:

زخم و مرگ

در ساعت پنج عصر.

درست ساعت پنج عصر بود.

پسری پارچه ی سفید را آورد

در ساعت پنج عصر

سیدی آهک، از پیش آماده

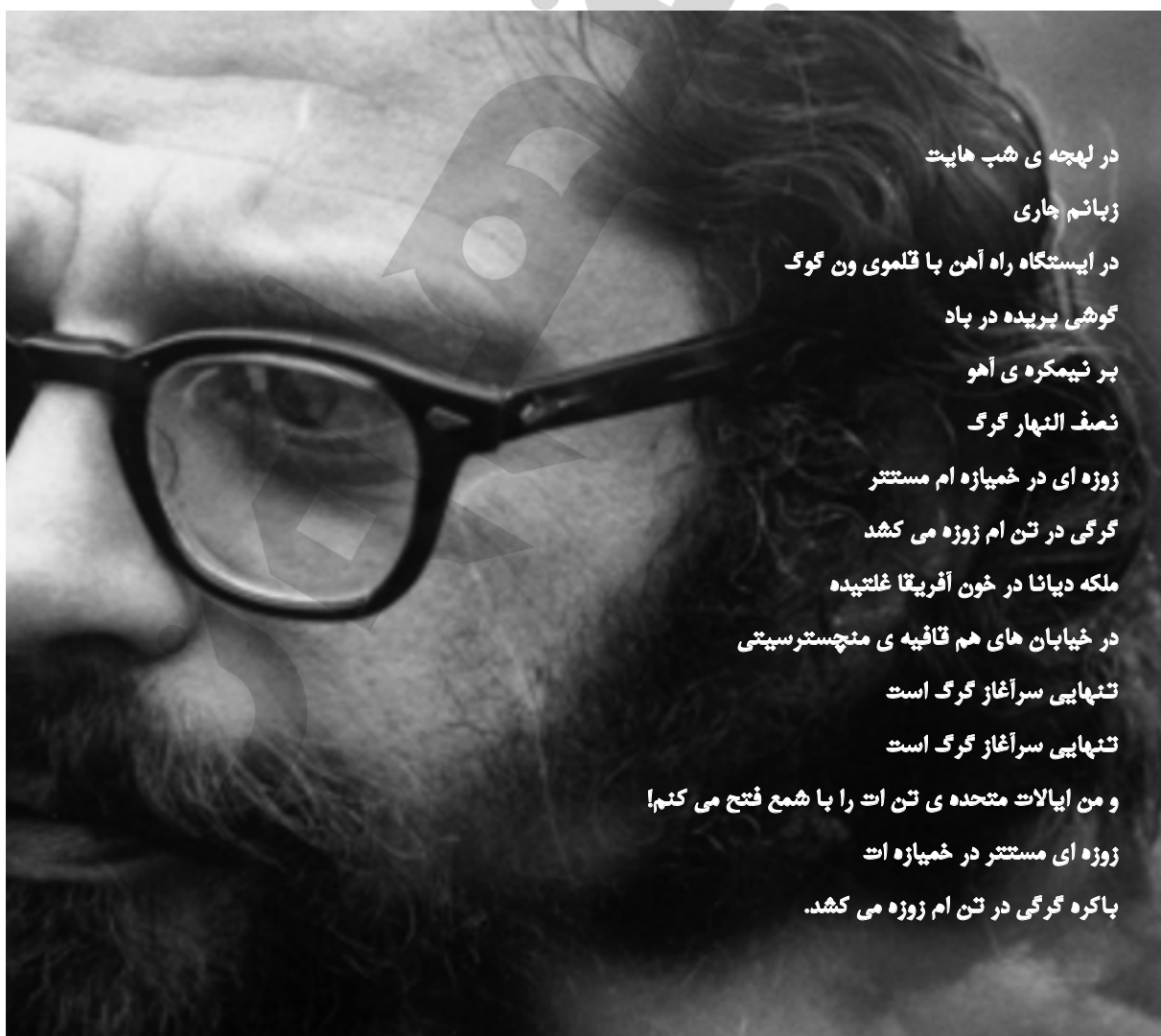
در ساعت پنج عصر

باقی همه مرگ بود و تنها مرگ

در ساعت پنج عصر

بعدش یه مرد اومد و یه شعر پست مدرن خوند. بعضی کلماتش هنوز یادم مونده. زوزه ای در خمیازه ام مستتر. باکره گرگی در تنم زوزه می کشد. کلمات قشنگی بودن. از ترکیب زوزه ای در خمیازه ام مستتر خیلی خوشم اومد. بعدش گفتن شعرخوانی تنها بی معناست و باید بهش تصویر اضافه کنیم. بعضی از بچه ها رو مجبور می کردن چهار دست و پا روی زمین راه برن و پارس کنن. قلاده به گردنمون مینداختن و می گفتن اگه غذا می خواین، باید پارس کنید. اینجوری بود که از اون به بعد، ساعت پنج عصر برام صدای پارس سگ بود و گرگی که زوزه می کشید.

در انتهای این دیالوگ چند زن و مرد به صحنه می آیند. بعضی ها (اکثرن مردها) قلاده به گردن دارند و پارس می کنند. کسی قلاده ها را گرفته است توی دست. دختری در انتهای صحنه با شمعی روشن راه می رود. (مرد راوی) همان مرد آغازین (قلاده ای را به دست دارد و شروع به خواندن شعر می کند:

با پایان شعر، همه از صحنه می روند. تنها دختر همع به دست می ماند و مرد راوی (شاعر). مرد همع را از دست زن می گیرد و قطره قطره روی پوست پشت دست زن می چکاند و می خواند:

و من ایالات متحده ی تن ات را با شمع فتح می کنم! زوزه ای مستتر در خمیازه ات باکره گرگی در تن ام زوزه می کشد.

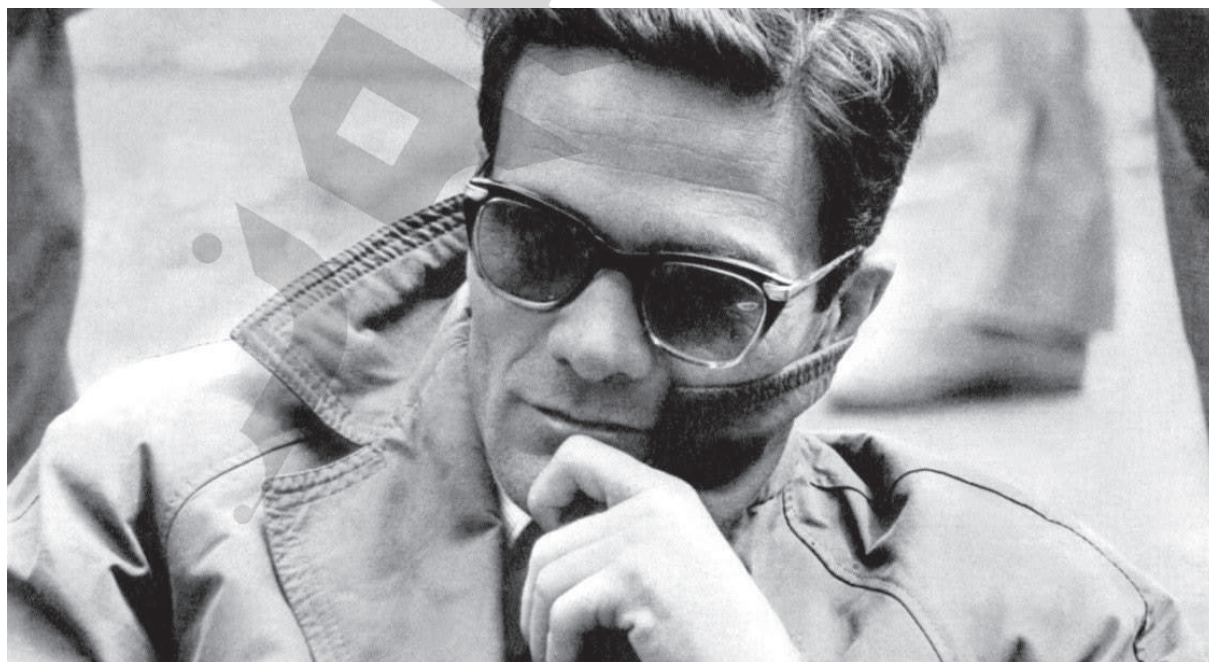
مرد از صحنه می رود. زن می ماند تا حلقه ی پلشتی را آغاز کند.

حلقه ی پلشتی

زن سوم

شروع حلقه ی پلشتی اینجوری بود که درست مثل راندهای یه مسابقه ی مشت زنی، یه دختر اومد از جلومون رژه رفت و تابلویی رو بهمون نشون داد. مقوایی که روش نوشته شده بود حلقه ی پلشتی. از چند روز قبل بهمون گفته بودن که حلقه ی عصبیت داره تموم میشه و ما می دونستیم که با پایان یه دوره، دوره ی تازه ای آغاز میشه که قطعن قراره خیلی چیزا توش تغییر کنه.

همیشه پایان یه دوره، آغاز یه دوره ی دیگه س و طبیعیه که دوره های تازه عذاب های تازه ی خودشون رو دارن. اما شما هیچوقت نمی تونید اون پنجاه و پنج روز رو تصور کنید. هیچوقت نمی تونید اون نکبت بزرگی که وجودمون رو نقطه به نقطه تصرف کرد رو به ذهنتون خطور بدید و هیچوقت نمی تونید اون مجموعه رویدادهایی رو که ما ازش به عنوان رنج های جسمانی یاد می کنیم، تصویرسازی کنید. هر نوع تلاشی هم برای بازسازی اون لحظات، از نطفه الکن می مونه. دوره ی پلشتی شروع خوبی داشت. باندهای بزرگ اطراف

سوله موسیقی های زیبا پخش می کردن و دوره ی بی خوابی های طولانی مدمون تموم شده بود. بچه ها اجازه داشتن برقصن و کیفیت غذامون بهتر از قبل بود. اما شادیمون خیلی طول نکشید. درست مثل هر چیز تموم شدنی دیگه ای، اون لحظات خوب هم تموم شدن. به جای تایم خاطره نگاری پیرزن، مبارزه ی بوکس راه انداختن. کاری می کردن که تا سرحد مرگ همدیگه رو بزنینم.

بعضی روزها خودشونم قاطیمون می شدن و از دیدن تن های لت و پار شدمون نعره های شادمانه میزدن. آهسته آهسته از مبارزاتمون لذت بردن و توی روزهای بعد براش یه مجموعه قوانین تعریف کردن و میشه گفت که کم کم این مبارزات رو به یه مسابقه ی بوکس ابداعی تغییر دادن که توش مقررات سوله حاکم بود. مثلاً کسی که دو ضربه ی هوک پشت سر هم دریافت می کرد، باید ثابت می موند تا یه آپرکات هم از فاصله ی نزدیک بخوره. یا مثلاً برنده به جا بود.

یعنی کسی که برنده میشد، باید بلافاصله با نفر بعدی بازی می کرد و اینقدر ادامه می داد تا بالاخره شکست بخوره و بره توی گروه بازنده ها. نکته ی عجیب این بود که بعضی از بچه ها از این قسمت خوششون اومده بود و مثل روانی ها همدیگرو میزدن و می گفتن اینی که خودشون ام با ما مبارزه می کنن و پا به پامون میزنن و می خورن، عین عدالته. عدالت یکی از مهمترین دستاوردهای ما در حلقه ی پلشتی بود!

از نیمه های حرف های زن، چند زن و مرد به صحنه آمده اند و مشغول بوکس اند. با پایان حرف های زن، مبارزه با خشونت زیاد به جریان می افتد. بعد موسیقی پخش می شود و با همان تن های زخمی به رقص می پردازند.

زن چهارم

- سوله رو ما اسمشو گذاشته بودیم سوله. خودشون بهش می گفتن دل آلی. اوایل خیلی برامون جلب توجه نمی کرد، اما بعدش یاد گرفتیم که توی هر چیزی دنبال یه نشانه باشیم. وقتی که جیانلوکا ویالی می رفت روی تاب و برنامه ی فردا رو اعلام می کرد، همیشه تهش از واژه ی دل آلی استفاده می کرد. مثلاً می گفت امیدوارم اقامت خوشی را در دل آلی تجربه کنید. بعدها به دنبال نشانه های دیگه ای هم گشتیم. یکی از اهالی بانوی پیر، بعضی وقتا پیراهن یوونتوس می پوشید. یکی دیگه گردن بندی توی گردنش بود که لوگوی فیات روش بود و آروم آروم اینا رو کنار هم گذاشتیم و به این نتیجه رسیدیم که بین تمام اینها باید یه ارتباط منطقی باشه. درست به همین دلیل بود که اسم اون یارو رو گذاشتیم جیانلوکا ویالی. حدسمون درست بود چون از یه روز به بعد، گروه کثیفشون رو به اسم بانوی پیر بهمون معرفی کردن. اما هیچوقت نتونستیم علت واقعی این جریان رو بفهمیم. خود این موضوع به لحاظ روانی نابودمون کرد. اینکه حتا از درک یه سری سر نخ معمولی عاجز بودیم و نمی تونستیم به یه رابطه ی دال مدلولی ساده برسیم. یکی از عجایب دوره ی پنجاه و پنج روزه ی حلقه ی پلشتی، رویابینی بود. رنج جسمانی، ما رو به یه سری رویاهای جسمانی رسونده بود. بچه ها برای اینکه بتونن اون موقعیت رو تاب بیارن، توی ذهنشون یه لیگ فرضی راه انداخته بودن.

لیگی که توش همه چیز در خطوط پررنگ سیاه و سفید خلاصه می شد و انگار از یه جا به بعد رویاهامون بهم متصل شده بود و همه می تونستیم تصویرای همسان ببینیم. ما اسم این بخش رو همگن سازی رویاها گذاشته بودیم. مکانیزم تیاتر رویاهای ما اینجور بود که همه دور هم جمع می شدیم و ترکیب تیم رو برای بازی فرضی پیش رو می چیدیم. خطوط مختلف رو ارنج می کردیم و اکثر بازیهامون رو هم می بردیم. توی اتصال رویاهامون نعره می زدیم و مثل یه هولیگان به تمام معنا اوباشگری می کردیم... اما تیرمون به سنگ خورد. به حلقه ی خون رسیدیم و نتونستیم راز بانوی پیر رو بفهمیم. حالا که به اون روزها نگاه می کنم، به نظرم این یه جریان طبیعی. اینی که خیلی وقتا توی زندگیت به دنبال کشف یه جریان یا رمزگشایی از یه مجهول باشی و هیچوقت به جواب نرسی و بمیری. این یه چرخه ی طبیعی.

مردی از گروه بانوی پیر

کلمه ی یوونتوس در لغت میشه جوانان. یوونتوس یه باشگاه حرفه ای فوتبال توی شهر تورین. به غیر از اون فصلی که به خاطر مسائل کالجوپولی به سری بی میره، همیشه به عنوان یکی از قدرت های سری آ مطرح بوده و در تمام ادوارش، لبریز از افتخاره. از یه جا به بعد به این تیم لقب وچیا سیگنورا یا همون بانوی پیر رو میدن. لباس اول این تیم گورخری یا همون خط های سفید و سیاه پررنگه. خوب که چی؟...

خود ما هم که در اصطلاح گردانندگان بانوی پیر بودیم، چیزی بیشتر از این درباره ی یوونتوس نمی دونیم. یه گروه چندنفره دور هم جمع شدیم و تصمیم گرفتیم برای گروهمون یه اسم بذاریم. یکی از بچه ها پیشنهاد شیطاین سرخ رو داد و من مخالفت کردم. به نظرم این لقب هیچ وقاری توش نیست. بعدش دقیقن نمی دونم چی شد که روی بانوی پیر توافق کردیم و طبیعیه که از دلش تونستیم واژه ی دل آلی رو بیرون بکشیم. من هیچوقت مثل ساکنان دل آلی به اون مجموعه رویدادها نگاه نمی کنم.

تموم روایتشون آه و ناله س و شرح شقاوت ما. آدم ها شیفته ی مرثیه سرایی و اسطوره پردازین. از نظر من اونها توی فضایی قرار گرفتن که می تونستن نباشن. اما دیگه دلیل اینهمه آه و اشک رو نمی فهمم. خود من که از نظر خیلیا یکی از گردانندگان اصلی و یکی از تئوری پردازهای مهم اون جریانم، توی خیلی از رنج هاشون شریک بودم. همپای اونها بیخوابی کشیدم. همپای اونها گرسنگی رو تاب آوردم و درست مثل همه ی اونها اراجیف اون پیرزن رو شنیدم. حتا توی حلقه ی پلشتی ام همینجور بود. پای ثابت تموم مبارزاتشون بودم. شاید به نحوی بشه گفت که فصل تمایز ما، حلقه ی خون که اونم به وقتش خودتون ناظرش خواهید بود.

به یکباره تعدادی از بازیگران به صحنه هجوم می آورند و به هیپوه ی طرفداران یوونتوس مشغول شادی و خواندن سرود قهرمانی می شوند. بعضی ها به پایکوبی روی می آورند.

ما پیش از اینکه بیایم اینجا با خودمون عهد کردیم که بخشی از رازهای فصل مربوط به حلقه ی پلشتی رو تحت هیچ شرایطی مطرح نکنیم. بازگو کردن یه سری از رخدادها، اون تاثیر حداکثری رو از روی مخاطب بر می داره و باعث میشه که یه مقدار از شکوه اون جریان کم بشه. اطلاعات مربوط به بخش مدفوع خواری از همون دسته س. محاله هیچکدوم از ما لام تا کام درباره ی اون شرایط بخواد حرف بزنه. اما عوضش می تونم تا بی نهایت براتون از شلاق ها بگم. از صداشون. از نفیری که دیگه بهش عادت کرده بودیم. از سوت نازکی که قبل از خوردن به تنمون حس می کردیم. می تونم یه ریز از خون فاسدی حرف بزنم که از رد شلاق ها روی تنمون باقی می موند. می تونم از شرایط سوله بگم. از کثافت و کاندوم و آلودگی. از محیطی که توش ایزوله شده بودیم و هیچ منفذی به نجات نداشت. می تونم براتون از اتاق سترونی حرف بزنم که توش رویاهامون رو بازیابی می کردن. توی اون اتاق به صورت مجزا اطلاعات مغزمون رو با یک سری مدارهای الکتریسیته، به یه دستگاه مغناطیسی میرسوندن. دستگاه هایی که بر اساس سیستم افْت ولتاژ گاوس بسته شده بودن و می تونستن جریان های الکتریکی رو به تصویرهای سه بُ عدی تبدیل کنن.

پدیده ی عجیبی بود. اینکه بتونی رویاهات رو در غالب یکسری تصویرهای حجم دار ببینی. عجیب و خوفناک. تصویرهای مربوط به من اغلب گیج کننده بودن. شکل مات یه دریاچه. پاروی رها شده ی یه قایقران. آلت تناسلی بی جان یک مرد. یا شوت نیمه کاره ی یه فوتبالیست. همیشه بعد از پایان کار، خودم از همه مشتاق تر بودم تا اون رویاهای ناقص رو ببینم.

بعدش غمگین میشدم و از شکل الکن رویاهام افسرده میشدم. توی اون شرایط جیان لوییچی بوفون بهم می گفت ناراحت نباش... رویاهای تو انتزاعی ان. هیچوقت هیچکدوم از بچه ها درباره ی هندسه ی رویاهاشون با من حرف نزدن تا بدونم رویاهای اونام انتزاعی ان یا نه...

اما من مطمئنم که توی روزهای قبل از فصل خون، بخش زیادی از خروجی رویاهامون، تصویرهایی درهم ریخته و پوچ بوده. تصویرهایی که دیگه نیازی به تفسیر نداشتن و گمونم همین شد که از ولتاژ دستگاشون کم کردن. آخرین تصویری که از رویاهای من به دست آوردن پیرسینگ ناف یه زن بود.

زن پنجم

توی جوونیام عاشق کرم ابریشم بودم. چرخه ی تکاملشون همیشه برام جذاب بود. لارو... شفیرگی و پروانه شدن. بیشتر شبیه یه تفسیر شاعرانه س تا یه رویداد تکاملی در طبیعت. اون سال ها اینقدر شکل زندگیشون برام جالب بود که می رفتم یه تعداد لارو می خریدم و نگهداریشون می کردم تا پروانه بشن. پروانه شدن ته شکوه اون پيله ها بود.

حالا الان که دارم با فاصله به اون روزها نگاه می کنم، می بینم اقامت ام توی سوله دقیقن مترادف همون وضعیت دگردیسی کرمای ابریشم بوده. شکل تکامل من می تونه دگردیسی قاتل به قربانی تفسیر بشه. من درابتدا به عنوان یکی از سران متفکر نهضت بانوی پیر در پی ریزی تمام خطوط اصلی شرکت می کنم. اینجور قرار می داریم که من به عنوان نفوذی در بین قربانی ها حضور داشته باشم و همپای اونها رنج بکشم و جوری رفتار کنم که باورم داشته باشن.

اما بعد خودم به قربانی بدل میشم و توی اون روز ویژه که همه جا به عنوان حلقه ی خون ازش نام میبریم، پابه پای بقیه، چه بسا حتا فجیع تر، کشته میشم. در دوره ی حلقه ی عصبیت جوری در بافت و رگ و پی اعضای دل آلفی نفوذ می کنم که توی شب های بی خوابی پیش قراول تزریق در هیپوتالاموس لقب می گیرم و توی خاطره نگاری پیرزن، از باقی بچه ها بیشتر عذاب می کشم. من همیشه حلقه ی عصبیت رو معادل لارو یا همون پيله می دونم. در دوره ی پنجاه و پنج روزه ی حلقه ی پلشتی، بیش تر از هر زن و مرد دیگه ای به من تجاوز میشه.

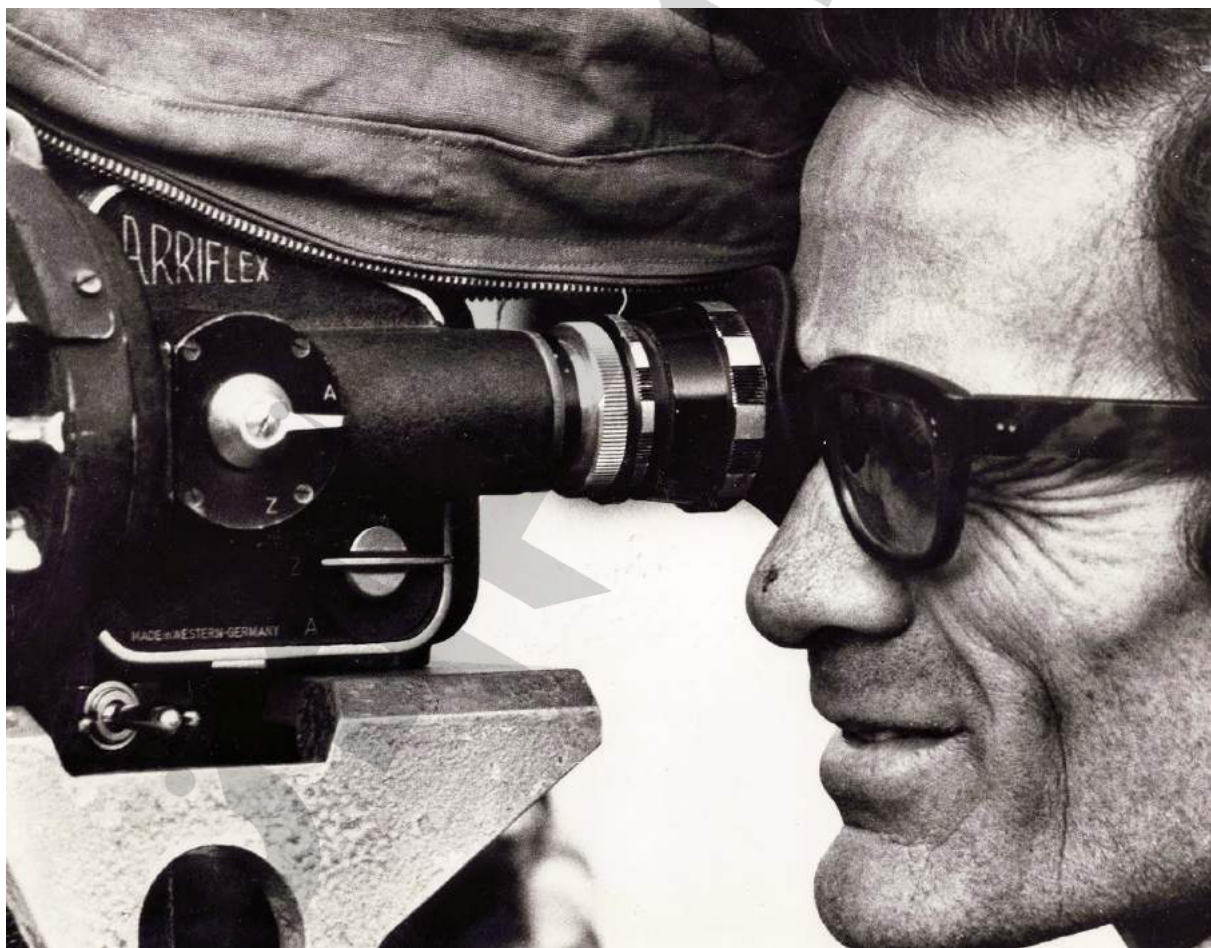
این قضیه تا جای پیش میره که بسیاری از بچه ها من رو سنبل ایستادگی در برابر تعرض معرفی می کنن و توی همون روزها در گزارشات محرمانه ای که برای جیان لوییجی بوفون می نویسم به این نکته اشاره آقای بوفون... شاید شنیده اید که در اینجا برای هرکدامتان اسم « می کنم که انتخاب کرده اند و باز شاید شنیده باشید که به شما بوفون می گویند. شبیهش هستید؟ نمی دانم.

شاید به خاطر آرامش و صلابتی ست که در زمان تسمه زدن به پشت های چاک چاکشان دارید. آقای بوفون من دلم می خواهد به حلقه ی پلشتی چرخش قاتل به قربانی شکل تکاملی عجیب تری از ...». لقب شفیرگی بدهم دگردیسی کرم ابریشم و من اون رو توی چرخه ی خون تجربه کردم. فصل خون برای من درست مشابه پروانه شدن بود. حالا هم نمی دونم توی تفکیک نقش های این نمایش باید توی کدوم دسته بایستم. دسته ی جنایتکارها... یا دسته ی قربانی ها؟...

زن به صحنه می آید و نوهشته ی پزرگی را به تماشاگران نشان می دهد. با همان فونت قبلی نوهشته شده: حلقه ی خون. صدای موسیقی می آید. نور می رود.

حلقه ی خون

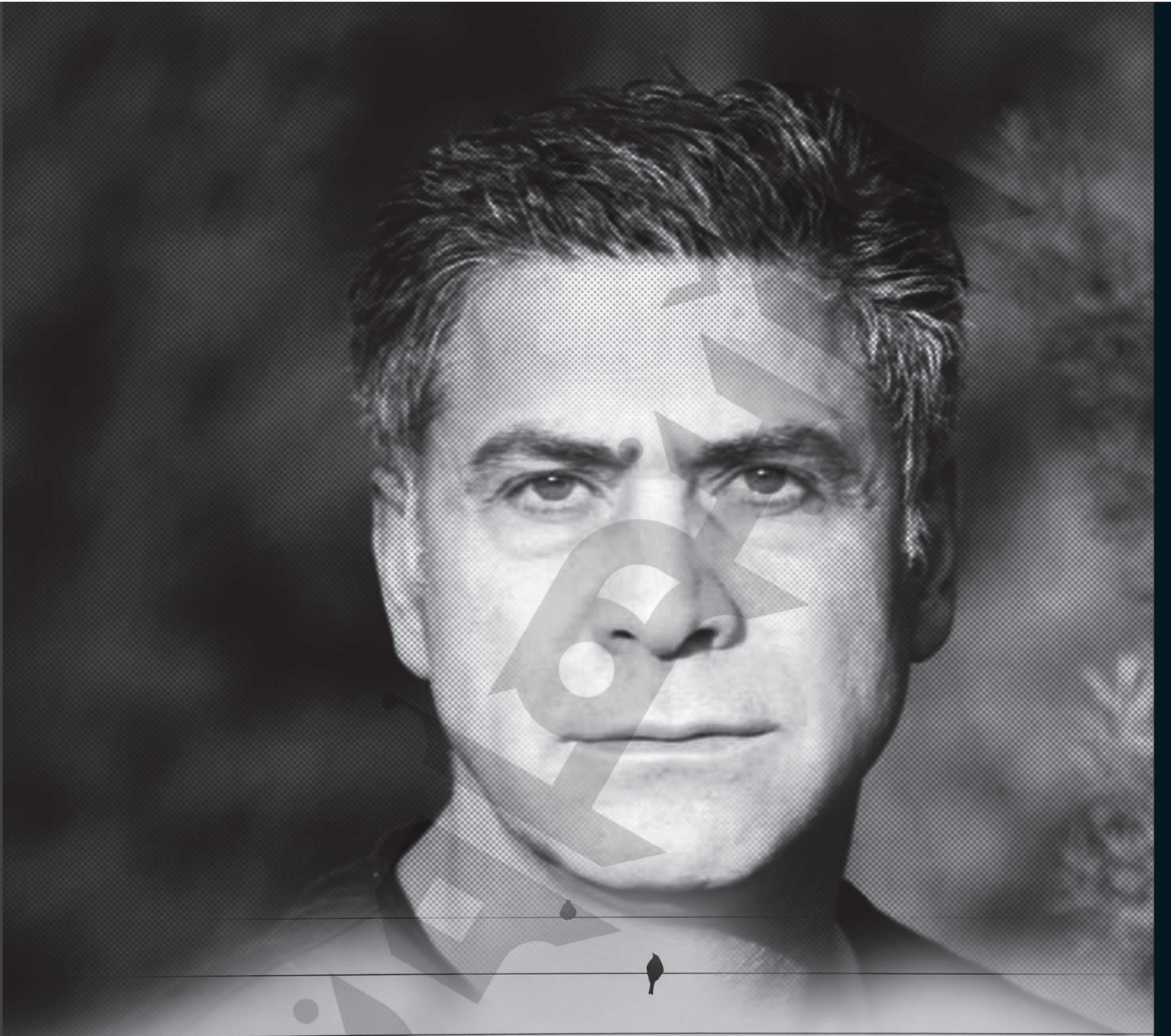
نور که می آید همه ی بازیگران بر صحنه اند. صدای موسیقی می آید. همگی در حال رقص و شادی اند. تماشاگر پرفرمی کمی نظیر می بیند. موسیقی که به انتها رسید، آهسته آهسته فضا به سمت خشونت می رود. لگد زدن ها... کتک و ناسزا. کمی آنسو تر دارند بر پشت یکی از مردها شلاق می زنند. بعدش اعضای نهضت بانوی پیر، تمام قربانی ها را یکی یکی و با شیوه هایی متفاوت به قتل می رسانند. بخش زیادی از صحنه را خون می گیرد و از انتها صدای موسیقی می آید. خشونت لخت این صحنه، قدری آزاردهنده است.

ARASH SANJABI
ارش سنجابی

مصاحبه انستیتیوت کورد کپنهاگ با کورش همه خانی

مصاحبه انستیتوت کورد کینهاگ باکورش همه خانی

کوروش همه خانی

چرا دیگر شاعری همچن شاملو متولد نشد؟

من می خواهم پاسخ سوال شما را با این جمله ی معروف مارکس بدهم که می گوید : « هگل گفته است که تاریخ رویدادها و شخصیت ها دوبار تکرار می شود ، اما فراموش کرده بگوید یک بار به صورت تراژدی و بار دیگر به صورت کمدی » بنابراین در این باره که چرا شاعری مثل شاملو دیگر متولد نشد ، بایستی گفت که رویدادهای تاریخی و شخصیت ها ممکن است تکرار شوند ، اما این تکرار به منزله ی آن نیست که دوباره با همان اصالت ، بزرگی ، عمق و تاثیر گذاری رویداد تاریخی پیشین تکرار شوند ، به عبارتی باید گفت که کپی هرگز برابر با اصل نیست ، چرا که همواره نیازمند و وابسته به تایید امر اصیل است .

کپی بیانگر کثرت ،،و اصل، برابر وحدت است ، کپی با تکثیر فرم و اصل با جوهر هر چیز سر و کار دارد ، بنابراین هیچ امر کپیستی در دنیا نمی تواند ویژگی های امر اصیل را در خود حفظ کند ، چرا که با هر امر کپیستی عملا فاصله ای زمانی تا سرحد فراموشی و به خاک سپاری امر اصیل به وقوع می پیوندد ، در واقع کپیسم به رنگ و رو رفتگی و سپس به تاریخ پیوستن امر اصیل می انجامد ، و این

خصلت تکرار، نه تنها به حفظ و بقای امر اصیل کمک نمی کند، بلکه آن را در زیر انبوهی از صورت های هم رنگ تکثیر شده به پستوی ذهن و تاریخ پس می راند. از گفته مارکس می شود چنین استنباط کرد که رویداد اصیل، با جدیت، و تکرار آن با شوخی درآمیخته است. اصالت، تکرار ناپذیر است مگر آن که اصلی تازه و بدیع و نو بنیان گذاشته شود. تکرار به باز-تولید مربوط می شود نه به تولید، باز-تولید، با مصرف بی رویه و هدر دادن امر اصیل آن را به امری عادی و پیش پا افتاده تبدیل می کند، که این روند مشمول هر امر تکرار شونده است.

حافظ، سعدی و مولانا و نیما و شاملو هم از آن جهت که ساحتی متفاوت و منحصر به فرد از زبان را در دوره های تاریخی متفاوت به روی مخاطبان گشودند، در محتوا و فرم زبان دست بردند و کاری کردند که از توان بسیاری شاعران هم دوره ی خود خارج بود، یکه و یگانه ی روزگار خود شدند و به این ترتیب تکرار ناپذیر گردیدند، این که چرا من اینقدر بر تکرار ناپذیری شاعر و هنرمند تاکید می کنم به این دلیل است که بگویم چنین هنرمندانی با آثار خود عملاً در کنار آغاز فصلی تازه و بدیع در هنر و زبان-در اینجا، خاصه شعر-تاریخ هنر را هم به قبل و بعد از خود تقسیم می کنند، چنان که مثلاً حافظ و سعدی و مولانا در اوج زبان غزل را ختم کردند و نیما شعر نو و شاملو، شعر سپید را ختم کردند، یعنی هر یک از این بزرگان در زمانه ی خود، عصاره ی تاریخ شعر را در عالی ترین و کامل ترین وجه و در ممتازترین وجه از زبان به بیان درآوردند،

و هرچه بعد از اینان گفته شده تکرار پلی کپیستی آن زبان بوده است. به عبارتی، انقلابی که اینان در فرم و محتوا و صورت و معنای شعر دوران خود پدید آوردند، تالیان شان نتوانستند جز در فرم زبان پدید آورند که می توان آن را به تکثیر مکانیکی زبان اسلاف و پیشینیان تعبیر کرد، یعنی تولید خرده زبان هایی که تاریخ مصرفی معلوم و مشخص دارند، حباب هایی که زود می ترکند و نه خود و نه آثارشان ردی در تاریخ شعر باقی نمی گذارند،

منظور کلی من این است که شاعرانی چون حافظ و مولانا و نیما و شاملو از آن جهت ماندگار شدند که بانی گفتمان های جدید و ماندگار در شعر و ادبیات زمانه ی خود شدند، به همین جهت تکرار زبان آنها همواره به تثبیت یکه و یگانه بودن و اصالت آنها و در ادامه، به کمیک بودن تکرار کنندگان شان ختم شده است. وقتی می گوئیم، حافظ و سعدی و مولانا و نیما و شاملو یکه و اصیل اند، یعنی هر که بعد از اینها آمد و زبان آنها را به کار گرفت بدون آن که از آن زبان عبور کند یا چیزی تازه به آن اضافه کند،

یا اعتلای اش دهد فقط وقت خودش را تلف کرده است، چون به چنین شخص و اشخاصی مصرف کننده ی زبان می گویند نه تولید کننده ی زبان. حافظ و مولانا تولید کننده ی زبانی خاص و متفاوت در هنر

شعر بودند که شعر را در آن قالب های خاص تغزل و مثنوی تمام کردند. نیما هم چنین کاری کرد یعنی از شعر کلاسیک عبور کرد و اگر شاملو هم از نیما عبور نمی کرد و شعر سپید را با همه نقاط قوت و ضعف اش تولید نمی کرد، به قدر و منزلتی این چینی دست پیدا نمی کرد.

این امر می تواند درباره ی همه کس و همه چیز ساری و جاری باشد، مارکس هم اگر از هگل عبور نمی کرد و به قول خودش فلسفه را از روی سر به روی پا نمی آورد، یعنی فلسفه اش را از ایده الیسم به ماتریالیسم تغییر جهت نمی داد به این عظمت و بزرگی نمی رسید و چه بسا به چیزی بیش از یک مفسر آثار هگل تبدیل نمی شد. بنابراین از نظر من تنها کسانی تکرار ناپذیر می شوند که به حقایق نو و یکه در زمانه ی خود دست یافته باشند،

آنهايي که خود را پیرو یک حقیقت اصیل می دانند اگر نتوانند به حقایق جدید دست پیدا کنند و از مرزهای اندیشه ی پیشینی عبور نکنند، مفسرانی خرده پا بیش نخواهند بود، به اعتقاد من تنها منتقدان آگاه هستند که مشعل دار کشف حقایق جدید اند و بر دور باطل تکرار، قلم بطلان می کشند نه مفسران، رهروان و مقلدانی که سرنوشت خود را با کم مایگی گره زده اند.

اندیشه ی جدیدی که با زبانی نو عرضه می شود پس از آن که به سطح جامعه می رسد خود به نیرویی عظیم تبدیل می گردد که بشارت دهنده ی تغییراتی بزرگ در آینده و گسست از گذشته است، نفوذ و رسوخ این اندیشه در ذهن جامعه به تغییر زبان جامعه در عرصه های مختلف فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی آن جامعه دامن می زند، اگر این اندیشه به مرور زمان با افکار و اندیشه های نو اعتلا نیابد،

به دلیل تکرار و در جا زدن های مکرر کهنه و بی اعتبار می شود، این یک قاعده است، هرچیز که دست نخورده باقی بماند محکوم به پوسیدگی و فراموشی و فنا خواهد شد، و همه ی این فناشدگی نتیجه ی مکانیزم تکرار بدون تغییر است.

اگر نیما سبک و زبانی تازه در شعر به وجود نمی آورد، چه بسا ادبیات ما توسعه پیدا نمی کرد، اگر شاملو همان راه نیما را می رفت ادبیات ما یک قدم جلو تر نمی رفت، بنابراین اهمیت کار نیما و شاملو در عبور آنها از زبان زمانه ی خود بوده و ایستایی راهی که آنها باز کردند، نتیجه ی تکرار و تکرار راه آنها بدون ایجاد کم ترین تغییر در الگوهای زبانی شان بوده است.

آیا شعر امروز به بن بست رسیده؟

در مورد سوال بعدی شما که آیا شعر امروز به بن بست رسیده ، پاسخ من مثبت است ، شعر امروز ایران به بن بست رسیده از آن جهت که کیفیت شعر قربانی کمیت شاعران شده است ، شاید از این حرف من استنباط درستی نشود که شعر هم مانند هر دانش دیگری نیازمند تخصص و مهارت خصوصا در زبان است ، ما وقتی می گوییم فلانی ادیب است معنی اش این است که زبان را می شناسد و از کاربرد کلمه به خوبی آگاه است و کلمه شناس است ، شاملو و فروغ و نیما کلمه شناس بودند ، حافظ و سعدی و مولانا واژه شناسانی بزرگ بودند، به همین خاطر می دانستند کلمات را در کجا به کار بگیرند که بیش ترین و عمیق ترین تاثیرات را بر ذهن و روان دیگران بر جای بگذارند.

من اگر به دموکراسی در عرصه ی فرهنگ اعتقاد کامل دارم از یک جهت هم منتقد آن هستم که عرصه ها و حوزه های تخصصی و خاص را عمومی می کند ، به این معنا که در دموکراسی چیزی به نام انحصار و الیگارشسی فرهنگی معنای خود را از دست می دهد ، دیگر هیچ حوزه ای وجود ندارد که مختص طبقه ای خاص باشد . همه می توانند استعداد های خود را در هر عرصه ای بیازمایند .

در چنین وضعیتی اگر یک بقال و سبزی فروش دستی در کار شعر داشته باشند کسی بر آنها خرده نمی گیرد ، در واقع مهم نشان دادن استعداد ها است که می تواند در هر عرصه ای خود را بدون هیچ گونه محدودیتی نشان دهد .

اما اشکال این عام زدگی آن است که عرصه ی هنر و فرهنگ را به امری بی در و پیکر و عبور از آن را سهل و بلامانع تبدیل می کند .

هرکسی با هر میزان دانشی می تواند شعر بگوید ، گروهی که خود هنوز در این ساحت به کمال نرسیده اند می توانند کارگاه شعر بزنند و با سرهم کردن چند نظریه و از بر کردن نام چند شاعر و چند شعر برای خودشان اسم و رسمی پیدا کنند و پس از مدتی هم به تولید شاعران دست چندم پردازند ، هیچ گونه نظارت و ارزیابی از کار های آنها نمی شود در نتیجه به هیچ احد الناسی هم پاسخگو نیستند. بنابراین کافی است مجوزی از وزارت ارشاد و توابع ان داشته باشید تا بتوانید در کم ترین زمان ممکن کارگاه شعر و شاعری و موسیقی و فیلم و ... راه بیندازید .

شاید به نظر درست نیاید که بگویم اما به نظر من شعر تنها امر تخصصی است که هر گونه رسمیتی را پس می زند. یعنی آموزش پذیر نیست ، شعر آموختنی و اکتسابی نیست ، شاید حوزه ی نظری شعر که

سرو کارش با تاریخ شعر و نقد است چنین خصلتی داشته باشد اما شاعر بودن پیشه‌ی کسانی است که هرگز در قالب‌های رایج و متعارف و رسمی نمی‌گنجند، شاعران در کلاس‌های آموزشی شاعر نمی‌شوند، اگر چنین بود تا حالا تمام اساتید و دانشجویان و شرکت‌کنندگان در کارگاه‌های شعر، برای خودشان شاعرانی بلامنازع بودند.

اما می‌بینیم عموم شاعران مطرح در دنیا کسانی بوده‌اند که از مفاعیل مفاعیل و مکتب و کلاس درس استاد گریزان بوده‌اند. انسان‌هایی آزاده و خودساخته و هوشمندی که اگرچه از کلاس و درس گریزان بوده‌اند اما خود آزادانه دانش هنری‌شان را از طریق خواندن و ممارست و تحقیقات انفرادی ارتقا داده و هنرورزانی بی‌استاد بوده‌اند.

منظورم در اینجا این است که دموکراسی همان اندازه که انحصار و اشرافی‌گری را از پیش پای هنر برداشته به همان اندازه با عمومی و کمیت‌گرا کردن آن تعالی‌کی‌اش را به مخاطره انداخته است.

این کارکرد دوگانه باعث شده که همواره امری قربانی امر دیگر شود، البته در اینجا منظورم از خاص بودن شعر مفهوم طبقاتی ندارد، به این معنا که هرکس پولدار تر باشد، شاعر تر است، پولدار بودن یک شاعر البته در معروفیت او بی‌تاثیر نیست، چنان‌که امروزه نقش آن در معروفیت بسیاری شاعران به اصطلاح مطرح بی‌تاثیر نبوده است، افزایش کمی شاعران بیش از آن که نشانگر رشد فرهنگی یک جامعه باشد، نشان‌گر بحران اجتماعی آن جامعه است.

نشانگر ناتوانی افراد در بیان صریح و بی‌پرده‌ی مطالبات‌شان است، با این افزایش کمی شاعران، فرهنگ ایران الان باید سرآمد فرهنگ دنیا می‌شد، اما همه می‌دانیم که چنین نیست، چرا؟ چون که رشد کمی معیاری درست برای ارزیابی فرهنگ‌ها نیست. شعر امروز ایران دغدغه‌ی فرهنگ ندارد، بلکه شعری کاملاً «در خود» است، درگیر ناخودآگاه فردی است، بسیار خصوصی، شخصی و اتمیک است، دقیقاً تبلور جامعه‌ای ذره‌ای و ایزوله شده است.

به خود نا آگاه است، تبلور مدنیت نیست، برآمده از سرخوردگی و استیصال است. چنین شعری از آن روی

مک‌شعر

به بن بست رسیده است که هنوز کارکردهای خودش را پیدا نکرده است، برای شعر امروز حتی نمی توان محدودی ای ملی تصور کرد، بلکه آن را باید در محدوده ای بخشی و روستایی تعریف نمود. آنقدر محدود که نمی تواند با کلیت جامعه ارتباطی معنادار داشته باشد. با این وجود شعر امروز ایران به شدت پوپولیستی و عام زده و درگیر مضامین سطحی، مبتذل و یک بار مصرف شده است. این شعر دچار گم گشتگی و استیصال است، دقیقا همانند آدم هایش شده است، سرگردان در میان.

مفاهیم گنگ و نامربوط.

به نظر من معیارهای شعر امروز، بیان کننده ی ویژگی های انسان امروز ایرانی است، تبلور اخلاق و روح و روان آن است، در واقع شعر امروز ایران متأثر از همین ویژگی های ارتجاعی تثبیت شده ی فرهنگ و مدنیت گریز آن است:، لاقیدی، سرگشتگی، سطحی نگری، اصالت گریزی، بی معنایی، بی هدفی، سرگرمی طلبی، همه - مسلکی بی - مسلکی، ساده انگاری امور، بی تعهدی و مسؤولیت گریزی، بی آرمانی و یاس اندیشی عامیانه، تقلید و کپی گرایی، فقدان آفرینش گری، توهم گرایی، روان پریشی و زبان پریشی، توهم همه چیز دانی و خود ا تکایی و غرور کاذب، بی.

و هر لحظه از شاخه ای به شاخه
تزلزل فکری و شخصیتی، بی
مفاهیم و الگوهای ارزشمند و

ارتجاعی خودش را در شعر
، به همین دلیل است، یک بار
مدرنیستی و فرمالیستی می شود که به
تبدیل می شود و مابعد آن، دلخوش شعر
می گذارد که شعر را به پای عامه فهمی و
در هر حال چنان که دیده ایم، لولای شعر،
تو خالی پست مدرنیستی چرخیده و نه براین
امروز نا به خوداگاهانه در حال آزمایش و
نکند و نمیرد و نابود و مضمحل نگردد، تا

کردن کار و نیمه کاره رها کردن آن
ی دیگر پریدن، بی ثباتی و
تفاوتی و بی اهمیت سازی
والای هنری.

همه ی این ویژگی های
امروز متبلور ساخته است
آن چنان شیفته ی شعر پست
مدلی تهوع آور تماما پلی کیپستی
سهل و ممتنع می گردد و مبنا را برآن
عوام گرایی کاریکاتورستی قربانی کند، که
نه بر پاشنه ی آن زبان - بازی پر مدعا و
زبان گریزی بی ادعای کلبی مسلکانه، شعر
خطاست، خودش را پیدا نکرده، تا سقوط

نسوزد دوباره برانگیخته و احیا نمی شود ، تا ضرورت و حسرت و نیاز به زبان انسانی متمدنانه از درون این همه ویرانی نضج نگیرد و بالنده نشود شعر دوباره به منشا آفرینش گری مبدل نمی شود ، و به جایگاه رفیع اش در فرهنگ جامعه دست نمی یابد. باید شعر از شر تمام این بازی های من- درآوردی فرمالیستی و پست مدرنیستی و سهل و ممتنع ها رها شود ، باید بمیرد تا بتواند خود را باز یابد و احیا کند .

در واقع جامعه و فرهنگ امروز ایران به یک رنسانس و رستاخیز فرهنگی نیاز دارد تا ازین زبان ارتجاعی حاکم رهایی یابد.

و در آخر

آقای همه خانی ، به عنوان سومین سوال که کمی کلی نیز هست ، امروزه اغلب منتقدان و صاحب نظران عرصه شعر و ادبیات بر سر مساله ی بحران زدگی شعر امروز تقریبا به نقطه نظرات مشترکی دست پیدا کرده اند ، از نظر شما ریشه ی این بحران در کجاست و آیا جامعه ی هنری می تواند با توجه به شرایط اقتصادی-اجتماعی و فرهنگی حاکم از این بحران عبور کند ، و در آینده ی نزدیک خود را در شرایط بهتر و مطلوب تری ببیند ؟

اصولا ما وقتی از بحران حرف می زنیم خود را در برابر چهار وضعیت مختلف قرار می دهیم ، اول این که بحران امری خود خودی و طبیعی نیست ، یعنی نمی توان آن را بدون دخالت عوامل به وجود آورنده فرض کرد ، پس هر بحران در جایی و به وسیله ی عواملی تعیین کننده شکل می گیرد ، در این مرحله ممکن است ما با آن درگیر نشویم ، اما وجود آن را از دور می بینیم و احساس می کنیم ، آنها که از شامه ای قوی برخوردار باشند ، آن را بو می کشند ، و .

در نتیجه سعی می کنند ، همگان را از وقوع آن در آینده باخبر سازند ، به عبارتی ما ابتدا می توانیم بحران را مثل واقعه ای که در حال نزدیک شدن است فرض کنیم ، یا چیزی که هنوز با آن درگیر نشده ایم اما بالاخره مارا درگیر خود خواهد کرد ، دومین مرحله ی بحران زمانی است که تمام قد و با

تمام وجود خود را به ما می نمایاند، در گیر می کند و بر سرمان آوار می شود، و آن زمانی است که درست در مرکز واقعه قرار می گیریم و به ناچار می بایست در مقابل آن واکنشی درست و مناسب از خود بروز دهیم، سومین مرحله ی بحران را معمولاً به دوران گذار تعبیر می کنیم، یعنی واقعه ای که در حال عبور است، در مرحله چهارم ما وارد دوران پسا-بحران یا فروکش شدن بحران می شویم، دوره ای که باید آن را بررسی و وا-کاوی کنیم، ویرانی ها که به بار آورده را ببینیم، از خود بپرسیم و سوال کنیم تا بر حیرت ها و دهشت های مان فایق شویم.

با توجه به این مراحل در هنری به این نتیجه رسیده نظری کاملاً درست است (پاسخ به سوال تان باید بگویم که اگر واقعا جامعه ی است که شعر امروز دچار بحران شده است (که پس باید عوامل به وجود آورنده ی آن را شناسایی کنیم، و اینکه چرا پیش از وقوع و برای کاستن از هزینه های آن دست به کار نشدیم، در اینجا قصد من متهم کردن کسی نیست، اما وقتی از مساله بحران حرف می زنیم ناخودآگاه می خواهیم به نوعی خود را تبرئه کنیم و بگوییم ما در آن دست نداشته ایم و هرچه بوده کار دیگران بوده، و این

یعنی پشت هر بحرانی اراده ای وجود دارد و ما در مقابل آن اراده ی فعال مایشتا تنها ناظری منفعل بیش نبوده ایم، و یا این که بعد از وقوع هم نقش مان از ناظر به قربانی تغییر دهیم و بعد از فروکش کردن و گذشتن هم در قالب مدعی ظاهر شویم.

این ها

همه شانه خالی کردن از زیر بار مسوولیت است و ،اما خوب می دانیم که این احساس گناهی که در نتیجه ی انفعال مان بوده را نمی توانیم با هیچ آبی پاک کنیم . ریشه های این بحران که من آن را بیش تر فرهنگی می دانم تا این که آن را به شعر محدود کنم ، از همان اول کاملاً پیدا بود ،غالب شدن فرهنگ تسلیم و رضا ، بی خیالی در برابر تعمیق تعمیدی عقب افتادگی ، سکوت و حتی همگرایی بخشی از جامعه هنری در برابر رواج بی شعوری و ناآگاهی، رواج فرصت طلبی منفعت طلبانه ی فردی ، تهی شدن از اخلاق و ارزش های انسانی ،و مهم تر از همه ترویج ولنگاری و دم دمی مزاجی و بی ثباتی و ممانعت اجباری در مقابل هرگونه کار فکری مولدانه که به صورت پروژه ای چندین ساله از سوی نهادهای مسلط به اجرا درآمده است ، همه را می توان به عنوان علل وقوع این بحران ذکر کرد .

بدیهی است که جماعت روشنفکر در هر جامعه ای همواره در اقلیت بوده و هست ،بنابراین وقتی حاکمیت بتواند کنترل و هدایت ذهن جامعه را به دست بگیرد و آن را مطابق با الگو های فرهنگی خود به پیش ببرد ، بهتر می تواند هم به سلطه ی خود ادامه دهد و هم آنها را به انزوا بکشانند..

حالا باید مشخص کنیم که این فرهنگ دستوری چرا و چگونه خود به عامل اصلی بحران تبدیل شده است ، وقتی تمام ابزارهای رسانه ای به انحصار حاکمیت درآمده و هرگونه حرکت آگاهی بخشانه از سوی نهادهای فکری و فرهنگی جامعه به شدت دفع می شود و تمامی مجاری نقد و نقادی را به روی آنها می بندد و جریان آزاد گفت و گو و تعامل را مسدود می کند ، نتیجه اش همین می شود که الان با آن مواجه شده ایم ، در چنین شرایطی هرکس فقط صدای خود را می شناسد بدون آن که صدای دیگری را بشنود ،فقط می خواهد صدای خود را برساند ، هرکس برای خودش یک مستبد تمام عیار می شود ، فقط دنیای خودش برایش مهم است ، مهم نیست که کسی حرفش را بفهمد ، چون خودش می داند چه گفته است ،تصورش این است که هرچه می گوید دیگران نمی فهمند و درک اش نمی کنند ،چرا که به چیز هایی رسیده که دیگران از آن غافلند ،این دریافت غلط نتیجه ی عدم وجود گفت وگوی آزاد میان آحاد جامعه است ، خروجی آن هم کاملاً مشخص است ، متن های بی مخاطب و کثرت صداها ی پراکنده ای که هیچ گاه به هم نمی رسند .

ریشه ی بحران فرهنگی همین جاست ، اتمیک شدن جامعه توسط حاکمیت های غیر دموکراتیک. بنابراین همین رفتار ها که طی سالیان ادامه پیدا کرده و تثبیت شده خود را در شکل یک زبان خاص فردی و نه متفاوت و اثر گذار متجلی می سازد . تولیدات و آثار منتج از چنین زبانی عموماً به توهم می ماند و نه رویاهای شاعرانه ، همه چیز به همان حیطه ی خصوصی محدود می شود ،عالی ترین

آثار همان‌هایی معرفی می‌شوند که اصلاً فهمیده و درک نشده باشند، پس بحران مورد نظر ما ریشه در زبان استبداد دارد که من احتیاجی به فهم دیگری ندارم، من می‌گویم و دیگری باید هر طور شده حرف مرا بفهمد، در بعد سیاسی ریزش مخاطب در مقابل حاکمیت از اینجا شروع می‌شود و در عرصه‌ی شعر و داستان هم به همین منوال مخاطب این‌گونه آثار با زبان شبه استبدادی دچار ریزش می‌شود، پس به طور خلاصه باید بگویم که بحران شعر امروز در هر حال نتیجه‌ی شکل حاکمیت سیاسی و زبان مخاطب‌گریز آن است که در نتیجه استمرار آن به تولید خرده مستبدان فکری و فرهنگی جامعه منجر شده است.

این که می‌شد از همان اول مانع گسترش این بحران شد بحثی جداگانه می‌طلبید، همچنین این مساله که پس از بحران میزان خرابی و پس رفت فرهنگی جامعه چقدر بوده هم باید به آیندگان موکول کرد،

در واقع تنها با رفع بحرانی که زاییده‌ی زبان استبدادی اجتماعی شده و ایجاد، گسترش و تثبیت زبان گفت و گو محور است که می‌توان در آینده به رشد کیفی و نه کمی و احیای شعر و داستان در شکل مطلوب آن امیدوار بود. بنابراین با توجه به مراحلی که برای بحران ذکر کردم می‌توانم بگویم که ما در یک بحران هنری مزمون و دیرپا قرار داریم و تا زمانی که سایه زبان خودمحو رانه بر فرهنگ مان حاکم باشد، نمی‌توانیم از عبور و گذار از بحران سخنی بگوییم.

يٰۤاَيُّهَا الْاِسْلَامُ

ئەو ھەل بىار و ئاخىر يار
درەختى ئاسوويگ

ئەوھل و ئاخر، يار خاوەنكار. جەژنى پاشايى

جەژنى "مەرئو" لە كۆمەڵگای يارساندا

بەپىي بەلگە و گەواھىي مېژوو، زاگرۆس ھەر لە كۆنەو مەلپەندى ئايپىن، ھەرھەنگ و كلتورى
 زۆرپك لە گەلانى ناوچەكە بوو، بەلام دواي گەشەسەندن و سەقامگىري ئىسلام لە كوردستان،
 زۆرپك لە ئايپىن و كلتورى جياوازەكان لەژىر كاريگەريى كلتورى زالدا، بە جۆرپك لە ناو
 چوون يان كەمەنگ بوونەتەو. لەم نۆو، بەشپك لە باومەندانى ئايپىنيە زاگرۆسيەكان
 شانپەشانی بزووتنەو كۆمەلایەتییەكان، نیکۆشان و نەچوونە ژىر بارى ئايپىنى داسەپاو، بەلكو
 لەسەر ئايپىنى دىزىنى خۆيان مانەو، كە يەكپك لەوانە پێرەوانى ئايپىنى ياريپە.

ئايپىنى يارى، نمونەپەكى پاستەقینەى بزاوتیکە كە بە درێژايى زەمان و لە سەردەمانى جياوازدا، ھەر لە ھورپگەريپەو ھەتا
 مېرەپرستى و زەردەشتيگەري ھەبوو، بزاوتیک كە لە سەدەى ھەوتى كۆچپەو گەشەى زياترى كردوو.
 يارسان خاومنى فەلسەفە و پوانگەى مرۆڤدۆستىيە، باومەرى بە دونياى پاش مردن و ھەستانەو دويارە ھەبە، بۆ گەشتن بە ئازادى،
 ھەقىقەت و مرۆڤخودايى.
 سەرچاومى ياسا و بىرى ئايپىنى يارى دەچیتەو سەر مەپنۆ و لەوتەر چوارچىو ھەردەگر. پاشانىش خاومەنكار دەپتە چەمكىنى نوئ و
 ژيان پەنگپنژ دەكا و ھەول دەدا لە ھەقىقەت بگا. بوونى يارسان بە ھۆى ئەم ڤووداومەو، سەلمپندراو و سولتان سەھاك و يارانى لە
 پەردىمەرى ھورمان، پساوياساى ئايپىنى يارپان داڤشتوو.
 واتا لە دواى ڤووداوى ”مەپنۆ“و، چۆنيەتیی ژيانى كۆمەلایەتیی كۆمەلگای يارسان ئالڤگۆڤى بەسەردا دى و شپوازيكى تايپەت بە خۆى
 ھەردەگر، بەلام ھەتا ئىستاش تەنانت زۆربەى خەلك لەبەر ناشارەزايپان لە ڤووداوى مەپنۆ و خاومەنكار، زۆر ئاگادارى ھەقىقەتى
 ئەم جەژنە نين و تەنيا ھەك جەژنيكى سادە و نەرتى چاوى لى دەكەن.

• يارسان

يارسان لە دوو وشەى ”يار“ و ”سان“ پىك ھاتوو، بە واتاى ”يارانى پاشا“، پاشايش ھاوواتاى خودايە. يارسان بەشپك لە كوردەكانى
 ڤۆڤەلات و باشوورى كوردستان دەگرپتەو كە ئىستا لە چەند ناوچەپەكى كوردستان و دنياىدا ھەن. چالاكىي ھزرىي يارسان پەيوەستە
 بە ئاشكەرابون، دەرکەوتن، ئەوين و باومەپەبوون بە فەلسەفەى دۆناوونەو. يارسانيش ھەك گشت ئايپەكانى تر، خۆى لە پەلى
 ھەقىقەتدا دەپينتەو و لەم سۆنگەپەيشەو لىكچوون لەنيوان يارسان و ئايپەكانى دىكەدا ھەبە. يەكەمىن كەسايەتییەك كە باسى لە يارسان
 كەردبى باھلولى ماھىيە كە لە سەدەى دوومى كۆچى مانگيدا ژياو. دواى ئەو شاخۆشين لورستانى، بابا سەرھەنگ دەودانى، بابا
 جەليل و بابا ناوس سەرگەتى تا سەرەتاكانى سەدەم ھەوتەم، يەك لەدواى يەك، ھاتوون و سەريان ھەلداو. پاشان، سەدەپەك دواتر،
 سولتان سەھاك دپت كە دەپتە ئامادەكارى نيزامى دىنيى ئەم بزووتنەويە. بەپىي دەقە كۆنەكانى يارسان و شروڤەى ڤووداوەكانى
 ئايپىنى يارى و ھەرەھا ڤۆژمىرى كوردى، سولتان سەھاك دەپى لەسالى ٦٢٢ى كۆچى ھەتاوى بەرانبەر بە ٦٤٠ مانگى و ١٢٢٠ى
 زايپنى لە داىك بووبى.

یارانی سولتان به پیتی بالادهستی و یه که مینی، بهم شیویه دابهش دهبن:

هفتهن، هفتهوانه، هفت خلیفه، هفت سازچی، هفت ناخپوره، هفت گۆزهچی، هفت سهقا، هفت پیشکار، هفت فرمان، هفت هفت، هفت یاری قهولتاس، هفت سردار، بیستویک میردی بهرزنجه، هفتاودو پیر، نهوهدونز پیر، شستوشهش غولام، چلتن، چلتنان، هزارویک میرد، هزاروشهست میرد و بیومن بیومهکان. لنینو یارساندا به پیه بهری زاتی، دوور له ناوچهگری و ناوهندگراییی دهستنیشان دهکریت و هینز و دهستلالت به تاک یا به ناوهندیک نادریت. له راستیدا هیچ که سیک لهم کۆمهلگاییدا نییه که سر به گروپیک نه بیت و تنانهت پاشای ئافرینه ریش بهو چوارچیویه پابهنده.

ناوهند یان قهله سهوی ژیان و جوگرافیای مرۆییی یارسان له پیشدا باشووری زاگرۆس "لورستان، هورامان و شاره زوور" بووه، پاشان به ناوچهکانی دیکه کوردستان و ئیراندا بلاو بوونهتوه. بهشیک له یارسانیهکان له باشووری کوردستان دهژین، بۆ وینه، له خانهقین و کهرکووک و سلیمانی و هولیر. شایانی باسه که له مووسل و بغداد و شارهکانی دیکه عیراقیشدا یارسانی دهژین. یارسانی له شارهکانی باکووری کوردستان هه، وهک دیرسیم و سێواس. هیندیک دیکهش له پروسیا و له ناوچهی "ئهلزابت پول"، له دوروبهری "قارس" دا نیشتهجین و له وێ دهژین. له گهڵ دهکرهوتنی "قوشچی ئۆغلرو" له ناوچهی تازهربایجان و ههروهها بههزی برونی شاوهیسقولی و دهچهلکی ئه له تورکستان و ههروهها له سۆنگه بره و ئاشکراپوونی ئایینی یاری لهم ناوچهیدا، ههندیک له یارانی تورک هۆگر و پیوهستی ئهم ئایینه بوون.

یه که مین پهیفی نووسراو به شیویه هۆنراوه له زمانی کوردیدا، تایبته به یارسان که به زاری گۆرانی یا هورامی نووسراوه. یارسانی هه رگیز، نهچووته چوارچیویه یاسایه کهوه که ئازادیی خۆی له دهست بدات و له باری فیکرییهوه بهخسیر بێ. به کاربردنی یاساوریسا به شێوازی مهخلاق، ههنگاونانه بۆ گهیشتن به ئامانجی مرۆیی. بهلام مهخلاق له شێوازی سه مهتاییدا به واتای ریفۆرمی تاکایهتی دیت و وهک پێداویستییه هه بوونی مرۆف و مرۆفایهتی خۆی پیشان دهات. هه ره مه مژاره ده بێته هزی ریزگرتن له "تهواوهتی" و قبولنه کردنی خراپه و خراپی له تاکهکانی کۆمهلگای یاریدا. ئه مهیش وهک پێداویستییهک بۆ دروستکردنی په یوهندی و لیک نزیکبوونهوه خۆی ده ردهمخات و ئاشکرا ده بیت. بناغه ی باوهری یاری، ریزگرتنه له مرۆفایهتی. ئیمه ده توانین راستیی ئهم باوهره له ته وهری "خۆناسی" و "مرۆفخودایی" دا دهستنیشان بکهین که بنه مای فیکریی ئهم ئایینه.

يارسان به پتي فلسفه دوناودون، ثيماني به گشت بوونيك و به باوه پي جزراوچور هيه، هر بويه هموو "خود" يك به به شيك له خوي دهزانيت. له يارساندا مژاري مرفوخودايي كاتيك به سر روانگي كه سيكا زال بيت، بهو قناعه تي دهگه يني كه له پيوند ييه كوملايه تيه كانيدا به دواي خردادا بگه پي. ناكامي دلنرمي و هستي په كروستيش ليارساندا، ده بته هوي سازداني سمبوليكي "جهم". جهم خوي له خويدا، هيمايه كي ثابينه كه هزي په كروتويي و په كبووني يار و ياران پيك ديني، تا شو شويني سيماي يار له پوخساري يارندا به دي بكر.

• خاوه نكار

خاوه نكار، ياني خاوه نكي كار، سيحه بي كار يا سيحه بكار. له ئهده بياني كورديدا "خاوه ن" به واتاي سيحه ب ديت و مبهست له خاوه نكار" يش ثافرينه و خاوه نكي چرخي كوردونه. ئهم وشيه هاوواتاي "خودا"، "يهووه" و "پوشي پيروز" و له كهلامه كاني يارساندا به واتاي جزراوچوري ديكه وهك: "ساحيكرهم"، "پاشا"، "ساحيكر"، "سولتاني حقيقت" و "شاي هورامان" يش ليك دراوه توه. له يارساندا جهژنيك هيه به ناوي "خاوه نكار" و له بهر شهوي "مه پنز" وهك شويني پروداو يادي لي ده كړي توه، ئهم جهژنه وهكو جهژني "مه پنز" يش ناوي لي ده بريت. ئهم جهژنه به خاتري ناماده بووني سولتان سهاك و ياراني له شويني پروداوه كه و سره كوتني تيشك به سر تاريكايدا و بووني رسمي يارسان له فورمي مرفودا، وهك خالي وهرچرخان و بنه پرتي بيروكي ياري، يادي لي ده كړي توه و هموو ساليك له كوملگاي يارساندا پيروز ده كړي.

• مه پنز

"مه پنز" وشه بكي ليكدراوه، له "مه پ" به واتاي "شهكوت" و "نز" يش به واتاي "نوئ" ديت كه له ئهده بياني باوه پي يارساندا واتاي سره لداني چهكي نويه له جيهاني بووندا. ئهم واتايه دابهش ده بته به سر چند به شيكي وهك: شروفي رواله تبي حيكايه تي مه پنز، دهركوتني چوارچيره و ياساكاني هزي ياري .

• بهشي يه كه م

• شروفي رواله تبي حيكايه تي مه پنز

سولتان سهاك به رزنجه يي، كورپي "شيخ عيسا"، په كيك بووه له گه وركاني ناوچه كه. سولتان سهاك له سالي ۲۶۰ ي كوشي هتاي له به رزنجه يي سر به "عربت" له پاريزگاي سليماني له دايك بووه.

له بهر شهوي له باري بير و پرواوه كه سيكي جياواز بووه، له سرده مي منداليدا، براكاني و خلكي ناوچه كه به رانبهري نهرميان نابن و له گلي كه وتونته مملاني فيكري. پاشان له بهر گوشار و زولم و زوري هيزه دهسته لاتخواز و راديكاله كان، له ناوچه ي به رزنجه يي سليمانيه به رهو هورامان كوشي كردهوه. له ريگه، له نزيكي هورامان و له كيوي "شنروي" ي ئيستادا، هيزيكي نيار دويان

کەوتوون و ھێرشیان کردوونە سەر. سوپایەک لەژێر ناوی ”چیچەک“، کە پێک ھاتبوون لە ھێران و تاریکپەرستانی ناوچەکە، بە ھاوکاری لەگەڵ ھیزی پشتیوانی کە بۆ پیلانگیرێ ڕەوانەیی دەفەرە کرابوون، ڕووبەڕووی سولتان سەھاک و یارانی بوونەتەو.

سولتان سەھاک لەگەڵ یارانی پەنا دەباتە ئەشکەوتێک بەناوی ”مەرنۆ“ و بۆ ماوەی سێ شەو و سێ ڕۆژ لەوێ دەمینیتەو. لە ئەنجامی ھەڵکردنی باو بۆران و گەردەلول، سوپای چیچەک لەپاش سێ ڕۆژ تەفروتونا دەبن و لە ئاکامدا بەھزی ڕووداو و بەلای سڕووشتی، ناچار دەبن ناوچەکە بە جێ بھێڵن.

سولتان سەھاک، لە بەر ئەوێ سوپای چیچەک نەیتوانیبوو بە ئامانجی خۆی بگات و لە پلانەکیاندا سەرکەوتوو نەبووبوون، دواي ڕۆژی سێھەم بھیار دەدا جەژنێک بەڕێوە بیا بە ناوی جەژنی ”خاوەنکار“. ئەم جەژنە، بە جەژنی ”مەرنۆ“ یش ناوبانگی ڕۆیشتوو. دواي بەڕێوەچوونی جەژنەکە، سولتان و یارانی درێژە بە سەفەرەکیان دەدەن و دەگەنە ھەورامان.

• بەشی دووھم

• دەرکەوتنی چوارچێوە و یاساكانی ھزری یاری

لە راستیدا ”مەرنۆ“ خالی وەرچەرخانێ ھزری یارییە کە ھەر بە ھۆی ئەم ڕووداوە بوونی یارسانیش سەلمێندراو. مژاری یارسان بەر لە ”مەرنۆ“ تەنیا وەک ئەدەبیاتیکی باوەڕی ھەبوو، ئەوەیش بە دەر لە چوارچێوەی مەدەنی، دەستووری و سیستەمی ئایینی. بەلام دواي ”مەرنۆ“ کۆمەڵگای یارسان دەبێتە خاوەنی سیستەمی کۆمەڵایەتی و ئایینی تایبەت بە خۆی. مەرنۆ تەنیا واتای بەجێھێنانی فەززی ڕۆژوو، ڕەنج و تاقەت، پەیمانی ئەوین، دوورەپەڕیزی لە خۆبەزلزانی، پابەندبوون بە ئەبڕ و پاراستنی ڕاز نییە، بەڵکو لە ھەمان کاتدا، ھەلگری پەیمانی و ڕازی شاراوھییە، ئەویش لە سیستەمێکدا کە مەژۆف بتوانی تێیدا ڕۆحی تێکۆشان بھە پێ بدا و لە پێناوی بەدەستھێنانی ھەبووندا لە دژی تاریکی بەرەبەرەکانی بکا و لە بێھیزی بێتە دەر و ڕێگەی راست درێژە پێ بدا. سولتان سەھاک لە ھەنگاوی یەکەمدا یەکەمین دەستووری دینی و باوەڕی خۆی لە ڕێگای ئەم چەند دێرێ خوارووە ڕاگەیاندوو. ئەو دەفەرمی:

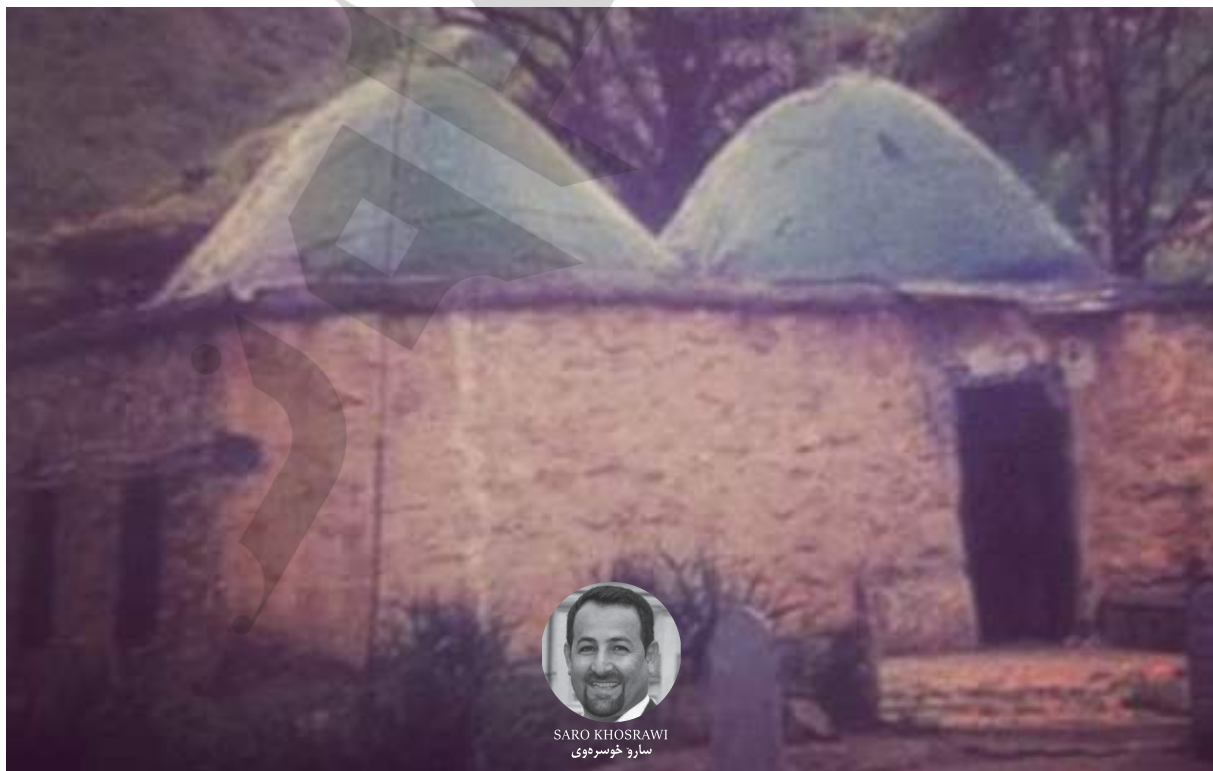
پوکن وە دەفتەر، پوکن وە دەفتەر
پوکن ئی تاریخ بنویس وە دەفتەر
نە چلەي تاوسان یەرئ پۆ سەبت کەر
مانگ و دلی پاس دوازدهی سفید پەر
یەرئ پۆی یاران چینگام بی وە فەر
عەید و پادشاهیم دووھم داش ئەسەر

واتە: بەپێی ئەرکانی دەفتەر، پایە و ئەرکانی ئەم مێژوو لە دەفتەردا بنووسن، لە چلەي ھاویندا سێ ڕۆژ تۆمار بکە، لە مانگی ناوھەراستدا، واتە لە چلەدا کە دنیا سێ دەبێتەو، لە دوانزەھەم ڕۆژیدا، یاران سێ ڕۆژ لێرە بنیشنە ناو فەر، واتە ڕۆژوو بگرن، دووھم جەژنی پادشاهیم دەرەکەوێت. ئەو پەشی سولتان سەھاک دواتر لەلایەن زاتدارانی دیکەو، وەک سەرچاو، پێداگریی لەسەر کراو و شی

کراوتهوه. داب و دهستووری به‌په‌بردنی ئەم جه‌ونه به‌پنی که‌لامه‌کانی یاری جه‌ریکه که یارسانیه‌کان له کاتوستای دیاریکراودا بۆ ماوه‌ی سێ رۆژ له بومهلێلدا "پارشینو" ده‌کن و تا خۆرئاوا‌بون و ده‌رکه‌وتنی ئەستیره به‌پۆزوو ده‌بن. دوا‌ی ئەم سێ رۆژه، جه‌ونی خاوه‌نکار یان جه‌ونی شاه‌ی به‌په‌یه ده‌چن. نه‌ریتی به‌په‌یه‌بردنی ئەم جه‌ونه ئاوا‌به که هه‌ر بنه‌ماله‌یه‌کی یارسانی له‌سه‌ریه‌تی که‌له‌شیریکی تهن‌دروست که بتوانی بقولینن، له‌گه‌ل مه‌نیک (سێ کیلو) برنج که به‌ رۆنی خۆمالی لی نه‌راییت، بیاته خزه‌تی جه‌م و جه‌مخانه هه‌تا له‌وئ له‌لایه‌ن سه‌یده‌وه نه‌زای له‌سه‌ر بخوینریت و پاشان به‌ شیویه‌کی دادوه‌رانه له‌نیوان خه‌لکیدا دابه‌ش بکری. جگه له‌و شتانه‌ی که له‌سه‌روه ئاماژه‌م پیکرد، "نیاز" یش ده‌کرێ له‌هه‌نار، سێوی سوور و چه‌ند شتی تریش پیک بێ و له‌ جه‌مدا ئاماده بکری. جه‌می دابه‌شکردنی هینز و ده‌سته‌لات، جه‌می دابه‌شکردنی نیاز، جه‌می هاریکاری و یه‌کیه‌تی پیک دیت و ئه‌وجا جه‌منشینان سه‌رقالی داگیرساندنی مۆم ده‌بن و زیکر ده‌کن و هاوکات له‌گه‌ل ته‌مبووردا که‌لام ده‌خوینن. له‌ رۆژی جه‌ژندا، یارانی یاری، خۆیان بۆ سه‌ردانی یه‌کتر ساز ده‌کن و ئەندامانی جه‌مخانه‌کان بۆ جه‌ونه پیرۆزه سه‌ردانی یه‌کتر ده‌کن. ئەم نه‌ریت له‌ لای گشت ئەندامانی کۆمه‌لگای یارسان، چیگای خۆی گرتوه.

سه‌رچاوه

- ته‌یب تاهیری (٢٠٠٧). سه‌رنجام (که‌لامه‌کانی یارسان). عێراق، سلێمانی، ئەنستیتۆی فره‌نگی کورد.
- (٢٠٠٩). میژوو و فه‌لسه‌فی سه‌رنجام (شروقه‌ی فیکری و باوه‌ری یارسان کوردستان). هه‌ولێر ده‌زگای موکریان.
- (٢٠١٠). رۆژمیری ئارایی کوردی. هه‌ولێر ده‌زگای موکریان. بانگی سه‌رحه‌دان، هه‌ولێر ده‌زگای موکریان.

SARO KHOSRAWI
سارو خوسره‌وی

کورته یه ک له کتیی دره ختی ئاسووریگ

فازل نوسولیان

درمختی ئاسووریگ ناوی بهیتهکی کۆنی کوردییە هین سەردەمی مادەکان، کە بە شیوازی وتووێژ و دەمەقەرپێهە لە نێوان بزن و دارخۆرما. هەر یەکەیان تێ دەکۆشێ ئهوه بێسەلمێنی کە لە ئهوی تریان باشتر و بە سوودتره، لە ئەنجامدا بزن بە سەر داری خۆرمادا سەر دەکەوێ. ئەمپۆکە کاتی باس لە ئەدەب و وێژە کۆنی جیهانی دەکریت، بێگومان بهیتی درمختی ئاسووریگیش وەک یەکی لە (ئاسەوارە کۆنەکانی ئەدەبی فارسی) ناوی لێ دەبردریت.

لەسەر چیرۆکی ئەم بەیتە و ناوەرۆکی وتووێژەکانی نێوان بزن و دار خۆرما و هەروەها ئەو زمانی کە ئەم بەیتە پێی نوسراوەتە، لیکۆلەران و نووسەرانی ئەوروپی و هیندی لیکۆلینەوی فراوانیان کردووە و تارگەلی زۆریشیان نووسیوە و بلاویان کردووەتە. بەداخە وە دياره کە زۆربەي ئەم بەرپزانه هەر پێشەکی لەسەر ئەم بێرۆکیە ساغ بوون کە گوايه لە ئێراندا چ لە سەردەمی کۆن و چ لە سەردەمی ناوەراست و چ لە ئێستادا، بێجگە لە زمانی فارسی هیچ زمانیکی دیکە نەبرووە و نییه، بۆیه هەر بەم بۆچوونە دەستیان داوەتە لیکۆلینە و بە ئەنجامیان گەیاندووە. هەر بەپێی ئەم بۆچوونە ئەوەی کە تا ئێستا لەسەر درمختی ئاسووریگ لەلایەن زۆربەي توێژنەرانی و لیکۆلەرانی زمان و ئەدەبە و نووسراوە و بلاوکراوەتە، ئەمەیه کە ئەم بەیتە کۆنە کوردییە وەک چیرۆکیک لە شیوەی هەلبەست (منظومە) بە زمانی فارسی کۆنی دەناسین، کە راست نییه. هەر لەبەر ئەمەشە کە هەموو ئەو خۆیندەنە و هەرگێڕانانە کە سەبارەت بە درمختی ئاسووریگ تا ئێستا کراون، پێپیتی لە کەموکووپی و جاری واش هیه کە هەر هەمووی هەلەن.

درمختی ئاسووریگ بە ئەنیا وتووێژێکی سادە نییه لە نێوان بزن و داری خۆرما، لە راستیدا ئەمە بهیتهکی سیاسی- وروژینەر (سیاسی- تەبیعی) ه، کە دەگەرپێتەو بۆ سەردەمی دەسلالەتداری مادەکان. بزن لێرەدا (خەلکی ماد) وێنا دەکات و درمختی ئاسووریگیش سیمبۆلیکە بۆ فرمانبەروایی ئاشوور. لەم بەیتەدا بزن تێ دەکۆشێ کە دانیشتوانی ماد هەلخەرنی و هانیان بدات بۆ خەباتکردن لە دژی دوژمن و تەفرۆتونا کردنیان.

مێژووی سەرەلەدانی ئەم بەیتە ناگەرپێتەو بۆ سەردەمی ئەشکانییەکان بەلکۆ هین سەردەمی مادەکان و بە وردی هی سەردەمی دەسلالەتداری کەیخەسەرە بەر لە شکستدانی یەكجاری فرمانبەروایی ئاشوور. ئەم بەیتە دواجار لەسەردەمی ئەشکانی و ساسانیدا کەوتووەتە بەر کاریگەری زمانی ئەو سەردەمانە و تووشی هیندێ گۆڕان بوو. بەلام بە هەموو ئەم گۆڕانکاریانەش زۆر بە پوونی دیارە کە زمانی ئەم بەیتە کوردیی کۆنە. دەکرێ بڵێن کە زمانی ئەم بەیتە (کوردی میانه یان پەهلەویی ئەشکانی).

• روونکردنەوەیەکی کورت لەسەر زمانی مادەکان

من لە کتیی «ناسنامەی زمانی کوردی»دا، ئەم پوون کردووەتە کە مادەکان یەك زمانیان هەبوو بە دوو شێمەزارە، یەكەم شێمەزاری گشتیی مادی کە بۆ پەیمەندی کردن لە نێوان هۆزەکان و بۆ کاروباری دەسلالەتداری و سەربازی و بازرگانی بەکار هێنراوە و سەپاکی ناوچە کوردنشینەکانی ئەمپۆ لێگەل ناوچەکانی باشوور هتا لای ئەسفەهان و لە لای ڕۆژهەلاتیشەو هتا لای تارانێ ئەمپۆ بەم شێوە زارە قسەیان کردووە. شێمەزاری دووهم مۆکی (مۆغی)، کە شێمەزاری هۆزی مۆغانی مادی برو، کە بۆ بلاو

کردنه‌وه‌ی په‌یامه‌کان و سرووده‌کانی ئایینی و بۆ به‌جی هینانی نهریته‌کانی دینی و به‌گشتی بۆ کاروباری ئایینی به‌کاریان ده‌هینا. سرووده‌کانی زه‌رده‌شت به‌م شپۆه‌زاره هۆنراونه‌توه هه‌ر بۆیش به‌م شپۆه‌زاره ده‌لێن زمانی ئه‌وێستایی. ناوه‌ندی سه‌ره‌کی ئه‌م شپۆه‌زاره شاری «پراغه/ماد- پراغه» (مه‌راغه) بوو. و ژماره‌یه‌کی زۆر له هۆزه‌کان هه‌ر له باشووری گۆلی ورمیه‌وه هه‌تا تالیش به‌م شپۆه‌زاره قسه‌یان ده‌کرد. له پاش تیاچوونی ئیمپراتووری ماد، زمانی مادی نه‌ک هه‌ر کز نه‌بوو به‌لکوو به‌ر‌فر‌وانت‌ریش بوو. شپۆه‌زاری گشتیی مادی هه‌یج گۆرانی‌ک به‌سه‌ریدا نه‌هات و هه‌ر وه‌ک خۆی مایه‌وه، (هه‌یج هۆکاری‌ک بۆ گۆرانی زمانه‌که نه‌بوو)، هۆزه‌کان هه‌ر وه‌ک جاران له شوین و ناوچه‌کانی خۆیاندا مابوونه‌وه، به‌ دلنیا‌یه‌وه ده‌توانین ب‌لین که هه‌موو به‌ریوبه‌ران و کاربه‌ده‌ستان ولاتی ماد له سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشیه‌کاندا هه‌ر مادی بوون، (نابێ ئه‌وه‌شمان له‌بیر به‌جی که زمانی به‌ریوبه‌رایه‌تی (ئیداری) و ده‌سه‌لاتداری له سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشیه‌کاندا نه‌ک فارسی، به‌لکوو ئه‌که‌دی و عیلامی بوو). به‌لام بۆ شپۆه‌زاره‌که‌ی دیکه‌ی مادی واتا شپۆه‌زاری مۆگی (مۆغی/ ئه‌وێستایی) په‌وشه‌که به‌ شپۆه‌یه‌کی تر بوو. به‌ هۆی هۆگری پادشایانی هه‌خامه‌نشی و پارسه‌کان بۆ ئایینی زه‌رده‌شتی و بلابوونه‌وه‌ی ئه‌م ئایینه له ناوچه‌کانی باشوور و پۆژه‌لاتی ئیراندا، بوو به‌ هۆی په‌رسه‌ندن و گه‌شه‌کردنی شپۆه‌زاری مۆغی وه‌ک زمانی دینی بۆ هه‌موو خه‌لکی ئێرانی کۆن.

زمانی مادی له پاش هه‌خامه‌نشیه‌کان و له‌سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداری ئه‌سکه‌نده‌ردا، به‌ هه‌ر دووک شپۆه‌زاره‌که‌ی خۆیه‌وه له ناوچه‌کانی مادنشین قسه‌ی پێی ده‌کرا و زمانیکی زیندوو بوو، یه‌که‌مین ناوچه‌یه‌ک له ئێران که له سه‌رده‌مه‌دا توانی سه‌ربه‌خۆیی خۆی به‌ ده‌ست ب‌بینێته‌وه ناوچه‌ی مادی بچووک «ئاتروپاته‌کان»/ (ئاگرپاریزه‌کان/ ئازمه‌بابجان) بوو، که هه‌ر له پاش مردنی ئه‌سکه‌نده‌ر سه‌ربه‌خۆیی خۆی پراگه‌یاندا. به‌لام به‌گشتی به‌ هۆی سروشتی کۆیستانی کوردستان و پێگا و بانی سه‌خت و سه‌خه‌توه، پۆمیه‌کان نه‌یان‌توانی به‌ ته‌واوی ده‌سه‌لاتی خۆیان له ناوچه‌کانی باکوور و باکووری رۆژاوی ماددا به‌سه‌پنن، هه‌ر بۆیه‌ش ناوچه‌ی هه‌ورامان له کوردستاندا بۆ به‌ په‌ناگایه‌کی باش و هه‌یمن بۆ به‌شیکێ زۆر له هۆزی مۆغانی مادی که که‌وتوو بوونه به‌ر ڤ و قینی ئه‌سکه‌نده‌ر و پۆمیه‌کانه‌وه که پێیان وا بوو مۆغانی مادی جادوگه‌رن و له‌وانه‌یه به‌ جادو له ناویان به‌رن.

کاریگەری زمانی یونانی لەسەر زمانی خەڵکی ئێرانی کۆن و بە تایبەت مادەکان یان ھەر نەبوو یان ئیجگار کەم بوو، زۆر زەحمەتە مرۆڤ بتوانی ۱۰ وشە یونانی لە کوردیدا بدۆزیتەو.

لە پاش تێکچوونی دەسلاتی سلوکییەکان، ھۆزەکانی ئەشکانی ھێرشیان کرد سەر ماد، لە سەرەتادا تووشی شەپ و پتیکدادان بوون، بەلام ھەر زوو توانین لەگەڵ یەکدی پێک بین و فەرمانپەرایی گەورە و گرانی ئەشکانی پێک بینن. لەو کاتەدا ھەفت خانەدانی بەدەسلات بە نوێنەرایی ھەفت ھۆزی گەورە چەکار بە سەرکردایەتی خانەدانی ئەشکانی پادشایەتی ئەشکانییان پێک ھێنا بوو، ئەم ھەفت ھۆزە بریتی بوون لە ۱- پرتەکان لە خۆراسانەو ۲- مێھران لە ماد ۳- کارن لە نھاوندو ۴- سورین لە پۆژھەلاتەو (سیستان/ خۆراسان) ۵- ئەسپندیار لە ماد ۶- زیک لە ماد ۷- ئەسپەند لە وەرکانە (گورگان).

لەم ھەفت ھۆزە بیچگە لە ھۆزەکانی پەرتی (ئەشکانی) و سورین نەبی ئەوانی دیکە لە دانیشتوانی ماد بوون. خانەدانی زیک لە سەردەمی ئەشکانییەکان، ساسانییەکان و ھەتا سەردەمی سەفەوییەکان ھەر لە دەسلەتاریدا بەشدار بوون. لە کتیی (حرکت تاریخی کورد بە خراسان) نووسراوە کە شا تەماسپ بە مەبەستی پشتیانیکردن لە ھێزەکانی خۆی لە خۆراسان بەشپێک لە ھۆزە کوردەکانی «زنگەنە، چگنی، زیک و کەلھۆری» گواستەو بۆ خۆراسان. گەنجەلیخانێ زیک فەرمانپەرەوای کرمان و ناوچەکانی پۆژھەلات یەکی لە سەرۆک ھۆزەکانی زیک بوو. لەسەر ھۆزی زیک لە گۆڤاری «پژوھشەهای تاریخی دانشکدە علوم انسانی- دانشگاه اصفهان» وەک ھۆزێکی کوردی باسی لێ کراوە.

ھۆزەکانی ئەشکانی ھەم لە ھۆزی زمانەو و ھەم لەباری نەژادەو زۆر لە ھۆزەکانی مادی نزیک بوون. لەسەر ئەم بابەتە دیاکۆنۆف لە کتیی میژووی ئەشکانییەکاندا (ل.پ. ۱۱۶) دەنووسێ: لە سەردەمی «پەرتەکاندا (ئەشکانیان) زمانی یونانی وەک ولاتەکانی تری لای پۆژھەلات ببوو زمانی ھاوبەش، (مەبەستەتی بێ بیو ھۆزەکانی ھاوبەشی دەسلەتاری و کارگێڕی = نووسەر)، بەلام بەتەنیا ئەم زمانە نەبوو کە فەرمی بوو، لەو شوێنەدا کە ئەشکانییەکان دەسلەتار بوون بۆ کاروباری ناوخری و کارگێڕی زمانی پەرتی (ئەشکانی) کە یەکی لە ھەجەکانی باکووری پۆزاوای ئێران [کوردستان = نووسەر] بوو، زۆر زیاتر پەرواچی ھەبوو. یەکی لە قەبالەکانی ھەورامان (ژمارە ۳) و ھەروەھا چەند تۆمارێک کە لە «دورا- ئورپوس» دەرکەوتوو بەم زمانە نووسراونەتەو.

دیاکۆنۆف لە کتیی میژووی ماد لاپەرەکانی ۸۸-۸۹ دەنووسێ:

«زمانی مادی لە شەش ھۆو ھەگەل زمانەکانی تری کۆنی ئێرانیدا بەراورد کراوە، لەگەڵ زمانی ئەرێستایی تەنیا لە یەک ھۆو ھەگەل زمانی ئەشکانی و سکیتی لە دوو ھۆو ھەگەل سوغدی و خۆارزمی (تەنانت بەوھەو کە زمانەکانیان ھاوکاتیش نەبوون) لە سی ھۆو ھەگەل فارسی کۆندا لە ھەر شەش ھۆو ھەگەل جیاوازی کە چی بەراوردکردنەکانی نێوان زمانەکانی مادی و پارسی ھی یەک سەردەم بوون.»

لە ماوەی ۴۵۰ سالە دەسلەتاری ئەشکانییەکاندا، زمانی فارسی لە نێو دانیشتوانی ماد و تەنانت خۆراسانی ھیج شۆین و پێگەپەکی نەبوو، لەو سەردەمدا پارسەکان خاوەن ھیج جۆرە دەسلەتاریکی سیاسی و فەرھەنگی نەبوون، ھیج ھۆزێکی پارسی لە دەسلەتاری ئەشکانییەکاندا بەشدار نەبوو. ئەشکانییەکان نە لە باری سیاسی و نە لە باری سەربازی و نە لە باری ئایینی و فەرھەنگییەو ھیج پێوەندییەکی وایان لەگەڵ ناوچەکانی باشوور و فارسەکاندا نەبوو مەگەر تەنیا بۆ کۆکردنەوای باجی سالانە نەبی. ھەر بۆیە لە سەردەمی ئەرەشی پاپەکاندا پارسەکان دەستیان دایە شوپش و سەرھەڵدان لە دژی دەسلەتاری باکووری- پۆزاو. کە وابوو بەپیتی ئەم ھۆونکردنەو ھەموو ئاسەوارەکانی میژووی، نووسراوەکانی سەربەرد و ھەموو ئەو نووسراوە کۆنانە سەردەمی ئەشکانییەکان

هیچ پیمودنییه کیان به پارس و زمانی پارسییه وه نییه. تمنانت له سهردهمی خودی ههخامنهشییه کانیشدا زمانی فارسی نهونده پینگهشتوو و جیکهوتوو نهبوو که له کاروباری سیاسی و کارگیریدا بهکاری بهینن. جا ئهگهر کهسانیک پتیا وایه و وا دهزانن که بهیتی درهختی ئاسووریگ پیموئندی به فارس و زمانی فارسییه وه هیه، بۆچونهکیان ههلهیه، نه بنهمایهکی میژوویی هیه و نهش بهلگههکی زمانهوانی له پشته. ئههه تمنیا له سهردهمی ساسانییهکاندا بوو که زمانی پارسی به پشتبهستن و کهلک وهرگرتن له زمانی پهلهویی ئهشکانی (که زۆر له زمانی مادی نزیک بوو) توانی گهشه بکات و وهک زمانیکی دهسلاتداری جی بکهوئ. تمنانت له نیوهی یهکهمی ماوهی دهسلاتداری ساسانییهکانیشدا ههسوو نووسروهکانی سهربهرد و نووسراوه گرینگهکانی تر به ههر دووک زمانی پهلهویی ئهشکانی و پارسیک (پهلهویی ساسانی) دهنووسراوه. ئهههش نیشاندهری ئهوهیه که خهڵکانی باکوور و پۆژاوی ئیران له زمانی خهڵکی باشوور (پارسیگ) تینهدهگهیشن، بۆیهش ناچار دهبوون که نووسراوهکان به ههر دوو زمان بنووسنهوه.

• درهختی ئاسووریگ بهیتیکی کۆنی کوردی

وشه‌ی بهیت له زمانی کوردیدا لهگه‌ل ئهوه‌ی که له زمانه‌کانی فارسی و عه‌ره‌بیدا به‌کار دێت و به «دێرێکی هۆنراوه» پێناسه‌ ده‌کری‌ت جیاوازه‌. وشه‌ی بهیت له کوردیدا به هه‌لبه‌سته‌یه‌ک (منظومه‌ای) ده‌لێن که له شێوه‌ی ئاسایی خۆیدا له سه‌ی به‌شی، په‌خشانیکی به‌هه‌وا (موزون)، هه‌لبه‌ست و گۆرانی/ستران پێک دێت، که له لایه‌ن به‌یتپێژانه‌وه ده‌بیژێته‌وه.

«د. حوسین میکاییلی، له وتاریکدا له گۆفاری فارسی (پژوه‌شنامه ادبیات کردی، شماره ۱) له‌سه‌ر بهیت له ئه‌ده‌بی فۆلکلۆری کوردیدا وه‌ها ده‌نووسێ: بهیت هه‌لبه‌سته (منظومه‌یه‌کی زاره‌کییه (فۆلکلۆریک)، ناوه‌پۆکی سه‌ره‌کی به‌یته‌کان بریتین له باسی ئه‌فسانه‌یی، باسی ئازایه‌تی و قاره‌مانی، سۆز و هه‌ست، دیروکی، کۆمه‌لایه‌تی، په‌م‌وشت، عیرفان و یان تیکه‌لاویک له دوو یان چه‌ند بابه‌تیکی له‌مانه‌که به شێوازی هه‌لبه‌ست و یان پێکهاتیک له هه‌لبه‌ست و په‌خشانیکی به‌هه‌وا (موزون) ده‌هۆنێته‌وه.

شێوازی گێته‌انه‌وه (روایت) له نیویاندا زۆر دیار و به‌رچاوه، و وه‌ک هۆنراوه‌ی گێته‌انه‌وه‌یی (اشعار روایی) ده‌ژمیردێت. له به‌یته‌کاندا، هێندێ له هۆنراوه‌کان هه‌وای به‌رگه‌یی (هه‌جایی) یان هه‌یه و هێندێکی دیش هه‌وایه‌کی ناسراوی نییه به‌لام جۆرێک له هه‌وا و «نه‌زم» ی تایبه‌تیا تیدا به دی ده‌کری‌ت. کورتی و درێژی دێه‌ه‌کان و یه‌کسانی به‌رگه‌کان نابنه بنچینه. سه‌روا (قافیه) نه‌خشیکه گرینگه هیه، شێوازی دا‌پێژراوی ئه‌گهر بێتو له‌سه‌ر کاغه‌ز

تیکشکانی واتا سالی ۶۱۲ پز ، بهشیکی فراوان له وولاتانی
ئیستای سورییه، لوبنان، عیراق و هروهه بهشیک له کوردستان
له بن دهستی فرمانروایانی تاشووریدا بوو و وهک وولاتی تاشوور
دهژمیردرا. وشه «شعرا» (شار) له سهردهمدا به واتای ولات
دههات، و مادهکان که دراوسنج تاشوور بوون بهو شوینانه که کهوتیرونه
باشووری کهرکووک و بهره ناومند و باشووری ئیستای عیراق
و به تاییهتی شه ناوچانه که ئیستا «شارهزور و گرمیان» ی
پتی دهلین، که له گهل ناوچهکانی کرماشان و نیلامدا هاوسنج بوون
«شعرا تاشوور» یان پتی دهگوت واتا وولاتی تاشوور. له پاش
شکستی تاشوور و سهرکهوتنی مادهکان شه ناوه ورده تروشی
گۆران هات و بوو به «شارتاشوور» و دواپش «شارهزور».

له سهردهمی دهسلاتداری شهکانییهکاندا شه گۆرانه به تهوای
هوی دابوو. له کارنامهی هرهدهشیری پاپهکاندا

باسی یهکی له سهرکردهکانی کورد

دهکات به نیوی «یهزدانکرت

شارهزوری» که بۆ

یارمهتیدانی هرهدهشیر چوو

بوو بۆ سهردانی. شهش

نیشان دهکات که شه ناوه

له کاتهدا ئیتیر گۆرا

بوو. له راستیدا له پاش

تیکچرونی فرمانروایی

تاشوور، ئیتیر به دهگمه

ناوی وولاتی تاشوور (شعرا

تاشووریگ/ شار تاشوور)

له نووسراوه میژوویییهکاندا

دهبینین ، بهیچهوانهوه شه

ئیتیر ناوی شارهزوره که

دهردهکهویت.

به

کورتی لهو کاتوه که ناشووریپیه کان دهسلاتی خویان لهدس دا (سالی ۶۱۲ پ.ز) هتا هو کاتهی که پرتکان (پارتهکان) به سر مادهکاندا سرکوتن (سالی ۱۵۵ پ.ز) زیاتر له ۴۵۰ سال تی پهریوو، چندين زنجیره پادشایی و تیمپراتوری دیکه وهک مادهکان، همخامه نشیپیه کان، پرمیان (نسسکندهر) له ناوچانه دا فرمانپه واییان کردبوو، دميان شهرى گوره و بچووک له ناوچانه دا قوما بوو، به تايپهت له سردهمی پادشایهتی داریوشدا چندين جنگی خویناوی پوویان دابوو که کاریگه ریپیهکانی بو ماوهیهکی دریژ له بیر و میتشکی خه لکدا هر مابوووه. له سردهمی تهشکانیپیهکاندا خه لک تیرر پروداوهکانی سردهمی ناشووریان به تهواوی فراموش کردبوو، تیرر هیچ نیاز و هؤکاریکی سیاسی، کؤمه لایهتی و میژوویی بو تافرانندی بهیتیکی وهک درمختی تاسووریگ له تارادا نه بوو. تاپا ده کرئ ئیستا که سیک یان کهسانیک بیر له وه بکنه وه که بهیتیکی یان ههلبهسته یهک (منظومه) بو فتهحعلی شای قاجار یان بو عباس میرزا یان که ریخانی زمند یان له سر شهرى تیران و عوسمانی بنووسن؟ به بپوای من تهگه ری تهنجامدانی کاریکی وا زور لاوازه. هیندیک له لیکؤله ران ههلبهسته یی (منظومه یی) درمختی تاسووریگ وهک «فابل» یکى تهدهمی چاو لی دهکن.

«کادن (۲۵۶: ۱۹۸۴, Cuddon)، له سر فابل دهیژئ: فابل به گپهانه وهی (روایت) یکى کورتی ههلبهست یان پهخشان دهوتریت که له کوتاییه کهیدا ده رتهنجامیکی رهوشتی (اخلاقی) تیدا به دی بکریت. کادن لی زیاد دهکات و دهلی: پتشاندانی مروئهکان له شپوهی تازه لاندان تايپهت مند ی فابلی تهدهمیپیه»

«له شروئه کردنی درمختی تاسووریگ له روانگهی فابلپرونیپیه، تیمه تووشی دوو گرفت دهیپیه وه، یه کم تهوهی که تیمه ناتوانین ده رتهنجامیکی رهوشتی پووشنی لی ده ریپین، و دووه تهوهی که که سایه تیپیهکانی ناو هم ههلبهسته یه (منظومه)» واتا بزن و دارخورما هچکامیان پتشانده ری دیارده و خوو و سروشتیکی تايپهتی له مروئهکان نین. هو واتاگه که هووان له ده مه قیپیه کی خزیاندا ده ری ده برن زور گشتگیرن و دیار نیپیه که بزن و دارخورما نوینه رایه تی کام چین، گرؤ و نه تهویه کن. تاپا به پنی شروئه کاریپیه کی سیدنی ئیسمیتی تاسووریناس ده کریت بزن نوینه ری دین زه ده دشتی و دارخورمایش نوینه ری کفر و فره خؤدایی تاشووری و بابلی بی که لهو دینه دا پرستنی دار نه خشیکی گرینگی له تهستؤ هه بووه (تفضلی، ۱۳۷۶: ۲۵۷).

هر چهنده هم قسه ی «د. احمد تفضلی» راسته و تیمه ناتوانین ده رتهنجامیکی دیاری رهوشتی (اخلاقی) له «فابل» ده ربکیشین، به لام تهوهی که بزن و دارخورما سیمبؤلی کام گرؤ و چین و نه تهویه کن و کام مبهست و ته ندیشه یهک نوینه رایه تی ده کن، پیم وایه زور پروون و تاشکرایه، بزن نوینه رایه تی مادهکان و تاییینی زه ده دشتی دهکات و درمختی تاسووریگیش سیمبؤلیکه بو فره مانپه وایی تاشوور. له نووسراوه یه دا تی ده کؤشم که وهلامی پروون بهم نارؤوشنیپانه بده مه وه.

«گومانیک له وه دا نیپیه که هه لومهرجی سیاسی و کؤمه لایه تی هؤکاریک پروون له بو پیکه پینانی «فابلی» درمختی تاسووریگ، به جوریک که هو به ربهرهکانی و دژایه تیپیه که له ویدا پتشان ده دریت بو هو که سانه ی که گؤبیستی ده پروون خاوه نی «واتا» بوو، یان به جزریکی تر خه لک لهو سرده مه دا له په یامه کان و گوتهکانی ناو درختی تاسووریگ به جوانی تی گیشتون (عزبدقزی، ۱۳۷۲: ۸۳). که واپوو با بزانی له چ هه لومهرجیکی سیاسی- کؤمه لایه تی و میژووییدا هم فابله هو نراوته وه و چ په یامه لیک یی تیدا په. له نیوان سالهکانی ۱۵۳۰-۱۲۷۰ پ.ز. واتا ماوه ی زیاتر له ۲۵۰ سال، لهو شوینه ی که ته مرؤ چوارپارچه ی کوردستانی پنی ده لین پادشایه تی گوره و گرانی میتانی فره مانپه وایی ده کرد. پایتهختی هم پادشاییه له شوینیک بوو به ناوی واشوکانی له ناوه راستی

کوردستان که ئه‌مرۆ مه‌زنه‌ده ده‌کرێ هه‌مان ناوچه‌ی سه‌رێکانی بێ که که‌وتووته‌ نیوان سنووری تورکیا و سوورییه‌وه. پادشایه‌تی میتانی یه‌کێ بوو له‌ سێ ئیمپراتورییه‌ گه‌وره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ که‌ بریتی بوون له‌ میسر، هیتی و میتانی.

له‌ پاش ساڵه‌کانی ۱۳۰۰ پ.ز. پادشایه‌تی میتانی له‌به‌ر دوو هۆکاری سه‌ره‌کی پووی له‌ کزی نا، یه‌که‌م له‌به‌ر ناکۆکی ناوخویی و شه‌ری ده‌سه‌لات له‌ نیوان شازاده‌کانی میتانیدا و دووه‌م گوشاری پادشایه‌تی هیتی له‌ لای باکووری ولاته‌وه. ته‌مانه‌ بوونه‌ هۆی ئه‌وه‌ی که‌ ده‌رفه‌ت به‌مخسی بۆ به‌هێزبوونی یه‌کێ له‌ میرنشینه‌ نیوه‌ سه‌ربه‌خۆه‌کان واته‌ شانشینی ئاشووری له‌ نه‌ینه‌وا، تا وای لێ هات که‌ له‌ کۆتاییه‌کانی ۱۲۷۰دا به‌ یه‌گجاری کۆتاییان به‌ ده‌سته‌لاتی میتانی هینا و پادشایه‌تی سه‌ربه‌خۆی ئاشووریان له‌ ناوچه‌کانی لای هه‌ولیر و نه‌ینه‌وا و که‌رکووک هه‌تا سه‌رێکانی دامه‌زراند.

پادشایه‌تی ئاشوور له‌ نیوان سه‌ده‌کانی ۹، ۸، و ۷ پ.ز له‌ ته‌وپه‌ری به‌هیزی خۆیدا بوو و بۆ فراوانکردنی ده‌سته‌لاتی خۆی، تێ کوشا که‌ گشت ئه‌وناوچه‌گه‌له‌ که‌ پێشتر له‌ ژێرده‌ستی میتانییه‌کاندا بوو ببنێته‌ ژێر په‌کیفی خۆیییه‌وه، بۆیه‌ به‌ به‌رده‌وامی هێرشێ ده‌کرده‌ سه‌ر ناوچه‌کانی پوژه‌لات، باکوور و باشووری کوردستان، له‌م هێرشانه‌دا به‌زه‌ییان به‌که‌سدا نه‌ده‌هاته‌وه، گونده‌کانیان ئاگر تێ به‌رده‌دا، مه‌ر و مالات و خه‌رمانیان به‌ تالان ده‌بردن، زۆر چاران منداڵه‌کانیان ده‌کوشت و ژن و پیاوه‌کانیان ده‌بردن و ده‌یانکردن به‌ کۆیه‌.

هیندێ چار که‌ خه‌لکی ناوچه‌یه‌ک خۆیان ده‌دا به‌ده‌سته‌وه و ئاماده‌ بوون هه‌ر جوژه‌ باجێک به‌دن، دیسانه‌وه‌ خه‌لکه‌که‌یان ناچار ده‌کرد به‌ گواسته‌وه‌ی باروبنه‌ی سپاکه‌یان. لێره‌دا له‌ به‌یتی دره‌ختی ئاسووریگدا بزنی له‌م باره‌وه‌ ده‌نگ هه‌لده‌به‌ری و گله‌یی ده‌کا و خۆی به‌ ژیرتر و زانتر له‌ ئاسوورییه‌کان ده‌زانێ که‌ نابیت و شایسته‌ نییه‌ باریان بۆ به‌رێ:

38) bna bār burtan sazēt

dānāg aṣ dušāgāyē?

دانا نه‌ [ب] دژئاگایی؟

(۳۸) بنه [و] بار بردن سزاواره

(واتاکی: ئایا بنه‌وبار بردنی دانا سزاواره‌ له‌بو ناناگاییه‌؟)

ئاسوورییه‌کان خۆیان به‌ ژماره‌ ئه‌ونده‌ زۆر نه‌بوون، له‌ ناوچه‌یه‌کی به‌رتسک که‌ که‌وتبووه‌ نیوان شاره‌کانی

75) palk-hawen ud kaškančir ayāne če-būen avin

ئەم پەوشە بە سەدان سال بەردوام بوو، بە سەدان شەر و پەرخۇدان قوما، بە دەیان میر و سەرۆک هۆز گیران و بە زیندویی کھول کران. ستمکاری ئاشوروییه کان لە پادەبەدەر بوو نەک تەنیا بەرانبەر بە کوردەکان بەلکوو بەرانبەر بە هەسو نەتوەکانی پوژھەلاتی ناوەراست وەک بابلیه کان و عیلامییە کان و ئەورارتوییە کان و جۆه کان (موساییە کان) و تەنانەت خەلکی ئاسایي ئاشووړیش.

گرێنگرتین پووداوی ئەم سەردەمە سەرھەلدانی بزو تنەویەکی ئایینی بوو کە لە ناوہ پۆکی خزیدا دژ بە ستمکاری دەسلەتدارانی ئاشوور و دژ بە ئەو هۆز و دەسلەلاتانە بوو کە یارمەتی ئاشووریان دەدا، ئەویش ھەمان ئایینی زەردشتی بوو.

جا بۆيە ژمارمىھىكى زۆر لە ھۆزە جۆربە جۆرەكان چ ئيرانى و چ نائيرانى لە بن ئالاي ئەم دىنە تازە و لە دۇى ئاشوور كۆ بېووتەو. كۆمەلگەى ئەو سەردەمەى ماد بېنچەوانەى ئاشوور ھىشتا پېن نەنابووە قوناغى بەردەداريیەو، ھەر بۆيەش خەلک و سەرۆك ھۆزەكان قىن و رقيكى ئېجگار زۆريان لە دەسلەتدارانى ئاشوورى ھەبو، لە چاو ئەوانەو گرتن و بردن و فرۆشتنى مەژوكان وەك ئاژەل كەردەمەھىكى خراپ و نامەرفانە و لە ھەمان كاتيشدا دژ بە بىرو باوەرەكانى تايينييان بوو.

بەدکارە، گومانەت لێ دەکەم کە تۆ «پووسپیگ» زادهیی، ئەژنەوی دێوی بۆلیند، هەتا ئەز (من) پیت دەوێرم، خوداوندی ئافریدگار پایەبەرز و نورانی ئافریدگار ئاهورامەزد.

ئا ليرەدا ئيتىر وا ديارە كە بزن بپيارى خۇى داوہ كاتى دەلى: ئيتىر كاتى بار بىردن نىيە بۇ تۇ ەى بولتىدى بىسود، ئەگەر پاساوى كەرم (واتا ئەگەر راست نەكەم) نەنگم بىت گران، ەو سا دەبىم بە ئەفسانەى مەردمى پارس واتا پارسەكان تىتالى (گالتە) م پىتى دەكەن و دەلىن ەوہ ديسانەوہ بارت بىرد. تۇ كۆستەكەوتوى لىرە وەك مىخى جۇلاكان ناتوانىت بىزوى.

لە دىپى ۴۱دا، وا ديارە كە بزن بۇ خۇى پارسى نىيە و نىگەرەنە لەوہى كە بىيىتە گالتەجارى پارسەكان. لە دوايىن بەشەكانى ەلەبەستەكەدا، بزن وەك سەركردەپەك كە بۇ سەربازەكانى خۇى قسە دەكا و بۇ نەبەرد ئامادەيان دەكا، دەلى: ئىوہش سىروودەكانى مەن بىخوئىن و بىنوسىن، لەگەل ەرسىروودىكدا كە دەلىنەوہ درنگ يان زوو سەرى دوژمەن مىردوو دەبىنەن.

(118) srūtum kē wasrēt kē nepišēt až pāšm

(119) darng zēwet pad har srūt sar dušman murta wīnēt

كى نروسىت ئەژ پاشم سىروودەم كى بىچىرىت (۱۱۸)

سەرى دوشمەن مىردو وىنىت (بىنىت) درەنگ [يان] زوو بە ەرسىروود (۱۱۹)

سەرتەن

جام لە دوايىن بەشى ەلەبەستەكەدا، بزن لەگەل ئارەزووى سەلامەتى تەن و پەوان بۇ كەيخەسرو، بەيتەكەى خۇى دواى دىنەن. ئەشەش بۇ خۇى بەلگەيەكى بەهتەزە كە ئەم بەيتە ەى سەردەمى كەيخەسرو و سەلەكانى دوايى فەرمانپەوايى ئاشوورە.

(121) pad gītiy tan husraw bn ud minūg buxtag ruwān

(۱۲۱) بە گىتى تەنى خەسرو [هە] بن و پەوانى مىنوويى (ژى) پاك

(واتا لە گىتىدا تەنى خەسرو زىندو بىن، و پەوانى بەهەشتىشى پاك بىن لە گوناھ)

بىجگە لە ەسووى ئەمانەى كە باس كرا، بەلگەيەكى دىكەى مىژوويى سەردەمى مادەكانمان لەبەردەستدايە كە راستبوونى پەيوەندى ئەم بەيتە بە مادەكانەوہ دەسەلمىنى. ەزەرمەندىكى پەيكەرتاشى مادى پەيكەرىكى زىوينى جوانى تاشىوہ كە نىشانەرى سەركەوتنى بزنە بەسەر درەختى ئاسوورىگدا، كە خۇشەختانە ئەم پەيكەرە ئەمپۆكە لە موزەخانەى مىهۇ ((MIHO لە ژاپون پادەگىردىت. ژاپۇنىيەكان بە شىكارى زانستىيانە، كاتى دروستبوونى ئەم پەيكەرەيان لە نىوان سەدەكانى ۶-۸ پ.ز دىيارى كىردووه. ئەم پەيكەرە پىشانەرى واتاى واژەى «سەركەوتن»ە لە كوردىدا، چونكە سەركەوتن بە واتاى بە سەر كەسىك يان شتىكدا كەوتنە. لەم پەيكەرەشدا بزن بەسەر دارخۆرمادا پراوستاوه (سەركەوتووه)، واتا ئەم پەيكەرە وىنايەكى بەيتى درەختى ئاسوورىگە.

Pre Achaemenid period, 8th6-th centuries B.C. Silver

H26.9- D- 17.1 W- 7.8, MIHO MUSEUM

ئەمەش لینکی کتیبە که بۆ ئەو کهسانەى که حەزریان لە خوێندنى هەموو دە قە که یەتێ

درخت آسوریگ: فارسی

درہ ختی ٹاسووریگ: کوردی

FAZEL OSOLIAN
فازل ئوسوليان

ناوهندی وهشانهانی کورد له کۆپنهاون
KURD PUBLISHING
CENTER OF CPH

ماڤی گشتی چاپی و پلاوکردنهوهی نهم بهرهمه پاریزراوه یو ناوهندی وهشانهانی کورد، له کۆپنهاون
هیچ کس یا ناوهندیچ ماڤی پلاوکردنهوه یان له چاپدانهوهی نو گوتهاری نییه.

The distribution rights of this magazine belong solely to Kurd Publishing Centre of Copenhagen.
Publishing and distribution can not happen without the written consent of Kurd Publishing Centre.

3RD

**TULIPOOF
INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL**

19-20 SEPTEMBER 2020
C O P E N H A G E N

KURD PUBLISHING CENTER OF COPENHAGEN